

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ

Беинса Дуно

(ПЕТЪР ДЪНОВ)

ПО ПЪТЯТ НА ДУШАТА

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

Книгата е съставена от тематично
подбрани и подредени в логическа връзка
извадки от Словото на Учителя
БЕИНСА ДУНО (1864 г. – 1944 г.)
живял и работил в България

© СЪСТАВИЛИ: Трендафила Балдевска
Антония Йорданова

СЪДЪРЖАНИЕ

ДУШАТА	8
ВСЕЛЕНАТА	8
СВЕТОВЕТЕ	9
ЧОВЕКЪТ	10
ТЕЛАТА НА ЧОВЕКА	14
ЗАЩО СМЕ НА ЗЕМЯТА	16
ДУШАТА.....	22
ПРОИЗХОД НА ДУШАТА.....	26
КАКВО Е ЧОВЕШКА ДУША	28
ЛИЧНОСТТА И ДУШАТА.....	29
БОГ И ДУШАТА	31
ДУХ И ДУША.....	32
ТЯЛО НА ДУШАТА	33
ФОРМИ НА ДУШАТА.....	34
ОБЛЕКЛО НА ДУШАТА.....	34
КЪДЕ ОБИТАВА ДУШАТА.....	36
СЪДЪРЖАНИЕ НА ДУШАТА	38
ЛЮБОВТА И ДУШАТА.....	41
НЕДЪЗИ НА ДУШАТА.....	41
КАЧЕСТВА НА ДУШАТА.....	44
ХРАНА ЗА ДУШАТА.....	46
СЛЪНЦЕТО И ДУШАТА.....	47
ИЗИСКВАНИЯ НА ДУШАТА	48
КОПНЕЖИ НА ДУШАТА.....	48
РЪКОВОДСТВО НА ДУШАТА	50
ПРОБУЖДАНЕ НА ДУШАТА	51
РАЗВИТИЕ НА ДУШАТА.....	52
НАПРЕДНАЛА ДУША.....	58

ПРОЯВИ НА ДУШАТА.....	59
ПРИДОБИВКИ НА ДУШАТА	61
ПЛОДОВЕТЕ НА ДУШАТА.....	62
ВРЪЗКИ И ОБЩУВАНЕ НА ДУШАТА.....	63
МОЛИТВАТА И ДУШАТА.....	67
БЪДЕЩЕ	68
ПЪТЯТ НА ДУШАТА.....	69
ЧОВЕШКИЯТ ЖИВОТ.....	69
СЛИЗАНЕ И ВЪЗКАЧВАНЕ НА ДУШАТА	70
ИНВОЛЮЦИЯ И ЕВОЛЮЦИЯ	70
ФАЗИ ПРИ ВЪЗЛИЗАВЕТО НА ЧОВЕШКАТА ДУША ...	73
ВЯРАТА.....	73
Първа фаза - ОБРЪЩАНЕТО,	73
Първата стъпка на човешката душа ...	74
НАДЕЖДА.....	75
Втората фаза е ПОКАЯНИЕ.	75
Втората стъпка е ПОКАЯНИЕТО.....	75
ЛЮБОВТА.....	76
Третата стъпка, то е СПАСЕНИЕТО, ...	76
Третата фаза е Спасение.	76
ВЪЗРАЖДАНЕ.....	77
Четвъртата фаза е ВЪЗРАЖДАНЕ.....	77
НОВОРАЖДАНЕТО	77
Пета стъпка е НОВОРАЖДАНЕТО.....	77
Петата фаза е Ново раждане.	77
ПОСВЕЩЕНИЕТО	79
Шеста стъпка, това е посвещението; 79	
Шестата фаза е Посвещение.	79
ВЪЗКРЕСЕНИЕ	79

Седмата фаза е Възкресение.....	79
ЖЕЛАНИЯТА НА ДУШАТА.....	80
СРОДНА ДУША.....	82
КАКВО Е СРОДНА ДУША.....	82
ПОЛЯРИЗАЦИЯ.....	84
СРОДСТВО.....	84
ВЪПЛОТЯВАНЕ.....	85
НАМИРАНЕ СРОДНАТА ДУША.....	86
СМЪРТТА.....	98
ЗАМИНАВАНЕ ОТ ЗЕМЯТА.....	111
ПРИЧИНИ ЗА СМЪРТТА.....	116
ПРЕЖДЕВРЕМЕННА СМЪРТ.....	120
САМОУБИЙСТВО.....	122
ПРИГОТОВЛЕНИЕ ПРЕДИ ЗАМИНАВАНЕТО.....	128
ОСТАРЯВАНЕ.....	130
КЪСАНЕ ВРЪЗКИТЕ.....	131
НАСЛЕДЯВАНЕ.....	133
КОГА ЩЕ УМРЕМ.....	138
ЗАЩО УМИРАМЕ – ПРИЧИНИ.....	140
УМИРАНЕТО.....	151
СПАСЯВАНЕ ОТ СМЪРТТА.....	152
УМИРАНЕТО – ОСЪЗНАВАНЕ.....	161
ПОСЛЕДНАТА МИНУТА.....	164
ФИЛМЪТ НА ЖИВОТА.....	175
БЕЗ ФИЗИЧЕСКО ТЯЛО.....	176
ВЪЗКРЕСЕНИЕ.....	177
АНГЕЛ ХРАНИТЕЛ.....	179
ПОСРЕЩАНЕ НА ЗАМИНАЛИТЕ.....	180
СЛЕД УМИРАНЕТО.....	182
БЛИЗКИТЕ НА УМРЕЛИЯ.....	184
ПОГРЕБВАНЕ.....	186
В ГРОБА.....	190

ДО 40-я ДЕН НА ЗЕМЯТА.....	195
ДОЛНИТЕ СФЕРИ НА ДУХОВНИЯТ СВЯТ.....	196
ТЪМНАТА ЗОНА.....	202
МИТНИЦИТЕ.....	205
НА ДРУГИЯ СВЯТ - РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ.....	210
МЕЖДУ ЗЕМЯТА И НЕБЕТО.....	218
НА НЕБЕТО.....	220
ДУХОВЕНИЯТ СВЯТ.....	222
ЖИВОТЪТ В ДУХОВНИЯ СВЯТ.....	228
БОЖЕСТВЕНИЯТ СВЯТ.....	231
РАБОТАТА И ДРУГИТЕ СВЕТОВЕ.....	233
ВРЪЗКА СЪС ЗАМИНАЛИТЕ.....	239
СЛИЗАНЕ НА ЗЕМЯТА.....	247
ПРЕРАЖДАНЕ.....	252
ОТЛАГАНЕ.....	259
ПОЛЗА.....	259
ЗАДАЧИТЕ НА ЗЕМЯТА.....	260
КОЛКО ПЪТИ ЧОВЕК СЕ ПРЕРАЖДА.....	263
ВСЕЛЯВАНЕ.....	264
ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ПЪТЯ НА ДУШАТА.....	266
ПРЕРАЖДЕНИЯ.....	267
ВЪЗКРЕСЕНИЕ.....	268
БЕЗСМЪРТИЕ - ВЕЧЕН ЖИВОТ.....	270
КАК ТРЯБВА ДА ЖИВЕЕМ.....	274
ИДЕ ШЕСТАТА РАСА.....	283
РАЗКАЗИ ОТ ВИДЕЛИ И ПРЕЖИВЕЛИ.....	285
РАЗЯСНЕНИЕ ЗА СМЪРТТА ОТ ПОСВЕТЕН.....	285
ТОЙ ЗНАЕШЕ.....	287
БАЩА МИ ГО НЯМА ВЕЧЕ ПРИ НАС.....	289
МАЙКА МИ ПОЧИНА.....	290
МАЙКА МИ И БАЩА МИ СИ ЗАМИНАХА.....	291
МАРИЯНА РАЗКАЗВА.....	293
СЪПРУГЪТ МИ ЗАМИНА ЗА ДРУГИЯ СВЯТ.....	294

ДУШАТА

ВСЕЛЕНАТА

Вселената е Божественият свят, великото, идеалното в човечеството, към което всека душа се стреми. *(СИЛА И ЖИВОТ – VIII серия – Зазоряване 18.04.1026 г.)*

Цялата Вселена не е нищо друго, освен Бог, който се проявява. Тя представлява развитието на Бога. *(СВЕЩЕННИЯТ ОГЪН , С Ще се изкоренят - 190)*

Цялото пространство е пълно със светове. *(СИЛА И ЖИВОТ III серия – изд. 1929 г. Русе – 218)*

Световете, които съществуват в тази вселена, те са милиарди на брой. *(БЪДЕЩЕТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО – изд. 1934 г. - 89)*

Велика е Вселената със своите слънчеви системи, с милиардите същества в тях. *(ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА III т ом – изд. 1944 г. – 158)*

Вселената съставлява сбор от мислещи същества, които са атомите на този велик, разумен свят. *(СИЛА И ЖИВОТ III серия – изд. 1929 г. Русе – 178)*

Вселената не е нищо друго, освен сбор от умствени процеси. *(ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ – изд. 1949 г. - 164)*

Тя крие в себе си възможности за развитието на разумните същества. Един ден, когато те завършат своето развитие, ще се създаде нова Вселена. *(ПРАВЕДНИЯТ – изд. 1930 г. – 126)*

Всяко същество, малко или голямо, е фактор в целокупния живот. Всяко същество има свое опре-

делено място и определена служба в Космоса. *(СВЕ-
ТЛИНА НА МИСЪЛТА – изд. 1930 г. – 10)*

Цялата Вселена, със своите слънца и планети, е една Велика Школа, през която трябва да минете. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – изд. 1937 г. - 172)*

СВЕТОВЕТЕ

Различните светове представляват концентрични кръгове, които имат общ център и различни радиуси. Световете се различават един от друг по гъстотата на материята си. Колкото по-голям е радиусът на един свят, толкова по-разредена е материята му. *(МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - изд. 1941 г. София - 31)*

Човек живее едновременно в четири свята. За да научи законите на тия светове и да ги приложи, нужно е много време. *(СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ - изд. София 1949 г. - 57)*

Физическият свят е направен по образ на Божественния. Тези два свята представят полюси на живота. Между тях се намират всички останали светове, наредени по степента на развитието на съществата, които живеят в тях. Всички светове заедно представляват едно цяло, а поотделно те са части от това цяло. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. София - 330)*

Четирите свята, през които душата на човека минава, са: физическият, астралният, умственият и причинният. Тези светове са свързани със състояния на материята: физическият - с твърдата материя, астралният - с течната, умственият - с въздухообразната, причинният - с лъчистата, т.е. със светлинната и топлинната енергии. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. София 1940 г. - 207)*

В обективния свят става едно прекъсване на съзнанието. Той не е вечен свят. В него нещата се изменят. Ние се раждаме малки, растем, остаряваме и умираме. Това представя обективният свят. Той е свят на доброто и на злото. Той е свят на постоянни промени. Божественият свят е онзи свят, в който няма смърт, и в който хората се обичат. *(ВАС ВИ НАРЕКОХ ПРИЯТЕЛИ -защо имговорих с притчи - 22.09 1935 г.)*

Всяко същество, малко или голямо, е фактор в целокупния живот. Всяко същество има свое определено място и определена служба в Космоса. *(СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА – изд. 1930 г. - 10)*

ЧОВЕКЪТ

Последната и най-съвършена форма в живота на Земята е **ЧОВЕКЪТ** *(ПОСОКА НА РАСТЕНЕ – Неизвест ни величини - МОК, 30.01.1927 г.)*

Човек сам за себе си е един Божествен лъч. *(СИЛА И ЖИВОТ III серия – изд. 1929 г. - 92)*

Като говорим за човека, разбираме същество, което още не е завършило своето развитие. Като човек той е завършил своето развитие, но не и като душа. *(ПЕТИМАТА БРАТЯ - изд. 1949 г.)*

Той е минавал през много видоизменения, най-после имаме окончателна форма, която пак продължава да се видоизменя. *(СИЛА И ЖИВОТ III серия – изд. 1929 г. - 92)*

Как е започнал човек живота си преди хиляди години? Най-първо той е живял в една висока сфера в етера, и тогава неговото тяло е било друго; след години той е живял във въздуха; след много

години е живял във водата, най-благоприятните условия, докато най-после го срещаме в твърдата почва. В разните среди човек придобива различни качества. В етера човек придобива едно качество. Във въздуха - друго качество. Във водата - трето качество и в твърдата почва - четвърто качество. По този начин човек изминава един кръг. След това наново той ще живее, във водата. Де ще бъде тази вода вече? - Тази вода няма да бъде тук, в твърдата почва. Човек ще се превърне на риба и ще живее в астралния свят. Той ще живее там хиляди години, докато астралният свят, тази вода, се оформи и превърне в твърда почва. Тогава човек отново ще започне да живее на твърдата почва, но вече в астралния свят, а не на твърдата почва на Земята. *(САВААТ АМОН РА, НБ 1926 г. – 102)*

Човек е минал през 400 000 форми, докато дойде до сегашното си развитие. От първоначалната форма да сега са изминали милиарди години, а този милиарден живот сега е съкратен на девет месеца, може да се съкрати в още по-малко време, само за една минута. Цялото му развитие ще бъде интензивност, равна на една минута. *(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН – 08.04.1998 г.)*

Той представлява един малък свят, микрокосмос. *(ВЛИЯНИЕ НА СВЕТЛИНАТА И ТЪМНИНАТА – изд. 1937 г. – 44)*

В човека има четири неща, които според мен, са неизменни и които всъщност съставляват човека. Те са: човешкият дух, човешката душа, човешкият ум и човешкото сърце. Те са постоянни неща, с които човек и на Земята и на Небето, в онзи свят като съществува и като не съществува - все с него

вървят. Това са Божествените качества, които отличават човека. *(Постижимото - изд. 1999 г. София – 88)*

Който мисли, той е човек; който не мисли, не е човек. *(НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА - Пет кошници - 4.12.1927 г.)*

И тъй, помнете новото определение за човека. Човекът е същество, което управлява своите мисли, чувства и постъпки. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. - 323)*

Човек се отличава от другите живи същества по своята права мисъл и разумност. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. - 290)*

На какво отговаря семката в човека? - На душата и духа. От тях излизат ума, сърцето и всички дарби и способности в човека. *(КРАСОТАТА НА ДУШАТА - изд. 1998 г. София)*

Изобщо, човек се познава по формата на своето чело, на своите очи, уши, вежди, нос, уста. Всички тия удове у човека, както и цялото тяло, са подложени на постоянни промени. *(ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ – изд. 1928 г. - 64)*

Всеки човек е художник на себе си. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1942 г. Казанлък - 198)*

Какъв е човек? Всичко е написано на него. *(ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ – изд. 1928 г. - 64)*

Веднъж дошъл на Земята, човек има известна мисия, която трябва да изпълни. За да изпълни мисията си, даден му е известен капитал, който трябва да вложи в работа, да придаде нещо към него... Всеки човек трябва да има желание да се прояви в известно направление... За да се прояви в какво и да е направление човек трябва непременно да работи и прилага. *(ПОСОКА НА РАСТЕНЕ - изд. 1938 г. София – 37)*

Ценното за всеки човек се заключава в това, че той представлява една важна единица, поставена на специален пост и на специална служба. Ако всеки изпълнява своята работа, той е постигнал нещо в живота си. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - старо издание София - 313)*

Мястото на човека се определя от неговия дух и от неговата душа, от неговия ум и неговото сърце. От тия неща се определя неговата служба и предназначение в света. *(ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - изд. 1939 г. София - 363)*

Целта на живота е да реализира човек нещо безсмъртно на Земята, което да остане за вечността. *(НЕРАЗРЕШЕНОТО – изд. 1933 г. – 225).*

Казано е, че човек е създаден по образ и подобие Божие. Това се отнася само за онзи, който съзнава и зачита, както своето право, така и правото на всички същества. Обаче, в който момент наруши правото на другите същества, той се отклонява вече от истинския образ и живее по свой план и свой разбираня. От хиляди години насам човек се е отклонил от този образ, оцапал го е, поради което не познава нито себе си, нито ближния си, нито Бога. Днес той иде на Земята с определена задача, да изчисти този образ и така да се яви при своя Създател. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. – 263)*

Два важни момента има в живота на човека. Единият момент е, когато човек се ражда, т.е. когато иде на Земята; вторият момент е, когато човек умира, т.е. когато напуска Земята и заминава за другия свят. Първият момент представлява момент

на растене, на придобиване; вторият момент е процес на раздаване. *(КОЗАТИВНИ СИЛИ - изд. 1930 г. София -163)*

Всички добри хора са светещи, а всички лоши хора, изгубили смисъла на живота си, са тъмни. *(ЧИСТ И СВЕТЪЛ – изд. 1926 г. – 5)*

... всеки човек има една велика мисия. Може да не я знаете. *(ПЕТЪР ГО ВЗЕ НАСТРАНА – 30.07.1922 г.)*

ТЕЛАТА НА ЧОВЕКА

Това, което се казва в стиха, че Земята ще бъде пълна със знание за Господа, тази земя сме ние. Под думата “земя” в първоначалния език се разбирало всеки човек, който е роден на Земята, и на когото е дадена земя. Всеки човек е родена, проявена земя и в неговото съзнание трябва да се прояви знанието за Господа. Във всички негови мисли, във всички негови чувствавания, трябва да проникват Божиите закони. *(САБААТ АМОН РА – изд. 2009 г. Ст.Загора – 97)*

Физическите тела, които имаме, представляват едно усилие на Природата, на Духа. Всички мисли в тях,, всички чувства, всички органи е поставил все от този Дух. *(САБААТ АМОН РА – изд. 2009 г. - 253)*

Когато минавате през физическия свят, необходимо е тялото; през Астралния свят е необходимо сърцето, през Умствения свят е необходим умът, а в Душевния свят е необходима Душата. *(СИЛА И ЖИВОТ – II ТОМ - изд. 2006 г. София - 73)*

Сегашните окултисти поддържат, че човек има седем тела. Вие ще се учудите на това. Три от тия тела са постоянни, те не знаят какво нещо е

смъртта. Човек има четири обвивки, две от които претърпяват смъртта, а двете претърпяват промени. Човек трябва да умре два пъти, двойна смърт има, за да влезе в процеса на промените. Като мине през двете смърти, през двете промени, той ще влезе в един свят толкова щастлив, детовсички неща са реални. Този свят, тази област се нарича свят на безсмъртието След това той ще влезе в онази Любов, която наричат Божествена Любов. *(ТОЗИ Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ – НБ, Колко са прекрасни нозете – 14.10.1934 г.)*

Когато умре, човек отива на другия свят с Астралното си тяло (което идва след физическото), както орехът се посажда в земята с коравата си обвивка, а не със зелената. Коравата черупка на ореха се разпуква в земята, след нея се разкъсва и ципицата и остава само ядката, от центъра на която излиза новият орех. Новият орех, който се крие в ядката на ореха, представлява същинската душа на човека. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 473)*

Това тяло ти ще го пазиш, докато бъдеш жител на тази Земя. И като заминеш на онзи свят, от това тяло нищо няма да остане. Пак ще вземеш нещо, което ще ти бъде необходимо. В тази обвивка, в която сме поставени, в това тяло, има нещо друго, което вие не сте изучавали още. Вие нямате опитност за това. Вие не сте правили опит да отделите вашето духовно тяло от физическото тяло и да излезете свободно. По някой път като заспите, излизате. Но това други го правят, вие не го правите, вие нямате способност за това. Вие нямате способността да може да си възстановите вашата памет за преди десет–петнадесет прераждания, къде сте били. И това не знаете. *(АКО ГОВОРЯ – ООК БОГАТ И СИРОМАХ - 17.10.1934 г.)*

ЗАЩО СМЕ НА ЗЕМЯТА

Човек трябва да знае от де е дошъл и къде отива. *(ЛЪЧИТЕ НА ЖИВОТА – изд. 1937 г. - 294)*

Всички хора са слезли на Земята, за да се научат да работят с любов. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ изд. 1940 г. – 104)*

...предназначението на човека при сътворението му – да твори. Тази материя, която ние ще изработим, ще я изпратим на Бога, а Той ще я препрати на бъдещите светове – в по-висока вселена. И вие сте хората, които копаете от Божествената рудница, а тези, които дойдат в бъдещите светове, ще се ползват. Вие сега живеете и се ползвате, докато другите духове са работили... Всичките духове, които сега работят, съзнават това и работят, за да повдигнат човечеството, защото ако не сторят това, и те самите не могат да прогресират. Така и вие не можете да повдигнете себе си, ако не повдигнете другите. Направете опит и ще видите, че не можете да съществувате, ако не помагате на другите... Аз повдигам този въпрос, за да знаете как трябва да живеете на Земята, защото затова именно сте дошли. *(ГОДИШНО СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – Варна – 09.08.1908 г.)*

На Земята човек е пътник, дошъл за няколко години, след което пак ще се върне в отечеството си. *(ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ - 275)*

Човек трябва да слиза на Земята доброволно и да знае защо е дошъл. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 311)*

Индусите казват, че ние сме дошли на земята в този затвор, за да ликвидираме със своята карма.

Аз пък казвам: ние сме изпратени на Земята от невидимия свят, за да научим някои уроци, да свършим училището. Докато не свършим училището, няма да ни пускат в другия свят като неканени гости само за беля на своите майки и бащи.

(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – Който иска славата – 147)

Всяко живо същество трябва да мине през Земята, като през велико училище, да придобие знания и опитности, за да се пригответи за по-висок и разумен живот. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. - 319)*

... трябва да имате предвид, че човек не придобива сам своето знание на Земята... Аз ще ви обясня думата „придобиване”. Човек носи знанието в тъй нареченото на научен език потенциално или зародишно състояние, а на Земята се дават само условия да се провери това знание. Земята е място, дето се прилага или проверява вашето знание, за да можем да го усвоим. Това е един от вътрешните закони на битието. *(САВААТ-АМОИ-РА – изд. 2009 г. - 359)*

Ти не си дошъл на Земята да живееш щастливо, нито да живееш както искаш, но си дошъл на Земята да намериш онзи план и онази програма, която си обещал още в невидимия свят да я изпълниш, *(ПЪТ НА - ЗАЗОЛЯВАНЕ - НБ Коего знаем - 03.12.1939 г.)*

Някой човек идва на Земята, за да изкупи своите прегрешения. Друг - за да се усъвършенства. Друг идва, за да помага на другите. За тези три неща човек идва на Земята. Ако те изпратят за изправяне, това не е по твоя воля, по закон си дошъл. Като те пратят като ученик, да се учиш, да се усъвършенстваш, малко си по-свободен. А като си дошъл да помагаш, ти си още по-свободен. *(ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО - изд. 1992 г. Варна - 343)*

Когато душата слиза от Невидимия свят, тя си има програма, дадена от тези, които я ръководят, (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 212)

Щом дойдете на Земята, вие имате вече определено място, имате специална работа. Всички страдания в този живот, не са нищо друго, освен едно постоянно стълкновение с Божествения план. (IV младежки събор - старо издание София – 62)

При сегашните условия физическият свят така е погълнал живота ви, че от сутрин до вечер мислите, че живеете духовен живот, а живеете само физически. Вие сте изпратени на Земята, за да се учите - и вие трябва да страдате. Защо трябва да страдате? Защото трябва да се учите. Страданието е невежество. Както и да се оплаквате, всяко страдание показва, че вие се намирате в една груба материя, която трябва да обработите. Казвате: „Не може ли другояче?" А кой ще свърши вашата работа? (ОСНОВНИЯТ ТОН - изд. 1999 г. София - 290)

Та казвам, всеки от вас трябва да знае, че е пратен на Земята да учи себе си. (V МЛАДЕЖКИ СЪБОР – старо издание, София - 69)

Казваме, че човек е дошъл на Земята да се учи, учен да стане. Дали ще стане учен, това е въпрос. В желанието на човека да стане учен трябва да е вложена интензивност. За да се добие тази интензивност, която е в състояние да реализира желанието на човека, три сили трябва едновременно да действат в една и съща посока. Само при участието на тези три сили ученият човек може да реализира своето предназначение. Тези три сили са силите на ума, на сърцето и на волята

във физическия свят; силите на мислите, на чувствата и на постъпките в духовния свят и силите на любовта, на мъдростта и на истината в Божествения свят. *(ДОБРИ НАВИЦИ – Предназначение на Слънцето, луната и звездите – 14.02.1923 г.)*

...вие трябва да знаете, че сте дошли на Земята да свършите земното си училище, земния университет. Много работи имате да учите. *(ПЪТ НА ЗА-ЗОРЯВАНЕ - и ще родиш син -28.01.1940 г.)*

Знанието е до последния час да учите и на умиране да учите, защото знанието трябва и в другия свят, трябва повече знание. *(ОСНОВНИЯТ ТОН – изд. София 1999 г. - 130)*

Колкото повече и по-положителни знания придобива човек от живота на Земята и в оня свят, толкова по-големи са условията за неговото растение. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА, ООК Разумни методи - 25.09.1929 г.)*

Под развитие разбираме работа, която Бог ни е предал и която или трябва да свършим, или да дадем мястото си на други да я свършат. Ето защо хората на Земята се раждат и превъплътяват - слизат и възлизат. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 190)*

На всеки човек е дадена специфична работа, която трябва да свърши... Който не работи доброволно, насила ще го заставят да реши задачата си. *(РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ - изд. 1941 г. София - 48)*

Като вярва в това, което днес може да направи и което в бъдеще може да постигне, човек дохожда до естествено развитие. Каквито заложби има в себе си, човек трябва да работи върху тях, да ги развива. Днес ще се ползва от ония дарби, които в миналото

е развил, а в бъдеще от ония, които в настоящия момент развива. Всяка дарба е семенце, вложено в човешката душа, дето очаква идването на пролетта, която носи условия за неговото развитие. За сегашните хора понятието "душа" е неопределено. Говорите ли за мозъка, те го разбират. Те гледат на него като на градина, в която растат красиви цветя и плодни дървета. Сърцето пък представя разсадник, от който се взимат красиви цветя и плодни дървета за посаждан в мозъка. Сърцето представя още автономно учреждение, със самостоятелно управление, което няма нищо общо с външния обективен свят. Обаче, то е свързано с космоса, откъдето черпи жизнените си сили. Доколкото силите на сърцето се проявяват правилно, дотолкова умът се развива нормално. Когато връзката между дейността на сърцето и космичните енергии се прекрати, животът на човека се прекъсва. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. - 279)*

Бог ви е пратил на Земята, призовал ви е за специфична работа, за която ви е дал толкова дарби, толкова сили. Ето защо, още на този свят трябва да направите нещо. Някои от вас чакат като отидат в другия свят, тогава да се проявят. *(IV МЛАДЕЖКИ СЪБОР - старо издание, София - 67)*

Човек... е дошъл на Земята да се учи, да придобива вечния живот - животът на безсмъртието. За да придобие безсмъртието, той трябва да воюва, да се освободи от робството, от ограниченията на смъртта. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - старо издание, София -294)*

След време човек напуща Земята - умира, т. е. заминава за другия свят, дето отново се ражда. Значи, човек непрекъснато се ражда за едни усло-

вия, а умира за други. Това показва, че умирането и раждането са многократни процеси в живота. (ЗАЗОРЯВАНЕ - СБ Опорни точки на живота - 16.08.1942 г.)

Човек може да се ражда и на Небето, и на Земята; също така той може да умира и на Небето, и на Земята. (ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. София - 240)

Мислите ли, че за първи път идвате на Земята, имате една дълга история, и ако някой ви опише историята, ще ви се види много интересно това, какви сте били в миналото, и какви ще бъдете в бъдещето. Това е един велик процес, през който минавате. (БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНЕЯ ОТ УЧИТЕЛЯ 1921 г. – старо издание - 32)

Ако той знае, че е слязъл на Земята да учи, това. Слизане има смисъл. Каквото научи, той ще го занесе със себе си. Никой не може да му го отнеме... Слезе ли на Земята за развлечение и за удоволствие, каквото придобие, всичко му взимат. Щом сте дошли на Земята, вие трябва да учите, да придобивате знания, които са ценни и за този, и за онзи свят. (ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - старо издание, София - 294)

Хората трябва да придобият богатства още в този свят, че като отидат на онзи свят, да има какво да занесат. Човек може да развива своя ум и своето сърце само на Земята, а не на онзи свят. Има добродетели, които се развиват само на Земята, защото почвата на Земята е благоприятна за тяхното развитие. За всяко нещо има специална почва. Каквото развие на Земята, човек го занася в духовния свят, като материал за обработка. Значи на Земята човек произвежда материалите, а в духовния свят ги обработва. Съществата в духовния

свят се занимават с по-високи работи от тия на Земята. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯ СМЯТ - 518)*

... от това, което научите, зависи как ще ви приемат на онзи свят. Това, което тук придобиете, ще го приложите в другия свят. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София -191)*

Някои мислят, че като отидат на Небето, там ще изправят погрешките си. Това значи да мисли човек, че като стане професор, тогава ще изправи погрешките си. - Не, човек изправя погрешките си, докато е в училището, докато се учи. *(СМЕНИ В ПРИРО*

ДАТА - изд.1938 г. София - 221)

Земята е едно място, където вие си създавате вашето щастие или нещастие; място, от което започва съдбата - ти щастлив ще бъдеш, или нещастен. Земята е място на избор. *(КАТО РОДИ ДЕТЕ - изд.1998 г.Ст Загора - 271)*

Като живеем на Земята, ние трябва да използваме онези условия, онова, което съществува около нас. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО – изд.1999 г. -140)*

Земята е велика школа. Следователно, във от Земята, човек се лишава от онези условия за развитието, които могат да го направят гражданин на Небето. *(ТРИТЕ ЖВОТА - изд. 1942 г. София -145)*

ДУШАТА

Духовният свят има връзка с физическия: едновременно човек съществува духовно и физически. Тези два елемента съществуват в него едновременно; между едното и другото същество има една връзка, която ги съединява и управлява. Тази връз-

ка е душата, която е полудуховна и полуматериална. *(ДУХЪТ И ПЛЪТТА - изд. 1933 г..Пловдив - 137)*

Аз не взимам думата “душа” в такъв смисал, Какъвто я разбират всички. Не, аз говоря за онази душа, за която учените днес доказват и за която спорят, дали тя съществува, или не, дали човек има душа, или не. Такава душа и животните имат. Думата “душа” произлиза от дишане и означава работа. Тази душа, за която говоря аз нито се мъчи, нито страда, нито работи. Тя създава, тя е един вечен извор. Тази душа е идейното, Божественото в човека. Тази душа всеки от нас я усеща. Всеки от нас чувствава нейното вътрешно влияни, това е онези красиви моменти, при които чувствувате, че в душата ви нещо блясва, и вие сте готови да се примирите с цял свят. *(САВААТ АМОН РА – НБ, 1926 г.)*

Бог има отношения към човешката душа и човешкия дух, а не към неговото човешкото тяло. Тялото на човека се изменя, но душата му и духът му не се менят. Те остават вечно млади, вечно силни. В пътя на своето развитие човек е минал през различни форми, докато е дошъл до сегашната си форма. Благодарение на промените, които е претърпял, той носи големи опитности и знания, които е складирал в душата и в духа си за вечни времена. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. - 6)*

Душа и дух - те са два клона на едно и също дърво. Душата носи това, което излиза от Любовта, а духът - това, което излиза от Мъдростта. Любовта създава един свят, а Мъдростта - друг. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. София - 124)*

В тези два полюса започва да действа Божественият принцип и да се проявява Бог. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия изд. 1922 г. София)*

Вие казвате: “Какво е Духът?” - Това е бащата на човека. “Какво е душата?” - Това е майката на човека. *(ЕЗИКАТ НА ЛЮБОВТА – б Реалността на живота – 16.07.1939 г.)*

... съзнанието на човека е обвито в една черупка като в яйце, в която се крие неговата душа. Тази обвивка, тази врата трябва да се отвори точно на определено време. Пъпката трябва да се отвори точно на своето време, при благоприятни за нея условия. *(ПРАВО РАЗБИРАНЕ – ООК, 05.11.1927 г.)*

... човек... трябва да има представа за своето висше аз, за своята душа, да вижда, да схваща нещата добре и правилно да ги прилага в живота си. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ - ООК Доброто сърце - 10.11.1926 г.)*

В известен смисъл душата не е нещо установено. Разделен е светът на два лагера. Едни приемат, че има душа, други приемат, че няма душа. Има християни, които приемат, че има душа, ама не умира. Душата, то е един въпрос. То не е само една дума. Трябва да се разбира. Какво човек трябва да разбира под думата „душа“? Душата е туй, което включва всичко. Всичко онова, което е заложено в човека, което трябва да се развива във всичките векове, то се взема за душа. То е голям склад. Има и други определения. *(ПОСТИЖИМОТО б Да живее душата ми – 31.12.1933 г.)*

Под „душа“ ние разбираме групировка или съвкупност от множество същества или съзнания, всяко от които представлява известна степен на

интелигентност или известно хармонично състояние. Душата не е единично съзнание, тя е колективно съзнание. В този смисъл в момента на своето проявление всяка душа не е нищо друго освен израз на едно от състоянията на Божественото съзнание. За пример искате да ядете – това е състояние; искате да четете, да учите, да свирите – това е състояние; искате да станете велик човек – това е състояние. Всички тия състояния, събрани в едно цяло, представят стремежи на една душа. Стремезите на всички души пък се съединяват и се вливат в кръга на Божественото съзнание. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ – б Устой на съзнанието – 17.11.1926 г.)*

Онова същественото, което отличава човека, то е онова, което носи той в своето естество със себе си. Той носи със себе си своя ум, своето сърце, той носи своята воля, придружава го неговата душа и неговият дух. Сега мнозина, които не разбират, спорят какво нещо е душата и дават много интересен характер. Душата не е нещо материално. Под думата материя разбираме всички онези процеси в света, които са завършени. Те представляват материалния свят. Всички завършени процеси, резултатите на тия завършени процеси съставят материалния свят. Следователно туй, което виждаме, видимото в света, това са завършени процеси, това са резултати на същества, които са работили, и тяхната работа има приложение. Нашата Земя е изложение на един завършен процес, на онези, които са работили отдавна. *(РАДОСТТА – НБ Праведният ход)*

Същественото в човека е душата, без душа, той е автомат. *(ПОУЧАВАШЕ ГИ – изд. 1949 г. – 136)*

Човек е една жива душа, която има възможност да живее и да чувства вечния живот, да придобие това, което иска – разумния и щастливия живот. Тази душа има всичките методи вложени вътре в себе си – в своя мозък, в своето тяло. *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г.)*

ПРОИЗХОД НА ДУШАТА

Когато Бог направи Адам, остави го сам в Рай. Бог вложи жива душа в него, но той не можа да издържи тази душа в себе си, извади я навън. Жената е тази жива душа, която Адам извади извън себе си и с това създаде смъртта. *(АВААТ АМОН РА – изд. 2009 г. Стара Загора – 199)*

Азът не умира. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ - ООК, Доброто сърце - 10.11.1926 г.)*

...човешката душа, като зрънце, стоящо в Божествената житница, чака три необходими елемента, които се съдържат в условията, силите и законите, за да може тя да почне наново своя живот. *(СИЛА И ЖИВОТ I серия - изд. 1924 г. София - 188)*

Човешката душа в това състояние е просъществувала с милиарди години в недрата на Божественото Съзнание, но тогавашният неин живот е бил от друго естество: тя не е била индивидуализирана, не е познавала отделния живот на индивидуалния дух; тя е живяла в съзерцанието на Божествения блист (блаженство) - в дремещо състояние. Но сега, със своето пробуждане, тя дохожда на Земята да научи вътрешния смисъл и на тоя живот - на индивидуалния живот, да придобие сама свой собствен безсмъртен живот и да стане гражданка на

Небето с определени права и задължения. Този вътрешен стремеж е условие, наложено на нея от Бога. *(СИЛА И ЖИВОТ I серия - изд. 1924 г. София – 188)*

... когато Бог създаде света, Той изпрати всички души по света да изследват това, което Той е създал, да се учат. Той нарича тия души Синове Божи, защото са едно, равни с Него. В този смисъл и Земята за всички вас е едно училище. И ако разбирате това, всички вие трябва да се радвате, че сте пратени на училище, да се учите. Хиляди години са изминали, докато Великият Дух на живота възпита човека и пробуди в душата му любов към духовния свят, която да го отпрати по пътя на оня велик и всемирнен стремеж, който ние наричаме духовно повдигане. *(ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ – СБ Събирание и раздаване – 16.04.1939 г.)*

... всяка душа представя единица, т.е. някаквастрога определена величина. Важна е тази единица в живота. В Божественото съзнание тя играе голяма роля и заема особено място. Щом сте влезли в живота, вие не можете да изчезнете. Нищо не е в състояние да се противопостави на Божествената идея, която ви е подтикнала да слезете на Земята. *(ДОБРИ НАВИЦИ - изд. 1936 г. София - 41)*

Може да кажем, че всички души са девизи, дъщери на Бога. Те не идват на Земята за удоволствие, но идат да придобият знание. Целият свят е създаден да научим три неща: да научим, какво нещо е любовта, да научим, какво нещо е мъдростта, да научим, какво нещо е Божията истина. След това да научим животът, който изтича от любовта, какъв трябва да бъде. Светлината, която изтича от Божията мъдрост, каква трябва да

бъде и свободата, която изтича от истината, каква трябва да бъде. Туй ще учите и тук на Земята, и горе на Небето, където и да сте, и в ада да бъдете, пак същото ще учите. *(ПЪРВИЯТ МОМЕНТ НА ЛЮБОВТА - Два момента – 07.01.1940 г.)*

За да се роди нещо, трябва да се съединят два полюса; За да се роди душата, Любовта и Мъдростта се съединяват и образуват едно цяло... Ако извадите Любовта и Мъдростта от душата, тя ще се разпадне. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. София -123, 123, 124)*

КАКВО Е ЧОВЕШКА ДУША

Човешката душа е една монада, но на Земята има мощ- на, огромна сила. *(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 7.10.1989 г.)*

Душата е най-голямото богатство, което Бог е дал на човека. Душата е вътрешната страна на човека. *(ЦЕННОСТА НА ВАШАТА ДУША – 14.05.1939 г.)*

Днес, едни определят душата по един начин, други – по друг начин, но и едните, и другите нямат представа за нея. Душата е самият човек, който мисли, чувства и действа разумно. Това подразбира „душа“ в широк смисъл на думата. В ограничен смисъл, под „душа“ разбираме човешката чувствителност или сбор на вътрешни функции; или вътрешни прояви в човека. Значи, под "душа" разбираме това, което диша, което работи. Кое работи в човека? – Разумното начало. Това се разбира под „душа“ и в санскритски език. *(НА ЗЕМЯТА И НА НЕБЕТО, НБ, 1923 г.)*

Под думата "себе" аз разбирам Божествената човешка душа. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 275)*

Бог е вдъхнал в този човек жива душа, и той придобил по-високо съзнание. До това време човек се намирал почти в животинско състояние, не разбирал смисъла на живота. Като станал жива душа, животът му се осмислил, и той разбрал, че има нещо по-високо от яденето и пиенето. Той разбрал, че в него има едно висше, разумно начало – неговата душа. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. – 34)*

... душата представлява от само себе си нещо възвишено и благородно. *(МОК 1926 -1927 г. ПРИДОБИВАНЕ НА ТЪРПЕНИЕ – Няма пророк - 16)*

Душата е скъпоценният камък в човека; в нея се крият условията за неговото развитие. *(ООК ТРИТЕ ЖИВОТА – изд. 1942 г - 17.)*

Мнозина отричат душата, защото искат да я видят в някаква материална форма. Душата е онова възвишено начало в човека, което се стреми, което страда, което се радва. Душата, това е истинският човек. Умът и сърцето са спътници на душата, които я придружават навсякъде и ѝ помагат. Духът пък е онова велико, мощно начало в човека, което ръководи душата, посочва ѝ правия път на живота. Дух, душа, ум и сърце са четири пособия, без които човек не може да съществува. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. – 33)*

Душата е човекът, който се проявява в Духовния свят, между ангелите. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 София - 146)*

ЛИЧНОСТТА И ДУШАТА

Сегашните хора не са много лоши, но не са и толкова добри, колкото бъдещите. Значи сегашният човек има още да учи и да придобива знания и

добродетели. Не е нужно човек изведнъж да стане много добър, но всеки ден да прислабва по нещо от доброто към бъдещото си знание. Той трябва да гледа на живота като изкуство. Следователно що се отнася до живота на душата, той е безпогрешен. Душата върви по свой път, който няма нищо общо с личния живот на човека, нито с живота на неговия ум и на неговото сърце. Дойдем ли до личния живот на човека, както и до неговия ум и до неговото сърце, там вече стават грешки. Умът и сърцето му са дадени като пособия, с които да работи, да преодолява мъчнотиите си, да живее по новия начин. Следователно, като говорим за грешки, имаме предвид човешкия живот. Обаче човек прави усилия да излезе над обикновените условия, да придобие новото и да влезе в Божествения живот, който не е нищо друго, освен живот на музиката, изкуството и поезията. (ЦЕННАТА ДУМА – УС, Към мене - 07.07.1935 г.)

Самосъзнанието е живот на личността, свръхсъзнанието - живот на душата. Следователно, личността може да живее повече или по-малко, в зависимост от това, доколко е в услуга на душата. Душата се нуждае от други източници, а не от тия, от които личността черпи своя живот. Продължителността на земния живот на човека зависи от отношенията, които той е създал с душата си: ако обича душата си, животът му се продължава; не я ли обича, животът му се съкращава. Невъзможно е човека да живее изключително за личността си и да стигне до дълбока старост. Дългият живот е в зависимост от любовта на човека към душата. Колкото повече душата изявява своя живот, толкова по-издръжлив е човешкият организъм. Иска ли да се ле-

кува, човек трябва да потърси лекар и лекарства в душата си. Тя лекува по вътрешен път. Обаче, не може човек да се лекува, ако не обича душата си. Който обича личността повече от душата си, той е осъден на смърт. Защо? Защото качествата на личността са: страх, омраза, ревност и т.н. Казано е в Писанието: Който мрази, той е осъден на смърт. Същото се отнася и до останалите отрицателни качества. Кой човек мрази? Който няма любов към Бога. Има ли любов към Бога, човек е придобил вечния живот. *(ЛИЧНОСТ И ДУША, ООК, 30 г.)*

БОГ И ДУШАТА

Първата мисъл, която постоянно трябва да държите в ума си, е, че Божествената ръка, Божествената сила крепи всяка душа. Тя е свързана посредством една нишка с невидимия свят, затова никога не може да избяга от Божия промисъл. *(ПЕТИМАТА БРАТЯ – НБ, „Пътят на героите“)*

... ние казваме, че Бог е наш Баща. Той е Бащата, който се проявява вътре. Де се проявява Той? - В душата ни, проявява се в ума ни чрез светлината, в сърцето чрез топлината и в нашата воля чрез силата си. Но единственото място, където можем да познаем Бога и да Го намерим, това е нашият дух. Ако умът има светлина, можем да го познаем. Трябва да познаем Бога и в нашата душа. Ако там има топлина, можем да Го познаем. В топлината зреят всички благородни чувства у човека. Не могат в душата ти да се родят тия хубави чувства, ако нямаш Божествена топлина. *(ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА – б Ралността на живота – 16.07.19939 г.)*

... Бог има специфично отношение към всяка душа. Това отношение е най-важно. Ако човек не е свързан с Бога, той никога не може да разбере Безпределното, необятното, Великото в живота.
(НЕРАЗРЕШЕНОТО - ООК, Което оправя – 26.01.1927 г.)

ДУХ И ДУША

Бог не приема нито жената без мъж, нито мъжа без жена. Казано е още, че, ако жената напусне мъжа си, а мъжът – жена си, няма да бъдат приети в Царството Божие. Напуснат ли се мъж и жена, смърт ги очаква. Защо е така? – Защото мъжът представя духа и ума, а жената – душата и сърдцето. Какво ще остане от човека, ако го напусне духът и умът, или душата и сърдцето? Той непременно ще умре. Следователно, ако нямаш чувства, и мисли няма да имаш; ако нямаш мисли, и чувства нямаш. Ако имаш дух и душа, ще имаш и чувства, и мисли, и постъпки. *(В ИСТИЯ ЧАС - 14.07.1918 г.)*

Там, дето има дух, има светлина. Там, дето има дух, има топлина. Там, дето има дух, има сила. Там, дето има дух на доброта, има милосърдие, кротост, въздържание, всичките добродетели ги има там, дето е духът. Там, дето има душа, законът е същият. Същият закон е и за ума. *(НАУКА ЗА ЖИВОТА - 6 Реални величини – 12-06. 1940 г.)*

Човешката душа е неплодна, когато не е изпълнена с Божията Любов. Та думата „забременяване“ значи да се изпълни човешката душа с Божията Любов и Духът Божи да влезе в човека, та човешкият живот да бъде осмислен. Докато Божията Любов и Духът Божи не изпълнят човека, той е странник, той е като един чужденец на земята.

Той прилича на гладния, който не е ял и очаква сега един хубав обяд. *(ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ – МОК, 1941/1042 г.)*

ТЯЛО НА ДУШАТА

Всяка душа трябва да има тяло в света, за да се прояви като индивид, като единица. Трябва да има тяло, за да посети Господ. *(ДУХЪТ И ПЛЪТТА - изд. 1933 г. Пловдив - 137)*

Човешката душа се превозва чрез тялото. *(ГОСПОДАРИ НА ВЪНШНИЯ И ВЪТРЕШНИЯ ЖИВОТ – 05.04.19239 г.)*

...душата има форма. Тя е много красива... За да се оформи като душа, човек трябва да мине през всички форми на живота, от най-ниската до най-високата. *(ПЕТИМАТА БРАТЯ - изд. 1949 г.)*

Без плът и кръв, като облекло на душата, последната не може да се развива, не може да се прояви. *(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - изд. 1942 г. София - 139)*

... клетките представят тухлите, от които е съградено човешкото тяло. Душата на човека е във тези клетки. Тя е свободна и нищо не е в сила да я ограничи. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ – Устой на съзнанието - 17.11.1926 г.)*

Душата никога не може да мрази тялото си.

(ВЕРИГАТА – СЪБОРНИ СРЕЩИ - 16.08.1910 г. В. Търново)

Душата дава едно тяло и когато си изиграе ролята с него, оставя го и приготвя материя на едно ново тяло, наново живее и т. н., вечен живот. *(ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАТЕ ВЯРА – Ако солта обезсолее, с какво ще се осолите – 15.01.1915 г.)*

ФОРМИ НА ДУШАТА

Душата е обширна, голяма като вселената. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – РБ изд. 1937 г. – 68)*

Душата още не е дошла до една постоянна форма. Тя не е завършила своето развитие. Ней предстои да мине още през милиони форми. И когато дойде до своята последна форма, ще приеме безсмъртието и ще се слее с духа. И тогава вече няма да има душа и дух. Какво ще има? Вечният живот ще излезе на сцената. *(САВААТ АМОН РА – изд. 2009 г., Стара Загора – 199)*

ОБЛЕКЛО НА ДУШАТА

Умът и сърцето, това са дрехи, с които душата е облечена. Следователно, трябва да имате отличен ум, от личносърце, това са най-хубавите дрехи, с които вие може да облечете вашия дух и вашата душа. Човек е дошъл на Земята да работи, да придобие онзи материал, който е необходим, за да се създадат тия хубавите дрехи. *(СИЛАТА НА МИСЪЛТА - Големите блага – 19.04.1939 г.)*

... във всяко ваше чувство трябва да участва двойникът на душата, за да бъде вашето чувство силно и милите и постъпките. В този двойник нещата са добре подписани, имат съдържание. Туй е, което наричат вдъхновение. Божественото вдъхновение е, в което двойникът на душата взема участие. Действие, в което душата взема участие, това действие има смисъл, понеже то произлиза от Божествен произход. Сила има. Тя прилича на цар, той като подпише нещо неговата дума има сила. Обикновеният човек и да подпише, обикновен е и

смисълът. Когато душата подпише нещо, то добива смисъл. Когато душата подписва нещата, те добиват стойност. Ония актове, които не са подписани от душата нямат стойност. Затуй всякога ние трябва да даваме възможност душата ни да се проявява в нас, да се прояви в ума, в сърцето и в тялото. Този е законът на възпитанието. Всички ония неща, които стават на Земята, душата да взема участие, тя да бъде в нас – в нашето сърце, в нашето тяло – тогава всичко, което то върши се реализира и ние ставаме доволни. Онези от вас, които искате да поправите положението, пазете това правило: Да участва душата във вашата мисъл. Вие, човекът, сте като дете при душата. Душата като те види, те оставя да дойдеш в спокойствие, да усетиш, че имаш нужда да ти помогне. Някой път искаш да се наложиш: туй да направя, онова да направя. Остави, ти не се меси. Щом се отнесеш до нея, остави я свободна, тя не само да дойде, но да вземе участие в живота ти. Трябва да започнем да живеем добре, за да благоволи душата да се прояви заедно с нас. Да не ни оставя да правим, каквото ние искаме, защото тогава ние ще плащаме данък. Всички знаете какво нещо е плащане данъка. Когато душата взема участие, всичко върви в хармония. Човек се усеща силен, бодър, мощен. Цялата природа има смисъл. Щом останем сами, веднага дойдат препятствията едно след друго. Първото нещо: Душата ви да взема участие във вашата мисъл, във вашите чувства и във всички негови действия. *(СЪЩЕСТВЕНОТО, МОК, 21.11.1941 г.)*

КЪДЕ ОБИТАВА ДУШАТА

Духът и душата са във вас. Трябва да разбирате законите, които съществуват между духа и душата. То е Божественият свят. *(ООК НАУКА ЗА ЖИВОТА - б Бъдете яки - 26.06.1940 г.)*

Любовта, това е светът на душата. *(НАУКА ЗА ЖИВОТ - б. Реални величини - 12.06.1940 г.)*

Душата где е? – Душата я няма на Земята. Душата има само една малка проекция тук на Земята. Тя се явява временно като някоя гостенка на ума и на сърцето. Щом душата посети някой човек, тогава го наричат великан, вдъхновен, благороден; но после, като си замине душата, този човек става обикновен. *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г. Аз те познах -154)*

Душата на човека не е все още в тялото. Тя е извън тялото и сегиз-тогиз изпраща някоя възвишена, светла идея в обикновеното човешко съзнание. А когато човек стане готов, душата ще се прояви чрез тялото, ще се изяви във физическия свят. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША III том – изд. 2009 г. – 78)*

В тебе има една сила, тя е човешката душа, която е вътре в човешкия стомах и отделя Божествения живот и го внася в човешкия организъм; тогава човек започва да живее. *(ПЪТ НА ЗАЗОРЕЯВАНЕ – Новият закон - 23.06.1940 г.)*

Тя обхваща целия бял дроб, но обитава под лъжичката. *(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 20.07.1993 г.)*

Жилището на душата, това са белите дробове. Между тия дробове е сърцето, гдето е седалището на душата... *(ВЕРИГАТА – изд.2007 г. – 49)*

Когато душата е на мястото си, никаква болест не може да съществува, но когато душата напусне своето жилище, сърцето и белите дробове, тя се поддава на наемник, става обсебване. И когато един човек се обсебва, ще забележите, че най-напред започва да намалява дишането му, а с намаляване на дишането душата постоянно се излъчва. Когато един човек се обсебва, винаги ще видите сгърчване на дробовете. По тази причина, вие тогава трябва да дишате дълбоко, защото чрез дълбоко дишане вие можете да изгоните един дух из вас.. А щом го изгоните из физическото поле, то в по-висшите полета по-удобно можете да се справите. Един лош дух никога не може да влезе през носа, а винаги ще влезе през устата. И като отиде в стомаха ви по течението на кръвта, връща се в сърцето чрез вените, а не чрез артериите. А ако настъпи кихане, то не е нищо друго, освен изхвърляне на духа из устата. Аз ви говоря това, за да ви покажа отгде е вратата на лошите духове.
(ВЕРИГАТА – СЪБОРНИ СРЕЩИ - 16.08.1908 г., Варна)

Понеже Господ е с вас, Той ви посочва начините, по които можете да избегнете нашествието на лошите духове във вас: дишайте дълбоко и през време на дълбокото дишане представяйте си, че синята светла краска прониква през вас, идеща Отгоре. По този начин ще се освобождавате.
(ВЕРИГАТА – СЪБОРНИ СРЕЩИ -16.08.1908 г., Варна)

Братята и сестрите, за да могат да се подготвят за тези събития, за да устоят, за да издържат изпитанията, трябва да имат следното предвид: главното е връзката с Бога! Ликвидирайте с всички отрицателни отношения към хората, простете на всички. Прощка с всекиго! Всеки да прощава на бра-

та си и да има пълно разкаяние за своите сторени дела. Бог чака това! И тогава човек ще бъде ограден и запазен. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША III том – изд. 2009 г. – 78)*

Сега е епохата, когато Господ почва да се проявява в нас и ни чака работа за Него. Да не се допуска страх. Гледайте да придобиете духовно богатство, за да бъдете силни духом. Силните духом ще издържат. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША III том – изд. 2009 г. – 78)*

... седалището на този Господ, Който е направил света, ... е в човешката душа, в човешкия дух. Тия хора, в душата, в духа на които живее Бог, това са онези велики хора, това са гении, Учители на човечеството, които са дали най-високото проявление в музиката, в поезията, в изкуството – изобщо във всички направления. Това са души, които подтикват човечеството напред. Те са имали опитността да излизат от тялото си. *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г. 6 Който иска славата -149)*

СЪДЪРЖАНИЕ НА ДУШАТА

В човешката душа Бог е вложил всички заложи, следователно трябва да се подпомага душата, за да се прояви Божественото. На душата не ѝ липсва нищо, само- че трябва да се създадат условия, за да се развие – там е спасението, там е свободата, тя си носи дарбите. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – III том – изд. 2009 г. – 249)*

Бог от самото начало ви е дал най-хубавите работи. Той е вложил във вас много благословения, които вие не подозирате, че ги имате. При сегашния

живот Той ще ви даде само условия. С туй, което Той е турил във вашата душа , като ѝ е вложил диханието си – Духа, Той е дал всичките скъпоценности, които са необходими за вашия живот. Сега се изискват само условия туй скритото богатство във вас да израсне. *(ИЗПИТЪТ НА ВАШАТА ДУША - б Ценността на вашата душа – 14.05.1939 г.)*

Душата е пълна с добрини и радост... Благостта се проявява само чрез човека, в когото душата е изявена. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. София - 124)*

Всички положителни неща, всички добродетели са облекло за човешката душа. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 309)*

Всеки желае да бъде красив. В красивото лице е изразено всичко, което Бог е вложил в човешката душа. Затова Бог казва: „Огледай се и виж какво съм вложил в твоята душа. Ако има нещо, което си нарушил, работи върху него, докато го изправиш.“ *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ – ООК Доброто сърце - 10.11.1926 г.)*

Корените на знанието се крият в душата на човека... Когато човек се пробуди за своя душевен живот, тогава иде истинското знание, истинската мощ и гениалност. *(ПОСОКА НА РАСТЕНЕ - изд. 1938 г. София - 212)*

... човешкият дух и човешката душа стоят над всичко. Те създават и науката, и религията, следователно, те са факторите в живота. – Защо? – Защото чрез тях се проявява Бог. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - в дома на Симона - 06.07.1930 г.)*

Господ, като създал човека, написал всичко вътре – какво трябва да прави. Когато Мойсей писа Библията, от тази Библия писа, оригиналът е вътре

– това философите наричат Акашови записи. *(ПЪТЯТ НА ГЕРОИТЕ НБ избрани – 133)*

В душата се складирани опитностите на миналото, а сега се складират тия на настоящето. *(ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ - изд. 1928 г. София - 68)*

Човек носи големи опитности и знания, които е складирал в душата и духът си за вечни времена. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. София - 7)*

Душата, това е подсъзнателния живот... Подсъзнанието на нашата душа носи всичко от миналото. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия- изд. 1922 г. София - 279)*

В човека различаваме една фаза на подсъзнателен живот, което представя безграничното в човека. То е Божествената страна на живота... Подсъзнанието не се подчинява на нашите желания, на нашата воля, но ние трябва да му се подчиняваме. *(ЗАТОВА СЕ РОДИХ – изд. 1929 г. - 12)*

Всеки човек трябва да отвори своята душа, за да види света какво има там... Да отвори извора си и да покаже какво има. *(СИЛА И ЖИВОТ II т ом - изд. 2006 г - 110)*

Човешкият характер седи в разумно написаните неща в неговата душа. Когато човек пази нещата, които Бог е написал в неговата душа, това показва, че той има характер. Божественият Дух и сега още пише в човешката душа. Всички разумни неща в човешката душа, които не търпят никакво коригиране, никакво поправяне, са написани от Божествения Дух. Той не само че ги е написал, но ги е дълбоко врязал в душата на човека. Това се нарича характер! *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г. 6 Миротворци)*

ЛЮБОВТА И ДУШАТА

Любовта е една сила, която слиза от Бога и която е чиста. И ако истинската любов проникне в човешката душа, тогава тя очистиwa човека. *(ГОСПОДАРИ НА ВЪНШНИЯ И ВЪТРЕШНЯ ЖИВОТ – 05.04.19239 г.)*

Човешката душа е неплодна, когато не е изпълнена с Божията Любов... Докато не дойде Любовта и докато не дойде Духът да се всели, не може да има постижения. Трябва да станат тия посещения, за да се преобрази светът. Посещението на Духа – това е реализирането на онова, което Любовта носи. *(ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ, МОК, 1941/1942 г.)*

Никой не може да нападне, да изкуси, да направи зло на онзи, в душата на когото има любов. Който има любов, той е абсолютно неуязвим. И животните даже познават любовта. Те изпитват пред нея свещен трепет, който ги кара да отстъпват. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ – 6 Устой на съзнанието – 17.11.1926 г.)*

Силата на човешката душа седи във възприемането на Любовта. Когато човек възприеме правилно Любовта, в душата му настава мир, радост и веселие, и всички противоречия в живота му изчезват. *(ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - изд. 1939 г. София - 356)*

НЕДЪЗИ НА ДУШАТА

Щом си нечист, ти си слаб... Нечистота това са вътрешни състояния на човешката душа и отъ нея зависи здравето... ” Как ще познаеш? За да знаеш, че един човек е чист, трябва да имашъ една мярка. Каква е идеята за чистота? Чистиятъ човек отъ болести не страда. Щом страда, има нечистота. Каква е: твоя или чужда, без разлика. Щом осиромашава-

ш, щом изгубваш силата си и всички други противоречия се дължат на тази нечистота. На съществува или ти си я създал... Когато духът действа, човек винаги е чист. Когато духът престане да действа, тогава човек остава нечист. *(ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ НЕЩАТА – 19.07.1933 г.)*

И знайте добре, че болестите, това са барометри, които показват известен недъг в душата. *(БЕРИГАТА – 11.08.1908 г. – изд. 2007 г. – 50)*

Казвам, най-малката лъжа става едно препятствие във вашия ум, става препятствие във вашето сърце, става препятствие във вашата душа и нарушава онова общение, което имате. Вие вече не можете да дишате онзи чистия въздух, който любовта носи. Вие не можете да възприемете онази чистата светлина, която мъдростта носи. Вие не можете да бъдете носители на онази велика свобода на душата, която истината носи. Лъжата прекъсва пътя на Любовта, прекъсва пътя на Мъдростта за вас, прекъсва и пътя на Истината и след туй вие ще станете нещастен. *(СИЛАТА НА МИСЪЛТА – 6 Големите блага – 19.04.1939 г.)*

Когато някой мисли лошо за някого, с когото се е скарал, той отваря врата на лошите духове да го обсебят. Вие можете да отворите вратата на лошите духове да навлязат във вас чрез съмнението. Обаче, можете да се опитате да се избавите от съмнението. *(БЕРИГАТА – изд. 2008 г. – 52)*

Човекът е двоен. Има едно същество в човека потенциално, то е животно. Не че е лошо, но се е учило като животно. Една животинска душа като животно седяло, спало, яло, само си мърдало

опашка. Наяде се, пак спи. Сега влязло в човека и пак заспало. Туй животно ти ще го възпитаеш, ще кажеш: “Не може тъй само с мърдане на опашката, ще мислиш.” Всички вие имате по една животинска душа, която трябва да възпитате. Понякоя път тя има юлар. Вие извадите юлара, че тя не се връща. Юларът е законът. Тури, нека седи юларът. Като я възпитате, че имате доверие, че ви разбрала, да се образува връзка на любов, тогава може да я развържете. Щом се образува любов между животинската душа и разумната душа, извадете юлара. Когато не се е образувала любовта, не вадете юлара. Ще я търсите. Ние обясняваме как един разумен човек да прави глупави работи. Невъзможно е. Нашите погрешки се дължат на тази животинска душа. *(ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ – МОК, 1941/1942 г.)*

Човек има две души. Едната е плътска, тя държи всичко лошо в себе си: омраза, злоба, егоизъм, черна е като въглен. Другата душа е светла като Слънцето. Тези две души имат връзка помежду си и са винаги в борба; както се казва борба между Духа и плътта. Тази, която надвива, проявява своите качества. Кат говорим лошо, проявява се черната душа; като проявяваме добро, дава се ход на бялата. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – III Т ОМ – изд. 2009 г. - 309)*

Под думата плът ние разбираме живи същества, които постоянно растат и се развиват, защото има плът, която постоянно се разлага. Следователно, когато говорим, че духът е в борба с плътта, разбира се онази плът, която се разлага. *(САБААТ АМОН РА – изд. 2009 г. - 291)*

КАЧЕСТВА НА ДУШАТА

Тялото на човека се изменя, но душата и духът му не се менят. Те остават вечно млади, вечно силни. *(ДЕЛАТА БОЖИИ изд. 1940 г. София - 6)*

И тъй всяко съзнание като част от Божественото има условия да расте и да се развива. Щом знаете това, вие ще можете да устоявате на всички мъчнотии и противоречия. Понякога човек се отчайва, обезсърчава и казва: „Дотегна ми да живея. От мене нищо не може да стане, аз ще се самоубия.“ Не, невъзможно е човек да се убие. Той е част от цялото, част от Божественото съзнание, на което по никой начин не може да посегне. Ако къщата на някой човек се запали и изгори, мислите ли, че той не може да си направи нова? Ако дрехите на някой човек се скъсат, мислите ли, че той не може да си направи нови? Следователно, каквото и да направи човек със себе си, той не може да докосне нито на йота своята душа. Тя е част от Бога, а на Божественото никой не може да посегне. Човек може да изгори къщата си или да скъса дрехата си, но каква разумност има в това? Ще изгориш къщата си, ще скъсаш дрехата си, но душата си не можеш да докоснеш. Тя е недостъпна за тебе. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ – 6 Устой на съзна*

нието – 17.11.1926 г.)

Душата не остарява. *(ПЪРВИЯТ МОМЕНТ В ЛЮБОВТА - 6*
Намиране изгубената дума - 12.11.1939 г.)

Кое е отличителното качество на душата? – Младостта. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. София - 126)*

Да бъдеш вечно млад, каквато е душата, това значи, да носиш в себе си всички възможности за

постигане на своите идеали. Да бъдеш млад, това значи, да използваш условията, които ти са дадени за растене и развитие. (ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - б. Хармоничен избор – 11.04.1930 г.)

Физическото здраве определя качествата на човешката душа. Здравето не подразбира пълнота, но то носи радост и веселие в живота на човека. (ПОСОКА НА РАСТЕНЕ – б Освобождение – 21.11.1926 г.)

Самообладанието е качество на душата и това е една висша интелигентност, с която сме свързани с твърда и непоколебима вяра. Когато сме в пълно съгласие с Бога, тогава сме и в пълно самообладание. (ВЕРИГАТА – СЪБОРНИ СРЕЩИ - 15.08.1910 г. В. Търново)

Понякога човек вярва, а понякога не вярва. Това се дължи на ред съмнения, които възникват дълбоко в неговата душа. Коя е причината за това съмнение? - То се дължи на вътрешното съответствие между даден човек и неговите деди и прадеди, вседствие на което той преживява някои техни състояния. (ЗАТОВА СЕ РОДИХ - б Как ми се отвориха очите – 21.11.1926 г.)

Душата на човека е вън от (клетките на тялото). Тя е свободна и нищо не е в сила да я ограничи. (МОК 1926 -1927 г. ПРИДОБИВАНЕ НА ТЪРПЕНИЕ – Устой на съзнанието - 24)

Там, дето човешкият дух, човешката душа и човешкият ум не са съчетани и там, дето човешкият ум, човешкото сърце и човешката воля не са съчетани, там няма никакво търпение. (ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ- б Събиране и раздаване – 16.04.1939 г.)

Само свободният човек има мир в душата си. (ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ, б священото сърце – 16.06.1933 г.)

Външно човек може да бъде ограничен, но в душата си той е абсолютно свободен. (ЗАТОВА СЕ РОДИХ - б Как ми се отвориха очите – 21.11.1926 г.)

... ако в твоята душа не действа Божията Истина, от тебе нищо не може да излезе. (СТАВАНЕ, ОЖИВЯВАНЕ И ВЪЗКРЕСЕНИЕ - б Любовта дава живот - 09.04.1939 г.)

... радостта представлява здравословно състояние на човешката душа, а страданието представлява нездравословно състояние. Това е диагноза. Щом страдам, казвам: Имам нещо болно по кожата на душата. Като го намеря, ще го намажа и ще изчезнат болките. И съм здрав. (БЕЗКРАЙНИТЕ НЕЩА – ООК-23.10.1935 г.)

Всеки човек трябва да бъде проникнат от една мисъл, от едно чувство в своята душа - Любов към Бога! (ЗАТОВА СЕ РОДИХ - б Как ми се отвориха очите – 21.11.1926 г.)

ХРАНА ЗА ДУШАТА

Светлината и топлината, това са храни за душата. Това са храни, които идат от Любовта. Светлината е плод от Любовта. И топлината е плод от Любовта. Светлите мисли и светлите чувства, това са неща, които хранят човешката душа. И след като се е нахранила душата със светлина и топлина, след като се е хранила с хубавите мисли и чувства и добрите постъпки, след това идва вече Любовта. (ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА – б Умен, добър и силен – 02.08.1939 г.)

Добрите мисли, добрите чувства и желания са лъчи на светлината, които носят храна за живота и за душата. (ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - 75)

Неща, направени без любов, носят нещастия, неща, направени с любов, носят щастие и благо. Всичко туй трябва да залегне в душата ви. *(ПЪРВИЯТ МОМЕНТ НА ЛЮБОВТА – УС, Два момента – 07.01.1940 г.)*

Любовта е Свещеният огън, който се запалва в човешката душа *(СИЛАТА НА МИСЪЛТА – б Слушане и чуване – 10.05.1939 г.)*

Това, което носи истинската храна за човешката душа, е Истината: тази храна е истинската светлина за душата... Истината е тази свелина, която постоянно влиза в нас, тя носи живот. *(ТОЗИ Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ –изд. 1998 г., Кърджали – 22)*

В човешките очи постоянно се влива Божията Истина – в своята душа. *(ПЪРВИЯТ МОМЕНТ НА ЛЮБОВТА - б Ще бъдат опитани - 05.11.1939 г.)*

Виделината за душата е това, каквото е светлината за тялото. Храненето, растенето, развитието на тялото е невъзможно без светлина Също така е невъзможно за душата да расте, да се развива и да даде плод без виделина Както светлината произтича от слънцето, тъй и виделината иде върху душата от Бога. Светлината не е едно и също нещо със слънцето, също и виделината с Бога. Светлината ни подсеща за слънцето, виделината ни упътва към Бога... Кога се ражда човек, дава му се виделина - условие за развитие и растене на душата. *(Поздрав за Новата 1914 година към всички, Извънредна беседа, 1914 г)*

СЛЪНЦЕТО И ДУШАТА

Между външното физическо слънце и слънцето, което се намира в центъра на човешката душа има известно съотношение. И когато между външното слънце и слънцето, което е в душата на човека има

известно съотношение, в човека наставя приятна вътрешна хармония. Понякога, обаче, вън е топло, а вътре в човека е студено. Случва се и обратното. Някой казва: “Хладно ми е на душата.” Това показва, че човек от паметивека е разбирал, как топлината на човешката душа се произвежда от Любовта. *(ЗАТОВА СЕ РОДИХ - НБ, Как ти се отвориха очите – 21.11.1926 г.)*

ИЗИСКВАНИЯ НА ДУШАТА

Земният живот никога не може да даде на човешката душа това, което тя изисква. Много възискателна е душата. Душата изисква като я погледнеш, да я погледнеш с най-хубавата светлина, с много мил поглед; после, като ѝ дадеш цвете, да ѝ дадеш цвете с най-хубавото ухание. Ако ѝ дадеш нещо,

което ѝ допада, тя всякога остава доволна. После душата изисква, когато говориш, да бъдеш много внимателен; тя иска ни най-малко да не бъдеш разсеян; щом види, че си разсеян, веднага се докача. *(Ценни придобивки – 30.07.1939 г.)*

КОПНЕЖИ НА ДУШАТА

Човешката душа има велики стремежи. *(УС ДВА МОМЕНТА – 07.01.1940 г.)*

У всекиго от нас се таи скрит, истински живот, душата ни, свързана с източника на живота, който ни я е вдъхнал. Този скрит живот, тази Божествена искра е, която постоянно негодува в нас, въздиша, недоволна е, търси нещо по-друго, по-високо. Тоя

скрит живот е стимул на прогреса, той го движи.
(Поздрав за Новата 1914 година към всички, Извънредна беседа, 1914 г.)

Дребнавостите не правят човека гениален. Те не внасят нито мир, нито радост в човешката душа. Великото бъдеще, което се открива пред човека, носи радост и веселие в неговия живот. (НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА - б Пет кошници - 4.12.1927 г.)

Съвременните хора често се обезсърчават, че не могат да постигнат копнежите на своята душа? Питам: Какви са техните копнежи? Нека всеки конкретно да си отговори какво иска да постигне. Като наблюдавам младите, виждам, че някой иска да стане виден писател, да напише някакъв роман, с който да внесе нещо ново за човечеството. Друг иска да стане поет, да пише такива стихове, че всеки четец да се забравя от тях. Трети иска да стане знаменит музикант или певец и т. н. Всеки иска с нещо да обърне внимание на хората. Тия стремежи са на място, но човек трябва да развива дарбите си за слава Божия. Каквото направи, той трябва да има предвид славата Божия, а не своята.
(ООК ПРОСТИТЕ ИСТИНИ - б Доброто сърце - 10.11.1926 г.)

Всяка жена, или всеки мъж, които имат благородни стремежи, красиви желаня и идеали, трябва да се оставят свободни, да постигнат тия свои копнежи. Те са копнежи на душата. Това се отнася за души, които имат висок идеал. (ООК ПРОСТИТЕ ИСТИНИ - б Доброто сърце - 10.11.1926 г.)

Желанието на Духа е да внесе между хората истинска култура, да ги научи на Великите Божествени закони, за което Той употребява големи усилия и създава велик имулс в човешката душа. (САВААТ АМОН РА – изд.2009 г. - 253)

РЪКОВОДСТВО НА ДУШАТА

Под „вътрешно ръководство“ се разбира онова ръководство, което Бог е определил за всяка душа, още от началото на нейния живот. *(НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА - Пет кошници - 4.12.1927 г.)*

... тръните и бодилите в човешката душа Бог преобръща в добро. И така, вие не бива да се спирате в себе си, че в миналото на живота вие сте били грешни. А от тия ваши грехове вие трябва да извлечете поука, като се ползвате в живота, без ни най-малко да се повръщате назад. *(ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – 10.08.1911 г)*

... За да се възпитава човешката душа, човешкият ум, трябва да се разбират законите, които функционират вътре в човека. Затова ние поставяме за основа Любова. Правим връзка с Висшите същества, тогава те се притичат на помощ. Без Любов нямаме никаква връзка, ние се учим от своята опитност. Днес ще паднеш, утре ще паднеш. Като имаш връзка, няма паданеш – във всяка една стъпка те помагат, затова човек трябва да бъде във връзка с Висшите същества. *(ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ - МОК – 1941/ 42 г. - 343)*

Та казвам, в страданията си вие трябва да мислите, за да могат соковете на вашето сърце да минават правилно във вашата душа. Сърцето е слуга на душата, а умът е слуга на човешкия дух. *(ПЪРВИЯТ МОМЕНТ НА ЛЮБОВТА - Слуги на Божественния ум и на Божественото сърце – 15.10.1939 г.)*

ПРОБУЖДАНЕ НА ДУШАТА

Душата е раят на човека. Всеки, който е въвн от душата си, той е и въвн от рая. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 425)*

Корените на знанието се крият в душата на човека... Когато човек се пробуди за своя душевен живот, тогава иде истинското знание, истинската мощ и гениалност *(ПОСОКА НА РАСТЕНЕ – 212)*

Да пробудиш една душа, значи да предизвикаш в нея желание да й се говори за Божествения живот, за великото в света и тя иска да направи опит в това отношение. *(ВЛИЗАНЕ – изд. 1930 г. -161)*

За да се пробуди човешката душа, нужни й са скърби и страдания. *(ВЛИЗАНЕ – изд. 1930 г. - 153)*

Мислите и чувствата излизат от Божествения извор и минават през всички човешки умове и сърца. Без тях човешките души не могат да цъфтят, да се пробудят. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – изд. 1937 г. - 7)*

Пробуждането на човешката душа подразбира запознаването й с Божествената любов. Само пробудената душа познава Бога. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – изд. 1937 г. - 3)*

Пробуждането на човешката душа, нейното разцъфтяване подразбира събличане на човека от старото, от кривото, от неговите вековни заблуждения... То се придружава с възприемане на първия Божествен лъч на топлината на любовта. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – изд. 1937 г. - 4)*

Този лъч представлява подтик на душата към нов живот. Той се изразява в нейното разцъфтя-

ване. Разцъфтяването осмисля живота на човека
(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – изд. 1937 г. - 5)

Когато настъпи моментът на разцъфтяването на някоя душа, цялото Небе се радва на това велико събитие и отправя погледа си към тази душа. От тия души ангелите събират мед и се радват и на най-малките придобивки. (ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – изд. 1937 г. - 6)

Радвайте се на пробуждането на своята душа. Радвайте се на пробуждането на всички души. (ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – изд. 1937 г. - 5)

Трябва да има една вътрешна връзка между всички души, които са събудени. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – III т ом – изд. 2009 г. - 309)

РАЗВИТИЕ НА ДУШАТА

Бог е вложил нещо хубаво във всяка душа, във всяка душа има сили, които трябва да се развиват. (НБ, САВААТ АМОН РА – 125)

Главната задача на сегашния живот е и правилното развитие и разширение на душата. Душата трябва да се развива, да расте, да се разширява, да заема по-голямо пространство. (БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ -1921 г. – старо издание - 207)

Това, което днес става, и на което място днес се на- мирате, идната година съвсем няма да бъде същото. Ден от ден се различават, понеже Земята постоянно се движи по своя път. В това движение и човек постоянно израства, докато мисли, че ще дойде един ден до Зенита. В това движение расте главно човешката душа, при което човек се стреми да израсне, да дойде до зенита някъде. След това започва да слиза надолу, докато

най-после остарее. (ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ – б Призова
учениците Си – 05.11.1939 г.)

Прилагайте Христовите принципи в личния, семейния и обществения живот, не за свои лични, материални нужди, но за подобрене на вашия живот, както и за подобрене живота на вашите близки. Ако някой дойде при мене, да ме пита, как да оправи личните си сметки и задължения, аз няма да му дам никакъв съвет. Моите съвети са за хора, които искат да напредват умствено и духовно, да повдигат душата си. (ДАЛИ МОЖЕ, Доброто вино – 04.08.1918 г.)

Човек трябва да се грижи за себе си. Какво значи да мислиш за себе си? Какво значи да правиш добро?... Истинското добро подразбира засяване, т.е. – разширение на човешката душа. (ЖИВИЯТ ГОСПОД – изд. 1948 г. - 7)

Майката се занимава с децата си, но само това не е предназначението на майката. Тя има по-висша служба, тя трябва да се занимава и със своята душа. Тази е нейната по-висока служба и предназначение. Тя трябва да внесе в душата си такива качества, че, при всички изпитания на живота си да знае, как да се справя. Туй аз наричам геройство. Като дойдат ред изпитания върху тебе, да не се помръднеш, не само привидно, външно, но и вътрешно. (САВААТ АМОН РА – изд. 2009 ст. Загора - 90)

Задачата на човека е да развива и разширява своята душа, защото в нея са складирани опитностите на миналото, а сега се складират и тия на настоящето. Колкото повече се разширява съзнанието, толкова повече се обогатява душата с опитности. Човешкия ум със своите мисли и човешкото сърце със своите чувства идват като помощници на

човешкото съзнание, да го разширяват и развиват.
(ЗАКОН НА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ – изд. 1928 г. София – 68)

Тялото, сърцето и умът са сили дадени на човешката душа, които тя трябва да завладее по Божествен начин. Тялото ти никога не трябва да ти става господар, а да ти е слуга; на сърцето си никога не трябва да позволяваш да ти стане господар; същото се отнася и до ума. (СИЛА И ЖИВОТ II т ом – изд. 2006 г. София - 63)

...всяко противоречие, всяка неприятност допринася за вашата душа. (НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА - б Пет кошници - 4.12.1927 г).

Всеки ден човек трябва да има една малка придобивка към своето съзнание. (ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ - изд. 1928 г. София - 68)

Ние трябва да разрешим важния въпрос в нас. Кой е този въпрос? В човешката душа има много пороци, много недоразумения се явяват вътре в нас. (НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г.)

При всяка една добра постъпка, аз трябва да видя, дали се разширява или стяга душата ми. (НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г.)

Всеки сам трябва да извоюва свободата на своята душа. (КЛЮЧАТ НА ЖИВОТА – 49)

Ако Истината е в душата ви, тя ще ви направи свободни. Ако Истината е в душата ви, ще имате широк замах в действията си и ще дадете свобода на себе си и на окръжаващите. (ДВАТА ПЪТА - изд. 1934 г. София - 100).

Любовта е неизменна, тя всякога ни озарява. Обаче има случаи, когато човешката душа минава

от едно състояние в друго. При преминаване на тия състояния в съзнанието на човека временно настава мрак, тъмнина, докато той отново влезе в Божественото съзнание, в любовта, в която има светлина и радост. Необходимо е човек да премине през тия промеждутъчни състояния като условия за неговото повдигане. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ - Устои на съзнанието – 17.11.1926 г.)*

Искате ли да бъдете добри, разумни, здрави и красиви, обичайте всички хора. Това е капиталът на човешката душа. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 326)*

...всеки човек, който иска да бъде почитан, трябва да има възвишен ум, благородно и чисто сърце, любвеобилна душа и самоотвержен дух, готов да работи за благо на своите ближни. *(ЗАТОВА СЕ РОДИХ – б, Няма пророк – 14.11.1926 г.)*

Защо трябва да обичаме? Да придобиете онова, което нямате и да усилите онова, което имате. От различните хора ще черпите различни неща. Като обичате някои хора, вие ще станете по-здрави, отколкото сте били; от любовта си към други, ще увеличите добротата си; от любовта си към трети, ще увеличите разумността си. И най-после, от любовта си към четвърта категория хора ще светите, красотата ви ще се увеличи, ще станете подобни на ангелите. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940, по г. София - 326)*

...вие ще се стремите да развивате вашите психически сили, т.е. силите, които Бог е вложил във вашите души, правилно да ги развивате. *(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ 1921 г. – старо издание – 220)*

Любовта е извор; тя живота ражда. Нему тя вдъхва свята длъжност напред да върви. Нагоре към Доброто да се стреми. Това тя върши непрестанно като нежна майка в душата човеческа. Тя постоянно посажда скромни малки семена на благи чувства, с благи добрини. Тази тайна който разбира, той ще своята душа да остави вечно да се полива от Небесната утринна роса. А пък Слънцето на Живота, то ще о време човека да озари и в душата му да повдигне и оплодотвори всички плодови семенни истини и добрини.

(ВЕРИГАТА - 01.10.1897 г. - Варна)

Ако на теб... душата ти е пълна с онази Божествена Любов и се разширява, животът ти ще се осмисли. *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г. б)*

„Светлината весели очите, а тъмнината успокоява душата“. *(СЛУГИ НА БОЖЕСТВЕНИЯ УМ И НА БОЖЕСТЕНОТО СЪРЦЕ - 15.10.1939 г.)*

Вашата душа се нуждае от Божествената виделина, а вие, като не се поставяте спрямо Бога така, както Земята към Слънцето, няма да се ползвате. *(ВЕРИГАТА – СЪБОРНИ СРЕЩИ - 17.08.1910 г. В. Търново)*

Има един зелен цвят, който показва стремежа на човешката душа да се развива правилно. Той е истинският зелен цвят. И ти усещаш тогава, че във всичките ти работи които вършиш има смисъл. *(СЛУГИ НА БОЖЕСТВЕНИЯ УМ И НА БОЖЕСТЕНОТО СЪРЦЕ - 15.10.1939 г.)*

Заемете се с най-малките дарби да ги развивате. Всеки, какъвто най-малък талант и идея да има, да ги развива Всеки от вас, каквато и най-

малка дарба да има, да не я пренебрегва, дайте ѝ място, тя ще се развие, тя е отлична. *(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ 1921 г. – старо издание – 223)*

... аз бих желал, всички онези,, на които умовете са развити, да изучават всичко, да изучават цялата Природа. Онези, у които сърцата са пробудени, да създават в себе си една черта на братолюбие, кротост, смирение, но не това привидно, външно, смирение. Да създавате у себе си характер. *(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ 1921 г. – старо издание – 224)*

Аз искам да бъдете в хармония със себе си, да не се раздвоявате. *(СЛУГИ НА БОЖЕСТВЕНИЯ УМ И НА БОЖЕСТЕНОТО СЪРЦЕ - 15.10.1939 г.)*

Някой казва: Сърцето ми е празно. Защо? – Защото ти не разрешаваш общо въпроса, да имаш интерес към всички създания. Вие ще се свържете с всички добри хора по лицето на Земята, без разлика на вяра, на народност; ще се свържете с всички добри мушици, с всички хубави растения, с всички чисти извори, с всичко онова, което е велико, възвишено и в душата ти ще протече онази велика Божия Любов, ще почувстваш онзи велик Божествен подтик, който ще я повдигне. Бог е онзи, който ще повдигне душата ти. Той е който прониква навсякъде. *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г. б Блажен този раб)*

Човек може да излезе вън от Бога, може да не вярва, но в това неверие той ще внесе мрак и тъмнина в душата си, ще изгуби светлината си, ще изгуби смисъла на живота си. *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ, 1924-1925 г. б Който се учи)*

Човек вярва, че в неговата душа има любов, в която Бог се проявява. *(ИЗПИТЪТ НА ЛЮБОВТА – б Ценността на вашата душа – 14.05.1939 г.)*

Който иска да намери Истината; който иска да расте и да възраства в Бога, в душата му трябва да царува безкористието. – Нали трябва да се живее в този свят? – Трябва да се живее, но да любите Бога. Ако Го любите, имате всичко на разположение – цялата Земя е на ваше разположение. Вие сте осигурени, няма защо да се осигурявате. Трябва само да работите за Бога, и животът ви ще се осмисли. *(КОЙТО ДОЙДЕ ПРИ МЕНЕ- НБ, Ще дойда след тебе – 20.07 1924 г.)*

Всеки благороден човек трябва да се ръководи в живота си от следните правила. На първо място той трябва да служи на Бога, после - на своята душа, която е Божественото начало в него, и най-после - на своя ближн. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ – ООК, Доброто сърце - 10.11.1926 г.)*

НАПРЕДНАЛА ДУША

Напреднала душа е тази, съзнанието на която е пробудено. *(ПРАВЕДНИЯТ - изд. 1930 г. София - 157)*

Подсъзнанието - това е душата, съзнанието - това е сърцето, самосъзнанието - това е умът, свръхсъзнанието, - това е човешкия дух...Човешкия дух, човешката душа, трябва да бъдат обединени, за да намерят истинския път на своето развитие. *(СИЛА И ЖИВОТА IV серия - изд. 1922 г. София - 291)*

... Вашият нос ще покаже пътя, по който човешката душа е минала, да достигне до днешното положение. *(СЪОБРАЗИТЕЛНОСТ И РАЗУМ - 12.04.1939 г.)*

... напреднала душа е тази, която е добра и чиста, която мисли и ходи в правия път. *(УС ЦЕННАТА ДУМА – 6 Четирите елемента – 05.05.1935 г.)*

ПРОЯВИ НА ДУШАТА

Под думата "Физическа материя", разбирам света на формите, необходим за проявата на битието на нещата; под думата "духовен свят" разбирам онези сили, които работят за създаването на тези форми; под душа пък разбирам условията, които подготвят съграждането на тези форми. Следователно, без форми животът не може да се прояви. *(ДУХЪТ И ПРЪТТА – изд. 1933 г. Пловдив - 137)*

Докато човек не даде път на Божественото начало в себе си, душата не може да се прояви. Тя чака своето време, както пъпката чака, слънчевите лъчи, да се разцъфти. *(Новото възпитание, СС, 1924 г.)*

Душата се проявява на Земята чрез човека. Тя е съд, чрез който животът се проявява. Първо слиза душата, а след нея - животът. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. София - 124)*

Че имаш душа, имаш, но до сега ти не си оставил своята душа да се проявява. *(СИЛАТА НА МИСЪЛТА – 6, Слушане и чуване - 10.05.1939 г.)*

Когато душата подпише нещо, то добива смисъл. Когато душата подписва нещата, те добиват стойност. Ония актове, които не са подписани от душата, нямат стойност. Затуй всякога ние трябва да даваме възможност душата ни да се проявява в нас, да се прояви в ума, в сърцето и в тялото. Този е законът на възпитанието. Всички ония неща, които стават на Земята, душата да взема участие, тя да бъде в нас - в нашето сърце, в нашето тяло - тогава

всичко, което то върши се реализира и ние ставаме доволни. Онези от вас, които искате да поправите положението, пазете това правило: Да участва душата във вашата мисъл. *(ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ – МОК 1941/1942 г.)*

Всички прояви на душата вървят постепенно. Има много методи за проявяването на нашите мисли и чувства, но това не става безразборно. Наблюдавайте как започва развитието си едно малко семенце от някое цвете или от някое плодно дърво, като го посеете в земята. *(СБ БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ 1921 г. – старо издание)*

... за физическия свят трябва една гениална душа. Няма да кажа „воля“, защото волята е служителка на душата. Гениален ум ти трябва, за да разбереш Божествения свят. Гениално сърце трябва, за да разбереш духовния свят и гениална душа трябва, за да разбереш физическия свят. *(НАУКА ЗА ЖИВОТ – б, Реални величини – 12.06.1940 г.)*

Много от нашите мисли са плод от мисълта на по-висши същества. Когато някоя семка от тия плодове попадне в ума, в сърцето, в душата ни, тя вече сама по себе си се организира. Това са Божествени идеи, които проникват в нас. Те са голямо богатство. Ако всеки ден във вашата душа прониква по една от тия малки скъпоценни мисли, в продължение на десет години вашият живот коренно ще се измени. *(ПЕТИМАТА БРАТЯ , Пътят на гераоите – 06.01.1928 г.)*

Възвишените мисли и чувства не се нищо друго, освен прояви на човешката душа. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. София - 87)*

При сегашните условия хората са длъжни да изучават езика на човешката душа. Днес всички хора не говорят на едни и същи езици - на много езици говорят. Хората трябва да дойдат до Божествения език, на който всички ще се разбират. Това е езикът на Любовта. *(ТОВА Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ – изд. 1998 г. Кърджали - 447)*

Целувките са актив на душата. Но за да се извърши този акт, и сърцето и умът, и духът взимат участие. Той е един акт, който трябва да се извърши. Целувката е като изгрева на слънцето. Но ако тази целувка изгрее, когато хоризонтът е помрачен с влага и слънцето не се вижда, тогаз светлите лъчи на тази целувка не достигат до човешката душа. *(ДВЕТЕ БЛАГОРОДНОСТИ - б Изпитът на Любовта - 16.04 1939 г.)*

Не се увличай във външни удоволствия, в театри и концерти. Да облекчиш страданията на една болна душа, това е най-хубавият концерт, който животът ти предлага. *(ЗАТОВА СЕ РОДИХ – б Тази притча – 26.12.1926 г.)*

Всякой един ден вие преминавате всичките сфери. Вашата душа се движи през всичките сфери и всякой един ден вие имате случай и възможност да държите връзката с която и да е сфера и да се свържете с която и да е противоположна сфера. *(ВЕРИГАТА – СЪБОРНИ СРЕЩИ - 17.08.1910 г. В. Търново)*

ПРИДОБИВКИ НА ДУШАТА

Целият космос, това са възможности, в които вашата душа, вашият дух, вашият ум, вашето сърце, вашата воля – всичко, което имате може да участ-

вува, вие може да придобиете ония блага, които ги нямате. *(НАУКА ЗА ЖИВОТА - 6 Реални величини – 12-06.1940 г.)*

Душата на всички хора трябва да се изпълни с възвишени и благородни стремежи, да служите на ближния си, на цялото човечество. *(НОВИЯТ ЧОВЕК - 37)*

Имайте придобивки в душата, понеже само това ще занесете, като идете горе. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША III том – изд. 2009 г.)*

ПЛОДОВЕТЕ НА ДУШАТА

И нашата душа е едно растение, което трябва да даде плод. Чрез сърцето ни тя пуца в материалния свят корени - това са желанията. Желанията и мислите са соковете на душата, които я правят добра, дават ѝ възможност да принесе плодове на доброто. Добри можем да бъдем чрез мисли и желания. Те обаче биват ценни, когато се свържат и проявят в един акт. Реализират ли се в такъв, душата ни е дала плод, използвайки условията, които са почва. И тъй както светлината превръща соковете в растителен и плоден материал, тъй и Божествената виделина превръща мислите и желанията ни в добри дела - плодовете на душата. *(Поздрав за Новата 1914 година към всички, Извънредна беседа, 1914 г.)*

Първото необходимо нещо за всинца ни е да вкусим, да опитаме сами плода на нашите мисли и чувства. Като се убедим, че те са първокачествени, да ги предложим и на другите, и те да вкусят от тях. Те са Божественото благо у нас. Ти пръв опитай хубавото в себе си, което Бог ти дава, задръж част от това изобилие за себе си, а останалото изпрати

вън в света. Много от нашите мисли са плод от мисълта на по-висши същества. Когато някоя семка от тия плодове попадне в ума, в сърцето, в душата ни, тя вече сама по себе си се организира. Това са Божествени идеи, които проникват в нас. Те са голямо богатство. Ако всеки ден във вашата душа прониква по една от тия малки скъпоценни мисли, в продължение на десет години вашият живот коренно ще се измени. *(ПЕТИМАТА БРАТЯ – НБ, Пътят на героите)*

ВРЪЗКИ И ОБЩУВАНЕ НА ДУШАТА

Трябва да видим какви са отношенията, които съществуват между душите. *(НБ САВААТ АМОН РА – изд. 2009 г. - 232)*

Ти още не обичаш душата на ближния както трябва. И своята душа не обичаш както трябва. Ти като обичаш душата си, ще гледаш да не създаваш на себе си излишни страдания. Всеки, който създава на себе си излишни страдания, той не обича душата си, а я измъчва. И след като направиш една погрешка, не съзнаваш погрешката си и търсиш причините отвън. *(УС ПЪРВИЯТ МОМЕНТ НА ЛЮБОВТА - б Път към изгубената дума – 26.11.1939 г.)*

Когато си приближаваш при една душа, трябва да се приближаваш със свещен трепет, да чувстваш, че тя е излязла от Бога, да не я изкушаваш и като я погледнеш в погледа ти да няма никаква лъжа. *(НБ САВААТ АМОН РА – изд. 2009 г. - 284)*

Не трябва да дойдем до онези еротически понятия, че човек е дошъл на Земята да се наслаждава, да живее, да яде и да пие. *(НБ САВААТ АМОН РА – изд. 2009 г. - 232)*

... яденето е свързано със сърцето, дишането е свързано с мисълта. Процесът на сърцето е свързан с душата. Процесът на ума е свързан с духа. Когато човек урегулира тия два процеса по отношение на човешката душа и по отношение на човешкия дух, животът е правилен *(ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА – б Новият закон – 18.06.1939 г.)*

Приятел може да се нарече само онзи човек, който дава импулс на човешката душа. *(ЗАТОВА СЕ РОДИХ - б Как ми се отвориха очите – 21.11.1926 г.)*

Съзнанието представлява вътрешният организъм на човека, чрез който душата се съобщава с Божествения свят. То е вътрешната обвивка на душата. *(НЕРАЗРЕШЕНОТО - б Проява на музиката в съзнанието – 29.12.1926 г.)*

За да се свърже с възвишения свят, погледът на човека трябва да претърпи две пречупвания: едно вътрешно пречупване – към своята душа, и едно пречупване нагоре – към Бога. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. - 12)*

Средата за нашата душа е Бог. Не сте ли я потопили, значи вие сте извън вашата среда - ще живеете като зародиш, както много житни зрънца са престояли в египетските пирамиди. *(СИЛА И ЖИВОТ / серия – изд. 1924 г. - 188)*

Умът, сърцето и волята представляват три връзки на човека с Първата причина. Те са трите допирни точки на човешката душа с Великия пулс на живота. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТ – 224)*

Във всяка ваша мисъл, във всяко ваше чувство трябва да участва двойникът на душата, за да бъ-

де вашето чувство силно и мислите и постъпките. В този двойник нещата са добре подписани, имат съдържание. Туй е, което наричат вдъхновение. Божественото вдъхновение е, в което двойникът на душата взема участие. Действие, в което душата взема участие това действие има смисъл, понеже то произлиза от Божествен произход. Сила има. Тя прилича на цар, той като подпише нещо, неговата дума има сила. Обикновеният човек и да подпише, обикновен е и смисълът. Когато душата подпише нещо то добива смисъл. Когато душата подписва нещата, те добиват стойност. Ония актове, които не са подписани от душата, нямат стойност. Затуй всякога ние трябва да даваме възможност душата ни да се проявява в нас, да се прояви в ума, в сърцето и в тялото. Този е законът на възпитанието. Всички ония неща, които стават на Земята, душата да взема участие, тя да бъде в нас - в нашето сърце, в нашето тяло - тогава всичко, което то върши се реализира и ние ставаме доволни. Онези от вас, които искате да поправите положението, пазете това правило: Да участва душата във вашата мисъл. Вие човекът, сте като дете при душата. Душата, като те види те оставя да дойдеш в спокойствие, да усетиш, че имаш нужда да ти помогне. Някой път искаш да се наложиш: туй да направя, онова да направя. Остави, ти не се меси. Щом се отнесеш остави я свободна, тя не само да дойде, но да вземе участие в живота ти. Трябва да започнем да живеем добре за да благоволи душата да се прояви заедно с нас. Да не ни оставя да правим, каквото ние искаме, защото тогава ние ще плащаме данък. Всички знаете какво нещо е плащане данъка. Когато душата взема участие,

всичко върви в хармония. Човек се усеща силен, бодър, мощен. *(ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ , СЪЩЕСТВЕНТО, МОК, 21.11.1941 г. – 140)*

Душата има много състояния. Понякога вие мислите, че сте в душата си, но не сте. Човек живее едновременно два живота: денем живее по един начин – постоянно се тревожи за разни взимания и давания, а вечер влиза в друг свят, където си почива. *(САВААТ АМОН РА – НБ изд. 2009 г. – 255)*

Онези, които се упражняват в окултната наука, които я прилагат, имат особен начин, по който могат да се обновяват. Те сега развиват духовното си тяло: вечер остават физическото си тяло на Земята и с духовното си тяло излизат извън земната зона, на планинска разходка; там се обновяват и после се връщат отново в тялото си. *(САВААТ АМОН РА – НБ изд. 2009 г. – 106)*

Щом се намерите в трудно положение, говорете на душата си, тя ще ви помогне. *(НЕРАЗРЕШЕНОТО – изд. 1933 г. - 172)*

Ако можеш да се разговаряш с душата си, ще научиш велики неща. *(НОВИЯТ ЧОВЕК – ст аро издание – 191)*

Животът се осмисля, когато между душите има общение. Това показва, че хората представлява общ организъм. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. - 332)*

Няма две души еднакви в света, и не може да бъдат еднакви, макар различието между едната и другата да е малко. *(СИЛА И ЖИВОТ III серия – изд. 1929 г. – 251)*

Между душите на хората има преграда, която им пречи да се слоят в едно. *(ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ - изд. 1936 г.-74)*

Често се говори за сродни, колективни души. Под понятието “сродни или колективни души” разбираме тези, които са излезли едновременно от Първоизточника на живота. Дето и да се намират, те чувстват нещо близко, сродно помежду си. Щом се срещнат, без да си говорят, те се разбират и общат. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. - 158)*

Душите се свързват в името на любовта. Само тая връзка е вечна и неразривна. Връзката между сродните души е вечна. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ изд. 1944 – 7)*

Душата е свързана с висши същества от различни йерархии. *(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 21.11.1989 г.)*

Единственото, което е свързано със Слънцето, то е сърцето, слънчевият възел или душата. Душата е, която е свързана със Слънцето. *(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 24.01.1987 г.)*

Невъзможно е да умре човек, в когото душата живее!... Тяло, в което душата е облечена, не може да умре. Това тяло е дете на душата. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ – ООК, Доброто сърце - 10.11.1926 г.)*

МОЛИТВАТА И ДУШАТА

Молитвата е силна и се приема, когато положението ви е безизходно, когато никой не може да ви помогне. *(НОВОТО ВЪЗПИТАНИЕ, СС, 1924 г.)*

Човек трябва да се моли, та с това душата да диша и да възприема нещата. Молитвата е простор за душата, тя е съзерцанието на най-висшите чувства. С молитвата виждаме, че детето се моли.

Тя е един зов и както дишането е потребно за тялото, така и молитвата е потребна за душата. Човек от въздух се нуждае много повече, отколкото от храна. Доказано е, че най-много двадесет и пет минути може човек да не приема въздух, и ако приравняваме въздуха с молитвата, която е храна на душата, виждаме от колко голяма важност е тя за нея... При това с молитвата човек образува една крепост, непристъпна за лошите желания, които, ако даже са нашествали душата, изхвърлят се навънка. Човек, който не се моли, за него са прекратени отношенията с Бога и като по този начин не се сношава вече с Него, злото настъпва... Молитвата не бива да е едностранчива, само за облага, а понеже тя е един израз на душата, то с нея трябва да искаме това, което нашият Дух желае. *(ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – 10.08.1911 г.)*

Когато се молим, трябва да чувствуваме топлина на мястото, гдето е душата - това значи, че духът работи. *(ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАЙТЕ ВЯРА – б, Равновесие между Мъдрост и Любов - 22.01.1915 г.)*

БЪДЕЩЕ

Вие сте написана книга. Велики и славни работи са написани в човешката душа, които за в бъдеще ще се четат и препрочитат. Първо човек ще почне да чете написаното на ума, на сърцето, докато дойде най-после до човешката душа, в която се крие истинското Божествено знание. В душата е съсредоточен реалният свят, който нито се изменя, нито се променя. Докато изминем този свят и дойдем до определеното място, ние ще се разговаряме едни с други, ще учим, ще прилагаме и ще

се радваме, че дълъг е пътят, който ни предстои да минем. *(ПРОСТИТЕ ИСТИНИ - Устой на съзнанието – 17.11.1926 г.)*

Първата и най-важна задача на съвременния човек не седи в придобиване на богатство и щастие. Тази задача е последна. Той ще я постигне само след като завърши своето развитие на Земята. Завърши ли човек развитието си на Земята, живата Природа, която владее всички слънца и системи, ще го вдигне на крилата си и ще го занесе в друга система, на друго някое слънце, дето ще може да постигне всички блага и богатства, каквито душата му желае. Той ще се храни там само с плодове. Осмели ли се да убие най-малката мушица, отново ще се намери на Земята. *(ЗАТОВА СЕ РОДИХ - б Как ти си отвориха очите - 21.11.1926 г.)*

ПЪТЯТ НА ДУШАТА

ЧОВЕШКИЯТ ЖИВОТ

Как е започнал човек живота си преди хиляди години? Най-напред е живял в една висока сфера в етера и тогава неговото тяло е било друго; след години е живял във въздуха; след много години е живял във водата, най-благоприятните условия, докато най-после го срещаме в твърдата почва. В различните следи човек придобива различни качества: в етера добива едно качество, във въздуха - друго, във водата – трето, и в твърдата почва – четвърто; по този начин той извървява един кръг. След това наново ще живее във водата, и в твърдата почва. Човек ще се превърне в риба и ще живее в Астралния свят. Той ще живее там хиляди години, докато Астралният свят – тази вода, се оформи и се превърне в твърда почва, но вече в

Астралния свят, а не на твърдата почва на Земята.
(САВААТ АМОН РА – НБ, 1926 г.)

СЛИЗАНЕ И ВЪЗКАЧВАНЕ НА ДУШАТА

На Земята човек е пътник, дошъл за няколко години, след което пак ще се върне в отечеството си. *(ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ - 275)*

„Пътят, Истината и Животът” Това е мистично отношение или според Кабалата значи един цикъл – завършен кръг от Небето към Земята. В този път слизането от Бога към Земята е път на страдание, път на изпит – пътят е от горе надолу. В първата половина на пътя, така да се каже, нашият живот е обърнат наопаки – Слънцето е от другата страна на нашия живот и ние сме на Земята в един мрак. Втората половина е, когато дойде равноденствието и зазоряването в нас и почнем да разбираме известните нам страдания... Имайте предвид, че докато няма слизание, няма и възлизание; Който не иска да слиза, не иска и да възлиза. Щом възлезете в Божията Любов, тя ще ви застави да дойдете на Земята, за да помагате на вашите страдащи близки. Затова в сегашния период вие едва се приближавате към вашето равноденствие. *(ВЕРИГАТА – ГОДИШНО СРЕЩА 1909 г. Варна - изд.2007 г. – 74)*

ИНВОЛЮЦИЯ И ЕВОЛЮЦИЯ

Инволюцията е слизание от Бога към материята, а еволюцията е възкачване от материята към Бога. В Откровението Бог казва: „Аз съм алфа и омега – началото и края.” Това значи, че всяко същество излиза от Бога като Божествен лъч, минава през всички светове и пак се връща към Бога.

Минералите, растенията и животните отиват надолу, а ние отиваме нагоре. Те са научили знанието по пътя на инволюцията. Какво значи, че те вървят по пътя на инволюцията? Азът, Божествената монада, която работи в минералите, растенията и животните, е още в Невидимия свят и постепенно слиза надолу. При минералното царство Азът, Божествената монада, е все още доста далеч от физическия свят и затова той там има най-слаба степен на съзнание, наречено подсъзнание. При растителното царство Азът, Божествената монада, вече е слязъл по-долу, по-близо до материалния свят и затова растенията имат по-горна степен на подсъзнание. У животинското царство Азът, Божествената монада, е доста близо до материалния свят и затова животните вече имат съзнание. При човека Азът, Божествената монада, се проявява във физическия свят и затова той се съзнава като Аз – има самосъзнание. От всичките четири природни царства на Земята човекът за пръв път има самосъзнание.

Дотук процесът е инволюционен. Всъщност и в човешкото царство слизането в по-гъстата материя продължава до известна епоха. От Христа почва еволюцията, т.е. излизането нагоре. Идването на Христа е най-важен момент в историята на човечеството. Христос донесе онази сила, чрез която става възможен завоят, повратът от инволюционен процес в еволюционен. Една част от човечеството днес още се намира в инволюционен път, т.е. продължава слизането си във все по-гъста материя, а друга част е почнала своя възход, своя еволюционен път. Това са тези, които са приели новата форма на Любовта – Любовта като принцип. Тези

хора са над-раснали личния живот, служат на човечеството, на Цялото, на всички. А тези, които живеят в личния живот, те продължават слизането си надолу. На границата между инволюцията и еволюцията човек преживява един вътрешен преврат и след това почва пътят нагоре. При инволюцията се отива от голямото към малкото, а при еволюцията – от малкото към голямото. Има знание, което е придобито при инволюционния процес и сега трябва да се замени с ново знание – еволюционно. И методите на окултната наука също трябва да се заменят с еволюционния. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том – изд. 2008 г. София – 248)*

Като сте падали, сега ще подемете пътя на вашето възлизане към Бога. Пътят на слизането е път на Мъдростта, а пътят на възлизането е път на Любовта. Затова новата фаза, новата еволюция, това е фазата на Любовта. Пътят на Мъдростта е свършен. Той ще бъде в помощ на Любовта. Порано е било обратно, затуй трябва да турите на първо място Божията Любов, като принцип, и да се подчините на всички нейни внушения и пориви във вашата душа. *(СБ, БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ 1921 г.-- старо издание - 169)*

Сърцето се е изместило при инволюцията, понеже теченията първоначално са идвали отдясно... Сега по закона на еволюцията сърцето ще мине към дясната страна... Онези, на които сърцето е вляво, слизат надолу. Вие още не сте спрели, слизате; като сърцето започне да се измества надясно, тогава ще се каже, тогава ще се каже, че сте поели нагоре към Небето. *(ДВЕТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОСЕЩЕНИЯ – МОК, изд. 1941/1942 г.)*

ФАЗИ ПРИ ВЪЗЛИЗАВЕТО НА ЧОВЕШКАТА ДУША

Когато човешката душа почва да се пробужда и поема пътя на възлизането, минава през седем фази: (ВЕРИГАТА – изд. 2007 г. – 224)

ВЯРАТА

Първа фаза – ОБРЪЩАНЕТО,

която е от Бога. Човешката душа прилича на семка, заровена в земята, и така, обвита в гъстата материя, тя заспива, изгубва съзнание за своя произход и естество, но след като събере достатъчно опитности, у нея почва постепенно да проблясва едно по-високо съзнание. Човек в известна фаза на своето развитие преживява дълбок преврат, вътрешна криза, една вътрешна буря. Дотогава човек е живял несъзнателно, без да се запитва за целта и за смисъла на Живота, но в известен момент той чувства пустота и съзнава, че досегашният му живот е без основа и без насока. Тогава минава през тъмен период на търсене, преживява голямо вътрешно страдание. И във време на най-големите вътрешни бури проблясва в него малка светлинка, която почва да расте и която го изпълва с неподозирани дотогава Мир и Радост. Тази светлинка е идеята за Бога, за Разумното начало, което работи в целия всемир и вътре в него. Това именно е първата степен на човешкото пробуждане – Обръщение. Дотогава човек е бил гърбом към Бога, към великия център на Живота и при Обръщението се обръща с лице към Него. Защо в известна степен на своето развитие човек идва до идеята за Великото разумно начало? Защото тази идея е вродена в него, той иде с нея на Земята, тя

живее в глъбините на неговата душа. Фазата Обръщение е дълбок вътрешен, мистичен процес. Това е озарение на човешката душа от един лъч, който иде от Великото разумно начало. Ето защо Христос казва: „Никой не може да дойде при Мене, ако не го призове Отец ми.“ Същата идея е изказана и със следните думи: „Привлякъл ви е Бог с нишките на Любовта си.“ (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том – изд. 2008 г. – 246)

Първата стъпка на човешката душа

е започнала с нейното отделяне от Бога, когато тя е изгубила своята първа чистота. Първата стъпка е слизане от Бог към човека или от центъра към периферията. Това е един вечен закон през която всякой душа трябва да премине. И всяка душа, която иска да развие своята индивидуалност, трябва да се отдалечи от Бога. А с това нейно отделяне необходимо е било до се създаде първият зародиш – **Вярата** е този принцип, че като се отделя от Бога, тя ще придобие нова опитност, чрез която да разкрие Божествената Мъдрост пред себе си. Вярата е едно самосъзнание на душата, че излиза като един лъч от Божественото и че е невъзможно да изгуби пътя си. (ВЕРИГАТА – изд.2007 г. - 224)

И така, **първата** стъпка е СЛИЗАНЕ. (ВЕРИГАТА – изд. 2007 г. - 225)

Втората стъпка, НАДЕЖДАТА се е развила на Земята, когато душа се е облякла във физическото тяло. Последното е образец на първоначалното тяло, която душата е имала в своята първоначална

чистота, когато тя е била в Небето и когато е била една одухотворена материя, която никога не умира. Жизненото тяло е съставено от органическа материя и сходна с растителното царство, а тялото на плътта е тяло на животните - борбата е между тези две тела. В тези три тела – физическо, Животинско и тяло на плътта – се е развила надеждата, която очаква нещата днес или утре. Ние с тия тела развиваме онзи принцип, без който не можем да съществуваме. (ВЕРИГАТА – изд. 2007 г. - 224)

НАДЕЖДА

Втората фаза е ПОКАЯНИЕ.

Това иде от човека. Човекът, който се е обърнал към Бога, прави равносметка на досегашния си живот с нов критерий, с нова мярка. У него е вече родено съзнанието за един светъл, чист живот и дълбоко се разкайва за стореното в миналото.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I

том – изд. 2008 г. – 246))

И така, **втората стъпка** е, която сега минавате.

(ВЕРИГАТА – изд. 2007 г. – 225)

Втората стъпка е ПОКАЯНИЕТО

или преглеждане на стари сметки, т. е. да си признае човек, че е поел известни задължения, които трябва да изпълни. *(ВЕРИГАТА – изд. 2007 г. – 225)*

ЛЮБОВТА

Третата стъпка, то е СПАСЕНИЕТО,

т.е. придобиване здраве на душата. (*БЕРИГАТА – изд..2007 г. – 225*)

Третата фаза е Спасение.

То е от Бога. Човек, който е минал през фазите Обръщение и Покаяние, има желание да върши Волята Божия, да служи на Бога, да живее за Истината, за Красотата. С това той влиза вече във фазата на Спасение. А що значи спасение на мистичен език? Трябва да се знае, че в днешната епоха на човешкото развитие иде една духовна вълна и който я приеме, влиза в нови условия на Живота, в една Нова култура това именно наричаме Спасение. Спасение значи, че човек е записан между тези, които ще се повдигнат в нова културна степен, при новите условия на Живота. А които не приемат тази духовна вълна, те остават в стария живот и ще чакат в бъдеще да ги подемe нова духовна вълна. Значи ще пропуснат днешната епоха. . (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том – изд. 2008 г. – 246*)

И така първата стъпка е слизане, втората, която е сега, а третата е Любовта. Тия три стъпки е пътя към обръщането, което значи да изминеш пътя към обръщането, което значи да изменим посоката на своето движение. (*БЕРИГАТА – изд. 2007 г. – 225*)

Душата най-сетне ще се върне с тялото на Любовта. Всички знаете какво нещо е Любовта, но що е Любoв, не може да се определи. Тя е едно качество, което е основа на здраве, щастие и бла-

женство. Във физическия свят Любовта се показва като разум., в духовния - като Правда, а в Божественния свят се показва като Истина. Хората, които никога не се решават да страдат, никога няма влязат в Царството Божие. Страданието, това е копане на душата, също като една земя, която не се копае, няма да роди нищо. И онези, които не искат да страдат, няма в нищо да прогресират. Ако някой от вас, не иска да страда, то защо е дошъл на Земята – по-добре да си седи на Небето. Той е дошъл тук, на Земята, за да се повдигне, а пък ще се повдигне чрез страданията. . (ВЕРИГАТА – изд. 2007 г. – 225)

ВЪЗРАЖДАНЕ

Четвъртата фаза е ВЪЗРАЖДАНЕ.

То е от човека – Божественото в него се проявява в по-голяма степен. При тази фаза съзнанието на човека се разширява повече, усилва се у него желанието да служи на Бога. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том – изд. 2008 г. – 246))

НОВОРАЖДАНЕТО

Пета стъпка е НОВОРАЖДАНЕТО

– да се новороди човек от Дух и вода. Всички, които се родиха в Христа, те вече не грешат, защото един човек, който има новия зародиш, тъканите в него се изменят. (ВЕРИГАТА – изд..2007 г. – 225)

Петата фаза е Ново раждане.

То е от Бога. Новораждането се предшества от голяма скръб, голямо страдание. Това се нарича

ускорена ликвидация на кармата и са родилните мъки на новия човек. Защото всеки, който иска да работи за едно велико дело, за Бога, трябва да е свободен от карма, а това се постига чрез ускорена ликвидация на кармата – чрез страдания. Това, което трябва да плати, останало от многото прераждания, в този случай се плаща в много по-скоро време, за да стане и по-скоро свободен гражданин на Новия живот. Ето защо, когато един ученик на Божествената школа минава през големи страдания, той трябва да знае, че е пред новораждане.

Когато ученикът влезе в Божествената школа, отначало животът му е лек, пълен само с радости и възторзи. Широко ли му е около врата, това показва, че той е още слушател, а не ученик и стои още в преддверието на Школата. А когато дойдат големите изпити (външни и вътрешни), скърби и страдания, това показва, че е приет за ученик, че е влязъл вече в Школата. И след като ги издържи, ученикът влиза в новата фаза – Новораждане. Той е свободен от кармичен закон. У него се пробужда Космическото съзнание, чувства единството на Живота и има Любов към всичко; той идва до дълбоко разбиране на Любовта. В сравнение с това състояние, дотогавашният живот е само приготвление и пребиваване в сенките и илюзиите на Живота. Дотогава в известен смисъл животът на душата е още мъртъв, в сън. Затова Христос казва: „И когато мъртвите чуят гласа на Сина Человечески, ще оживеят.“ Тук под мъртви се разбират всички хора с обикновено съзнание. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том – изд. 2008 г. – 246))*

ПОСВЕЩЕНИЕТО

Шеста стъпка, това е посвещението;

в тази сфера на състояние се намират... хора кротки и смирени, разпръснати разпръснати в американските църкви, за които може да се каже, че те се тяхното украшение в духовно отношение. . (ВЕ-РИГАТА – изд.2007 г. – 225)

Шестата фаза е Посвещение.

Когато наближи да дойде Посвещение, човек пак минава през ново изпитание, което е по-голямо от онова, което предшестваше Новораждането. Защото колкото човек е по-напреднал, през толкова по-трудни изпити минава. И след като ги издържи, той добива Посвещение, т.е. съзнанието му влиза в по-горна степен, нови сили се събуждат в него. При Посвещението човек почва да общува с Напредналите същества, влиза в тяхното общество, научава свещения език на съвършените, получава велико знание за силите и законите на Природата, поверяват му се ключовете на тези закони и той знае методите да работи с тях. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том – изд.2008 г. – 246))

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Седмата фаза е Възкресение.

По едно време слънчевото небе се покрива с тъмни облаци и човек минава през голяма тъмнина, през върховния изпит, който предшества Възкресението. Този изпит е по-голям от изпитите, които предшестват Новораждане и Посвещение.

Човек се чувства сам, изоставен привидно и от Невидимия свят, и като че ли всяка надежда е изгубена. И ако той издържи в най-голямата тъмнина и остане верен на идеята за Бога, ако съзнава, че Бог не го е оставил и че всичко е за добро, тогава изпитът завършва и човек влиза във Великия живот на освобождението. Тази фаза се нарича Възкресение и при нея човек завършва своята еволюция на Земята, у него се събужда Божественото в голяма пълнота. Той вече не е човек, но се е издигнал в по-горна степен, влиза в един живот, в който няма никакви страдания. Вече завинаги са изтрети сълзите от лицето му. Както е казано в Откровението: „И ще изтрия завинаги сълзите от очите ви.“ Тогава и да търси страдание, няма да има и ще отиде да показва на своите братя пътя към освобождението, пътя към Светлината, в която живее. (АКОР-ДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том – изд. 2008 г. – 246))

Като премине човек тия седем стъпки, той вече е готов за Небето. Тези седем стъпки се делят на четиредесет други стъпки, т.е. всяка една се разделя на седем стъпки (7 по 7 равно на 49 стъпки), по които трябва да се изкачите, за да възлезете при Бога. (БЕРИГАТА – изд. 2007 г. – 225)

ЖЕЛАНИЯТА НА ДУШАТА

Всяка жена, или всеки мъж, които имат благородни стремежи, красиви желания и идеали, трябва да се оставят свободни, да постигнат тия свои копнежи. Те са копнежи на душата. Това се отнася за души, които имат висок идеал. (МОК 1926-1927 г. ПРИДОБИВАНЕ НА ТЪРПЕНИЕ – Няма пророк)

Няма желание, или нещо, което вашата душа е

пожелала, та да не ви се даде. Само че не трябва да бързате, да изваждате от банката предварително в аванс. Не се насилвайте, защото с насилие и мъчение работа не се върши. *(ВЕРИГАТА – СЪБОРНИ СРЕЩИ -17.08.1910 г. В. Търново)*

... в човешката душа има вложено нещо по-дълбоко от това, което ти искаш: да станеш пръв министър. *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г.)*

Има един закон: всяка една мисъл, която минава през вашия ум, всяко едно чувство, което минава през вашето сърце, всяка ваша постъпка, която минава през вашето тяло – тези мисли, чувства и идеи ще се реализират. Може да мине 1 година, може да минат 20 години, 1000 години... Всяка идея, в продължение на 22 години ще се реализира. 22 години е крайният предел. *(ПЕСЕНТА НА МАЛКАТА ТЕВИЦА – изд. АЛФА-ДАР София - 285)*

Закон е, че колективните благопожелания съдействат, да се усили този, който желае. *(ВЕРИГАТА – 15.08.1907 г., Варна)*

Няма по-хубаво състояние от това, да чувстваш Божие-то присъствие в дълбочината на душата си! Ти си болен и Бог отвътре ти казва: „Не бой се, след една седмица ще оздравееш!“ *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г. б Които гладуват – 107)*

За сегашните хора, за вярващите се иска не само вяра, не само любов, но се изисква чистота и невинност, коитоса една вътрешна връзка между доброто и Истината. Засега между доброто и Истината няма връзка, защото доброто е добро за сърцето, а Истината е Истина за ума. Между ума и сърцето няма връзка. Умът мисли едно, сърцето чувства друго, а когато дойде тази невинност, тя се

свързва с ума; умът се свързва с душата; душата – с духа, а духът, който носи всички велики блага на космоса, се свързва с Бога, и тогава животът за нас придобива смисъл и казваме: Ние сме дошли отгоре, за да извършим волята Божия и ще я извършим тъй, както Бог изисква. И най-после, като напуснем Земята и тръгнем за онзи свят, всички наши по-големи братя, които са изпълнили волята Божия, които са завършили своето развитие ще кажат: Ние сме доволни, че извършихте волята Божия, елате с нас, ние имаме нова култура, разполагайте с всичко наше. Това е факт! Така ще бъде с всички, които са извършили волята Божия!
(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ – НБ 1924-1925 г. б. Да то по срещнат)

СРОДНА ДУША

КАКВО Е СРОДНА ДУША

Всички души, които са излезли първоначално от Небитието и са влезли в битието, са били все двойки. Две души са били те, и тези души все се търсят. Всички стремежи на хората, дето се любят, дето се женят, дето деца раждат, подразбира това, че всеки търси своята душа. *(СИЛА И ЖИВОТА IV серия - изд. 1922 г. София - 215)*

Тези души се изгубили, омотали се в материята, и днес те се търсят. *(СИЛА И ЖИВОТА IV серия - изд. 1922 г. София - 216)*

Съвременните хора не живеят още в душата си и въпреки това говорят за любов, за сродни души. Момъкът обича някоя мома и я нарича сродна душа. Защо я нарича сродна душа? Защото му дава нещо хубаво от себе си. Тя излива красиви чувства към

него, заради което я нарича сродна душа. И фурнаджията дава хляб на клиентите си, но не е сродна душа за тях. А какво по-хубаво нещо има в света от хляба? Въпреки това, вие не можете да кажете, че който ви дава хляб, той е ваша сродна душа. Вие можете да наречете сродна душа само онзи, който е живота ви. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 19)*

Някой наричат мъжа и жената сродни души, но сродните души не са мъже и жени. Щом две сродни души се оженят, всичкото сродство изчезва. Женитба между сродни души не съществува. *(ПОСТИЖИМОТО – изд. 1999 г. София - 415)*

Срещнал на пътя си една красива мома, заради което сърцето му трепнало. Тази мома го отбива от неговия път и му дава ново направление в живота. Защо тръгнал подир тази мома? Защото му била сродна душа. Какво сродство е това, което утре може да се разруши? Не, ако е въпрос за сродство, знайте, че всички души, които са излезли от Бога, са сродни. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 22)*

Някоя мома намери един красив момък, ожени се за него и казва: "Моят възлюбен, той е!" И попът дойде и ги венчае в името Божие. Не се минава и един месец от женитбата, и тя казва: "Не е той!". Мъжът намери някоя жена, ожени се за нея и казва: "Не е тя!" *(СИЛА И ЖИВОТА IV серия - изд. 1922 г. София - 216)*

Сродните души са човешки души, над които има един съвършен Дух. Именно това е Духът, който ги ръководи, който раздава всички блага. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 151)*

Може двете души да са на еднаква степен на развити, а може едната да е по-развита от другата. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 151)*

Всичко най-идеално, което можеш да си представиш, ще си мислиш, че е сродната душа.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 153)

ПОЛЯРИЗАЦИЯ

Сродните души са поставени, за да работят като дясното и лявото полушарие на мозъка. Това се нарича поляризиране.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 150)

Двата полюса на една двойка не могат да се приближават съвсем. Те имат известно отношение помежду си, както двата полюса на Земята.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 151)

В бъдеще, когато се съединят две сродни души те няма да се родят в едно и също тяло на Земята, но в отделни тела; обаче ще имат едно общо тяло, което ще ги обединява. И тогава те със своите отделни тела, ще функционират като полюси в това по-голямо тяло. Тялото, което ще ги обедини, ще бъде по-фино, по-тънко и невидимо ще обгръща със своята сила тези две тела.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 151)

В тези два полюса започва да действа Божествения принцип и да се проявява Бог.

(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия изд. 1922 г. София - 288)

СРОДСТВО

Когато си помагат сродните души една на друга, реализира се сродството. И по-рано го е имало, но сега то се реализира в друга форма.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 151)

Няма по-хубаво нещо от сродството на душите.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 151)

Душите две по две слизат от Бога. Това са сродни души. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 150)*

Двете сродни души се съединяват, за да образуват едно цяло. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 150)*

Всяко обикновено човешко отношение хората го наричат сродство. Какво сродство е това, което трае само ден-два? Днес гледате парче желязо чисто, светло, но след няколко деня го виждате покрито с ръжда. Там дето става окисляване, никакво сродство не съществува. Всяко окисляване говори за несъвършенство на нещата. Какво сродство е това, ако с приближаването си към една мома, момъкът изопачава характера ѝ? Сродни души са ония, които всеки момент повдигат и облагородяват характера си. Всеки човек трябва да съдържа качествата на златото. Истински характер е този, който при всички условия не се изменя. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 22)*

Когато си помагат сродните души една на друга, реализира се сродството. И по-рано го е имало, но сега то се реализира в друга форма. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 151)*

Няма по-хубаво нещо от сродството на душите.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 151)

Когато две сродни души се оженят, сродството изчезва. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 150)*

ВЪПЛОТЯВАНЕ

Предполага се, че човек има 777 кардинални прераждания и от тях ще има 12 епохални. Епо-

хални прераждания са тези, когато две сродни души се срещат на Земята... В другите прераждания, когато едната душа е долу, другата е горе. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 150)*

Когато двете сродни души се срещат на Земята, ако не са готови, ще забравят всичко, ще забравят да изпълняват своите длъжности, ще се захласнат. И когато двете сродни души се срещат на Земята, ако не са готови, ще забравят да изпълняват своите длъжности и ще се захласнат. И затова се дава само 12 пъти да се срещнат при благоприятни условия. Тогава те проявяват гениалност. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 153)*

Сродните души в развитието си слизат на Земята, при което ту едната се възплътява, ту другата. Заедно вървят и си помагат една на друга. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 151)*

НАМИРАНЕ СРОДНАТА ДУША

Ако Бог в твоята душа не може да се прояви, ако Бог в твоя ум не може да се прояви, ако Бог в твоята воля не може да се прояви, ако Бог в твоето тяло не може да се прояви, от тебе нищо не става. Или другояче казано: Щом се прояви Бог, тогава ще дойде твоята възлюблена на Земята, една сродна душа, един ангел ще дойде и ти тогава няма да имаш никакво обезсърчение в живота. Всичко ще става тъй, само като хлопнеш и ще стане, не при сегашното хлопване. Непременно трябва да видите своята сродна душа от Небето. Павел казва: "Нито жена без мъж, нито мъж без жена." С това той подразбира, че двата сегашни принципа - мъж и же-

на трябва да се слоят в една душа. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 290)*

Вземете некой учен, философ човек, ще видите, че и той все има нужда да намери една сродна душа, която да го обича, с която да може да обмени поне две думи. Дали този човек ще бъде проповедник, или майка, или баща или съдия, всякога ще желае да има една сродна душа, с която да размени две думи. Питам: Как могат да се свържат тези две души? – Два ума не могат да се свържат на едно място и две сърца не могат да се свържат на едно място. Не, законът е следният: Едно сърце и един ум могат да се свържат или един ум и едно сърце могат да се свържат. Между ума и сърцето има връзка. Два ума – те са от същата категория. Ум с ум, то е все ум, това е еднообразие в живота, в природата. Сърце с сърце, това е също еднообразие. Ако не вярвате в това, сберете се 2–3 жени, които лесно се афектирате, живеете с чувства, един ден ще дигнете цяла гюрултия, ще се скарате. Значи, ако съберете на едно място само сърца, вие ще сберете най-голямото зло. Следователно, ще ги съединявате така: едно сърце – един ум, един ум – едно сърце; едно сърце – един ум, един ум – едно сърце. Като съедините тези сърца с умовете и ги кръстосвате, ще имате хармония. Изгубите ли първата връзка, нямате ли връзка между вашия ум и сърце, т.е. не разбирате ли правдата, истината, светостта, главните въпроси, които лежат сега за разрешение, ще останат неразрешени за вас. Защо? – Защото, ако правдата и истината не образуват една основа, между която да дойде да живее Бог, всичко е изгубено. *(В ПРАВДА ИСТИНА И СВЯТОСТ – 26.06.1921г.)*

Като намериш тази сродна душа, ще тръгнеш напред. (СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 277)

Щом намериш тази сродна душа, ти си разрешил половината от своята задача, намерил се правия път. (СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 281)

Тези две сродни души са двата полюса, дето се ражда животът (СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 277)

Както върви сегашната еволюция, тя е еволюция на кармата или аз я наричам “изплащане на кармата.” Ние вървим по един прав път, и няма да се мине много, ще влезем в пътя на Божествената еволюция; затуй аз ви подканвам да изпълните този закон - да намерите ближния си. Намерите ли своята близна, сродна душа и любите ли я както себе си, ще бъдете в Божествения път. Като намерите тая душа, няма да я целувате, няма да я барате и пипате, а само отдалеч ще я гледате. Ще кажете: “Да, но аз искам да си я постисна малко.” Щом речеш да я постиснеш, пропадна всичко. Туй, което може да се гали, пипа, целува, то се разваля. Целувките, стисканията са само предаване. Когато обичаме някого, ние повече взимаме, отколкото да даваме. Постиснем някого: “Аз те обичам.” Но чрез това, ние взимаме. Виждал съм някога, вземат едно мехурче, пълно с въздух, вдигат го, постиснат го, то се изпразва. Вземе шишенцето, глътне глътка, после го тури в джоба си и казва: “Колко го обичам!” Щом се изпразни шишенцето, вече не се обича. Това са лъжливи понятия за Любовта. Има нещо по-хубаво от прегръдките, има нещо по-хубаво от целувките, има нещо по-хубаво от гладенето, от

сегашното виждане, разбирате ли? И когато казвам, че едно малко преживяване, едно мигновено виждане на Бога струва повече от хиляди животи, туй подразбирам аз. И когато видиш и познаеш тази душа, за която Христос казва да я познаеш и да я възлюбиш, ти ще почувстваш в себе си голяма сила - не само в тялото си, но ще почувстваш такава сила, каквато никога не си чувствал; ще изпиташ такава едно проясняване на ума, че изведнъж ще започнеш да виждаш много далеч, оттатък Млечния път. Да видиш Бога, това е много нещо! *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 287)*

Само когато намериш душа, сродна на своята, която да съставлява противоположния полюс на твоя живот, само тогава ще има растене, и ще започне истинската еволюция. Само тогава Христос ще бъде между тях третият. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - 287 - 290)*

Само когато придобиеш истинското знание, само тогава ще намериш другия полюс на своя живот, или пътя за своето възлизане... Всичката тайна седи в това, да намериш своята възлюблена, сродна душа. Не я ли намериш, никой Учител няма да те вземе да ти показва своето дълбоко, тайно знание, да ти покаже пътя на твоето възлизане. Като намериш тази сродна душа, ще тръгнеш напред. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 277)*

Първо ще намерите методи в своето съзнание, подсъзнание, самосъзнание и свръхсъзнание, и, само като приложите тези методи в живота си, ще намерите своята сродна душа, и, като я намерите, двамата мълком, тихо ще започнете да работите и

няма да правите голям шум в света. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия изд. 1922 г. София - 288)*

Всеки от вас ще намери своята сродна душа, и, като дойде при мене, ще кажа: радвам се, че Бог е влязъл във вас. И ще влезете с радост в Божия храм, и само тогава можете да словословите Бога. Как ще го словословим? - Само чрез закона на тази велика Любов, която може да прозре във вашите души *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия изд. 1922 г. София – 290)*

Сродните души са поставени, за да работят като дясното и лявото полушарие на мозъка. това се нарича поляризиране. Другата душа може да е в другия край на света или в Невидимия свят, те ще се свържат заедно. Пространството, материята не могат да препятстват. Това е закон на Любовта. Когато намериш сродната си душа, идваш в пълнотата на Любовта, тогава Бог се проявява чрез теб... Когато две сродни души се оженят, сродството изчезва. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 150)*

Човек, който обича всички хора прави връзка със своята сродна душа. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 152)*

За да може да се прояви човек, трябва два центъра, това са именно сродните души. Може сродните души да са на еднаква степен на развитие, а може едната да е по-развита от другата. Когато две сродни души се срещнат на Земята, то ако има благоприятни условия, и двете остават да работят заедно. А някой път след известно престояване тук, едната сродна душа отива горе, и тази, която е долу работи под впечатлението на последната, когато са били на Земята. През сродната душа

всичко минава. Ако е в Невидимия свят, тя е ръката, през която идват всички неща към теб. Тя вдъхновителката. Всичко, което идва от Бога, минава през нея към нас и през нас към нея. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 152)*

Представете си, че има една градина, създадена от теб. Този, който седи и приготвя градината, е сродната душа. Кога се сливат сродните души? В края на краищата, когато завършат своята еволюция, те се сливат и заедно работят. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 1 изд. 1999г. София - 153)*

Двете сродни души са колективност. Едната сродна душа е сбор от всички същества, които са те обичали, а другата - сбор от всички души, които са обичали онези души, които образуват колективизацията на другата сродна душа. Значи двете сродни души са сборност на души, обичани и обичащи. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 1 изд. 1999г. София - 153)*

Сродната душа представлява Божествената страна на живота. Без любов към сродната душа никаква любов към другите не може да се прояви. Любовта към другите е поляризиране на любовта към сродната душа. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 152)*

Двете сродни души вървят успоредно и са свързани с Висши същества, които са в този път. Успоредните линии са пътища на Разумни същества. Те не влизат в стълкновение, не се пресичат. Две души, които се обичат, като се стремят към Бога, пътищата им са успоредни, има хармония между тях. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 153)*

Трябва да се стремиш да дадеш място на сродната душа да се прояви чрез теб. Отвори сърцето си към нея. Всичко най-идеално, което можеш да си представиш, ще си мислиш, че е сродната душа. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 153)*

Когато сродните души се слоят, идва единството и тогава външните противоречия изчезват, тогава става сливане с Бога. Или по-точно казано, тези две сродни души не се сливат, но образуват една система. Те не обезличават. След това една двойка ще се слее с друга двойка, после с трета и т.н., най-сетне ще се слоят всички души и ще се образува космичния човек. Така сродните души като се сливат по две и повече, ще станат едно цяло, без да се обезличават, ще работят заедно и ще образуват една мощна сила. Всички двойки, обединени заедно, ще образуват една Вселена, едно цяло. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 153)*

Всички сродни души живеят в закона на Любовета. Всички сродни души съставляват едно цяло. Това тяло е Христос. В сродната душа ще чувстваш присъствието на Бога и на Христа. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША 1922 г. София - 283)*

Сега вие ще ми зададете въпроса: "Ами сега с тия наши жени, с тия наши мъже какво да правим?"... Женитбата е закон на самопожертване. Като се ожениш, какво правиш? - Добиваш своята чистота. Щом си чист, не трябва да се жениш; щом си нечист, жени се, колкото искаш. Женитбата е... да изкупиш своята карма... Но, щом влезеш в епохата на истинското развитие, имаш чистота, законът на женитбата и раждането вече ще се измени. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия изд. 1922 г. София - 283)*

Само когато намериш душа, сродна на своята, която да съставлява противоположния полюс на твоя живот, само тогава ще има растене, и ще започне истинската еволюция. Само тогава Христос ще бъде между тях Третият. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - 287 - 290)*

Само когато придобиеш истинското знание, само тогава ще намериш другия полюс на своя живот, или пътя за своето възлизане... Всичката тайна седи в това, да намериш своята възлюблена, сродна душа. Не я ли намериш, никой Учител няма да те вземе да ти показва своето дълбоко, тайно знание, да ти покаже пътя на твоето възлизане. Като намериш тази сродна душа, ще тръгнеш напред. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 277)*

Първо ще намерите методи в своето съзнание, подсъзнание, самосъзнание и свръхсъзнание, и, само като приложите тези методи в живота си, ще намерите своята сродна душа, и, като я намерите, двамата мълком, тихо ще започнете да работите и няма да правите голям шум в света. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия изд. 1922 г. София - 288)*

Всеки от вас ще намери своята сродна душа, и, като дойде при мене, ще кажа: радвам се, че Бог е влязъл във вас. И ще влезете с радост в Божия храм, и само тогава можете да словословите Бога. Как ще го словословим? - Само чрез закона на тази велика Любов, която може да прозре във вашите души. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия изд. 1922 г - 290)*

Сега вие ще ми зададете въпроса: "Ами сега с тия наши жени, с тия наши мъже какво да правим?"... Женитбата е закон на самопожертване. Като се ожениш, какво правиш? - Добиваш своята чис-

тота. Щом си чист, не трябва да се жениш; щом си нечист, жени се, колкото искаш. Женитбата е... да изкупиш своята карма... Но, щом влезеш в епохата на истинското развитие, имаш чистота, законът на женитбата и раждането вече ще се измени. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия изд. 1922 г. София - 283)*

Съвременните хора не живеят още в душата си и въпреки това говорят за любов, за сродни души. Момъкът обича някоя мома и я нарича сродна душа. Защо я нарича сродна душа? Защото му дава нещо хубаво от себе си. Тя излива красиви чувства към него, заради което я нарича сродна душа. И фурнаджията дава хляб на клиентите си, но не е сродна душа за тях. А какво по-хубаво нещо има в света от хляба? Въпреки това, вие не можете да кажете, че който ви дава хляб, той е ваша сродна душа. Вие можете да наречете сродна душа само онзи, който е готов да се жертва за вас при всички условия на живота ви. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 19)*

Срещнал на пътя си една красива мома, заради което сърцето му трепнало. Тази мома го отбива от неговия път и му дава ново направление в живота. Защо тръгнал подир тази мома? Защото му била сродна душа. Какво сродство е това, което утре може да се разруши? Не, ако е въпрос за сродство, знайте, че всички души, които са излезли от Бога, са сродни. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 22)*

Всяко обикновено човешко отношение хората го наричат сродство. Какво сродство е това, което трае само ден-два? Днес гледате парче желязо чисто, светло, но след няколко деня го виждате покрито с ръжда. Там дето става окисляване, никакво сродст-

во не съществува. Всяко окисляване говори за несъвършенство на нещата. Какво сродство е това, ако с приближаването си към една мома, момъкът изопачава характера ѝ Сродни души са ония, които всеки момент повдигат и облагородяват характера си... Истински характер е този, който при всички условия не се изменя. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 22)*

Душите две по две слизат от Бога. Това са сродни души. Предполага се, че човек има 777 кардинални прераждания и от тях ще има 12 епохални. Епохални прераждания са тези, когато две сродни души се срещат на Земята. Когато двамата, които се обичат, се срещат на Земята, горчива дума не си казват и извършват в живота велики работи. В другите прераждания, когато едната душа е долу, другата е горе. Тази, която е горе, ще ти избере някого тук, който прилича на него и чрез него ще се проявява. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 150)*

Сродните души са поставени, за да работят като дясното и лявото полушарие на мозъка. това се нарича поляризиране. Другата душа може да е в другия край на света или в Невидимия свят, те ще се свържат заедно. Пространството, материята не могат да препятстват. Това е закон на Любовта. Когато намериш сродната си душа, идваш в пълнотата на Любовта, тогава Бог се проявява чрез теб... Когато две сродни души се оженят, сродството изчезва. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 150)*

Двата полюса на една двойка не могат да се приближават съвсем. Те имат известно отношение помежду си, както двата полюса на Земята. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 151)*

Сродните души са човешки души, над които има един съвършен Дух. Именно този е Дух, който ги ръководи, който раздава всички блага. Сродните души имат еднакво предназначение, но имат две различни служби. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 151)*

Човек, който обича всички хора прави връзка със своята сродна душа. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 152)*

За да може да се прояви човек, трябва два центъра, това са именно сродните души. Може сродните души да са на еднаква степен на развитие, а може едната да е по-развита от другата. Когато две сродни души се срещнат на Земята, то ако има благоприятни условия, и двете остават да работят заедно. А някой път след известно престояване тук, едната сродна душа отива горе, и тази, която е долу работи под впечатлението на последната, когато са били на Земята. През сродната душа всичко минава. Ако е в Невидимия свят, тя е ръката, през която идват всички неща към теб. Тя вдъхновителката. Всичко, което идва от Бога, минава през нея към нас и през нас към нея. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 152)*

Представете си, че има една градина, създадена от теб. Този, който седи и приготвя градината, е сродната душа. Кога се сливат сродните души? В края на краищата, когато завършат своята еволюция, те се сливат и заедно работят. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 1 изд. 1999 г. София - 153)*

Двете сродни души са колективност. Едната сродна душа е сбор от всички същества, които са те

обичали, а другата - сбор от всички души, които са обичали онези души, които образуват колективизацията на другата сродна душа. Значи двете сродни души са сборнос на души, обичани и обичащи.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 1 изд. 1999 г. София - 153)

Сродната душа представлява Божествената страна на живота. Без любов към сродната душа никаква любов към другите не може да се прояви. Любовта към другите е поляризиране на любовта към сродната душа.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 152)

Двете сродни души вървят успоредно и са свързани с Висши същества, които са в този път. Успоредните линии са пътища на Разумни същества. Те не влизат в стълкновение, не се пресичат. Две души, които се обичат, като се стремят към Бога, пътищата им са успоредни, има хармония между тях.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 153)

Трябва да се стремиш да дадеш място на сродната душа да се прояви чрез теб. Отвори сърцето си към нея. Всичко най-идеално, което можеш да си представиш, ще си мислиш, че е сродната душа.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 153)

Когато сродните души се слоят, идва единството и тогава външните противоречия изчезват, тогава става сливане с Бога. Или по-точно казано, тези две сродни души не се сливат, но образуват една система. Те не обезличават. След това една двойка ще се слее с друга двойка, после с трета и т.н., най-сетне ще се слоят всички души и ще се образува космичния човек. Така сродните души като се сливат по две и повече, ще станат едно цяло, без да се обезличават, ще работят заедно и ще образуват ед-

на мощна сила. Всички двойки, обединени заедно, ще образуват една Вселена, едно цяло. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 153)*

Всички сродни души живеят в закона на Любавта. Всички сродни души съставляват едно цяло. Това тяло е Христос. В сродната душа ще чувстваш присъствието на Бога и на Христа. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 153)*

СМЪРТТА

Като чуят думата смърт, хората започват да се смушават. Те не разбират значението на тази дума. Да умре човек, това значи, да мине от един свят в друг, от едно разбиране в друго, от смърт в живот, *(ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - СБ Светлина, топлина и сила - 06.08.1939 г.)*

Смъртта е малко изпитание, през което всеки човек минава... Всеки ще умре, но би могъл да умре по естествен начин, без големи сътресения и мъчнотии. *(Новият път – СБ 26.08.1941 г)*

Смърт не съществува. Ти може да заминеш за онзи свят, но не да умреш. При това, който живее по Божия закон, той заминава точно навреме. Който не живее по този закон, заминава преждевременно, като се лишава от добрите условия на живота. Следователно, нито преждевременно ще отидеш на онзи свят, нито ще закъснееш. Ти трябва да живееш на Земята толкова време, колкото ти е определено, да придобиеш нужните опитности, да изработиш

ценности за онзи свят. (СЪБУЖДАНЕ - изд. 1944 г. – София - 147)

Понякога смъртта е най-голямото зло, което може да сполети човека, но понякога е най-голямото добро. Това зависи от схващането и разбирането на човека. (ВЕЧНОТО БЛАГО - изд. 1944 г. София - 146)

Смъртта работи с изостаналата материя на миналото, от която никой не може да се ползва. Всички изостанали човешки и ангелски мисли и чувства представят материал, с който работи смъртта. Който попадне в тези остатъци, задушава се и умира. Затова се казва, че смъртта ограничава и задушава човека. (ВЕЧНОТО БЛАГО – изд. 1944 г. София - 165)

Някой се безпокои от мисълта, че ще умре. Щом се безпокои от мисълта за смъртта, това показва, че той не знае, какво нещо е смърт. (ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - СБ постоянно в живота – 06.08.1939 г.)

Всъщност, думата живот едновременно подразбира и смърт. Не може човек да живее, без да се приближава към смъртта. Това, което се ражда, умира; и това, което умира, се ражда. Хората искат да живеят, без да умират и без да се раждат. (ЦЕННАТА ДУМА – УС, възходящия път - 26.05.1935 г.)

Думата "живот" подразбира органическия живот в материята, който расте и се развива и не може да бъде непрекъснат, вечен: неговата форма може да се измени и туй изменение наричаме смърт, (СИЛА И ЖИВОТ – I том - второ издание 1924 г.)

Всяко нещо, което се променя и изменя, минава през смъртта. (ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - 50)

Единствената възможност за освобождаване на човешкия дух от материята, в която е облечен, е смъртта. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - изд. София - 31)*

Смъртта е развод, който освобождава духа от материята... Докато духът и плътта са в постоянна борба по- между си, човек е изложен на големи страдания. Коя е причината за тази постоянна борба? - Несъответствието между духа и плътта. Духът е разумното начало в човека, вследствие на това, процесите, които стават в духа, са завършени. Плътта представя своенравно, недоволно де те. Каквито и процеси да се извършват в плътта, те остават недовършени. Какво трябва да прави човек със своенравното си дете?... Той трябва да го възпитава. - Нищо повече *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - изд. София - 31)*

Какво представя смъртта? Какъв е нейният вътрешен смисъл? Загуби ли носи или печалби? Загуби. Първото нещо, което човек губи със смъртта, е живота. С тази загуба той се лишава от благоприятни условия за растене и развиване. Мнозина мислят, че като умрат ще се освободят. От какво ще се освободят? От дълговете си към слънцето. Значи, те бягат от слънцето. Докато живее, човек се радва на слънцето, работи, печели, но същевременно плаща дълговете си. Изгуби ли този живот, той се лишава от условията, които слънцето му дава. *(ООК ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Разумни методи 25.09.1929г.)*

Съвременните хора често си служат с израза: „Щом се е родил, човек непременно трябва да умре.“ – Човек умира, наистина, но важно е, как ще умре и кога ще умре. Ако не изпълнява наредбите и

законите, които Бог или разумната природа е установила, човек постепенно отпада и най-после умира. Смъртта се придружава с разлагане на организма. Щом организмът започва да се разлага, образуват се газове с неприятна миризма. Като съзнае това, човек започва да работи върху себе си, да живее правилно, съобразно законите на разумната природа. Който изпълнява Божиите закони, той не умира, а **заминава**. Който не изпълнява Божиите закони, той умира - бавно, или изведнъж. По същия начин умират и възгледите, вярванията и убежденията на хората. Колкото по-стари и криви са възгледите на хората, толкова по-страшна смърт ги очаква. Това се нарича "духовна смърт". Значи, два вида смърт съществува в света: физическа и духовна. За да се освободи от смъртта, човек трябва да върви в правия път, в пътя на Любовта. Казано е в Писанието: "Прави правете пътищата Господни!" - Ама нали смъртта е неизбежна? Нали всички живи същества умират? - Има два вида смърт: смърт, която ограничава човека и смърт, която го освобождава. Ето защо, дали физически или духовно ще умре човек, за него е важно да се освободи, да излезе над ограниченията, в които се е намирал. За душата и за духа тялото е затвор, от който може да се освободи само съзнателният, добрият и разумният човек. (ООК НА ЖИВОТА - Ограничаване и освобождаване - 29.08.1928 г.)

Има едно състояние, в което човек се изменя. Хората наричат това състояние смърт. Това не е смърт, но трансформиране, минаване от едно състояние в друго. (ПРИЗВАХА ИСУСА - НБ Начало бе Словото - 23.09.1934 г.)

Всички съвременни хора казват: ние ще умрем. Е, питам тогава: като казват, че всички ще умрем, какъв смисъл има тогава да се проповядва една религия, че има Господ, че Господ дошъл на Земята, това-онова, ако ние вярваме в смъртта? И съвременните хора вярват в смъртта повече, отколкото в живота. Отрицателните истини в света са по-силни, отколкото положителните. Тогава казвам: защо ни е религия, защо ни са всичките научни теории ако един ден смъртта унищожи всичко? Смъртта в света, според моето схващане, е изобретение на човешкия ум. Казва се в една стара книга: "В който ден престъпиш заповедите ми, в който ден престъпиш великия закон на Любовта, Мъдростта и Истината, ще умреш". И тогава вече имаме определение, що е смърт. Щом изгубиш своята свобода, своите знания, своя живот, ти си мъртъв. В какво седи животът? Щом изгубиш живота си, ще изгубиш своето движение, ще се парализираш, и у тебе ще остане само едно голо съзнание — ще съзнаваш, че имаш ръце, крака, и не можеш да се движиш; ще съзнаваш, че имаш сърце, което не може да тупти; ще съзнаваш, че имаш артериална система, нерви, кръвоносни съдове, а нямаш кръвообращение. И тъй, щом сгрешиш против великия закон на Любовта, ще изгубиш живота си; щом сгрешиш против великия закона на Мъдростта, ще изгубиш знанието си; и щом сгрешиш против великия закон на Истината, ще изгубиш свободата си. А щом изгубиш живота си, знанието си и свободата, в какво седи благото на живота? Следователно, под смърт ние разбираме лишаване от три велики добродетели, които подтикват човека към развитие и усъвършенстване; те са животът, знанието и свободата.

Без свобода Истината не може да се намери, без знание Мъдростта не може да се разбере, без живот Любовта не може да се придобие. Ако някой ме пита: защо ми трябва живота? — За да възприема Любовта. Защо трябва да уча и да зная? — За да придобия Мъдростта. Защо трябва да бъда свободен? — За да съм в общение с Истината. Истината, това е смисълът на живота. И сега, казва се: "Бог, висшето, не е Бог на мъртвите, но на живите". Значи, абсолютно се отрича смъртта. Ама ще каже някой: нали умираме ние? Аз мога да ви докажа обратното: ако някой умрял човек, тъй както го носят, се разкае, той ще оживее. Мислите ли, че всички съвременни хора, както ги носят по "таргите", те са умрели? Не, те са живи. Син придружава умрелия си баща. Татко му е в тялото, но като не знае, затисне го и после пита: "Татко, где си?" Той казва: "Отворете ми, не съм умрял, помогнете ми!" И после ще му четат ред молитви, ще казват, че отишъл при Господа на Небето. Никъде не отиват хората, никъде. Отишъл в онзи свят! Чудно е, като говорят хората за онзи свят! Ти, който говориш за онзи свят, ходил ли си там? — Еди-кой си пророк казал, еди-кой си учен казал. Ти проверил ли си този научен, религиозен факт? Съвременните учени хора по 99 пъти проверяват един научен факт и тогава се произнасят, а тук, без всякаква проверка твърдят, че човек умира, *(ДВАТА МЕТОДА НА ПРИРОДАТА - старо издание София - 125)*

Животът на човека не е нищо друго, освен затваряне на духа в материята. Ако човек е живял правилно на Земята, ще дойде ден, когато ще отворят вратата на този затвор и ще го пуснат на свобода. Това наричат хората смърт, но за умрелия то-

ва е освобождаване. Има случаи, когато някой човек, след като е живял на Земята в затвор - в затвора на плътта, пак умира, т. е. влиза в затвора на смъртта. Този човек не се освобождава, но още повече се затваря. Той плаче, и близките му плачат; те казват за него, че го затворили в черната земя. Тъй щото, ако за даден човек смъртта отваря вратата на затвора, това е освобождаване. Ако смъртта води човека от един затвор в друг, това е истинска смърт, истинско заробване на човешката душа. (ООК МАЛКИ ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ - Къси и дълги линии - 11.04.1928 г. - 140)

Но роденото от плътта е осъдено на смърт, а роденото от духа е предназначено за живот. Сега можете да ме запитате, защо, именно, плътта е осъдена на смърт? Защото в плътта не е вложена разумността. Защо умира човек? Човек умира по две причини: или защото няма достатъчно въздух и храна, или защото няма прави разбирания за живота. Наистина, ако се свърши въздухът на човека, той веднага е осъден на смърт - няма условия да се прояви. Ако няма достатъчно храна, той пак няма условия за живот. Ако няма достатъчно мислова сила в себе си, той пак е осъден на смърт. (ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - НБ Що има вътре в човека - 25.09.1938 г.)

Щом престанеш да дишаш, да ядеш, ти страдаш. Като престанеш да мислиш и чувстваш, да ходиш и говориш, ти пак страдаш. Много естествено! Всичко в света е движение. Щом престанеш да ядеш, да дишаш, да мислиш и чувстваш, ти преставаш и да се движиш. Значи преставаш да живееш. (СЪРАЗМЕРНОСТ В ПРИРОДАТА – изд. 1949 г. – 92)

Какво представлява смъртта? Пречистване т.е. напускане на старата и нечиста къща, за да изгори. Къща, в която хората са живели трийсет години в несъгласие, в спорове и недоразумения, трябва да изгори; болница, през която са минали хиляди болни от заразни болести, и в която стените са просмукани от охкания, пъшкания и нечистотии, трябва да изгори. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 479)*

Това, което вие наричате смърт, че това е едно голямо благословение за тялото. Понеже всички тези потиснати клетчици, които за 70-80 или повече години са били роби на този господар, се освобождават. Някои ги считат за 300 милиарда. И той като умре, дава им свобода и всички заминават у дома си при своите родители. Както войници са били събрани като на война да воюват. Вие казвате: "Колко хубаво е организиран човек!" *(СЛУГИ НА БОЖЕСТВЕНИЯ УМ И НА БОЖЕСТЕНОТО СЪРЦЕ - 15.10.1939 г.)*

Смъртта, от която се боите, не е нищо друго, освен минаване от смърт в живот. *(ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - НБ Що има вътре в човека - 25.09.1938 г.)*

Смърт, която не носи освобождаване, няма смисъл. Обаче, ако смъртта носи освобождаване, тя се осмисля. Тогава и тя е раждане. Значи, има два вида раждане: по плът и по дух. Когато слиза на Земята, човек се ражда по плът; когато напуска Земята и отива на онзи свят, той се ражда по дух. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - изд. 1944 г. София - 161)*

Разумен е онзи, който може да превърне смъртта в живот. Неразбраният живот произвежда неразбрана смърт. Разбраният живот произвежда разбрана смърт. Разбраната смърт става майка на жи-

вота, а неразбраната смърт- поглъща живота. (ЛЮ-
БОВТА ДАВА ЖИВОТ – НБ 02.10.1938 г. София)

Под думата смърт ние разбираме минаване от едно състояние в друго. Ако двете състояние се хармонират, човек не умира. И след смъртта си продължава да живее. (ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. - 120)

Казвате, че смъртта е страшна; страшна е, когато човек не изпълнява Божията воля - тогава той се разлага и започва да мирише. Ако изпълнява Божията воля, когато заминава за онзи свят, той съблича старата си дреха и прекратява връзката си с нея - значи церът против разлагането е изпълняване на Божията воля. (СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 405)

Смъртта на Земята е раждане в другия свят – раждаш се за по-висок живот от земния, (СИЛА И ЖИВОТ II том – изд. 2006 г. София - 11)

Под смърт се разбира да се освободиш от неблагоприятните условия, които спъват растежа на живота. (ПЕТИМАТА БРАТЯ - НБ След три дни - 24.06.19 г.)

Раждане и смърт, в широк смисъл на думата, означава отиване на работа. Дали ще отидеш на Небето, или ще слезеш на Земята, ти все ще работиш. (СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 11)

Думата "живот" подразбира органическия живот в материята, който расте и се развива и не може да бъде непрекъснат, вечен: неговата форма може да се измени и туй изменение наричаме смърт. (СИЛА И ЖИВОТ I том - второ издание 1924 г.)

Единствената възможност за освобождаване на човешкия дух от материята, в която е облечен, е

СМЪРТТА *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - изд. София - 31)*

Хората умират още и поради промените, които стават с тях. В този смисъл, ние казваме, че човек умира и се ражда, понеже претърпяват промени, минава от едно състояние в друго. Смъртта подразбира промяна на материята. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1941 г. София - 245)*

Аз не взимам думата „смърт“ в смисъл умирање на тялото, **НО** я разглеждам като състояние, при което умът на човека се изопачава, и той престава да мисли; сърцето му се изопачава, и той престава да чувства; смисълът на живота се изгубва, и всичко пред човека започва да бледнее. Да изгубиш смисъла на живота, това е най- ужасната смърт! *(ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА - изд. Просветен комитет София - 123)*

Смъртта не е нищо друго освен прекъсване на тези три връзки, които съществуват между трите свята. Ако се прекъсне материалната връзка, ти ще умреш. Ако се прекъсне духовната връзка, ти ще умреш, ако се прекъсне Божествената връзка, ти ще умреш. *(ВИДЯХМЕ СЛАВАТА - изд. 1999 г. София - 29)*

Какво представлява смъртта? Лишаване на човека от благата на живота, слуха: изгубваш зрението си, слуха, обонянието си, не можеш да се храниш и оставаш само със съзнанието си, че някога си живял. Имаш желание да направиш нещо, нямаш ръце; искаш да видиш нещо, нямаш очи; искаш да чуеш нещо, нямаш уши; искаш да помиришеш нещо, нямаш нос; искаш да кажеш нещо, нямаш уста. Това е истинска смърт. Друг е въпросът, когато човек заминава от този свят в другия, с ново тяло – духовно, по-съвършено от физическото. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 87)*

Що е смърт? Това, което бавно, постепенно ограничава човека. Всяка отрицателна мисъл, чувство и постъпка са предвестници на смъртта. Всяка мъчнотия, всяко страдание и всяка болест са предвестници на смъртта. *(ВЕЛИКАТА РАЗЯМНОСТ - изд. 1949 г. София - 124)*

Смъртта е процес на разлагане. *(КЛЮЧЪТ НА ЖИВОТА - изд. 1937 г. София - 66)*

Неприятната миризма се дължи на процеса на смърт-та... Всяко нещо, което започва да мирише лошо, е предвестник на смъртта. *(ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА - изд. 1948 г. София - 120)*

Смъртта е овехтяване , скъсване на нашата дреха. Такъв е законът. Тялото постепенно се изменя. *(СИЛА И ЖИВОТ I серия - изд. 1924 г. София - 46)*

Истинският човек всякога живее, а това, дето го наричат смърт, е хвърляне на старата дреха *(АКОР-ДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДЯША I том - изд. 1999 г. София - 218)*

Смъртта не е в състояние да отнеме живота. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1941 г. София - 365)*

Да умре някой, това не значи , че той ще изчезне. *(ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - изд. 1932 г. София – 50)*

Животът не умира, но временно спира своята дейност на едно място, и се пренася на друго. *(ВЕЛИКАТА РАЗМНОСТ - изд. 1949 г. София - 124)*

Няма живот само на Земята или живот само на Небето. **Животът е единен и непривен.** Смъртта е символ, преминаване от един живот в друг. *(ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - 71)*

Не само тялото умира, но умират и мислите, и чувствата на човека. Старата мисъл трябва да умре, за да се роди нова. Старото чувство трябва да умре, за да се роди ново. Същото се отнася и до постъпки- те.старите постъпки умират и се заместват с нови. Тази смърт наричаме обновяване, възраждане, възстановяване. *(РЕАЛНОСТИ И ДЕНКИ - изд.1941 г. София - 97)*

Смъртта е раждане в Духовния свят. *(ВЕЧНО ПОДМЛАНЯВАНЕ - изд. 1944 Г. София - 88)*

А смъртта произтича от обезверяването в Бога. *(ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - НБ Призовете ги на сватба)*

Ние взимаме думата „смърт, умиране“ като едно преходно състояние. Да умреш, това значи да се лишиш от благата, които имаш на Земята. Смъртта, това подразбира в даден момент да се ограничиш. Според това разбиране „смъртта“ представя един преходен период. За да придобиеш духовния живот, трябва да се откажеш от земния живот. Ще кажете: „Как да е едно велико благо, това е самият закон вътре в Природата се откажа от земния живот?“ Земният живот, това. Онази малка буба, която трябва да се развие в пеперуда, нима не напуска всички блага на това си състояние, нима не напуска своя пръв живот? - Напуска го. Тя се развива в пеперуда, иначе няма да се промени. Казваш: „Как да се откажа от земния живот?“ - Ако се откажеш преждевременно, ще умреш, но ако се откажеш на време, ще се подигнеш, ще придобиеш крилца,ще добиеш в вечния живот. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - старо издание - 453)*

Що е смърт? - Това, което бавно, постепенно ограничава човека. Всяка отрицателна мисъл, чувст-

во и постъпка са предвестници на смъртта. *(ВЕЛИКАТА
РАЗУМНОСТ - Контрасти в живота - 11.11.1932 г.)*

Всъщност това което умира, не е истинският човек. Това е временното, преходното в човека – неговата дреха. *(КЛЮЧЪТ НА ЖИВОТА-изд.1937 г.София - 95)*

За нас умрели хора не съществуват. Умрелите са толкова живи, колкото и живите, които виждате да се движат и говорят. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - изд.1944 г. София - 158)*

Умирането е една промяна, която трябва да стане. В живота смъртта и раждането, те са две граници на проявения живот. Може да се родиш съзнателно и да умреш съзнателно. Пък може да се родиш несъзнателно и да умреш несъзнателно. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ ИМПУЛС, Ползата от краката – 22.12.1937 г.).*

Когато някой замине, аз никога не държа идеята, че е умрял, а го считам за жив... Никакви умрели няма! *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 218)*

ИМА ЛИ ДРУГ СВЯТ

Ние сме дошли до една епоха в живота, когато търсим същественото. Кое е същественото в живота? Днес живееш, утре умираш, изчезваш. Съществено ли е това? Да мислиш, че с смъртта изчезва и духът на човека, ти се самоизлъгваш. Значи същественото не умира. Двама студенти в Кеймбричкия университет в Англия си дали обещание, че който по-рано умре да даде някакво съобщение от онзи свят, за да разбере другият дали има задгробен живот или не. За тази цел те написали едно мото на един лист, затворили го в

един плик и го оставили настрана и двамата знаели мотото. Не след много години единият от тях умира по-рано. Другият, който останал жив, тръгнал да търси начин да влезе в съобщение с заминалия си другар. Къде не ходил той. При врачки, при адепти, при ясновидци, но все не могъл да се убеди дали съществува друг свят Каквото му казвали, той все се съмнявал във задгробния живот. Той се съмнявал, че приятелят му е жив. Най-после той се убедил по някакъв начин. Той направил следния опит: той взел една плоча, завил я с платно отгоре, турил един молив и оставил плочата на едно скрито място, което само той знаел. След това той се обърнал мислено към приятеля си с следната молба: “Моля ти се, съобщи ми по някакъв начин дали си жив, дали има задгробен животъ, искам да се уверяв в това.” Един ден той отива на мястото където е била плочата и какво вижда? На плочата било написано с познат на него почерк, първо: мотото, което било написано в плика преди смъртта на студента и второ: “Тук съм вече от две години. Едва сега започва да се зазорява в моя живот. Още не съм видял никаква работа.” Така той се уверил, че тези думи били написани на плочата, са било известно само на двамата. *(Ценни придобивки – 30.07.1939 г.)*

ЗАМИНАВАНЕ ОТ ЗЕМЯТА

Мнозина запитват откъде идва човекът и накъде отива. *(ТИХИЯТ ГЛАС - Двете противоположности - 22.03.1924 г.)*

Нашата цел в живота е да победим смъртта, да се освободим от онези връзки, които ни свързват. Смъртта, това са въжета на греха, които свързват човешкия живот. *(ГОДИШНО СРЕЩА НА ВЕРИГАТА - 15 август.1912 г.)*

Умиране аз вземам в следният смисъл: да минеш от един свят в друг. Умиране не значи да умреш и да изчезнеш, а да минеш от един свят в друг. От едни разбирания в други, от смърт към живот. *(НБ Сила, топлина и сила)*

Като поживеете няколко години тук на Земята, ще отидете наново в пространството, дето ще прекарате също известно време и пак ще дойдете тук на Земята. *(СИЛА И ЖИВОТ - III серия - изд. 1929 г. Русе - 91)*

Някои казват, че човек все трябва да мисли за умиралка. Не е въпросът да мисли за умиралка, но човек трябва да се освободи по един правилен начин, да мине от този в другия свят по най-лесен начин. Че ще се ходи в другия свят, това е така, но човек трябва да намери най-лесен и правилен начин, по който да отиде. Понякога човек може да задръсти в най-трудни пътеки и докато мине в другия свят, ще прекара големи страдания. Аз не съм против страданията, но този и онзи свят съставят целокупен живот. Съвършените хора лесно минават от този в онзи свят. За тях представя по-голяма мъчнотия слизането от онзи свят в този, отколкото качването от този свят за онзи. За тях е лесно да се освободят от тялото си, но докато се създаде тази обвивка, това тяло, с което човешката душа е оградена, те изпитват големи трудности. Докато си съгради това тяло човешката душа е работила дълго време. Не само тя, но и много други същества са работили заедно с нея и днес тя се усеща в това тяло като в замък затворена. *(ЕЛЕМЕНТАРНИ, СЪЗВУЧАЩИ И СЪГРАЖДАЩИ МИСЛИ – ООК, 25.10.1933 г.)*

Трябва да излезем от физическия свят и да отидем Духовния, в който има много повече условия за развитието ни. *(СИЛА и ЖИВОТ - II том - изд. 2006 г. София - 48)*

Според новото учение, на човека е определено да живее 120 години и до това време да си служи сам, да не се нуждае от ничия помощ. Човекът на новото учение не трябва да боледува. И като дойде време да заmine за онзи свят, той пак трябва да бъде здрав, да не е боледувал. Заминаването на човека за онзи свят трябва да бъде като заминаването му от един град в друг, или от една държава в друга. Днес някой заминава за онзи свят, след като е боледувал дълго време, след като са изхарчени за него 20-30 хиляди лева и в края на краищата, продължава да смущава близките си и от онзи свят. В такъв случай, по-добре е било да не заминава, но да остане да живее още на Земята. Следователно, на ония, които мислят да ни смущават от онзи свят, казваме: По-добре останете на Земята, да си поживеете още, че тогава ще ви изпратим на онзи свят. На Земята ще посещавате театри, концерти, балове - каквото пожелаете. Освен това, ще-имате хубави къщи, хубави дрехи, от всичко ще бъдете задоволени. Бог е създал света тъкмо за тези хора. Този свят не е създаден за праведните хора, но за грешните, да не смущават праведните, да не пречат на работата им. И наистина, на грешните хора са дадени много блага, да ядат и да пият, да не правят престъпления. Въпреки това, на земята пак стават престъпления. Това се дължи на недоволството на грешните хора. Праведните, добрите хора на Земята са малко. Ако погледнете с окото на ясновидеца, ще видите каква малка част от хората светят, т.е. изпускат светлина. По-голя-

мата част от хората на Земята са грешници. За да ги задоволи, Бог им е дал безброй блага - ядене, пиене, къщи, ниви, богатства, само да не вършат престъпления. Наистина и това е култура, но култура на грешни хора, която е временна, а не вечна. Без тези блага, без тези удоволствия, животът на Земята щеше да бъде още по-лош, с повече нещастия. При това положение, тия хора не могат да се обърнат към Бога. Те трябва да минат през големи страдания, да се пробуди съзнанието им и тогава доброволно да потърсят Бога. Нека всеки се определи, към кои спада – към светлите или не.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ - изд. 1934 г. София - 58)

Като дойде време да напуснете Земята, няма да плачете, както сега, а ще повикате приятелите си, ще им дадете едно угощение и ще кажете: Аз заминавам вече от този свят. Каквото сте спечелили, ще го раздадете на близките си и ще кажете: Аз си отивам вече. Домашните ми отдавна ме очакват. Ще се ръкувате с всички, ще излезете във радостни и весели, и никой няма да знае, къде сте.

(УС, НОВО РАЗБИРАНЕ - изд. 1949 г. - 128)

Ако влезете в другия свят, трябва да знаете законите. Там ще започнете да употребявате астралното тяло като малко дете. Като се освободите от вашето астрално тяло, трябва да разбирате законите на умственото си тяло - така ще започнете. Като се освободите от умственото тяло, ще започнете с причинното тяло. А ако влезете в това, което индусите наричат *нирвана* - то е блажено състояние, в което човек се слива с Цялото. Но то не е за вас; за него ви трябва хиляди и хиляди години още. Сега изучавайте вашето

физическо тяло, вашето сърце – астралното тяло; изучавайте вашият мозък – умственото тяло.
(ОСНОВНИЯТ ТОН – МОК 1935/36 г. - изд. 1999 г.София -130)

Съществените неща следват човека и в другия свят, а несъществените са само за Земята. Какво ще стане с вашите дрехи, обувки и шапки? Колкото да са хубави, ще останат на Земята, нищо няма да вземете със себе си. На оня свят ще вземете само онова," което е реално и съществено. То никога не се губи. (СТАРОТО ОТМИНА - 21.03.1937 г.)

Когато нашите клетки започнат да губят своята основа, гдето и да е, ние загубваме вече своята сила, защото основата се разхлабва и гинее. Върху душата има много голямо налягане отвънка и тя се държи вътре в тялото посредством основата. Тази основа е Бог, който работи, за да се развива душата. И затова, когато тази основа започне да се разстройва, настъпва и смъртта. Ето защо ние трябва да се пазим да не губим основата на своето тяло, душа, ум и сърце. (ДВАТА ВЕЛИКИ ЗАКОНА НА РАЗВИТИЕТО – ГОДИШЕН СЪБОР НА ВЕРИГАТА -15 08.1912 г.)

... когато говорим за праведния човек, и той не умира, но се трансформира, минава от слава в слава. И като търсите праведния човек, няма да го търсите по гробищата. - (ПРИЗВАХА ИСУСА -НБ Начало бе Словото- 23.09.1934 г.)

Щом дойде новото, очите на хората ще се отворят, и те ще разберат, какво представлява духовният свят. Тогава ще живеете и тук, и там (УС НОВО РАЗБИРАНЕ - изд. 1949 г. - 128)

ПРИЧИНИ ЗА СМЪРТТА

Смъртта, в смисъл на заминаване, не е страшна. (МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ - изд. 1036 г. София - 167 г.)

... вие сте щастливи с онова, което Бог е турил във вас. Като слезете на Земята, вие харчите от него, докато го свършите. Щом се свърши житото, вие казвате: "Ще отидем сега при баща си да вземем още." Що е умирането? Умирането не е нищо друго, освен пълното изхарчване, изяждане и изпиване на благата, които Бог е дал на разположение на всеки човек, Като осиромашее, той казва: "Ще отида горе да взема пак някакви блага. (НБ ПО ОБРАЗ Й ПОДОБИЕ - И не можаха на това да му отговорят - 14.11.1937 г.)

Значи, човек умира като един чиновник, когото преждевременно уволняват, вследствие на което, той не може да приложи силите си за благото на човечеството. Защо умира човек? Човек умира, понеже Бог го уволнява като неспособен за изпълнение на своята длъжност. Някои умират и ги назначават на по-висока служба. Други умират и ги назначават на по-ниска служба. (ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - НБ Призовете ги на сватба)

Защо хората заминават за другия свят? - Да приложат Любовта. Това, което човек не може да приложи на Земята, ще го приложи на онзи свят. (ВЕЧНОТО БЛАГО - 6, Раждането - 57)

Сега много сестри има, които се много плашат, и то само от смъртта. Ами че все ще умрете. Смърт няма, просто Господ иска да каже: "Къщата ви е нехигиенична, понеже страдате вътре и решил съм да я поправа, затова ще я напуснете." Ще изпрати

ангели и като ви извадят, ще ви освободят от едната къща и ще ви занесат в друга, много похубава, а вие ще кажете: "В тази къща са извършени толкова грехове, тя е вече нехигиенична." (ТИХИЯ ГЛАС – Б. Трите вида съзнания – 01.01.1927 г.)

Какво представя смъртта? Напущане на Земята, и заминаване на човешката душа в оня свят, да срещне своя възлюбен. С други думи казано: Смъртта не е нищо друго, освен оженване за друг някой. Следователно, всички, които заминават за другия свят, са влюбени хора. Някой казва, че не иска да умре. Това означава: Аз не искам другите да знаят, че съм влюбен. Така и момата крие от близките си, че обича някой момък. Ако я питат, обича ли го, тя казва, че не го обича. Сега вие се чудите, как е възможно да се говори за влюбване и в другия свят. И на оня свят има и влюбване, и женитби. Под „женитба“ в оня свят разбираме взаимопомощ между двама души. Срещнеш един човек, който носи 50 кг товар на гърба си. Ако пожелаеш да вземеш 25 кг на своя гръб, за да му помогнеш, ти се жениш за него. (СТАРОТО ОТМИНА - УС Старото отмина 1.03.1937 г.)

Докато човек има свое определено място в Цялото, т.е. в Бога, той живее. Щом изгуби това място, той умира. Значи, в това отношение, смъртта не е нищо друго, освен това, че частта е изгубила своето място в Цялото. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА - изд. Просветен комитет София - 123)

При сегашните условия на живота, човек не може да живее дълго време на Земята. Ако той живее на Земята хиляда години, нищо няма да остане от него. Той ще изопачи характера си тол-

кова много, че в края на краищата, вместо да придобие нещо, всичко ще изгуби. *(ПЪТ КЪМ ЖИВОТА - изд. 1941 г. София - 39)*

Човек като изживее известно време на Земята, като си изкара работата отива горе, като онзи, който цял ден е работил и вечер се прибира в дома си да почине. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София- 219)*

Почивката ни е необходима, за да съберем известна сила, която ни е необходима за работа. Човек отива в другия свят, за да си почине и набере нужната му сила, та като дойде отново на Земята, да може да работи по-нататък, за развитието си. Когато се заминава човек от Земята, заминава без никакъв багаж, за да може да си почива, *(ПЪТ КЪМ СВОБОДАТА - изд. 2004 г. - 148)*

Ще каже някой, че животът му е дотегнал и желае час по-скоро да умре. Това не зависи от него. *(СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ - изд. 1940 г. София - 268)*

Причината за умирането не е една и съща. "Определено е от Бога кой колко да живее, но понеже хората не изпълняват, не вървят по Божия път, то малко хора остават да живеят колкото им е определено. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. - 222)*

По някой път Бог допуска да те дигнат от Земята, за да не правиш повече прегрешения. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София – 222)*

Един праведен човек, когато има опасност да извърши престъпление, го вдигат. А когато един грешник има опасност да накара или да съблазни един праведник да извърши престъпление, тогава го задигат. Когато детето се оплаче на Бога, че не

го гледат добре, тогава го прибират, заминава си... Когато децата се вземат, те се вземат по майчина или бащина погрешка. Майката или бащата стават някой път недоволни от сина или дъщерята и Господ прибира децата. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 223)

Учителят се обърна към една сестра и каза: Твоите дъщери заминаха, защото едната щеше да се развежда и поради това щеше да има големи страдания, а другата щеше да се ожени и да има деца, които щяха да причиняват големи страдания (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 222)

Ние можем да желаем да ни се удължи живота тук, за да работим за Бога, но с това се лишавате от красивия живот горе. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 219)

От човека зависи да запази живота си, или да го изгуби. (ДЕЛАТА БОЖИИ - НБ Както светът дава - 02.03.1930 г.)

На един американец се разболяла жена му – красива жена, която той обичал. Извикал той 12 души лекари, които констатирали, че след 24 часа тя ще си отиде. Той й казал: „Много ми е жал, че след 24 часа ще си отидеш, ще си заминеш. Тя отговорила: "Тъй и тъй аз заминавам, но от тебе искам да ми обещаеш, че като си замина за другия свят, ти няма да се жениш." "Това не мога да ти обещаая." Тогава тя казала: "Аз пък няма да умра." И действително, не умряла, а оживяла. Казала му: „Аз те обичам и не искам да дойде друга на моето място да ме замести, няма да умра." Така че, докато ти обичаш или някой те обича, няма да умреш. Когато любовта напусне човешкото сърце, тогава човек е изложен на опасност, той може да умре. Докато

любовта функционира в твоето сърце, или в твоето висше съзнание, ти си свободен. Смъртта те застрашава само, когато скъсаш връзката си с висшето съзнание, тогава или ще стане разрыв на сърцето или капилярните съдове ще се свият. Докато Любовта изпълва човешкото сърце, никаква смърт не може да дойде. *(ЖИВИЯТ ХЛЯБ - 27)*

Щом двама приятели се сближат, техните астрални тела се свързват и енергиите от единия започват да преминават в другия и обратно. Ако единият заболяе, заболява и другия. Ако единият умре, умира и другия. *(КАЧЕСВА НА УМА, СЪРЦЕТО И ВОЛЯТА - изд. 2008 г. София - 70)*

Ако някоя жена обича мъжа си и той умре, то и жената отива след него. Или пък мъжът обича много жена си, щом тя умре и той умира. Това става, ако са много привързани. *(КАЧЕСВА НА УМА, СЪРЦЕТО И ВОЛЯТА - изд. 2008 г. София - 70)*

Най-първо, откажете се да хапете. Когато мъжът се оплаква от жена си, че тя хапе, Господ какво ще направи? Ще я чукне, тя ще умре и той ще се освободи. Когато жената се оплаква от мъжа си, Господ какво ще направи? Ще го чукне и мъжът умира, *(СИЛА ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 227)*

ПРЕЖДЕВРЕМЕННА СМЪРТ

Причината на нашата преждевременна смърт се дължи на нашите неразбирания на живота. *(ВАС ВИ НАРЕКОХ ПРИЯТЕЛИ - НБ Защо им говориш с притчи)*

Човек не трябва да се плаши от смъртта. Само, че не трябва да има преждевременна смърт, *(АКОР-ДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДЯША I том - изд. 1999 г. София - 219)*

Ние говорим за смъртта като за естествен процес, а не като за резултата на неправилен живот. Пазете се от тая смърт. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1943 г. София - 92)*

Хората умират преждевременно под влиянието на отрицателното в живота. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. СОФИЯ - 120)*

Защо човек умира преждевременно. Когато умира преждевременно, човек сам предизвиква смъртта си, сам се лишава от ония условия, при които животът му може правилно да се развива. Всяка преждевременно смърт е равна на самоубийство. Моментът, в който личността помисли, че е свободна, самостоятелна, напълно независима и може да прави, каквото желае, смъртта настъпва за нея. *(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - изд. 1939 г. София - 42)*

Мнозина умират преждевременно по единствената причина, че не искат да правят добро. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София - 28)*

Като не знаете как да се подмладите, един ден вие ще кажете: „Сега вече аз не намирам смисъл в живота.“ Защо? Защото сте остарели в живота си. Ще дойде някой да ми разправя, че се е обезсърчил, че животът му се е обезсмислил. Чудно нещо! Питам този човек: научил ли е всичко, което трябва за този живот, та да се обезсмисли неговият? - „Нищо не съм още научил, но не ми се живее.“ - Като не ти се живее, къде ще отидеш да живееш? - „Искам да се освободя.“ - Че, ако те извадят от един затвор и те поставят в друг, по-лош, по-добре си остани в първия затвор, *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - изд. 1999 г.. София -215)*

Чувате ли някой да се оплаква от живота и желае да умре, ще знаете, че той иска да умре като цвят на дървото; но той трябва да завърже и плодът му след време да узрее. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 366)*

Когато окръжаващите не ви обичат, вие се чувствате сам, изоставен и естествено пожелавате да напуснете Земята. За да не заминавате преждевременно, вие трябва да работите, да отворите сърцата и умовете си за хората, да направите връзка с тях. Зад вас стои миналото ви, с което трябва да се справите. Пред вас стои бъдещето ви, за което трябва да се пригответе. Обаче вие сте в настоящето, което трябва разумно да използвате. *(ПЪТ КЪМ ЖИВОТА – изд. 1941 г. - 252)*

Да умре човек преждевременно, това значи, че той се връща в дома си преди да е свършил работата си. Като видят, че се връща толкова рано, майка му и баща му отново ще го изпратят на нивата да оре, да сее И да жъне. *(СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ - изд. 1940 г. София - 16)*

САМОУБИЙСТВО

Невъзможно е човек сам да се убие и да не може сам да се съживи. Ако самоубитият не може сам да се съживи, това показва, че друг някой го е убил. *(СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ - изд. 1940 г. София - 17)*

Самоубийството е обсебване от низши духове. Едно низше същество ще убеди някой човек да се самоубие, за да може да вземе неговата енергия и с нея да се поддържа... Какво нещо е самоубийството: ще дойдеш в едно положение, десет пъти по-

лошо и не можеш да се върнеш назад. (АКОРДИРАНЕ
НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 224)

А сега, аз не искам да живея, искам да се самоубия. Самоубийството не е една необходимост. Представете си, че живеете в един свят, непоносим за вас и искате да се хвърлите от една висока скала надолу, да се самоубиете. Но онези висши, разумни същества изменят вашето твърдо вещество във въздухообразно, и вие падате от скалата, като едно леко перце, не можете да се убиете.. После, искате да се хвърлите в някоя нагорещена пещ, там да изгорите. Но тия същества превръщат материята ви в огнеупорна, и вие не можете да изгорите. Навсякъде търсите смъртта, но не можете да се самоубиете. Питам: защо не можете да се самоубиете? - Не зависи от вас. Някой път е благословен човек да умре. Защо иска да умре? - Всички хора, които искат да умрат, то е затова, защото имат желание да ликвидират със старите си дългове. И действително, те забравят дълговете си, като умрат, но законът е такъв, че след като дойдат втори път на Земята, пак го хващат. (НАШЕТО МЯСТО - изд. 1932 г. София)

Животът, който се проявява, не се използва правилно - във всеки организъм остават излишни сили. Всяка фаза на Живота носи със себе си тия динамически сили, които или съграждат, или разрушават. Заблуждението на съвременните хора седи в това, че те мислят, че всички сили в света са само съграждащи. Не е така, фактите в света показват, че засега силите, които разрушават, са по-силни, по-мощни, отколкото онези, които съграждат. И вследствие на това във вашия живот има повече скърби, отколкото радости; повече разочарования,

отколкото очарования. Даже колкото и да сте млади, все имате едно разочарование и някой път казвате: „Не струва да се живее!“ Искате да вземете едно въже, да направите една примка и да я турите на врата си. Разбира се, онзи, който вземе това въже, ще си намери и дърво, на което да се обеси. Знаете ли какъв е произходът на бесенето? Защо трябва хората да турят въже на шията си? Има няколко вида смърт за човека: или ще се обеси, или ще вземе отрова, или ще се мушне с нож, или ще се хвърли от някоя голяма скала, или ще се удави и т. н. Отде произтичат тия стремежи у разните хора? Ще кажете: „Този човек не е нормален.“ Не е нормален ли? Ами как му стига умът на този анормален да вземе въже и да се обеси, или да вземе нож да се промуши, или да се удави, или да се хвърли от някоя скала, или да се хвърли в огъня да изгори и т. н.? Кой начин ще избере, това се определя от енергиите, които преобладават в него. Ако в него преобладават огнените енергии, те ще го накарат да се хвърли в огъня да изгори - това е мое обяснение; ако енергиите на водата преобладават, тогава те ще го накарат да се хвърли във водата; ако енергиите на сцеплението преобладават, той ще вземе въже да се обеси - той иска да виси, да не падне на земята. Този човек, като умира, иска да запази тялото си цяло. И в този случай той пак е търговец – обесва тялото си и пак като че го спасява, не иска да се хвърли в огъня. Други хора пък се хвърлят от някоя скала. Това са ред психологически моменти у хората. Защо сега говорим за тия случаи? Полезно е да се говори, защото и във вашия живот по някой път ще се роди мисълта да отидете на някоя скала и да се хвърлите оттам. Който иска да се хвърли от

някоя скала, висока около петстотин метра, казва: „Като се хвърля от тая скала, всички вестници ще пишат за мене.“ Какво геройство има в това да се хвърли човек от една такава скала? - Тщеславие има тука. Хора, които се хвърлят от канарите, са много тщеславни. Тези пък, които се хвърлят във водата, са скрити натура, обичат да послъгват - те искат никой да не ги знае, затова скриват тялото си във водата, но водата после пак изкарва тялото им навън. Онези пък, които се хвърлят в огъня, те са големи майстори, хитри хора са - те казват: „Да изгори тялото ми, помен да не остане от мен, да нямам вече никакво вземане-даване. Аз бих желал някой, който е горял в огъня и после са го извадили, да опише своето психологическо състояние - какви са били неговите преживявания. После да опише в момента, когато се е хвърлял в огъня, какви са били същинските мисли, които е преживял. Много интересни са тия преживявания. Също така е интересно, когато някой се хвърли отвисоко, да му сложат, без той да знае, една преграда и, едва се хвърлил, да се спре на двадесет метра - такъв човек може добре да опише своите преживявания... Та това са сили, които се натрупват във вас, и вие трябва да изучавате законите, по които да разпределяте тия сили, да не остават във вас излишни енергии. Когато вие придобивате знания само от тщеславие, всякога личните чувства във вас са подбудителният мотив към това знание. Този мотив е отличен, той е едно "благословение, ако вие вървите по естествен път, но ако по този начин вие усилите дейността на вашите лични чувства, ще остане един плюс, един излишък, който ще внесе едно горчиво чувство в душата ви. След като добиете знанието, вие ще

останете недоволни и ще мязате на онзи студент, който като свършил университета, взел диплома си, зарадвал се, че свършил, и казал на майка си: „Свърших вече.“ Майката мислела, че синът ѝ е много радостен, но вечерта той се самоубил. Онези хора, които се самоубиват, не са герои. Това са хора, които не искат да изплатят своята дан честно и почтено, те бягат от живота. Но Природата ще ги хване за ухото, ще ги докара в "света при още по-тежки условия. Ако и трети път ги хване така, ще им тури още по-тежки букаи, докато най-после ги накара да платят, каквото дължат, по всички правила на кармическия закон. Вие можете да се убивате един, два, три, десет, сто пъти - нищо няма да спечелите, това не е геройство. Ако някой иска да опита това, аз бих го посъветвал да облече една здрава рокля, като на онази мома от Каспичан, та като се хвърли, да се закачи на нея. Само така ще имате една отлична опитност. Тъй както върви съвременният свят, у всички млади хора в Америка, в Англия, във Франция и навсякъде другаде се заражда едно усилено стремление към самоубийство. У младите има едно желание да се самоубиват или наемалко - да се дуелира. *(РАЗУМЕН ЖИВОТ - МОК Мощните сили на разумната воля - 23.03.1924 г.)*

Един знаменит художник очаква да получи едно голямо наследство от един свой роднина, че да си оправи работите, както трябва. Случило се, обаче, че този негов роднина изгубил доверието си в своя племеник и не му оставил нито пет пари. Художникът се отчаял и си казал: Отиде вече. Всичко се свърши с мене. Не ми остава нищо друго, освен да се самоубия. Авторът разправя, че в Полша някъде

имало специално място, дето отивали всички отчаяни и разочаровани от живота да се самоубият. Тогава младият художник си купил един револвер, оставил палтото дома си и към 12 часа вечерта отишъл на определеното място, дето се готвел да се самоубие, да замине за онзи свят. Той вижда друг един човек, който седи там, също се готви да се самоубие. Художникът се приближил при него и го запитал: Кое те кара да се самоубиваш? Да не си сиромас като мене? - Не, аз съм богат човек, но жена ми изневери и нищо друго не ми остава, освен да се самоубия. И ти си дошъл за такава глупава работа да се самоубиваш? Да е за сиромашия, разбирам, но за една жена. Ти си поне богат, ще си намериш друга жена. Той го убеждавал цял час да не се самоубива и в това време дошла една светла идея да нарисува една трагическа картина как се самоубива човек, на когото жена му изневерява. След това двамата тръгнали по пътя да се връщат, но художникът казал: Аз те убедих да не се убиваш, но знаеш ли, че аз съм гладен. Лесна работа. Станали ортаци и тръгнали двамата заедно. Тогава художникът му казал: Слушай, аз не съм сам. Имам още много приятели гладни като мен. - Викай и тях. След това художникът нарисувал една картина, която станала много сполучлива и с това работите му се оправили. Този човек, докато мисли само за себе си, решил да се самоубие, но като решил да направи едно добро на, някого, и мисълта за убийството изчезнала. С това вече и неговите работи се оправили. Като помага на другите, и неговите работи се уреждат. (ТОЗИ Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - НБ Всичко е възможно - 04.11.1934 г.)

1934 г.)

Храна е потребна и на тялото, и на ума, и на сърцето, но и душата трябва да се храни. Под думата храна разбирам да нахраниш човек, който се е обезсърчил и е решил да се самоубие. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 72)*

... мисълта „аз живея“ е положителна. При каквито и мъчнотии да се намерите, кажете си: Аз живея. За предпочитане е да страдам, да съм беден, невежа, но да живея, отколкото да съм в положението на най-големия милионер, но мъртъв. Какво струват почестите, с които изпращат милионера за онзи свят? Животът е за предпочитане пред всички материални блага в света. Всеки философ, който не може да приложи философията си в живота, е мъртъв *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Източници в живота - 30.10.1929 г.)*

Щом унищожавате вашия живот вие се осъждате. *(НОВО РАЗБИРАНЕ - изд. 1949 г. София - 160)*

Самоубийството е процес на израждане. Този, който се е самоубил, той се превръща в животно, деградира в животинското царство... След това му трябва хиляди години да пъпли като животно, докато дойде до това положение, в което се е намирал преди да се самоубие. При всичките мъчнотии, които е имал, той вече не може да мисли и започва да изживява своето минало. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - 61)*

ПРИГОТОВЛЕНИЕ ПРЕДИ ЗАМИНАВАНЕТО

Как ще отидете на оня свят, когато още не сте се приготвили. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София -191)*

Някои хора до 45-годишната си възраст живеят благочестив живот и после изведнъж започва друго

движение. Движението се образува надолу и току виж, ударят го на ядене и пиене. Туй става със старите хора и с хора, които умират. Даже един наш брат, доста напреднал, един ден ми разправя, че му се пие винце, че му се яде това-онова. Слушай, казвам, макар че си стар, ти си в едно учение, ако е за укрепване, имаш право да пиеш, но да ти опекат пиленце и да ти дават половин килце винце за удоволствие, казвам, че ти ще си въздействаш зле и най-после ще умреш като прост човек. Ама лекарят ще каже: „Ако не пиеш, ще умреш“. Ти и с виното ще умреш. Защо ти трябва на стари години да си пийнеш. По-добре да умреш като един честен човек, отколкото като безчестен. Ще ти дадат винце, кажи: „Не ми трябва винце“. Дадат ти кокошка. „Не ми трябва.“ - Баница. „И без баница може.“ Те няма да те спасят. Всичките тия неща по обратен път ще се явят. И този, старият човек, като му дадат това, най-после казва: „Слава Богу, наядох се, с отворени очи няма да замина в онзи свят“. Ял и пил, това е един крив път. Ние трябва да започнем от ранната възраст и да благодарим на Бога. А това, че ядем много, това е атавизъм. Старият човек може да заприлича на едно малко дете. Как? Ще се въздържаш! Ще упражниш волята си! Казва Христос: „Не само с хляб, но е всяко разумно Слово ще живееш“. Дойде ти една мисъл за вино, ще вземеш Библията - кои стихове съответстват на виното. Дойде ти мисъл за печена кокошка, ще видиш кои стихове съответстват на печена кокошка. Всичко туй ще го намерите в Библията. Пътят на съвършенството трябва да изпъква в душите ни. *(ЗНАЧЕНИЕ НА РЪЦЕТЕ И ПРЪСТИТЕ - ООК 1923 г.)*

Когато отидеш в Невидимия свят, трябва да си ГОТОВ. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДЯША I том - изд. 1999 г. София - 220)

Всеки, който заминава за другия свят неподготвен, страда. (СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 173)

Докато дойде часът на заминаването ви на онзи свят, вие трябва да сте се отrekli от всичко земно. (ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - изд. 1942 г. София - 87)

Казвам му: е братко трябва да си заминеш вече, раздай се богатството. Още тази вечер повикай нотариуса и раздай всичко, че утре да не си закъснъл. Защо ще оставиш другите да вдигат шум след тебе? Раздай всичко и си тръгни свободен!. Ние чакаме другите да уреждат работите. Не, нашите работи никой не може да ги уреди, освен ние самите. Богатият човек няма право да остави синовете му, или дъщерите му да му уредят работите, да му оправят обърканите тефтери. Защото, ако остави другите да му оправят обърканите сметки, той ще остане между Небето и Земята и ще ходи немил – недраг. (НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ - 13 беседа - старо издание - 25)

ОСТАРЯВАНЕ

Хората остаряват и умират, защото подпушат в себе си известни сили, които остават неоползотворени. Тези сили разрушават формите, които са ги подпушили. (В ЦАРСТВОТО НА ЖИВАТА ПРИРОДА - изд. 1933 г. – 56)

Една от причините за остаряването се дължи на отслабване на общата деятелност на организма, вследствие на което става голямо натрупване и в мускулите, в ставите и т.н. (НАШЕТО МЯСТО - изд. 1933 г. - 13)

Щом като остарееш, прекъснат се краката ти, почнеш да мислиш за съвсем друго. Мислиш, кой ще те гледа. И най-последно, кой ще те погребее. Защо човек трябва да мисли за умирање? За умирање човек трябва да мисли така: да знаеш, че като умреш, като напуснеш този свят, какво място ще заемеш в другия свят, дето отиваш. *(ЗАПАЛЕНА СВЕЩ - ООК - 23.09.1936 г.)*

Старите много знаят, но въпреки това умират. Както младият не може да се справи с живота, така и старият не може да се справи със смъртта *(МОК ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ - Контрасти в живота - 11.1932 г.)*

КЪСАНЕ ВРЪЗКИТЕ

Душата, която си заминава, ако не е свободна от земни връзки, остава тук, долу, да живее; за да отиде във висшите сфери, тя трябва да се освободи от всички земни връзки. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 220)*

Всички наши желания, които имаме в нашия ум, това, което желаем, винаги тегли към Земята... Тежките хора са тези, които много желаят, много желания имат. Ако ти в дадения случай можеш да отмахнеш всички желания - да нямаш нещо, което да те привлича към Земята, ще олекнеш, Левитацията е същият закон: ще знаеш закона да можеш сам да се освобождаваш. *(МОК 1935/36 г., ОСНОВНИЯТ ТОН - изд. 1999 г. София - 120)*

Вие трябва да се освободите от мисълта, че и без да се примирите с хората, можете да влезете в Царството Божие. *(ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТИТЕ ИСТИНИ КЪМ ЧОВЕКА - изд. 1933 г. София - 117)*

Казвате: аз не мога да търпя еди-кой си. Едно

трябва да знаете: докато не уредите правилно сметките и с това лице, вие никога няма да се освободите от него. И на оня свят да идете, той ще бъде първият човек, който ще ви срещне, ще ви попречи да вървите напред. Каквито неуредени сметки имате, изплатете ги още тук. Достатъчно е да имате една неуредена сметка, за да не можете крачка нагоре да поемете. *(ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТИГЕ ИСТИНИ - изд. 1933 г. София - 116)*

Казвате: Този човек ми изгори сърцето - Как горите тук, не зная, но помирете се с този човек, докато сте на Земята, за да не горите в онзи свят. Стрaшен е огънят на Земята, но по-страшен е огънят на онзи свят. *(ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТИТЕ ИСТИНИ КЪМ ЧОВЕКА - изд. 1933 г. София - 116)*

Страшно е, когато човек умира и не може да скъса връзките си със Земята. Някой лежи на леглото си, минава за умрял, а той е вързан с хиляди нишки за Земята, не може да се освободи: той сам не иска да къса връзките си, окръжаващите не могат да ги разкъсат и го разпъват. Дойде ли часът на заминаване, добре е сами да сте скъсали всички връзки със земята, да сте се облекли с нови дрехи, с нови обувки, добре вчесани и измити. Още докато сте на земята, трябва да сте съблекли старите си дрехи и да сте облекли нови. Който иска да се яви пред лицето на Бога, трябва да бъде облечен в нови, чисти премени. *(ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ - изд. 1941 г. София - 388)*

НАСЛЕДЯВАНЕ

Като умира, човек оставя наследството си на други. Той нищо не губи. Той оставя наследството си на Земята, а на небето приема друго наследство. Като знаете това, работете така, че да оставите наследство на Земята и същевременно да получите наследство на Небето. Не можеш ли да оставиш наследство и да получиш ново, ти не си разбрал Божиите закони. Да разбере човек Божиите закони и да ги приложи, това значи, да развива своите дарби и способности. Не може ли да прилага тия закони, той се намира в положението на човек, който газии вода, а жаден ходи. *(РЕАЛНОСТ И СЕНКИ – ООК Събиране и изваждане - 08.04.1932 г)*

Кой баща е написал, че след смъртта му синовете трябва да вдигнат дърво, да се изпобият, да си счупят главите и, който е по-силен, да вземе повече. Ако бащата е умен, той е разпределил всичко, казал е в завещанието си: На големия син оставям това, на средния - това, на другите - това и т.н. И ако синовете обичат баща си, трябва да постъпят съобразно завещанието му. *(НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ - НБ 19.10.1924 г.)*

Мислите ли, че когато бащата умира и оставя след него наследството на синовете и на дъщерите си, че добре прави? Това не е семейство. Семейство, в което бащата умира и синовете му очакват това, за да получат наследство, това не е семейство. Това е обирничество. Като им остави наследството, те след неговата смърт ще спорят на кого дал повече, на кого дал по-малко. Те ще се скарат помежду си. Бащата трябва да им даде образование и кой каквото може да направи от него. Той трябва да им

каже: Както баща ми нищо не ми остави, така и на вас няма да оставя нищо друго, освен образованието, което ви дадох. Това е достатъчно. Синът не трябва да очаква на баща си; но да се опретне да работи. *(ВАС ВИ НАРЕКОХ ПРИЯТЕЛИ - НБ Тази заповед приех от отца си - 01.03.1936 г)*

Като умре, старият ще завещае своето наследство на наследниците си. Докато е жив, той казва: „Опасно е човек да си раздава богатството приживе.“ От Миха-лаки Георгиев има един разказ, как един баща решил да раздаде богатството си на синовете си, докато е жив още, да бъдат те щастливи, и затова го разделил справедливо на всички по равно. И той си мислил, че след като раздели богатството си, синовете му ще го гледат. Един месец след като разделил богатството си на синовете си, отишъл при единия от тях да живее, но той му казал: Татко, нямам място при мене, в моя дом, не мога да те гледам. Така казали всичките му синове. Той се намерил в чудо какво да прави. .Никой от синовете му не искал да го гледа. Той си казал: Изпаднах в тая бяля. Ето, тези синове излязоха от мене, но никой не ме разбра. Мислил дълго време какво да направи, докато най-после му дошла една светла идея. Отишъл при един свой приятел и му казал: „Моля ти се, дай ми 500 лева на заем, на по десет, по пет стотинки. - Добре, давам ти, колкото искаш.“ Той отишъл да си купи един сандък за 50 лева, взел един хамалин и го внесъл в стаята си. Всяка вечер той заключвал стаята си, отварял сандъка и започвал да брои парите си, които дрънкали, понеже били металически и по пет и десет стотинки. Като го чували синовете му да дрънка пари в стаята

си, казали помежду си: Този стар вълк има още пари, държи ги затворени, не е раздал всичкото си богатство. На третия ден синовете му започнали да го навещават, да го наглеждат, да му носят хубава храна. Те чистили стаята му, треперели около него. Той им казал: Синко, като замина за онзи свят, ще ви оставя и този сандък. Но всяка вечер отварял сандъка си и броил парите в него. Като умрял, синовете побързали да отворят сандъка, да видят какво има в него и останали зачудени, като намерили малко пари и то дребни, и пет и десет стотинки монети, но също така намерили едно писмо и едно въже. В писмото пишело: Който раздава богатството си преди смъртта си, по-напред да си купи едно въже. Като видели това, синовете му казали: За 500 лева го хранихме толкова години, и при това толкова добре. *(ТОЗИ Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - НБ Помни Създателя си – 02.12.1934 г.)*

Онези синове, които очакват техният 100-годишен баща да умре, да се освободят от него, понеже има 100 милиона наследство, и да дойде някой да им благовества, че баща им ще живее още 25 години, това ще им пререже сърцето, *(ДВАТА ПРИРОДАНИ МЕТОДА - НБ Царството Божие се благославя - 17.02 1924 г.)*

Представете си, че вие имате богат баща, от който ви се пада голямо наследство. Но по някаква причина баща ви отнема наследството от вас и го дава на друг някой. Ако вие истински обичате баща си, ще останете тих и спокоен, няма нито на йота да измените поведението си към него. Ще останете благодарен и на това ново положение, в което се намирате. Това значи да обичате баща си. *(ВАС ВИ НАРЕКОХ ПРИЯТЕЛИ - НБ Защо им говориш с притчи)*

Някой казва: Аз ще почакам да умре дядо ми, да получа наследство от него и след това ще започна да се уча. - Не чакайте дядо ви да умре, да получите наследство и тогава да учите. Ако имате един богат дядо, ето какво трябва да направите, за да го разположите още приживе, да ви помогне със своето богатство. Как ще го разположите? Дядо ви е скържав, но обича живота, обича да живее хубаво. Вие ще отидете при него и ще му кажете: Дядо, аз искам да уча, трябва ми по няколко хиляди лева на месец. Ако ми обещае^ тази сума, аз ще продължа живота ти с няколко години. Ти ще бъдеш здрав. Като чуе това нещо, дядото ще се разтвори и ще ви поддържа да учите. Щом отвори сърцето си към вас, ако е бил болен, дядото ще оздравее. Ако е бил немощен, ще се подмлади. Вие се страхувате да кажете на дядо си, че можете да продължите живота му и чакате да умре, че да получите всичкото му богатство. Кой ви е виновен? При такива разсъждения и очаквания от ваша страна, дълго време още дядо ви ще живее, макар слаб и немощен, но не ще можете да учите. По-добре е за вас дядо ви да живее, отколкото да умре. Някой казва, че ви обича, а след време казва, че не ви обича. Вие не разбирате закона и се обезсърчавате. Вие не разбирате езика на този човек. С това той иска да ви каже: Пътят, по който вие искате да се домогнете до мене, не е прав. Иди да намериш правия път, и като го намериш, пак дойди при мене. Тогава аз пак ще те обичам. Това означават тия думи, че даден човек не ви обича. Като не разбирате тази философия, вий си блъскайте главите и не можете да намерите вашия път. За да ви обича някой, вие трябва да му дадете нещо, трябва да му продъл-

жите живота с няколко години, с десет, двадесет, с тридесет години. Тогава той ще бъде готов всичко да ви даде. За да ви обича дядо ви, вие трябва да му дадете нещо от себе си, да му продължите живота. Тогава той ще бъде готов всичко да ви даде. Аз съм виждал много дядовци, които се обръщат към мене с думите: Синко, остарял съм вече. Помогни ми да се подмладя, да зная как да живея. Остарял съм, но младо ми е сърцето. Ако ми продължи Господ живота, ще зная вече как да живея. - Аз мога да те подмладя. - Така ли, дядовото? - Да, аз мога да те направя млад момък на 21 година, ще хвърлиш бялата брада. Така му говоря и той започва да си мисли за своята възлюблена, започва сърцето му да трепери, поумнял е този дядо сега, иска да живее по друг начин. *(ТОВА Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - НБ На утрешния ден - 07.07.1935 г.)*

Ако имаш един дядо, от когото очакваш наследство и отидеш при него с пушката си, със своите патрондаши, този твой дядо наследник ще те направи ли? - Не, наследник няма да те направи. Той ще си каже: Този синковец ще изяде всичкото имане. Като отидеш при дядо си без пушка, без патрондаши, без всякакви па- рабели ще му се явиш. Ще седиш при него кротък, нажален, ще го прегърнеш, ще го целунеш и ще го питаш: Какво искаш дядо? Следователно, за да наследим ние земята, която е Божествена, трябва да бъдем кротки. *(СИЛА И ЖИВОТ VII серия - НБ Които гладуват - 28.12.1924 г)*

Ако придобия в наследство една къща от баща си, носи ли ми тя благословение. Следователно всяко нещо, придобито без труд, не носи благословение. *(ВИСОКИЯТ ИДЕАЛ – ООК Свобода, знание и мир 05,12..1923 г.)*

... всички желаят да имат един богат баща, който да им остави голямо наследство, да бъдат рентиери. Че всички вие сте рентиери. Земята е едно заведение, на което сте изпратени, и всичко е предвидено за вас според условията и ако страдате, то е защото не разбирате условията. *(ТОЗИ Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - НБ Който е учи на Словото Божие - 31.03.1935 г.)*

Някои ще рекат: „Аз съм спечелил много пари и оставям 2000 лева да ме погребат.“ Съжалявам, че оставяте пари, за да ви погребат. "Ще оставя пари на обществото за благотворителни цели." Съжалявам, че оставяте пари с завещание, без да направите приживе нещо. Каквото ще направите, направете го докато живеете, като умрете, онова, което остава, не е ваше и нямате никакво право да завещавате; като умрете, хората ще правят с имота и парите, които сте оставили, каквото си искат. *(МИРОВАТА ЛЮБОВ И КОЗМИЧНАТА ОБИЧ - 25)*

КОГА ЩЕ УМРЕМ

Някой казва: какъв ще бъде краят на моя живот? Казвам, не питай за края, мисли за началото. Този живот има начало, но край няма. Ако искаш, ти можеш да туриш край на живота си, но това е твой край. Господ ти определил да живееш 120 години. Ти може да туриш края на живота си, когато искаш - още на първата, на втората, на петата, на 10-тата, на 50-тата, на 60-тата година, отъ тебе зависи. Бог създава началото, а ние създаваме края. *(НЕСЪИЗМЕРИМОТО НЕЩО – ООК, 19.12.1924 г.)*

Вие не може да разрешите въпроса, защо едичкой си умрял За да живее човек или да умре, това не зависи от него. Цял колектив решава този въ-

прос. И ако Бог даде съгласието си, тогава се изпълнява присъдата. *(ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ - изд. 1949 г. - 6)*

Човек живее по благодат, но умира по закон. Затова виждаме, че някой умира веднага след раждането си, друг - на 10, 20, 30 годишна възраст, трети доживява дълбока старост. На всеки му е дадено толкова, колкото му е нужно. Някой човек в малко време научава много нещо, а друг - в много време придобива малко знания и опасности. *(ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ - изд. 1938 г. София - 36)*

Добре е човек да умре, добре е и да живее. Ако чрез смъртта човек се освобождава от страданията, тази смърт е на място. Ако като живее, човек се освобождава от страданията и този живот има смисъл. Казвате: „Трябва да се живее.“ Съгласен съм. „Не трябва да се умира.“ Съгласен съм. Трябва да живеем добър живот, а не трябва да живеем лош живот за да не страдаме, но трябва да умрем, за да се освободим от страданията. *(ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - НБ Скрих таланта - 6.10.1938 г.)*

Хората умират, защото няма какво да правят. Ако имат работа, която да обхваща цялото им естество, нямаше да умират *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1941 г. - 244)*

Всички хора умират по единствената [причина], че не остава нито една идея в тях, която е Божествена. Всеки човек, който няма в себе си нито една Божествена идея, той непременно трябва да умре, да замине за онзи свят... Изкуство е да се внесе кръв във физическото тяло на човека. Изкуство е да се внесе едно Божествено чувство в сърцето или в душата на човека. Изкуство е да се внесе

една Божествена мисъл в ума на човека. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - изд. 1999 г..София - 113, 114)*

Отнемете на човека любовта, и той непременно ще умре... Когато някои ме питат защо хората умират? Хората страдат от безлюбие. Не че хората нямат любов. Напротив, хората имат голяма любов, но главно към себе си. Ако хората имаха и към ближните си такава любов, каквато имат към себе си, светът не би очаквал никакво друго спасение отникъде. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО – изд. 1999 г. - 113, 114)*

Когато животът на човека не е в съгласие е Божествения, виждаме, че смъртта неизбежно го следва. Отнемете ли достъпа на въздуха до човека, той непременно ще умре. Държите ли го дълго време без вода и без хляб, той непременно ще умре. Следователно, човек умира, когато се прекъсва връзката му с живота. *(УЧЕНИЕ И РАБОТА - 23.09.1934 г. Русе)*

Човек умира поради прекъсване на връзката си с Първата Причина на нещата. *(УЧЕНИЕ И РАБОТА - 23.09.1934 г. Русе)*

ЗАЩО УМИРАМЕ – ПРИЧИНИ

Защо умираме? Умирането не е нищо друго, освен отиване в по-висок свят на растеж. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 184)*

... ако един човек умира, това умирање не зависи от самата Природа. Природата няма интерес ние да умираме... Човек трябва да се роди и трябва да умре. При сегашните условия така е. Но първоначално, както е създаден светът, човек не е съз-

даден, за да умре, но той произведе сам своята смърт сега. *(НБ ВЪЗКРЕСЕНИЕТО - Яви им се - 04.12.1932 г.)*

Природата е предпочела смъртта за страдащите хора. Тя е внесла смъртта като едно средство да освободи хората от робство. И действително смъртта освобождава хората от робство по най-правилен път, по естествен начин. Когато човек умира преждевременно, тя го е турила в рамките на онези условия, да се освободи от ограниченията и да живее свободно. *(ИМАШЕ НЯКОЙ ЧОВЕК - НБ, 27.11.1932 г.)*

Човек е уд от Великия Божествен организъм. Следователно, ще не ще, всеки уд е привързан към цялото. Отдели ли се от цялото, той сам се осъжда на смърт. *(УС ВЪЗХОДЯЩИЯТ ПЪТ - 20.05.1925 г.)*

Когато нашите клетки започнат да губят своята основа, гдето и да е, ние загубваме вече своята сила, защото основата се разхлабва и гине. Върху душата има много голямо налягане отвънка и тя се държи вътре в тялото посредством основата. Тази основа е Бог, който работи, за да се развива душата. И затова, когато тази основа започне да се разстройва, настъпва и смъртта. Ето защо ние трябва да се пазим да не губим основата на своето тяло, душа, ум и сърце. *(ДВАТА ВЕЛИКИ ЗАКОНА НА РАЗВИТИЕТО – ГОДИШЕН СЪБОР НА ВЕРИГАТА - 15.08.1912 г. - 237)*

Човек умира поради прекъсване на връзката си с Първата Причина на нещата. *(УЧЕНИЕ И РАБОТА - 23.09.1934 г. Русе)*

Корените на живота са в сърцето. Ако сърцето се развали, и животът се разваля. Човек умира от дисхармонията, която настъпва между сърцето и ума. Тя показва, че човек е влязъл в разрез с

Първата Причина на нещата. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 25)*

Когато някой се оплаква, че е започнал да остарява, това показва, че е изгубил своето вътрешно равновесие, изменил е отношенията си към Първата Причина. *(ООК ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Разумни методи 25.09.1929 г.)*

Сокове се образуват в стомаха, когато човек се нахрани.. Де отиват тези сокове? - В сърцето, да се пречистят. Оттам те отиват в мозъка, дето се образува мисълта. Чувствата се образуват в слънчевия възел - център на симпатичната нервна система. Мислите и чувствата се препращат по цялото тяло чрез мозъчната и симпатичната нервна система и така обновяват човека. Ако няма хармония между мозъчната и симпатичната нервна система, човек престава да се обновява и престава да живее. *(НОВИЯТ ЧОВЕК - изд. 1946 г. София - 206)*

Когато животът на човека не е в съгласие с Божествените, виждаме, че смъртта неизбежно го следва. Отнемете ли достъпа на въздуха до човека, той непременно ще умре. Държите ли го дълго време без вода и без хляб, той непременно ще умре. Следователно, човек умира, когато се прекъсва връзката му с живота. *(УЧЕНИЕ И РАБОТА - 23.09.1934 г. Русе)*

Сложиш ли в ума си мисълта да живееш само за себе си, ти си слижил началото на своята свърт. Сложиш ли си в ума си мисълта да се прославиш, ти си сложил началото на своята смърт., или начало на своето нещастие. *(САБААТ АМОН РА - изд. 2009 г. - 157)*

Всеки, който живее без любов, е осъден на смърт. *(УС ЦЕННАТА ДУМА - Разнообразието в живота - 03.02.1932 г.)*

Някои казват, че любовта била празна работа. – Любовта е велика, мощна, творческа сила. Ако сърцето не трепти от свещените чувства на любовта, човек е осъден на смърт. Ако умът не възприема светлината на мислите, човек е осъден на смърт. Изобщо, ако не може да прояви благородството на своя характер, да разсъждава дълбоко философски, човек не може да се развива. Той не трябва да бъде повърхностен в своите заключения. Разсъждава ли повърхностно, утре ще чуете, че е умрял. Истинският философ не умира. За него смъртта е трансформирана, т.е. минаване от едно състояние в друго. Апостол Павел казва: „Всички няма да умрем, но ще се изменим. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Източници а живота - 30.10.1929 г.)*

И казвам: От гледището на Любовта - Любовта е, която може да поддържа живота. Щом човек изгуби любовта, той вече постоянно умира. И ние виждаме, че хората умират. Те умират от безлюбие. Всеки един човек, като няма вече на Земята кой да го обича, той умира. Един човек, докато има един да го обича, той живее. И ако няма нито един да го обича, той умира. И защо умират хората? Защото не ги обичат. И като се ражда някой, има кой да го обича. И затова се ражда. - Та хората идват на Земята, като ги обикнат. И като ги разлюбят, заминават си от Земята. Така седи въпросът. *(УС ИЗПИТЬТ ЛЮБОВТА - Единствен цер - 10.09.1939 г.)*

Сега хората умират по единствената причина, че няма кой да ги обича, или пък са изгубили вяра в хората, *(ЖИВИЯТ ХЛЯБ - 27)*

Който не люби, постепенно изсъхва, докато умре. Ако обичаш, сам се осъждаш на смърт. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - изд. 1949 г. - 59)*

Не можеш да живееш, ако не си обичан. Ако никой не те обича, ти си в грях, а грехът води към смъртта. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 52)*

Когато мъжът види, че жена му обича повече сина, в подсъзнанието му се заражда огорчение, вследствие на което синът не може да живее дълго време и умира... След смъртта на сина, любовта на майката се прехвърля върху мъжа. Ако пък мъжът обича повече дъщерята повече от жената си, в последствие може да се породи тъга, огорчение, вследствие на което дъщерята умира... За да се разреши този въпрос,... се изисква с от човека да се радва, когато види двама души да се обичат. *(ОТНОШЕНИЕ КЪМ ПРОСТИТЕ ИСТИНИ КЪМ ЧОВЕКА - изд. 1933 г. София - 230)*

Под смърт аз разбирам, когато човек умира и е недоволен, че умира. Някой, като умира, умира с радост, а някой, като умира, вика: „Помагайте.“ Този човек няма любов в себе си. *(НА ДВАМА ГОСПОДАРИ – НБ, 01.01.1933 г.)*

Смъртта се отличава от живота по това, че се придружава с вкисване, т. е. с разлагане. Когато човек расте и се развива правилно, вкисването е на място. Това вкисване е приятно. Казват, че гневът е вкисване. Обаче, който се гневи, той работи. Престане ли да работи и да се развива, човек започва

да се разлага. Това разлагане наричаме неправилно вкисване. При това вкисване настъпва смърт. Следователно работете, учете, да не дойдете до положение да превърнете естественото вкисване в неестествено. *(ООК ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА б. Източници на живота 30.10.1929 г.)*

Хората умират, защото няма какво да правят. Ако имат работа, която да обхваща цялото им естество, нямаше да умират *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1941 г. - 244)*

...смъртта подразбират приготвяне за по-велика работа. Когато плодът узрее, той трябва да падне на земята и да умре, т.е. да започне нова работа, по-велика от тази, която до това време е вършил. Няма по-велико нещо от умирането, но когато става навреме. Да умреш, това значи, да свършиш училище. Какво лошо има в това? *(РЕАЛНОСИ И СЕНКИ - ООК Събиране и изваждане - 08.04.1932 г.)*

Значи това, което не можеш да приложиш, създава условия за бъдеща смърт, както и за бъдещи ограничения. *(ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ, б. Свещеното сърце - 16.06.1933 г.)*

Всяко повторение, в което има еднообразие, носи смърт. По-страшно нещо от еднообразието няма. *(СБ, КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - Великата формула - 03.09.1933 г.)*

Старият човек иска да направи нещо, да реализира някое свое желание, но вижда, че условия няма. Колкото повече остарява, толкова повече се приближава към смъртта. *(ООК ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Разумни методи 25.09.1929г.)*

Хората не знаят, че в който ден реализират желанията си, ще умрат. Като знаете това, радвайте се, че не сте реализирали всичките си желания, за

да се продължи живота ви. (СЛЕЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ - изд. 1940 г. София - 84)

...ако не ядеш хляб, ти си вече осъден на смърт... – Що е хлябът? - Истинското знание. (НЕ УСЛОВИЯ ЗА РАСТЕНЕ - Отец люби Сина - 19.10.1930 г.)

Придобитите знания трябва да се приложат. Не се ли приложат, те могат да уморят човека. Необработеното знание представя лед или сняг, който, приеме ли го човек в стомаха си,, може да го умори. (СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - изд. 1939 г. София - 47)

Защото се ползват от храната дотолкова, доколкото съзнават, че Бог е в нея. Ако при храненето си те не внасят мисълта, че Бог е в храната, тази храна е гниеща и носи болести и смърт за тях. (КЪСИ И ДЪЛГИ ЛИНИИ - 15.02.1928 г.)

Ако не знаеш как да ядеш и се задоволяваш с храна, каквато ти попадне, смърт те очаква. (НЕ УСЛОВИЯ ЗА РАСТЕНЕ, Имам ястие - 07.09.1930 г.)

Хората умират все от тая лакомия, да имат много. (СИЛА И ЖИВОТ - III том .- изд. 1929 г. Русе - 95)

Много от сегашните хора умират от изобилие на блага... Те стават жертва на лакомията си. (ВЕЧНО ПОД-МЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 56)

От пресищане много хора са умрели... Съвременните хора аз наричам хора задънени. (ВИСОКИЯТ ИДЕАЛ – ООК, 1923 г.)

Една от причините за смъртта са многото нечистотии. Дали те са събирани съзнателно или несъзнателно – хората умират ОТ ТЯХ. (АБСОЛЮТНА ИСТИНА - изд. 1949 г. София - 88)

Започне ли елементът на нечистотата да влиза в живота, смъртта веднага прави крачка напред: колкото повече се увеличава нечистотата, толкова повече смъртта навлиза в живота. *(АБСОЛЮТНА ЧИСТОТА - изд. 1929 г. София - 3)*

Щом не знаеш как да се чистиш, ще умреш. А щом знаеш да се чистиш, няма да умреш. *(ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ – УС, Трите родословия - 22.09.1935 г.)*

Който греши и не търси Бога, само той умира. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 388)*

Човек, който греши, всякога умира. Умираме, защото нашите деди, прадеди и ние постоянно грешим - защото носим резултатите на нашите минали прегрешения, които източните народи наричат карма. *(МИРОВАТА ЛЮБОВ И КОЗМИЧНАТА ОБИЧ - изд. 1919 г. София - 6)*

Ние можем да не умираме... в смисъл да не грешим: човек, когато греши, всякога умира. *(МИРОВАТА ЛЮБОВ И КОЗМИЧНАТА ОБИЧ – изд. 1919 г. – 6)*

Болният го е страх, когато е на умираше. Защо умира човек? - понеже е сгрешил някъде. Научил се е да мушка. Освен това понеже има още ред слабости, човек заболява и умира. При слабостите си, човек заболява от такива болести, от които умира, *(ПРИЗОВАХА ИСУСА - НБ Този е живият хляб - 23.09.1934 г.)*

Който мрази, той е осъден на смърт. Същото се отнася и до останалите отрицателни качества. Кой човек мрази? Който няма любов към Бога. Има ли любов към Бога, човек е придобил вечния живот. *(СТЕПЕНЕ НА СЪЗНАНИЕТО - Личност и душа - 01.01.1930 г.)*

Който обича личността повече от душата си, той е осъден на смърт. Защо? Защото качествата на личността са: страх, омраза, ревност и останалите

отрицателни качества, *(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - изд. 1939 г. София - 43)*

Хората умират по причина на тяхното големство. Ако знаеха да се смаляват, щяха да станат невидими и да избегнат смъртта. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София - 230)*

Недоволството, безверието, безнадеждието, безлюбието, омразата, жестокостта умъртвяват човека. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 308)*

Всички хора не умират по една и съща причина. Светията умира по едни причини, а грешникът по съвсем други. *(ОПРЕДЕЛЕНИ ДИЖЕНИЯ - изд., 1938 г. София - 36).*

...когато у някой човек твърдостта и благоговейното или религиозното чувство са силно развити, а разсъдъкът е слабо развит, имате един фанатик човек, - когото с нищо не можете да убедите. Когато една идея влезе в главата му, каквото и да му говорите, нищо не е в състояние да го отклони от нея, тъй си остава. Само смъртта може да реформира този човек. *(РАЗУМЕН ЖИВОТ - МОК III г. 21.10.1923 г.)*

Сега някои от вас може много да се обикнат. При сегашното положение е опасно да се обичат много. И аз ще ви обусловя това. Не си струва да ви обичат, нито да обичате. Защото щом обикнеш някого, ти се свързваш, свързани сте. Ако единият падне, и другият ще падне, ако единият се дави, и другият ще се дави, ако единият умре, и другият ще умре. Двама души, които се обичат много, ако умре единият, и другият ще умре, той не може да остане на земята. Остане ли да живее, той не може да говори за Любов. Щом обичаш някого и той умре, след него и ти ще умреш. Той замине, и ти ще заминеш.

Не да заминете. Не трябва да заминавате, не трябва да правите връзки, които ще ви причинят ненужни страдания. Те ви спъват. Има едно несъзнателно спъване. Всеки един от вас трябва да бъде свободен, да може Божественият дух в него да расте и да се развива. Другояче, ако вие се свързвате с някое лице чрезмерно, то може да спъне вашето развитие. Някой може да спъне ума ви, някой - сърцето ви, а друг може да спъне волята ви. Туй може да стане несъзнателно. Следователно окултният ученик трябва да бъде свободен! Нито него да спъват, нито той да спъва. Има известни правилни отношения. Свързвания не трябва да има, докосвания трябва да има, но щом дойде законът на мисълта, всеки един трябва да бъде раздалечен, да има известна дистанция, за да може нашето съзнание свободно да манипулира. *(ЗНАЧЕНИЕ НА РЪЦЕТЕ И ПРЪСТИТЕ-ООК)*

Неразумният живот всякога свършва със смърт ... В неразумният живот всякога има стълкновения, които говорят за дисхармония между съществата. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1941 г. София - 109)*

Ако не мисли право, той сам се осъжда на смърт *(УС ЦЕННАТА ДУМА - Ценната дума - 03.02.1932 г.)*

Докато мисли и чувства, човек е на добър път. Обаче, изгуби ли мисълта и чувствата си, той е осъденна смърт. *(ООК ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Разумни методи 25.09.1929 г.)*

Ако умът му не е силно развит, човек мъчно се справя с изобилието на своите чувства. Той няма достатъчно храна за своите чувства и желаниа, вследствие на което те са осъдени на смърт. *(ООК ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Разумни.методи 25.09.1929 г.)*

Без вяра той е осъден на смърт, (НБ, ПЕТИМАТА БРАТЯ – Живот вечен -29.04.1923)

Когато човек влезе от по-гъста материя в порядък, очаква го смърт; и обратно, от порядък материя, като влезе в по-гъста, пак го очаква смърт- същият закон. (НБ ПЕТИМАТА БРАТЯ - Разпятата търсите - 10.06.1923 г.)

Та по някой път хората пожелават смъртта... Смъртта не е най-страшното нещо. Човек като започне да страда в този свят, че не му върви, казва: „Да умра, че да се освободя веднъж.“ Значи, страданията, които има, са по-страни от самата смърт. (ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - НБ Призовете ги на сватба)

Престанат ли мъчнотиите и страданията, престанат ли умът и сърцето да работят, човек е осъден на смърт. (ООК ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Разумни методи 25.09.1929 г.)

Щом нищо ново не те интересува, ти сам се осъждаш на смърт. (ВЕЧНО ПОДМПАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. - 6)

Дългият живот на детето зависи от майката. Каквото е било състоянието на майката като бременна, такова ще бъде и детето. Ако бременната майка носи детето си и не вярва, че ще живее много, детето наистина умира скоро. Каквото е вложила майката в детето си като зародиш, това израства... Същото се казва и за бащата. (ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. - 332)

Ако ти, роденият от майка и от баща, си позволяваш да ги отричаш, да отричаш капитала, който те са вложили в тебе, ти сам се осъждаш на смърт, (ДЕЛАТА БОЖИИ – НБ В дома на Симона)

Когато бащата и майката се карат, децата почват да боледуват. Често майката казва: „Аз не искам вече тия деца“; и бащата казва същото. И ако няма някой техен роднина да ги подкрепи, току-видиш: едното дете заминало, другото заминало и т. н. Там, дето има обич между родителите, децата са здрави. *(РАЗУМЕН ЖИВОТ - МОК III а - 21.10.1923 г.)*

УМИРАНЕТО

Няма нищо страшно в смъртта. Страшното седи в неразбирането. *(НБ ПО ОБРАЗ И ПОДОБИЕ - 14.11.1937 г.)*

Който не може да умре, той не може и да възкръсне. Като възкръсне, човек минава в по-висока фаза на живота, отдето разбира нещата с по-голяма яснота. Сама по себе си смъртта не е страшна. Страшно е, когато човек умира и не може да възкръсне. Като знаете това, живеете съзнателно, да заминете от този свят навреме, за да можете да възкръснете. Не живеете ли правилно, ще умрете преждевременно. Щом умрете преждевременно, и възкресението няма да дойде. *(ПРОЯВА НА ЛЮБОВТА – 08.01.1930 г.)*

Та сега ние сме турили особено значение на думата "умиране". Според вас да умре човек, това значи да изгуби всички условия. Да умре човек, това значи да влезе в правия път. Който умира, той не може да прави никакви престъпления. *(нб по образ и подобие - Закон на контролиране - 19.12.1937 г.)*

... когато у някой човек твърдостта и благоговейното или религиозното чувство са силно развити, а разсъдъкът е слабо развит, имате един фанатик човек, - когото с нищо не можете да убедите. Когато една идея влезе в главата му, каквото и да му гово-

рите, нищо не е в състояние да го отклони от нея, тъй си остава. Само смъртта може да реформира този човек. (РАЗУМЕН ЖИВОТ - МОК III з. 21.10.1923 г.)

Умира, да даде сметка в Божествената банка, как е използвал живота си. (НОВИЯТ ЧОВЕК - изд. 1946 г. София - 205)

Вие изведнъж ще ми кажете, че не искате да умирате. Не е въпрос за умирање. Аз ви препоръчвам една екскурзия до оня свят. Не едно умирање. Умирането е мъчение. Но една екскурзия ще направите на оня свят и ако ви хареса, ще останете, ако не, ще се върнете тук, на Земята, и ще кажете: "Ние харесваме Това място." Без раздори, с любов. (ПЪТ НА ЗАОРИЯВАНЕ – НБ Което знаем - 03.12.1939 г.)

СПАСЯВАНЕ ОТ СМЪРТТА

Вие не само че не трябва да остарявате, но всеки ден трябва да се подмладявате. Не само, че не трябва да умирате, но всеки ден трябва да оживявате. Постоянно трябва да живеете в радост. (САВААТ АМОН РА – НБ 1926 г. - 383)

Нашата цел в живота е да победим смъртта, да се освободим от онези връзки, които ни свързват. Смъртта, това са въжетата на греха, които свързват човешкия живот. (ГОДИШНО СРЕЩА НА ВЕРИГАТА - 15 август 1912 г. - 231)

Наближило е да умираш, кажи: „Господи, от умрели хора Ти нямаш нужда! Нека живея, да работя за Тебе, да живея на Земята, да работя, да те обичам". (ТОВА Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - изд. 1998 г. Кърджали - 684)

Сегашните хора умират преждевременно. Те умират, без да се борят. Щом дойде смъртта, човек трябва да се бори с нея. Защо? Защото Бог не съизволява в смъртта на човека. Човек сам създава смъртта си... Дойде ли смъртта при вас, вие трябва да ѝ обявите двубой. Човек е дошъл на Земята да живее дълъг живот. Ако живее 120 години, тава е достатъчно. На сегашния човек е определено да живее 120 години на Земята. През това време той ще преживее всичко каквото му е нужно. Който умира по-рано от тази възраст, той изкуствено е причинил смъртта си. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 124)*

Защо ще отивате в другия свят сега, когато от Невидимия свят слизат да помагат, а пък вие отивате за охолност горе. Сега не е време за онзи свят. Сега е време за този свят. Онзи свят е уреден, а пък този свят има нужда от работници сега. *(ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - УС Трите родословия - 22.09.1935 г.)*

За това, което можеш да направиш на Земята за 50 години, в другия свят се изискват 250 години, *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - изд. 1999 г. София - 219)*

Ние сме претърпели големите страдания, които каляват човешката воля. Човек трябва да надмогне смъртта със своята воля, със своите чувства и със своя ум. Сега от вас се изисква геройство. *(ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - НБ Призовете ги на сватба)*

... човек може да бъде по-силен от смъртта. Няма сила в света по-силна от човешката воля. Вас са ви казали, че човек при известни условия е слаб. Не, по-голяма сила от човешката воля няма - аз разбирам разумно употребената воля. *(РАЗУМЕН ЖИВОТ - МОК III г - 21.10.1923 г.)*

Това ще покаже вашата сила. И помнете, че смъртта е последния противник, с кого трябва да се справите на Земята. Трябва да се борите и да я победите. Борба трябва, необикновена борба. Само с молене нищо не се постига. Ще се молите само да ви помогнат в процеса на борбата, а не Бог да се бори заради вас. В борбата срещу смъртта само Любовта може да бъде най-мощната сила, която ще ви подкрепи. Всички трябва да бъдете смели и решителни в тази борба, а вие сега сте станали много пасивни и казвате: „Каквото Бог даде“. Не, в себе си трябва да имаме сила да победим мъчнотиите, в които сега се намираме. Гледайте първо не на вас да обръщат внимание, но вие обръщайте внимание на другите. Влизайте в положението на другите хора и търсете във всеки човек хубавото и му въздействайте хубавото да се прояви спрямо всичките му близни, с неговите мсили, чувства и постъпки. Това, което мислите за другите, ще се върне и за вас. *(ПЪТЯТ НА СВОБОДАТА - изд. 2002 г. - 253)*

При смъртта ти ще дадеш едно сражение на дявола. Там ще имаш такъв бой! *(Учителят се боксира с ръцете си)*. Че ако те бие дяволът ти ще излезнеш с пукната глава. Той ще ти вземе всичко, ще те умъртви. Смъртта не е нищо друго, освен, че ще се бориш там. Можеш да изгубиш тялото си, всичко ще изгубиш, но ако победиш, няма да се дадеш да те върже дяволът, че да те занесе в ада! Като победиш дявола, ще кажеш, дяволът всичко взе, но той избяга. Ще кажеш, всичко изгубих, но победих. Като се откачиш от ръцете му, да знаеш, че си извоювал своята свобода. Ще наточиш ножа си като умираш. Ще туриш 10 ножа, когато се биеш!

Че тъй, сражение е това! Най-голямото, най-страшното сражение, което някога сте виждали! Как са ви лъгали, че ще се мре. Не е така! И ако ти в това сражение можеш да победиш, ти си герой! И тогава като влезнеш в небето, ще те посрещнат, ще ти турят венец. На кого тургат венци? На който е победил. Пък ако не си победил, никакви венци няма, ще се срамиш, с рани ще бъдеш. Пък ако победиш, песни ще има! *(СЪЩЕСТВУВАНЕ, ЖИВОТ И ОТНОШЕНИЯ, МОК - Първият предвестник!, Срамът - 13.11.1931 г.)*

Та единственият лек в света, който спасява човека, е Любовта! Тя е единственото лекарство. Някой казва: Защо трябва да любиш? Трябва да любиш, защото другояче си осъден на смърт. С любовта ти ще се спасиш *(УС ИЗПИТЪТ НА ЛЮБОВТА - Единствен цер - 10.09.1939 г.)*

И казвам: От гледището на Любовта - Любовта е, която може да поддържа живота. Щом човек изгуби любовта, той вече постоянно умира. И ние виждаме, че хората умират. Те умират от безлюбие. Всеки един човек, като няма вече на Земята кой да го обича, той умира. Един човек, докато има един да го обича, той живее. И ако няма нито един да го обича, той умира. И защо умират хората? Защото не ги обичат. И като се ражда някой, има кой да го обича. И затова се ражда. - Та хората идват на Земята, като ги обикнат. И като ги разлюбят, заминават си от Земята. Така седи въпросът. *(УС ИЗПИТЪТ ЛЮБОВТА - Единствен цер - 10.09.1939 г.)*

Бог е Любов - щом е така, не се страхувайте нито от смъртта, нито от злото; Бог е Живот, ако живееш в Бога, смърт не съществува. *(СИЛА И ЖИВАТ II том - изд. 2006 г. София - 294)*

Ако имаш четирима души приятели да те обичат, ти няма да умреш. *(ЖИВИЯТ ХЛЯБ - 27)*

Който изпълнява Божията воля, той не умира. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 388)*

Всяка нова идея, която влиза в човешката душа, или Божественото в човека, е в сила да възкреси умрелия. Когато видите, че някой умиращ се готви да замине за онзи свят, постарайте се да му внушите една Божествена идея. Ако той възприеме тази идея и започне да живее с нея, няма да умре. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - изд. 1999 г. София - 113, 114)*

Вие се плашите от смъртта Тя а тя е границата между тоя и онзи свят. Колкото и да страшна, трябва да знаете, че тя отстъпва пред музиката. Като дойде при вас и ви чуе, че свирите, тя слага косата си; Който свири, смъртта не го закача; но който не пее и не свири, смъртта веднага го пипва. Пейте, защото смъртта ще моделира вашето сърце: то ще стане по-красиво, кръвообращението ще си подобри, песимистичните мисли ще изчезнат. Сиромашията ще изчезне, ще се подмладите и по-лесно ще завършите живота си. С музика всичко може да се постигне в света. *(ТОВА Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - изд. Кърджали 1998 г. - 158)*

Знаете ли на какво прилича един добър човек, който живее с любов? Той влиза в един дом, отива при болния, който е на умираше, и болният веднага оздравява. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯ ПОРЯДЪК – УС, ПОЛЕДНОТО ДОБРО, 09.11.1941 г.)*

Една стара сестра ми казва, че се усещала отслабнала; и казва: "Искам да умра. Досега съм се молила: искам да живея." И право е. иска да живее

и не може да живее. Но дошла е една мисъл в нея, че е отслабнала, краката е не държат, всичкото туй. Тази сестра, която и да е, аз бих я съветвал да се освободи от своите желаниа и своите мисли; да остави само една мисъл, едно желание и една постъпка. Да може да се подмлади. *(ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - УС Да се възприеме словото - 22.03.1936 г.)*

Земята е пълна само с ъ стари хора, а небето е пълно само с млади хора. Затова сега старите хора умират, за да отидат горе, да се подмладят, а пък младите идат долу, да остарееят. *(МИЛОСЪРЗИЕ, СМИРЕНИЕ И МОЛИТВА - изд. АЛФА-ДАР - 94)*

Страшно е положението на болния, ако няма разположение да се моли и да пее. Такъв болен непременно ще замине на онзи свят... Щом се смекчи, той започва да се моли и да пее. Не се минава много време и здравето му се възстановява. *(ЦЕННАТА ДУМА - Скъпоценното камъче - 15.09.1935 г.)*

Това беше в Търново. Един ден бях се спрял в техния дом. Тогава той се разболя, разболя се на умирање. Ходя у тях, очаквам хората да са здрави, той е на умирање. Дойде жена му, казва: "Учителю, наш Иван отива." Рекох: "Няма да умре." "Как няма да умре, свършва." Аз турям ухото си до него, Иван се моли много хубаво. Казва: "Господи, продължи живота ми, не съм живял, като Иван ще живея, продължи малко живота ми." Рекох на жена му: "Не бой се, след няколко часа Иван ще бъде добре." "Че как?" До вечерта Иван стана, на другия ден ходи вече и след два-три дни го пратихме на курорт. *(ОЖИВЯВАНЕ - НБ Важното в живота - 01.08.1943 г.)*

Преди години аз бях в града Б. Един от учениците се разболял, но много сериозно, викат го

вече в онзи свят. Аз се спрях в неговия дом. ,Той е женен човек, има жена и деца. По едно време идва неговата другарка при мен уплашена, разтревожена и ми казва: моят другар отива вече, бере душа. Какво ще правя аз сама с тия малки деца! Дано Господ го помилва, че да поживее поне още 2-3 години, да поизрастнат малко децата! Отивам аз при него, приближавам си ухото близо до сърцето му, слушам. Аз имам много остро ухо. И какво чувам? Той се моли Богу, но така искрено, така сърдечно. Отивам при жена му и казвам: твоят другар не отива на онзи свят. Този ученик именно сега е на правия път. Утре ще бъде бодър и весел. На другия ден вече кризата му минава, той се ободрява и ми казва: никога в живота си не съм се молил тъй усърдно, както сега. Този брат изпъди смущението от сърцето си. Сестрата пък се смути. Ето защо Бог казва на този човек: ти ще живееш не само още 2-3 години, но още много можеш да живееш. И действително, той и досега е жив. (НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ - Да не се смущава сърцето ви - 22.03.1925 г.)

На един умиращ човек, може би, в дадения момент неговата кръв е покварена, и ако може от един здрав човек да се прекара малко кръвчица в неговите артерии, той ще получи нов подтик за живот. Кръвчица се изисква! Кръвта в този случай е символ на живота. (ЗАЩО СТЕ ТЪЖНИ – 08.04.1923 г.)

Някои преливат на един болен човек, който е на умирање, здрава кръв от един здрав човек и човекът може да се съживи. Сега има мъртви хора, които съживяват като им турят здрава, чиста кръв. (ЗАПАЛЕНАТА СВЕЦ - ООК 1936/37 г.)

... имате един престъпник, който убива сина на някой гражданин и го осъждат на смърт, понеже прави зло, лош човек е съдба? - Може. Ето при какъв случай: този престъпник избягва от затвора, минава покрай една река и вижда, че царската дъщеря се дави - той се хвърля и я избавя, в това време го хващат. Питам: ще приложат ли смъртното наказание върху него? (- Няма.) Да, няма да го приложат, понеже той спасява дъщерята на царя - значи неговото наказание се анулира. Това се случва в живота. Затова някой човек, като извърши едно престъпление, трябва да извърши и едно добро, т. е. той трябва да избави царската дъщеря, за да не приложат върху него смъртното наказание. Най-първо той е направил едно престъпление – *минус (-)*, а после е направил едно добро - *плюс (+)*, компенсира се. Ако ти извадиш из водата давящата се царска дъщеря, смъртното ти наказание се отменява. Всяко страдание в света, това е едно смъртно наказание - нещо умира в тебе, ти страдаш. Затова именно вие трябва да се стремите да използвате за добро всичките условия, които ви се дават - те са за вас *плюс*. Ако този престъпник каже: „Нека се дави царската дъщеря, няма да я спася“, присъдата му ще се приложи. (РАЗУМЕН ЖИВОТ - МОК III г. 21.10.1923 г.)

Има модерни проповедници, които отиват да събуждат хората. Един от тия проповедници бил повикан от богат американец, който бил на умираше и му казал: "Я се помоли на Господа да оживея!" "А, не се моля, не виждам да си направил никакво добро. Нито дума не обелвам пред Господа за тебе. Ти ще умреш, по-добре да те съдят, там като идеш." Той го гледа. "Така е, ако можеш да дадеш половината от богатството 'си на Господа, да го пожерт-

ваш веднага ще се помоля за тебе. Без жертва нищо не правя." И вие казвате сега: "Да идем да се помолим за тази сестра!" А, не! Ще турите тази сестра натясно какво е дала тя? Половината покъщнина дала ли е тя? Пет рокли има, две и половина дала ли е? Три чифта обуца има, един чифт и половина дава ли го? Всички казвате: "Да се помолим за нея." Не върви тази работа така. *(НОВОТО РАЗБИРАНЕ – УС, Единственият свободен - 01.04.1934 г.)*

Хубаво е да се направи този опит: ще изпратим десет души при някого, които е на умирање. Единият ще отиде и ще каже: След десет дни ще бъдеш здрав. На другия ден ще отиде друг и ще му каже: „След девет дни ще бъдеш здрав.“ и т.н., докато последният му каже: „Утре ще бъдеш здрав“, Когато се произведе благоприятният процес, ще видите каква сила е насърчението. Човек трябва да има вяра в организма. Когато повярва, ще почнат клетките да работят. Клетките знаят как да лекуват, но човек ги ограничава. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША II том - изд. 2000 г. София - 112)*

Сегашните хора се страхуват от смъртта и търсят изходен път. Те казват: "Ще се мре." Щом е така, нека намерят един изходен път, да не умират. Този път се намира в стиха, който Христос е казал: "Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго Истиннаго Бога." Това е живот вечен, да възлюбя Тебе, Единаго Истиннаго Бога. Това значи познаването. Познаването подразбира обичане. Ти не можеш да познаеш човека, докато не го обичаш. Следователно, докато не познаваш Бога, докато не познаваш Неговата любов, ти не можеш да Го обичаш. *(ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ - изд. 1999 г. София - 98)*

Наближило е да умираш, кажи: „Господи, от умрели хора Ти нямаш нужда! Нека живея, да работя за Тебе, да живея на Земята, да работя, да те обичам". (ТОВА Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ- изд.1998 г.Кърджали - 684)

В Бога смърт няма! Ако живеем в Него, смърт няма - смъртта е извън. Щом човек не живее в Бога, умира – смъртта е извън Божественото състояние. Ако сме в състоянието на Бога, не може да умрем; ако умираме, ние не сме в съгласие с Бога. (ОСНОВНИЯТ ТОН - изд. 1999 г., -266)

УМИРАНЕТО – ОСЪЗНАВАНЕ

Под "умиране" ние разбираме, че човек, откак се роди, докато остарее, всеки ден умира. Всяко страдание е умиране. Умирането подразбира осмърдяване, което произтича от това, че човек постоянно се разлага .Човек постоянно се смалява, докато най-после се осмърди. Осмърдяването първоначално подразбирало превръщане от едно състояние в друго, но понеже този процес не става по някои благовидни начини, затова Господ казва: "Този човек трябва да премине от едно състояние в друго, затова турете го в една реторта, а вие стойте далеч от него!" Защо? Защото осмърдяването едно състояние в друго, затова турете го в една реторта, а вие стойте далеч от него!" Защо? Защото осмърдяването всякога предполага оставяне на един излишък, който именно е причина за миризмата. (САМ ИЗПЕКОХ ХЛЯБА - НБ 25.04.1926 г.)

Този човек, който страда при умирането, той не е готов за смъртта. (ОПИТВАНЕ, ПРОВЕРЯВАНЕ И ПРИЛАГАНЕ – МОК, - 28.04.1939 г.)

Умирането, то е едно ликвидиране, освобождаване от всичко ненужно. И ще се върнем пак с една придобивка. То е Божественият живот. Стариият трябва да умре, да се откаже от старото и с онова, което е събрал, да се върне в онзи живот, който осмисля всичко. Умирането, то е едно ликвидиране, освобождаване от всичко ненужно. И ще се върнем пак с една придобивка. То е Божественият живот. Стариият трябва да умре, да се откаже от старото и с онова, което е събрал, да се върне в онзи живот, който осмисля всичко. *(УСНОВНОТО РАЗБИРАНЕ - Младият, възрастният и старият - 11.02.1934 г.)*

Сега и вие питате: "Къде ще бъде новият живот?" Вън от тази болница, в която сега се намирате. Вън от туй болно тяло! Обновяване трябва да стане. Ако нашият сегашен живот, ако нашето тяло не се обнови, човек трябва да умира. Какво е умирането? Излизането из болницата, излизането из болните тела навън, то е смъртта. И като излезеш из болницата, в този смисъл, е едно освобождаване. Отваряш вратата, изпращат те от болницата навън и ти казват: "Няма какво да живееш тук." Ти плачеш. Какво ще се прави извън болницата? Какво: не бой се, отвънка има хляб, има повече хляб, има повече братя и повече сестри, отколкото в болницата има. В болницата всички братя са бамбашка, с бели дрехи са, но вътре са други дрехите им. *(УС НОВОТО РАЗБИРАНЕ - Общото благо - 03.11.1933 г.)*

Макар че си болен, на умирање мисли, че туй състояние, което имаш, е най-доброто. Щом мислиш така, сам ще си помогнеш. Ако мислиш, че тебе те изоставили, че не си толкоз добър, внасяш едно съмнение, което Бог не може да възприеме,

нито разумните същества може да възприемат. *(ВЕЛИКАТА ВЪЗМОЖНОСТ – ООК НОВИ НАСОКИ - 25.02.1942 г.)*

Защото като умираш, никой не може да ти помогне. Даже и до най-близните да се отнася, пак не уповавайте на тях, докато сами не познавате известно положение. Когато дойдете да умирате и близните ви не ще могат да ви помогнат. Близният ти няма да умре заради тебе, ти ще умреш. След това, колкото и да плачат заради тебе, те няма да ти помогнат. Следователно, трябва да знаеш, че при умирането никой не може да ти помогне. Ти трябва да бъдеш господар на себе си и да поемеш всичката отговорност на нещата върху себе си, в своите мисли, в своите чувства и в своите постъпки. *(НБ ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - Иди повикай мъжа си - 01.12.1935 г.)*

Какво нещо е умирането? Има едно умирање. Ще престанеш да дишаш въздух. Като умреш, ще престанеш да ядеш, ще престанеш да гледаш на този свят. Ще престанеш да говориш. Да пипаш пари. Като умреш младите момци няма да ти правят вече впечатление. Като умреш, твоите кредитори няма да те търсят. Ти ще се освободиш при смъртта от всички отрицателни страни, които спъват твоя живота. *(ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - УС Трите родословия - 22.09.1935 г.)*

Като любиш Бога, ще приемеш еднакво и живота, и смъртта. Годините минават, а ти остаряваш, зрението и слухът ти отслабват, артериите се втвърдяват и виждаш, че края ти приближава, близките ти викат лекар, дано ти помогне да поживееш още малко. Казвам: Ако е дошло времето му нека си върви. Той сам трябва да съзнава това и да каже: „Викат ме вече и аз трябва да си вървя, оставам богатството си на моите малки братя – червеи-

те, нека си хапнат и благодарят." (СИЛА И ЖИВОТ II том -
изд. 2006 г. София - 20)

Всички хора говорят за смъртта, но малцина са минали през този процес съзнателно. Едва сега човечеството се готви за съзнателна смърт, т. е за съзнателно заминаване от този в онзи свят. (ДЕЛАТА БОЖИИ - б Призовете ги на сватба)

ПОСЛЕДНАТА МИНУТА

Страшното в смъртта е колът, за който човек е свързан със Земята. Като умре, всички, които са свързани със същия кол, го теглят и той остава на едно и също място. Следователно, дойде ли часът за заминаването ви, скъсайте въжетото, с което сте вързани за кола и тръгнете свободно на път. (БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 107)

Когато нэкой от вашитэ близки умре, ще разправяте как е умрял, как се е мъчил, как събирал краката, горкият, мъчил се е. Аз може да ви представя един умиращ човек. „Нима аз умирам?“ То е мимика. Той се намира въ известни мъчнотиини, иска да се измъкне изъ трудностите. Като някой човек, който влязъл [...]*. отъ тукъ иска да мине, оттам, не може. Мъчи се да излэзе из [...]. Мисли човекът. В смъртта човек мисли. (ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ НЕЩАТА - ООК, 19.07.1933 г.)

Човек запазва съзнанието си докато се освободи от тялото си, минава през големи мъчнотиини и страдания. Човек е свързан с този свят с една, с няколко или хиляди здрави нишки - не е лесно да се освободи от тях. Праведният е свързан само с една нишка и лесно я скъсва, грешният е свързан с много нишки и затова не може лесно да се освободи от

връзките на тялото си. Тежко е на духа и душата, докато се освободи от връзките на тялото. *(ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - изд. 1942 г. София - 99)*

Между физическото и духовното тяло има връзка, и като се скъса, това е смъртта, *(АКОРДИРАНЕ НА ЧАВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 218)*

Няма по-велико нещо от смъртта, но трябва да знаеш, как да умреш. Няма по-лесно нещо от отричане от богатството си, но да знаещ, как да се отречеш. Някой се страхува, че трябва да се откаже от богатството си. Който лесно се отказва от богатството си, лесно заминава за другия свят. Ако не може лесно да раздаде богатството си, мъчно умира. Той хърка с часове, докато се освободи от тялото си. Множество същества го обикалят, докато най-после го оберат. В този смисъл, смъртта не е нищо друго, освен ограбване на човека от множеството. Човек вика, мъчи се, но никой не го слуша. Положението му е като бента на някоя река. Когато бентът се запуши, водата го разрушава. Колкото и да се чисти, бентът не може да издържи на напора на водата. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София - 194)*

Остарях вече. Той казва: Ще умра вече. И започва да плаче, да иска животът му да се продължи, но колкото и да се продължи животът му, той все пак трябва да мине в другия свят. *(ТОЗИ Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - НБ Призоваха Исуса - 23.09.1934 г.)*

Който е работил съзнателно върху себе си и се е справил със земните си желания, той лесно се освобождава от тялото си. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. - 391)*

Който живее съзнателно и разумно, според законите на Битието, смърт не съществува за него. Той съзнателно заминавала не умира. Той знае часа на

своето заминаване и се прощава със своите близки. Той ги поканва на гости, разговаря се с тях и, щом дойде часът му, заминава тихо и спокойно. Който живее по този начин, той не познава смърт, не познава и старост. Съзнателният и разумен човек не греши, затова и не остарява. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - НБ - 23.02.1930 г.)*

И тъй, когато говорим за сърцето, ние имаме главната двигателна машина, която движи живота. Щом машината спре движението си, животът спира. Казваме, че човек умира. Смъртта подразбира изгубване на живота за дадени условия само; при други условия животът продължава. Докато клетките живеят, смърт не съществува. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТА - изд. 1940 г. София - 202)*

Хората, като започнат да умират, казват, че им става тъмно. Като минат първата гама на светлината от седемте тона, то е физическият свят. След това иде тъмната зона. Затова, когато хората умират, казват: „Тъмно ми стана.“ След това някои минават тъмната зона и казват, че светло им става. Той ще мине от първата гама на светлината във втората гама на светлината. Като мине, влезе в другия свят. А светлината на оня свят е по-мека и по-хубава. В сравнение с нея физическата светлина е по-остра. Казвам, има един начин на концентриране. Вие може да минете от едната гама на светлината в другата, но за да минеш, ти трябва да се освободиш от всичките впечатления на физическия свят, трябва да изолираш от ума си всичките впечатления, които физическият свят има във вас. Щом изолираш ума си от тях, ти ще минеш в другия свят. Щом има нещо да тревожи съзнанието ти, ти не

може да минеш в другия свят. И затова, когато умира някой, не иска да го смущават. Казват: „Преполовили го, не може да умре човекът.“ Когато човек умира за другия свят, че му плачат наоколо, смущават го. Той не може да замине, щом плачат или говорят наоколо, внасят смут в съзнанието на онзи, който иска да иде в другия свят. Той трябва да освободи съзнанието си от всички впечатления на физическото поле, той трябва да остави и страха. Като кажеш: ако ида в оня свят и не мога да се върна – ти вече се страхуваш. Който е умрял без страх на физическото поле, може да се върне. Който е умрял със страх, не може да се върне. Ако умираш и си кажете, че пак ще се върнете, ще се върнете. Ако умираш и си кажете, че няма да се върнете, туй ще внесе едно разногласие. Тези, които правят опити, са опитали това. *(СТУД И ТОПЛИНА – МОК, 14.06.1940 г.)*

Когато някой човек ще умре, той започне да почернява. Най-първо се изгубва червеният цвят, червените лъчи, после се изгубват портокалените лъчи, след това се изгубват жълтите лъчи, зелените лъчи, яносините, тъмносините, виолетовите. Щом се изгуби и белият лъч, прекъсне се и той замине за другия свят, няма кредит вече. Дотогава, докато в твоя ум съществуват цветните лъчи, изложението на Любовта, имаш шанс да живееш. Щом престане светът на краските да живее, ти трябва да напуснеш Земята. *(НЕ СЪДЕТЕ, А САДЕТЕ, НБ, 1942 г.)*

Един ден ще затвориш къщата си и ще отидеш в онзи свят. Защо всички хора се мъчат при умираше? Всички роднини са дошли и казват: "На мене дай, и на мене дай", и прочее. Четири-пет дена се мъчи, на този, на онзи дава и като раздаде всичко, казва:

"ха!" и свършва. А пък ти, когато ще умираш, когато ще отиваш на онзи свят, никой да не знае, да няма кой да те безпокои. А пък ти почваш да казваш: "Ще се мре, ще се мре." Не може да се умира лесно по този начин. Не, като отивате на онзи свят, никой да не знае. *(НАУКА ЗА ЖИВОТА – ООК 1939 г.)*

И когато казваме, че човек умира, ние разбираме, че в него умира само онова, което не е Божествено. *(ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - изд. 1939 г. София - 137)*

Казвате: „На какво мяза душата?“ Душата има красиво тяло. Като излезеш из физическото тяло, ще имаш друго тяло. Ще се погледнеш - с друго тяло. Красиво лице, ръце, крака. Ще дойдат ангелите и ще те заведат. Какво ще кажете, като се върнете при Баща си? Кажете ми сега. Какво ще кажеш на Баща си? Аз ако съм, ще кажа: „Бих желал да сторя повече, но не съм сторил. Бих желал да сторя повече отколкото съм сторил. Можех да направя на Земята повече, отколкото съм направил. Няма да съжалявам, но въ мен е има съзнание, за бъдеще има желание да сторя два пъти повече, отколкото съм сторил досега.“ *(СВЕЩЕНАТА ОБЛАСТ НА ЖИВОТА – ООК, 28.06.1023 г.)*

Когато човек е подготвен и влезе в духовното си тяло при смъртта, тогава е добре. Но ако човек излезе от физическото тяло и няма подготвено духовно тяло, в което да влезе, тогава е мъчнотията. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША II том - изд. 2008 г. София - 182)*

В един свой разказ Толстой ето какво говори: среща един руски монах на 85-годишна възраст, с бяла брада и го запитва: „Какви бяха причините, които те заставиха да станеш монах?“ И монахът

разправил вкратце своята история така: „Аз съм от княжеска фамилия; когато бях между 21-25 години, баща ми и майка ми искаха да ме оженят за една княгиня; в това време паднах в летаргичен сън, дойдоха лекари, пипаха ми пулса. Сърцето е спряло, той е умрял – забележиха те и рекоха да ме погребат. Казах в себе си: „Нима това е смъртта?“, не можех да дам знак, че съм жив. Идват годеницата и баща ѝ и слушам, той я кани да поплаче: Да кажат хората, че си го обичала. Никога не съм го обичала, а обичам богатствата му – отговори тя. А аз си рекох: „Ако Господ ме повърне в света, аз ще захвана друг живот, колко е тежко да си жив и да не можеш да кажеш, че си жив; да виждаш, че плачат всички, и не можеш да кажеш, че си жив!“ И колко души са заровени тъй! Няма нищо по-тежко от това, да те зароят жив. Най-голямото нещастие е да останеш с дни и месеци в земята и да не можеш да се освободиш от тялото; то е най-тежкият затвор - ад! Ако бяхме чисти, щяхме да знаем кога душата е излязла от тялото и никога нямаше да имаме такива страдания. След като каже лекарят, че болникът не е жив, отведнъж хората рекат: „Вдигайте го!“ Ще му направят красив ковчег и с песни и музика ще го от-

несат. *(СИЛА И ЖИВОТ I серия - изд. 1924 г. София - 26)*

Когато дойде време човека да умре, трябва да излезе. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 49)*

Страшно е положението на човек, който е влязъл в областта на смъртта и не може да излезе оттам. *(ВЕЧНОТО БЛАГО – изд. 1944 г. София - 165)*

Ще има умиране, да не се мъчиш докато излезеш. *(ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - УС Трите родословия - 22.09.1935 г.)*

Като дишате добре, вие ще можете свободно да излизате от тялото си, когато пожелаете. И тогава, няма да умирате от задушаване, както днес умират хората, но ще излезете свободно от тялото си. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 399)*

В Бургас, една жена, като легнала да спи, се намерила извън тялото си и го видяла как лежи под завивките. Така тя излязла през прозореца навън и след това се събудила в леглото... Това е излъчване. Когато минеш от едно поле в по-горно, границата се минава в заспиване. Например, за да се намериш в умствения свят, три пъти трябва да заспиш при преминаване на границата и да се събудиш в по-горно' поле. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 35)*

Ако някой християнин сега започне да излиза от тялото си, той припада, бързо викат лекар да го спасяват. Оставете го да излезе. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 51)*

Че кой не е бил изпъждан? Дойдат, хванат те и ти казват: "Ще излезеш вън от тялото си." Вие се молите, искате да ви почака малко, но не ви слушат, казват ви: "Не, ще излезете навън." И като излезе човек от тялото си, близките му се успокояват, казват, че техният любим брат, сестра мъж, жена или дете е умряло. Това е примиряване само. Никаква смърт не е това, не е умрял този човек. Да се мисли, че е умрял, това говори за вашите криви разбирания. *(НБ, НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО БОЖИЕ - Защо плачеш и кого търсиш - 21.02.1937 г.)*

Ние не искаме да излезем, но Господ ни тегли - трябва да излезем от физическия свят и да отидем

в Духовния, в който има много повече условия за развитие. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 48)*

Виждам съм хора, които не могат лесно да умрат: когато дойде този час, те започнат да ритат, не могат да се отделят от тялото си. Казвам: „Отпусни се, нека душата ти излезе свободно, под теб е само петнадесет сантиметра дълбочина," И близките на умиращия се страхуват от смъртта - те му дават лекарства, правят инжекции, за да продължат живота му още малко, но нищо не постигат. Пусни се от клона, под теб има дълбочина само петнадесет сантиметра! Изправи се на краката си и кажи " „Слава Богу, избавих се от голямото нещастие." Сегашните хора, като не разбират нещата, събират се около умрелия и казват: „Горкият човек, отиде си!" Аз виждам, че умрелият е жив и стои на петнадесет сантиметра далеч от тялото. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 31)*

Между физическото и духовното тяло има връзка и като се скъса, това е смъртта. Всички хора не са освободени от тялото при смъртта. Има хора, които осават свързани с него след смъртта и това причинява мъчение. Остава вързан за изместно време в гроба и после се освобождава от физическото си тяло. Грешният остава вързан при гроба, а праведният няма никаква връзка с гроба – минава транзит. Физическото тяло е като водолазна дреха. Като влезе човек във водата, туря си водолазната дреха, но като излезе, има ли нужда от нея? Не, той я оставя. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 218)*

При смъртта животът почва да се изтегля от краката и ръцете, събира се в горния край на главата и

от там излиза. Има една нишка, която свързва Духа с пъпа и ако тази нишка не се скъса, човек се връща назад, но ако се скъса, отделя се. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - III том - 207)*

Ако някой загуби съзнание при умирање, то е за да не се МЪЧИ. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 112)*

Еди-кой си човек е мъртъв." Не, не е мъртъв той, но клетките, които са работили в него, напушват работата си и отиват на почивка. Когато умира, човек се прощава с всички свои клетки, ръкува се с тях, извинява им се и казва: "Ще ме извините, че докато бяхте в мене, аз не знаех как да се справя с вас, не знаех как да ви управлявам. Сега отивам при Господа да се уча, че като дойда втори път, да зная как да ви управлявам." *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - 240)*

Смъртта отнема всички сетива на човека, оголва го, и той остава само като съзнание, в което като през калейдоскоп, минава миналият му живот. Той съзнава, че някога е живял, работил, движил се, но е лишен вече от всякаква дейност. Спомня си, че имал баща, майка, но сега е сам, нищо не вижда, не чува. Исква да пипне нещо - ръце ня ма; да се подвизи - крака няма. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - изд. 1944 г. София - 165)*

Какво представя смъртта? - Смъртта ограничава човека от богатата на неговия ум, на неговото сърце, на неговата душа и на неговия дух. Страшно е положението на онзи, който се е ограничил от богатата, които Бог му е дал. Той преживява състоянието на гладния, който се стреми към хляба, но хлябът бяга далеч от него. Той вижда пред себе си

трапеза, пълна с вкусни ястия приближи ли се към нея, тя бързо се отдалечава. Дни и нощи той про - стира ръце към трапезата, но не може да се докосне до нея. Съвременният човек гони тази трапеза цял живот, без да я достигне. Днес иска да постигне нещо, утре – друго и, в края на краищата, обезсърчен, отчаян от живота, отпуща ръце и казва: Нищо не постигнах. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - изд. 1944 г.София -376)*

Добрият, като живее, страда и умира, а лошият не знае това. *(МИРОВАТА ЛЮБОВ И КОЗМИЧНАТА ОБИЧ - изд. 1919 г. София - 6)*

Какво ще стане с мене, когато спре сърцето ми да бие? - Ще се пробуди твоята душа. - Какво ще стане, когато спре работата на моя ум? - Ще се пробуди Божественият дух. Когато дишането и биенето на сърцето на физическото поле спре, душата почва да работи. *(СИЛА И ЖИВАТ - Трета серия - изд. 1929 г. Русе - 256)*

Когато човек дойде до умиране, кой е онзи, който може да му помогне? Той може да е заобиколен от приятели, със свои близки роднини, но само тези живи сили вътре в природата, само тази велика Любов е, която може да въздигне духа и душата ни, за да разберем вътрешния смисъл на живота. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - старо издание - 486)*

Някои хора се боят от смъртта; обичат Господа, но когато дойде смъртта търсят лекари - Господ не е с тях. Наблужи ли смъртта, кажете: „Ида Господи, пригответи ми там друга работа!“ *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 193)*

Човек трябва да казва: Ние ще заспим, ще съблечем старите си дрехи, ще се изменим. Така трябва да се гледа на смъртта... Христос казва: "Рад-

вайте се." Това значи: Радвайте се, защото смърт не съществува... Не се страхувайте от смъртта! *(ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - изд. 1942 г. София - 90)*

Когато праведният умира, окръжаващите го виждат облечен със светли, парадни дрехи. Когато се отдели от тялото си, тази душа тежи едва 5-10 грама... понякога тя олеква още повече, достига 1 грам. *(УЧИТЕЛЮ, БЛАГИ - изд. 1934 г. - 26)*

Ето какво аз разбирам под думата смърт, умирање: Ако умреш, за да те забравят хората, това е умирање; ако умреш, за да те помнят хората, това е живот. *(ПРИЗОВАХА ИСУСА - НБ Този е живият хляб - 08.09.1934 г.)*

Хората на новото учение трябва да имат туй само- пожертване, то не е умирање. Човек, който се жертва, той вече живее в душата на хората, в сърцата той вече има живот, и тогава е истинският живот. Христос казва: "Ако житното зърно не падне и не умре, то остава само. Ако падне и умре, то принася много плод." *(ОЖИВЯВАНЕ, НБ, Важното в живота - 01.08.1943 г.)*

Ние наричаме умрелия човек лош, защото материята му се разлага и се превръща в миризливи газове. При разлагането на тая материя елементите се отделят и всеки отива на мястото си. Когато човек напусне тялото си, всеки елемент се освобождава и отива там, отдето е дошъл. Тоя процес наричаме гниене, разлагане, кисване, ферментация. Това се извършва на Земята. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд.2006 г. София - 77)*

ФИЛМЪТ НА ЖИВОТА

Един ден, когато завърши развитието си на Земята, човек ще прегледа целия си живот като на филм и ще получи диплом за свършен курс по усъвършенстване. Този филм ще бъде говорещ, жив филм. На този филм ще видите най-лоши и противоречиви неща, както И най-красивите. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1941 г. София - 148)*

Има една история, която хроникира нещата точно, както времето ги хроникира. Там всичко е поставено на филм. Поставят филма, и вие гледате картини от най-ранното ви детство до 120 годишна възраст. Там всичко е отбелязано: какво си говорил, как си постъпвал. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 34)*

Тогава трябва да има наоколо тиха спокойна атмосфера. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. - 221)*

Не трябва да се плаче при онези, които заминават. Защото те го чувстват като бодежи от игла. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 221)*

Една заминала майка съобщава: „Кажете на дъщеря ми, че живея във вода!“ Това се дължи на сълзите на дъщеря ми. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 220)*

Като речете да умираете, ще се разкрие вашият живот и ще видите целия си живот. При умирането ще видиш целия си животъ, ще го видишъ, ще изпъкне. Иванъ, Драганъ, на всичкитѣ хора, на които си направил пакост, на които си направил добро и това ще изпъкне. Накъдето си ходил, ще си платиш онова, което имаш да даваш. И в туй седи някой път

мъчнотията на умиращия, да се справи със своите полици. Този го хване, онзи го хване, искат. Във вас седи идеята, че той ще иде при Господа, да го съди Господ, какво е правил на Земята. То е погрешна идея. Господ не съди никого. Ако рече Господ да съди! Че аз имам да давам 5 - 6 лева, Господ ще ме съди да плащам. Тя е моя работа. Някой от вас сте толкозъ невежи. Като ви обиди някой, обърнете се при Господа, викаш го. Господ това му е останало работа да се занимава, че някой те е обидил. Че някой направил вибрации, които дошли във ухото и Господ ще слиза да ги оправя. Своенравни деца със религиознитѣ хора. *(ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ НЕЩАТА – ООК, 19.07.1933 г.)*

БЕЗ ФИЗИЧЕСКО ТЯЛО

Трябва да работите върху безстрашието, да не ви е страх даже и от смъртта. Какво може да направи смъртта? Тя може да задигне тялото ви, но не и душата. Невидима е душата, тя може да се смалява, толкова много, че да избегне от ръцете, които я гонят. Има души, които се придружават от ангели, има души, които се оставят сами на себе си. Като се намерят пред лицето на своите неприятели, те бягат от тях. Има нещо страшно в тяхното положение: като се смалят, не могат да се върнат в първоначалния си вид. Те започват да страдат и да се мъчат, докато Бог изпрати ангели да им помогнат.. Не е лесен пътя за минаване от тоя в оня свят. За пробудената душа е лесно, но не и за непробудената. Дълго време тя трябва да страда тя, докато се пробуди. *(НАЧАЛО НА МЪДРОСТТА – изд. 1946 г. - 123)*

Вие казвате: „Туй тяло ще го оставим червеите да го ядат.“ На глупавия тялото червеите ще го ядат. *(ТРИТЕ ПОСОКИ - ООК, 28.06.1933 г.)*

Питам сега: след сто години къде ще бъдете? След сто години вашите тела, тази материя, която имате, всичко ще бъде разхвърляно из цялата Природа, а костите ви ще останат в някой гроб. Но човек не е в своите кости. Ще бъде смешно, след като моята къща изгори, да ме търсят там; аз съм навън.

Без едно тяло от духовна материя, духовният свят ще бъде неизвестен. Светът на напредналите същества ще бъде неизвестен и без друго едно тяло, което се нарича Божествено тяло. Без него пък вътрешния смисъл на живота пак няма да го разберем. *(ДА ЖИВЕЕ ДУШАТА МИ – НБ, 31.12.1933 г.)*

Туй тяло, като идеш в оня свят, ще го носиш със себе си. И ще оставиш на Земята само (физическото) тялото. Другите тела със себе си ще вземеш. Никого не искат в оня свят, ако не носиш тялото със себе си. Ти ще се явиш с първата дреха, която Бог ти е дал. *(ТРИТЕ ПОСОКИ - ООК, 28.06.1933 г.)*

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

... дето има смърт, има и възкресение. *(ЕТО ЧОВЕКЪТ - 29.03.1914 г.)*

Докато живее разумно, човек се ползува от благата на Божествения живот. Той живее в Божията Любов, Мъдрост и Истина, и за него няма смърт, но възкресение. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - НБ Призовете ги на сватба)*

Ако умреш, за да възкръснеш, разбирам. Но ако

умираш, за да не остане нищо от тебе, тогава в твоята смърт, В умирането няма смисъл. (БЛАГОСРОВЕН - НБ Кесаревото кесарю, Божието Богу - 01.03.1942 г.)

Като се пренесе в другия свят, старият е момък на 21 година. (АБСОЛЮТНА ИСТИНА - изд. 1949 г. София - 98)

Та казвам: турете сега новото и тогава няма да умираете. Този приятел, който замина сега, той ако е умрял, от безлюбие става това нещо. Той можеше да остане още дълго време. Аз виждам коя е причината. Казват, че той е умрял от старческа болест. Той искаше да живее до 120 години, а пък замина 50 години по-рано. Болестите от какво идат? Старческата болест иде от безлюбие. Смъртта иде от безлюбие. Сега още не знаем, след три дена ще видим, **ако той след три дена може да възкръсне и може да ни се яви, тогава има любов. Но ако след три дена не може да възкръсне, тогава е друго.** Опасността къде е? Като влезете в духовния свят, не е опасното там, че сте напуснали тялото си. Ти влизаш в духовния свят и съзнаваш, че не обичаш Бога и че любовта ти към ближния не е такава, каквато трябва. Ти влизаш в другия свят и усещаш, че твоята любов не е била толкова голяма. И това те измъчва. При любовта към себе си, способностите се развиват, ти ставаш способен. Онзи, който има любов към себе си, за него няма трудни задачи. Той ги решава. И онзи, който има любов към ближния, също – каквито задачи има, решава ги. За него няма противоречие. И онзи, който има любов към Бога, каквито задачи и да има, решава ги. За него няма противоречие. Това е новото. Новото седи в това: Да внесем великата Божия Любов, която

излиза от Него през 4-тях врати. Тази Божествената Любов да влезе в нас през нашия дух, през нашата душа, през нашия ум и през нашето сърце. *(ПЪРВИЯТ МОМЕНТ НА ЛЮБОВТА – б. Път към изгубената дума – 26.11.1939 г.)*

Възкресението е въпрос само на душата. То е пробуждане на съзнанието. Не се ли пробуди у тебе съзнанието, възкресение няма. *(ПЕТЪР ГО ВЗЕ НАСТРАНА – 30.07.1922 г.)*

АНГЕЛ ХРАНИТЕЛ

В човека има едно чувство, аз го наричам то е барометър, то е пътеводител, една справочна книга. Всеки един от вас има едно такова чувство. Никога не се отдалечавайте от съветите на туй ваше чувство, което ви говори в душата ви. Не зная как може да го наречете. Някои го наричат ангел-хранител, пътеводител, учител. Това чувство е Разумното в човека. Ако го слушате, может много лесно да минете през живота си. *(ОСВОБОДЕНИЯ РАБ – НБ, 17.12.1933 г.)*

...колцина от вас имат опитността да знаете, че имате някой приятел извън Земята, един ръководител, ангел-хранител го наричат, един добър приятел, а някои го наричат "Аз". Едно същество, което взима много дълбоко участие във вашия земен живот. Интересува се от всичко и всякога, в най-големите мъчнотии, туй същество иде да ви помогне. То е пръв и последен във вашия живот. *(БОЖЕСТВЕНОТО БУТАЛЦЕ – МОК, 21.12.1924 г.)*

Ти имаш един ангел хранител, ти не се безпокоиш, спокоен си. Дали го виждаш, или не го виждаш - то е друг въпрос.. *(СТОТНИКЪТ – 08.09.1929 г.)*

Всеки има по един гений, само трябва да го долавя. Това не е нещо фиктивно, това е една действителна истина. Те го наричат ангел хранител. Той е толкова интелигентен, толкова светло лице има, такъв глас, такива трептения има около него и от него диша живот. И когато иде, всякога се усещаш радостен, всичко ти е светло; пък като си заминава, си неразположен духом. Той като идва си радостен, като си заминава – скръбен си, усещаш се стеснен в сърцето. *(РОЛЯТА НА ПРОТИВОРЕЧИЯТА, Влияние на планетите - Младежки Окултен Клас, 16.11.1924)*

... трябва да бъдете внимателни, законът действа много рязко. Сега, настоящето, то е Божествено. Значи в настоящето действат Божествените идеи. В настоящето Бог ни говори. А Бог не повтаря. Той говори веднъж на ума и говори ли втори път - на сърцето и трети път - на волята. А ти, като не си слушал, не си възприел и въпросът е свършен. Тази идея ти не можеш да възприемеш друг ден. Тя е само за днес. За друг ден - друга идея. *(БОЖЕСТВЕНОТО БУТАЛЦЕ – МОК, 21.12.1924 г.)*

ПОСРЕЩАНЕ НА ЗАМИНАЛИТЕ

Когато някой човек от Земята се качи горе, тук скърбят, а горе се радват. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 217)*

Някой мисли, че като замине за оня свят, ще го посрещнат ангели – Ако е свършен ще го посрещната ангели, но ако е обикновен, несвършен, сам ще си отиде. *(НАЧАЛО НА МЪДРОСТТА – изд.1946 г. – 123)*

След като умреш, ти идеш в другия свят, няма кой да те посрещне. Онези, които обичат Бога, след като излезат, ще има най-малко един кабриолет, едно такси, ще има приятели, ще те приемат, тъй както свети Илия с колесницата. Който отива без колесница на онзи свят, е много лошо. Свети Илия съ колесница отиде. *(ООК СВЕЩЕНА ОБЛАСТ НА ЖИВОТА - 28.06.1933 г.)*

Като отиде човек на онзи свят, близките му го порещат, радват му се, устройват му угощение. Вие питате, защо вашият близък не се обажда от онзи свят. Как ще се обади? Докато е бил на Земята, всички са го гонели, измъчвали. Сега, след като се е освободил от мъчнотиите на Земята, той не иска да си спомня за нея. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 107)*

В онзи свят като влезете, там ще намерите вашите приятели, които ще ви освободят от всички ограничения. Кой е първият приятел, когото познавате? Първият приятел, когото познавате, това е вашият дух. Вторият ваш приятел, когото познавате, това е вашият ум. Третият ваш приятел, когото познавате, това е вашата душа. И четвъртият ваш приятел, когото познавате, е вашето сърце. Следователно когато тези ваши четири мощни приятели дойдат и ви освободят, вие сте влезли вече в онзи свят. Това е онзи свят, на който вие трябва да разчитате. В света на вашия дух, в света на вашия ум, в света на вашата душа живее това, което хората наричат „безсмъртието“, т.е. това което не умира. Там живее Бог и всички живеят в Бога. *(СВЕТЪТ НА ДУХА, НА УМА, НА ДУШАТА И СЪРЦЕТО – НБ, 10.01.1937 г.)*

Всеки трябва да се запита: Кой ще ме посрещне на он-онзи свят? Каквито са законите на Земята, такива са и на онзи свят. Любовта, великият закон на живота, действа и на Земята, и на Небето; колкото по-отзивчив и отворен е човек за любовта, толкова повече се изявява тя към него. *(ВЕЧНОТО БЛАГО – изд. 1944 г. София - 98)*

Почнеш ли да умираш, ще дойдат да те посрещнат роднини, приятели, които те обичат. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София -112)*

Ако баща ви обича, ще ви посрещне, *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДЯША I том - изд. 1999 г. София - 224)*

Детето ще го посрещне майка му. Приятеля ще го срещне приятелят му. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София -226)*

Между този и онзи свят трябва да съградим моста на Любовта. А като липсва този любовен мост, трябва да дойде някой Ангел, за да те посрещне, *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София -112)*

Как ще ви посрещнат...За всеки човек е определено, как ще го посрещнат. Това зависи от вас, от това, което носите в себе си. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - изд. 1942 г. София - 298)*

СЛЕД УМИРАНЕТО

Който мисли, че, като умре, всичко свършено с него, той не разбира какво нещо е смъртта, *(РЕАЛНОСТ И СЕНКИ - изд. 1941 г. София - 97)*

Когато някой замине, аз никога не държа идеята, че е умрял, а го считам за жив. Заминалите са

по-израснали, по-просветени, по-добре разбират нещата, имат по-правилно понятие за живота. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 218)*

Когато умре някой, хората казват, че с него всичко е свършено. Защо? Защото не го виждат. *(ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - изд. 1939 г. София - 137)*

Всяко умиране е пускане от затвора. Като умреш, ти си свободен и си вече млад. Тук си бил например на 120 години, а като умреш, имаш друго тяло - млад си като момче на 15-16 години. Но не за всички души е това. За умните души смъртта е освобождение, а за неумните – мъчение. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - изд. 1999 г. София - 219)*

Свършва се само животът на Земята, но, извън Земята, умрелият влиза в друг живот. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – НБ 1930 г.)*

Тези, които умират, ги пушат в Чистилицето. Тези, които ги бракуват (тези, които заспиват), те чакат прераждане. Тези, които заминават, отиват в Рая. Грешните се мъчат. Тези, които се стремят да се усъвършенстват, те се трудят, а пък тези, които помагат на другите, те работят. *(ВЕРИГАТА - изд. 2007 г. София - 138)*

Религиозните хора се готвят, като заминат от този свят, да отидат в друг, по-организиран и съвършен. Ако от плодните дървета падат незрели плодове, къде ще отидат - ще ги изнесат ли на пазара, ще ги сложат ли на трапезата на някой богат човек, ще ги видите ли в джоба на някое дете? Незрелите плодове ще отидат при дънера на стеблото, докато изгният - за тях другият свят е затворен; незрелите плодове ще останат дълго време на дървото - тукашния свят, докато узреят. Следователно,

за неподготвените хора този и онзи свят е един и същ. Дълго време човек ще живее на Земята, дето ще се учи, ще расте и ще се развива, докато свърши развитието си. Тук ще следва първоначално училище, после прогимназия, гимназия и университет, и след това ще влезе във великата житейска школа да приложи наученото и най-после, когато завърши, последната житейска школа, тогава ще влезе в организирания свят, наречен Небе. *(СИЛА И ЖИВАТ II том - изд. 2006 г. София - 237)*

БЛИЗКИТЕ НА УМРЕЛИЯ

Сега по някой път вие мислите тъй: „Защо е умрял?“ Аз може да ви кажа защо е умрял. Аз може да ви обясня положението, защо някой заминал за другия свят. Но питам: Вие какво право имате да ограничавате някого, че е заминал за другия свят. Може да ви е мъчно. И на онзи, който заминава, и на него може да му е мъчно, но и ти ще отидеш там, дето той отива. Сега аз не казвам, че не ви е мъчно, но казвам: С нашите страдания, с нашите плачове ни най-малко могат да се решат противоречията. Не може да се утешим. *(ВИДЯХМЕ СЛАВАТА - изд. 1999 г. София - 150)*

Един евангелски проповедник проповядвал веднъж, че човек не трябва да се обезсърчава, че трябва да има самообладание, че всичко, което иде от Бога, е за добро. Той слезнал от катедрата и му съобщили, че баща му умрял, и после му казали, че някой друг е умрял, а не баща му. Защо е плакал той? Бащата не умира. Той отишъл на визита. Господ го вика. Отишъл при баща си в дома си, а вие казвате: "Баща му умря." Не е права тази идея.

Ако вашият баща умира, вие не сте на правия път. Ако брат ви, сестра ви умират, ако вашата вяра се губи, вие не сте на правия път. Ако вие не се самообладавате, вие не сте на правия път. "Баща ми умря, и аз ще умра." Не си на правия път. Можеш да кажеш: "Ще мина през училището на смъртта." Това е друг въпрос. *(ООК АКО ГОВОРЯ - Милосърдие, смирение и молитва - 03.10.1934 г.)*

Някой застане за другия свят, вие посърнете, вече вашият мъж е отишъл. Христос казва на учениците Си: „Аз отивам да ви приготвя място, като ви приготвя място, ще дойда да ви взема и да бъдете с Мене." Мъжът ти заминал, той отива да ти приготви място. Като ти приготви място, ще дойде да те вземе. Баща ти, дядо ти, баба ти приготвят място, *(ВИДЯХМЕ СЛАВАТА - изд. 1999 г. София -25)*

... докато сте още на Земята, работете върху себе си, да се освободите от старите възгледи и разбирания. Като умре някой, близките му плачат, скърбят за него. Аз пък виждам, че той стои близо до тялото си, радва се, че се освободил от затвора. Близките му питат: „Нашият заминал мисли ли за нас?“ – Не мисли. Заминалите ви казват: „Излезте от тялото си и елате при нас, да видите колко е хубаво тук“. – „Какво да направим? Как да постигнем това?“ – „Както ние го постигнем.“ – „Значи да умрем.“ – „Ще съблечете старите си дрехи, както ние ги съблякохме.“ – „Не ни се иска да умираме.“ – Искате или не искате, ще умрете. И Христос умря. Обаче след смъртта иде възкресението. – „Страшна е смъртта.“ – Страшна е, когато човек умира без любов и без знание. Щом умира с любов и със знание, смъртта е привилегия. Където присъства Бог, смъртта е привилегия. Нека остане у вас мисълта:

Бог, Който е вън от вас, да влезе и вътре във вас. Опитайте се да възлюбите Бога вътре във вас. (ВЪНШНА И ВЪТРЕШНА ВЯРА – УС, 08.01.1933 г.)

ПОГРЕБВАНЕ

Умрелият човек събличат гол, окъпват го и след това отново го обличат. (УС ЦЕННАТА ДУМА - изд. 1941 г. София - 162)

Къде е отишъл? На оня святъ е.” А колата върви отпред, а той подирь колата и той се чуди горкиятъ. Тэ го мислять, че е въ оня святъ, а той се чуди до какво дeредже* дошълъ, да ти носятъ тэлото, а ти подирь. И тэ казватъ: “На оня святъ е.” Но това е святъ на страдание, на голэмо разочарование. (ОК СВЕЩЕНА ОБЛАСТ НА ЖИВОТА - 28.06.1933 г.)

„Мисля, че остарях и ще дойдат един ден да ме погребат, да ме опеят и да ме заровят в земята, да ме оставят самичък.. Никак няма да те оставят сам, но като на войник, ще ти свалят дрехите само. Когато вербуват войници, нали техните обикновени дрехи ги свалят и ги турят в хранилището, докато изслужат? Като ги уволняват, свалят войнишките им дрехи, обличат ги с техните и ги пращат по домовете им. Ти в гробищата ще оставиш старите си дрехи. И няма защо да хващаш служители, които да опяват старите ти дрехи. (НБ - НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО – 27.09.1936 г.)

Няма да ви опяват, да ви носят с колесница, да ви държат надгробни речи. (УС НОВО РАЗБИРАНЕ - изд. 1949 г. - 128)

... сега, като умре някой, цяла процесия се взига, Облекат се с черни облекла, плач, надгробни речи,

доказване дали човек съществува след смъртта,
(СИЛА И ЖИВОТ V серия - старо издание - 497)

Защо се оплаква на гроба на умрелия? Когато оплакват някого, то плаче самият умрял, който е обсебил жена си, и тя почва да изрежда: „Михале, Михале. и на мене иде ред!“ Живите не плачат, а плачат умрелите. А който умира с вяра, т.е. в Христа, той не плаче и няма да го носят на носилка, а само ще си кажем „сбогом“. (С ЛЮБОВ И ВЯРА – 26.09.1920 г.)

... когато умре някой християнин, поставят го в сандък, заравят го в земята и отгоре забождат кръст. След това близките му плачат, жалят, че не е между тях... Докато на една страна плачат, на друга делят помежду си наследството... Турците пък постъпват по друг начин с умрелия. Те го придружават да гроба, хвърлят го от високо в дупката, да разбере, че е заминал за другия свят, и се разотиват. Като си отидат всички хора, тогава го заравят,
(ЦАРСКИЯ ПЪТ НА ДУШАТА - изд. 1935 г. София - 131)

Ще дойдем до ограничения. Смъртта ще дойде и ще те ограничи, какво ще правиш? Когато тия хора те понесат, мислят, че си умрял, заравят те. Гледам умрелите, но някои не са умрели, казват: "Колко ангелско лице има." Но той не е умрял човекът. Гледам, много живи заравят. Те го заравят, пък той е жив още, не е умрял; като го заравят в земята, ще научи урока. Защото житото, като го посеят, като научи урока, израства. Онова, което не знае да израсте, умира. Та казвам: Ако вие сте умрели и след като сте умрели, слушате да се говори за вас, че сте умрели, покрият ви с пръст в земята, вие оставате в гроба. Знаете ли какво е туй състояние? Адът е нищо. Казват: умрял, отишъл

при Господа. А пък той е заровен в гроба и седи ден, два, три, излезе из тялото, пак дойде. Така е с тези, които се вампирясват. *(ОЖИВЯВАНЕ - НБ Трите зова - 7.3.1943 г.)*

А сега, като умре някой човек, ще му държат надгробна реч. Хубаво е и това, но не е право. Това е една крива идея, едно заблуждение *(НБ НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - изд. 1999 г. - 13)*

Изпращат те на оня свят и като те погребат, всички казват: Господ да го прости. *(ПРИЗОВАХА ИСУСА – НБ, Този е живият хляб - 23.09.1934 г.)*

... когато човек умира, той оставя своята мъртва мисъл, мъртво чувство и мъртва постъпка на Земята. Възприемеш ли неговите мъртви мисли, мъртви чувства и мъртви постъпки, ти веднага почваш да чувстваш онова голямо нещастие вътре в себе си. Съвременните изследователи показват, че черничевите и сливовите дървета, които са около гробищата, често са заразени: болестите на заровените там хора се предават на тази материя, която всмукват дърветата чрез корените си и минават в плодовете. При сегашните условия злото е там, където хората не го съзнават. Ако на Земята се увеличат грешните, те като умират, оставят своите мисли в растенията, и растенията, които ги възприемат от тях, заразяват се. Та грешните като умират, оставят проказата си тук, до известна степен те се ползват, но за живите хора става зле. Сега някои са дошли до идеята да изгарят умрелите. По-хубаво е това. Мисля, това е една по-хубава философия. Но на Земята да се изгарят и да се събере и дима им, защото има друга опасност тогава, че като се изгори

проказата, тя заразява чрез своя дим. Тази пещ тъй трябва да бъде направена, че газовете не трябва да влизат във въздуха, да не дишат хората заразен въздух. Според мен нито трябва да ги горят умрелите, нито да ги заравят в земята. Ако мене биха попитали, аз бих казал всички умрели да се поставят на студ 270°. Още не са дошли хората до такъв студ, приближават до 200°. Туй ще бъде едно спасително средство. Колко зверове вътре ще останат! Един ден, както казва Писанието, когато дойде времето, цялата земя ще се запали и изгори, тогава ще се ликвидира с всичко. Ние няма да бъдем на Земята. Но при сегашните условия - на студ. Ние не сме за горенето на хората. По-безопасно е горенето, защото при заравянето по-лесно се предава заразата. Но и единият, и другият метод нищо не допринасят. То е външна форма. Трябва да се проповядва една нова философия - по кой начин хората могат да се избавят от смъртта, по кой начин може да се продължи животът! За да се продължи животът, необходимо е сегашните страдания да се понамалят. Ние страдаме чрезмерно, с което разрушаваме своята нервна система. После, условията на живота са толкова лоши, че се зараждат в нас най-лошите мисли и желаниа за отмъщение; изгубваме вярата си. *(МОЯТА ЛЮБОВ НЯМА ДА ПРЕМИНЕ – НБ 21.02.1932 г.)*

Днес земята е пълна с мъртавци, тогава (в бъдеще) няма да има гробища и паметници. Умрелите ще изпращат на луната, а на Земята ще останат живите, които могат да изпълняват Божия закон и Неговата воля. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. – 391)*

В ГРОБА

Трябва ли да мислите, какво ще стане с умрелия? Умрелият трябва да се зарови в земята, отново да оживее. - Какво ще стане с живия? - Ще умре. - После ще го заровят в земята, да оживее отново. Като умира и оживява, човек постепенно се качва нагоре. *(РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ - изд. 1941 г. София - 97)*

Който служи на Бога с любов, не го заравят в гроб. Дрехите му могат да заровят, да поливат отгоре с вино, но душата и духът му са свободни. След всичко това, ще отидете на гроба да му се поклоните. Колкото и да се кланяте на гроба, той няма да ви отговори. – Защо? – Не е там човекът. Гробът му е празен. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. - 290)*

Като умреш ще те заровят в земята и ще си отидат. Ти ще викаш ще плачеш отдолу, но никой няма да влезе в твоето положение - не те разбират. Обаче, казано е в Писанието: „Няма да остане преподобният да види изтленнето си" Това се отнася до онзи, който искрено търси Бога. Който влезе в гроба и види своето изтление, той не е обичал Бога. Той е живял в своето безлюбие, което вкарва човека в гроба, *(ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА - изд. 1948 г. - 67)*

Някои казват: ние да умрем, та да се освободим от тежките условия на живота. Няма отърване. Ако влезете в земята, там е още по-опасно. На онези, които не разбират законите, казвам: не се лъжете да желаете смъртта, няма по-лошо от нея. Вие умирали ли сте да знаете, какво нещо е смъртта? Знаеш ли какво нещо е да влезеш в земята, съзнание то ти да е свързано с тялото и там да преседиш най-малко 4-5 години, да присъстваш на целия про-

цес на разлагане, докато най-после се отвори този затвор и душата ти излезе свободна да продължава живота си при по-добри условия? Не е лесно да се прекара в този гроб! Теософите казват, че като умре човек, със смъртта се скъсвала нишката на живота. Не се скъсва нишката на живота. За праведните се скъсва, но за грешните не се скъсва. Запишете си това, та като влезете един ден при тия условия на живота, ще си припомните моите думи. Ако сте добри, ще дойдат посланици, ангели да ви вземат! Ако не, ще останете вътре в затвора. Вие не можете да раберете основния закон, че ако човек има нечисти мисли и желаня, те ще го задържат на Земята.

Хората мислят, че като погребат умрелия, всичко се свършва с него. Много време лежи умрелият в гроба, не може да се отдели от тялото си. Той гледа, как частица след частица се къса от тялото му, вижда, че близките му плачат, но нищо не може да им каже. Страшно е положението на човека в гроба, ако преждевременно не се е справил с желанята си, т. е. ако не е скъсал връзката си с земята. Който е работил съзнателно върху себе си и се е справил със земните си желаня, той лесно се освобождава от тялото си.
(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. – 391)

Най-ужасното не е в другия свят, в ада, а в гроба: там душата на грешника не излиза от тялото, а остава в него и като те зароят, ще слушат, че плачат, ще почне да гние тялото ти, всичко туй ще виждаш, докато последната частица се вземе, и ти ще почнеш да плачеш над твоята съборена къща... Душата само на праведника излиза, а душата на грешника не излиза... Аз само констатирам един

факт, който ще проверите. *(СИЛА И ЖИВОТ - V серия - старо издание - 331)*

Всички хора не се освобождават от тялото при смъртта. Има хора, които остават свързани с него след смъртта и това причинява мъчение. Остават вързани известно време в гроба и после се освобождават от физическото тяло. Грешният остава вързан в гроба, а праведният няма никаква връзка с гроба. – Минава транзит. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДЯША I том - изд. 1999 г. София - 218)*

Като влезеш в гроба, ще видиш как се живее. И там човек запазва съзнанието си докато се освободи от тялото си, минава през големи мъчности и страдания. Човек е свързан с този свят с една, с няколко или хиляди здрави нишки - не е лесно да се освободи от тях. Праведният е свързан само с една нишка и лесно я скъсва; грешникът е свързан с много нишки, затова не може лесно да се освободи от връзките си. Тежко е положението на Духа и на душата, докато се освободят от връзките на тялото. Кога се късат тези нишки? Само когато човек изпълнява Божията воля. *(СИЛА И ЖИВОТ II том изд. 2006 г. София - 399)*

Вие казвате: „Ще умра, ще ме заровят в черния гроб и като ме нападнат червеите, какво ще стане е мен?“ Червеите - то са вашите по-малки братя; ще дойдат те и ще кажат: „Я да ви вкусим малко.“... Но човеците не са в гробовете, това да не ви плаши, аз не ги виждам В гробищата. *(СИЛА И ЖИВАТ II том - изд. 2006 г. София - 168)*

На някои хора, като ги заровят, телата им с години остават неразположени и космите им

растат, това е, което наричаме вампиризмъ.
(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 219)

Помнете: никой не е сам в живота, никой не е изоставен. Разумните и възвишени същества се грижат за нас свсичката си любов и самоотверженост. За да ни услужват и помагат, те са готови на всякакви жертви. Те се притичат в помощ на всеки беден и страдащ, на всеки затворник. Те се притичат в помощ на всяко пъшкане на онези, които лежат в гроба. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. - 391)*

И като те зароят в гроба, пак да можеш да излезеш. *(ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - УС Трите родословия - 22.09.1935 г.)*

Защо трябва да любим? - За да възкръснете. И мъртвият може да обича. Ако умрелият се разкае и започне да обича, непременно ще излезе вън от гроба. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - изд. 1949 г. София - 59)*

Не трябва да се влюбваме в тялото. Тялото е като дреха и трябва постоянно да се преобразява. Ние, съвременните хора, в живота трябва нашият ум постоянно да се преобразява, и нашето сърце да се преобразява, и душата ни да се преобразява. Всичко да расте. Сега на какво мязаме? *(ОЖИВЯВАНЕ - НБ трите зова - 7.3.1943 г.)*

Няма човек, който да не чувства поне най-малкото раздвижване в себе си. Който чувства това раздвижване по-силно, той се страхува, безпокои се да не стане нещо страшно с него. Нищо страшно няма да стане - нашият кораб се движи напред, върви в определена посока към Божественото пристанище. Аз не ви говоря за гроба, напротив - щом параходът ви се подвижи, вие ще излезете вън от гроба и ще възкръснете. Това означава стихът,

който Павел казва: „Ние няма да умрем, но ще се изменим.“ Какво ще стане с нас? Ще си легнете като буба и на сутринта ще станете като какавида; втората вечер ще си легнете като какавида и на сутринта ще станете като пеперуда, която свободно ще каца от цвят на цвят да събира сладкия нектар на цветята. Какво стана с нас? Преобразихте се.
(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 152)

„Ами ако се уплаши?“ - Ако остане той да се плаши от гроба, това е загубена работа. Той не трябва да се плаши от умрелите, но да се плаши от това, че няма да отиде там, дето трябва. Човек трябва да съзнава, че е изгубил Божията любов. А какво по-голямо нещастие от това да изгубиш любовта? От какво произтичат скърбите? Това е самосъзнанието у човека, че е изгубил най-ценното, най-хубавото, най-доброто. Но най-малко ако проблесне в човека някакво щастие, той казва: „Ето, тук е любовта.“ Но скоро вижда, че не е. *(НБ - НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО изд. 1999 г. София - 13)*

Онзи, който помни при смъртта си как е бил в гроба и присъствал при разлагането на тялото, когато му кажат да направи нещо лошо, отлага. "Не аз помня какво беше там в гроба!", а който не помни това, отива да прави престъпления. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 220)*

Който излиза от гроба, той е чист вече; който влиза, ще се очисти и отново ще дойде, но вече чист и обновен. *(СИЛА И ЖИВАТ II том - изд. 2006 г. София - 371)*

Ако обичаш, и да умреш, непременно ще възкръснеш. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - изд. 1949 г. София - 59)*

ДО 40-я ДЕН НА ЗЕМЯТА

Една душа до 40 дни е заета изключително със себе си. Завеждат я на всички места, дето е живяла, за да види целия си живот. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША / том - изд. 1999 г. София - 223)*

Ако разбирате оня свят, да може човек от този свят да минава в онзи, няма по-красиво нещо. Няма по-мъчно нещо без превозни средства в оня свят. Има една смъртна река, през която трябва да минеш, пък мостовете са развалени. Водата е толкова нечиста, че ако речеш да преминеш през нея, да я прегазиш, трябва ти 250 години, докато се изчислите от смрадта. На тази река има тънък конец, като паяжина, прекаран над реката. По този тънък конец реката трябва да минеш и то без върлина. Ако не може да държи равновесие по този тънкия конец, може да се наклони на една или друга страна и да падне в реката. Та казвам: когато говорим за добрия живот, за любовта, за радостта, за истината, подразбираме онова състояние, че като дойдем до този конец, да имаме равновесие. Любовта да бъде в центъра, отляво ще бъде Мъдростта, отдясно да бъде Истината. Тия трите Божествени сили ще ни прекарат през този тънкия мост, ние ще бъдем в безопасност. Любовта, Мъдростта и Истината са потребни за минаване от този свят в другия, за да можем да минем през тази смъртна река. Някои казват: "Защо трябва да обичаш?" Ще се учиш да обичаш, защото ще пазиш равновесие. Ти не може да обичаш някого, понеже има смрад, краката му миришат, ръцете, дъхът му мирише. Ако тук малкият смрад не може да го носиш, как ще го носиш онзи, в който ако паднеш, 250 години трябва да се

переш, докато се изчистиш. Ти трябва да обичаш, че ще минеш по-лесно. 40 дена ще вземе, докато се мине от този свят в оня свят. 40 дена ще пътуваш, докато минеш от единия бряг до другия бряг. Ще ходиш, ще се връщаш, ще ходиш, ще се връщаш 40 дена, на 40-ия ден ще ти отворят вратата. Има врата там, че трябва да минеш в другия свят. Идеш до вратата, ще се върнеш назад. 40 дена наред ще те изпитват. Най-напред ще те питат как си живял, върнат те назад. Пак отидеш, пак чукаш, ще те питат, как чувстваш, как обичаш хората, как мислиш. Ще ходиш, ще ти задават въпроси и ти ще отговаряш. Ако на всички въпроси отговориш както трябва, ще ти отворят вратите, ще влезеш в другия свят. Ще те приемат вече да живееш... Казвам: 80 пъти нас като ни режат, все ще научим нещо. 80-90 пъти като те обрязват, ти ще се научиш как да живееш, как да постъпваш, как да чувстваш и как да мислиш. *(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 300)*

ДОЛНИТЕ СФЕРИ НА ДУХОВНИЯТ СВЯТ

АСТРАЛЕН СВЯТ – ЧИСТИЛИЩЕТО

Та докато хората ни говорят за този свят, работите ни добре вървят, но като почнат да ни говорят за онзи свят, че е красив, че е хубав, като че ли с нож ни прерязват. - Не ни се харесва да слушаме за този свят. Защо? Защото този свят го разбираме, а онзи свет не го разбираме. Аз не съм виждал нито един човек, който да умира радостен. Малки изключения има в това отношение. *(ПРИЗОВАХА ИСУСА - 23 НБ Благоприятната Господна година - 17.03.1935 г.)*

Умирането не е произволен процес. Има закони, които определят умирането. Да умре човек, това значи да му дадат от невидимия свят паспорт, заверен и подписан от държавата, в която е живял и от тази, в която заминава. Щом взема паспорта в ръката си, той заминава и се готви да мине през ред митници. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - старо издание - 293)*

Човек като изживее известно време на Земята, като си изкара работата отива горе, като онзи, който цял ден е работил и вечер се прибира в дома си да почине. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 219)*

Всички хора не умират по една и съща причина. Светията умира по едни причини, а грешникът по съвсем други. И за единия, и за другия е страшен пътят през смъртта. Не е лесно да мине човек през смъртта. Мъчно се минава през тъмната зона на смъртта. Там душата среща своите приятели, които ѝ се притичат на помощ. Колкото повече приятели има човек, толкова по лесно минава през тази зона. Мине ли благополучно през тъмната зона, душата влиза в Духовния свят. *(ОПРЕДЕЛЕНИ ДИЖЕНИЯ - изд. 1938 г. София - 36).*

Тези, които умират, ги пущат в Чистилицето. Тези, които ги бракуват, тези, които заспиват, те чакат прераждане. Тези, които заминават, отиват в Рая. Грешните се мъчат. Тези, които се стремят да се усъвършенстват, те се трудят, а пък тези, които помагат на другите, те работят. *(ВЕРИГАТА - изд.2007 г.- 138)*

Всеки човек влиза в живота, след като е прекарал няколко години в затвора - в долните сфери на Астралния СВЯТ. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г.София - 360)*

Като влезеш в Астралния свят, всички срещи с хората, всички картини на минали прераждания ще минат през вашия ум. *(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ – 1921 Г., старо издание - 67)*

Които не знаят името Божие, те ще видят страшното лице на смъртта, те ще видят нейните остри ножове. Смъртта не постъпва еднакво със всички хора. Страшно е да видите човек, надупчен от ножовете на смъртта! Тя вземе ножовете си, седне при умиращия, започва да бодне и говори: Помниш ли, преди едиколко си години, ти обра една бедна вдовица? Помниш ли, преди еди-колко си години, ти изнасили една мома? Помниш ли, когато уби майка си? Дупчи този ангел и припомня на човека всички грехове и престъпления на миналото му. Не мислете, че като заминавате за онзи свят, Духът ще ви посрещне. Не, първо ще минете през ножовете на смъртта. Казвате: Ще се молим! С молене работа не става. Ще се обърнете към Бога с всичкото си смирение и ще се разкаете за всичко сторено до сега. Колкото и да не искате, ножовете ще ви заставят да се покаете. При последния нож, при последното дупчене, ангелът на смъртта ще ти каже: „Помни, че преди три хиляди години Господ ти даде последните условия за изправяне, но ти не ги използваш. Ако желаеш, и сега можеш да се изправиш“. Тогава ти започваш да плачеш, и да се молиш, да се разкайваш за греховете си. Молитвата не спасява, но помага за пречиштането на човека. Докато човек не върне всичко, което несправедливо е взел, той не може да се изправи. Това очаква всички хора. Те търсят лесния път, но трябва да знаят, че ангелът на смъртта иде

вече Голямо дупчене предстои. Можете да се молите по десет пъти на ден, това нищо не значи, дупчене ще има. Едно може да ви спаси - да произнесете името Божие. Само при това положение смъртта ще покаже светлото си лице. Не знаете ли това име, дупчене ще има. Който се освободи веднъж от ножа на смъртта и види белия свят, той повече не греши. Кой каквото и да му обещава, той казва: "Ти бил ли си дупчен от ангела на смъртта? Слушал ли си думите, които той говори? Аз съм опитал всичко това и съм решил вече да не нарушавам Божия Закон." Който още не е видял страшното лице на смъртта, за него е казано, че той е крадец и разбойник. *(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ, НБ - Мнозина казваха - 04.1927 г.)*

Умира. Като умре обаче, вижда своето заблуждение. Това състояние на смърт представлява минаване на Божественото съзнание от едно състояние в друго. Всякога между два етапа, между две граници А и Б на Божественото съзнание се намира една междина С, наречена долина на смъртта. Това значи, че човек трябва да се освободи от всички свои лъжливи възгледи за Живота. В това отношение смъртта изчиства праведния човек, а грешния, упорития човек го оставя да си носи последствията, *(РАЗУМЕН ЖИВОТ - МОК III в. 21.10.1923 г.)*

Като отидете едни ден горе, ще ви покажат какво имате да вземате и какво имате да давате. Ние сме отговорни за мислите, които изпращаме. Ще ни съдят, ако са лоши. Защото сегашният живот е построен въз основа на мислите от миналото. Това, което мислиш се хроникира. Един ден ще ти го покажат и ще ти кажат: „Това е твое“. Това е то съдбата... И за добрите и за лошите мисли ще

ПАТИМ. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 197)

Казвате: Този човек ми изгори сърцето. Как горите тук, не зная, но помирете се с този човек, докато сте на Земята, за да не горите в онзи свят. Страшен е огънят на Земята, но по-страшен е огънят на онзи свят. (ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТИТЕ ИСТИНИ КЪМ ЧОВЕКА - изд. 1933 г. София - 116)

... имате свобода да говорите, колкото и каквото желаете, но същевременно трябва да следите колко от изказаните думи са на място. Казано е, че за всяка празна дума ще давате ответ. Един ден, като влезете в астралния свят, ще се намерите в чудо. Там ще ви дадат задача, да изброите колко думи сте изговорили през целия си живот и колко букви има във всяка дума. И най-после, ще ви заставят да проследите добрите и лошите последствия на всяка дума. Само по този начин ще пречистите живота си, ще отделите потребното от непотребното. Като се пречистите, тогава ще ви приемат в духовния свят. Ако сте изговорили определеното число думи в живота си, ще останете в духовния свят; ако не сте изговорили определеното число думи, ще ви върнат на Земята, да свършите задачата си. (ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ - изд. 1934 г. София - 12)

За да ликвидирате с кармата си, трябва да се примирите с всички хора. Докато са живи, по-лесно може да се примирите. Щом идат в другия свят, по-мъчно може да се примирите, изменят се вече условията и вслествие на това кармата по-мъчно се ликвидира. Ще гледате по възможност бързо да изглаждате всичките си отношения. Ако това не може да направите, тогава защо ни е школата? Като вле-

зете в другия свят, той трябва представя за вас само една почва. Онзи, който не е работил в този свят, след като замине, дълго време ще дреме или ще чака кармата му да узрее в чистилището. Пък няма нужда да чакате с години да ви пържат в чистилището. Тук, в школата, в половин година може да минеш чистилището, а там може да ти вземе 4-5 години. Защо ще чакаш 4-5 години, докато минеш чистилището, когато тук, на Земята, може да прекараш този курс в 6 месеца. *(КАЧЕСТВАТА НА УМА, СЪРЦЕТО И ВОЛЯТА – изд. АЛФА-ДАР 2008 - 283)*

Молитвата не спасява, но помага за пречистването на човека. Докато човек не върне всичко, което несправедливо е взел, той не може да се изправи. Това очаква всички хора. Те търсят лесния път, но трябва да знаят, че ангелът на смъртта иде вече Голямо дупчене предстои. Можете да се молите по десет пъти на ден, това нищо не значи, дупчене ще има. Едно може да ви спаси - да произнесете името Божие. Само при това положение смъртта ще покаже светлото си лице. Не знаете ли това име, дупчене ще има. Който се освободи веднъж от ножа на смъртта и види белия свят, той повече не греши. Кой каквото и да му обещава, той казва: "Ти бил ли си дупчен от ангела на смъртта? Слушал ли си думите, които той говори? Аз съм опитал всичко това и съм решил вече да не нарушавам Божия Закон." Който още не е видял страшното лице на смъртта, за него е казано, че той е крадец и разбойник. *(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ, НБ - Мнозина казваха – 04.1927 г.)*

Казвам: време е вече всички хора да изчистят съзнанието си, да бъдат готови да потърсят Бога с всичкото си сърце, да научат името Му. Щом наме-

рите Господа, Той ще ви се изяви във всичката пълнота. Щом Го намерите, Истината ще ви се разкрие, и вие ще изпитате небивала радост в душите си. *(МНОЗИНАЯ КАЗВАХА - изд. 1933 г. - 16)*

Всеки човек влиза в живота, след като е прекарал няколко години в затвора - в долните сфери на Астралния СВЯТ. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 360)*

Много път човек влиза в затвора и излиза от него, докато научи нищо и облагороди характера си. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 360)*

ТЪМНАТА ЗОНА

Когато умираш, ти се струва, че цялата вселена се разрушава, че нищо не остава. Такъв мрак, толкова страдание, което не си сънувал. И на сън не ти е идвало толкова страдание и на ум не ти е идвало, такива страдания ще имате. *(ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - Вам завещава царството - 02.07.1939 г.)*

Има една тъмна зона около Земята, в която виждат всички отрицателни човешки мисли, желаниа и постъпки. Докосне ли се до тях, човек настръхва. Когато възвишената същества минават през тази зона, те, като Мойсея, вдигат тоягата си и я разделят, отварят си свободен път. Който има знания, лесно минава тази зона; който няма знания, удавя се в нея. Мостът, който свързва тъмната зона със светлата, е много тесен, като конец. Праведният лесно минава по него. В това отношение той е акробат. Грешникът, обаче, като дойде до него, поколебае се, завие му се свят и пада в пропастта. Затова е казано, че когато заминава за другия свят, човек трябва да се откаже от всичко земно, от всич-

ко човешко, нищо да не носи със себе си. Само така той може да мине благополучно тъмната зона. Като познавал човешката природа, Бог поставил тъмна зона за граница между този и онзи свят, да не стават никакви кражби. На Земята можеш да крадеш, колкото искаш, но в обетованата земя не се позволяват никакви кражби и престъпления. Там можеш да занесеш само светлите си мисли и желания. Там всичко е безсмъртно. Дойдеш ли до своите смъртни мисли и желания, ще ги оставиш на Земята. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - изд. 1942 г. София - 85)*

Заминалият трябва да мине през една тъмна зона и само онези, които разбират законите на материята, могат да минат през зоната, без да ги забележат нисшите духове. След смъртта нисшите духове почват да гонят човека в тъмната зона, за да отнемат това, което той носи. Който е живял добре, лесно ще мине оттам, ала е мъчно за онзи, който не живее добре. Такива души до 40 дни след смъртта са на голямо изпитание. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧУВЕШКАТА ДУША - изд. 1999 г. - 220)*

Ако речеш да минаваш в другия свят, има един неприятел, ще те обстрелва с оръжието си, с картечници, с най-модерни оръжия. Като минаваш, удрят те с тия снаряди. Човешките мисли, човешките чувства и човешките постъпки са броня, която удря неприятелят, ти със своя танк ще минеш, ще те обстрелват. То не е лесна работа. Ще има един Ангел да те ръководи, но този Ангел ще те тури в танка, който ти си направил. Той ще върви напред със своя танк, няма да те тури в неговия, но ти със своя танк ще пътуваш, ще го опиташ. Ако не го пробият гранатите, ще идеш в другия свят, ако го пробият, щом ти развалят танка, ще се върнеш назад. Туй го

наричат прераждане. Пак ще направиш друг танк, ще дойдеш до смъртта, оня неприятел пак обстрелва, оръжие има... На един праведник танкът му е направен от диамант, нищо не може да го пробие.

(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 302)

Преди да влезеш в красивия свят, ще те нападат страшилища, като тукашните паразити; това е преминаване през тъмната зона и като те нападат, ти можеш да офейкаш. А трябва да минеш през този свят, за да отидеш в красивия. Те не могат да ти направят нищо, но ако се поколебаеш, губиш. Не трябва да се разколебаеш. В неразколебаването на съзнанието е великото. Ката влезеш в тази тъмна зона, ще те гонят лошите духове и ще се нахвърлят върху теб; това е един голям изпит. Там е последната инстанция и след това се отварят вратите. Като преминаваш през тъмната зона, ще чуеш най-обидните думи, които никога не си чул на Земята. Тъмните духове няма да оставят нищо свято, което да не опетнят. Ще срещнете тези противоречия и тогава ще се научите да затваряте слушалките на телефоните.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 232)

Когато умира човек, трябва да мине транзит през смъртта, с експреса, и да влезе в живота. А тъй, да го хванат като роб, че после да го изкупват, това не ви желая. Аз не желая никой от вас да остане в царството на смъртта. По-лошо място от царството на смъртта няма.

(НБ ПО ОБРАЗ И ПОДОБИЕ - Разумното слово - 07.11. 1937 г.)

МИТНИЦИТЕ

Има ли нещо страшно в смъртта? Страшното е, докато минеш митницата. Митничарите ще те спрат, ще оберат всичко, което носиш. Както сме дошли на Земята, така ще отидем на оня свят. Нищо земно не можем да вземем със себе си. Всичко, с което си разполагал на Земята, е взето назаем. Ще оставиш земното и ще заминеш с празни ръце. (НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София -152)

Знайте, че вие ще заминете на другия свят с празни ръце. Всичко което имате на Земята и разчитате на него, ще ви се вземе. (НОВИЯТ КНЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София - 323)

Природата е точна и изпълнителна. Тя държи точна сметка за своите сили и не позволява да се изразходват напразно. Тя нищо не дава даром, но и¹ нищо не взема даром. Тя дава кредити на хората, но ги следи как разполагат с нейните богатства. Един ден, когато напуснеш Земята, природата те спира пред своите митници и прави баланс: толкова си взел, толкова си дал и толкова дължиш. Като види, че не можеш да платиш дълговете си, тя те пуска да заминеш за другия свят, но условно. Сметката ти остава отворена и при второ слизване на Земята пак ще ти я поднесат да плащаш. (МЕТОД ЗА САМОВЪПИТАНИЕ - изд. 1941 г. София - 94)

Една сестра, дойде една вечер при мене и каза: „Учителю, позволи ми да си замина, да се самоубия.“ - Не ти позволявам. - „Защо?“ - Ами ти си яла и пила толкова време, а сега трябва да плащаш. Чакай, няма никакво самоубиване, аз имам ниви, ще ги прекопаеш, ще ги разореш. До тогава ни помен няма да има от самоубиване, всичките въжета

са скрити. Аз зная какво значи това. Този дух, който е направил толкова пакости, сега иска да се провере незабелязано, че като отиде на друго място, и там да прави пакости. Досега аз плащам, а отсега - ти. Това е закон! Лесно е да кажем: да си заминем! Няма да си заминем, да се проверем, без да плащаме. Вие трябва да научите този закон. Някой казва: „Да умра!“ Ами знаете ли, че като излезете от тялото си, ще дойдете до една врата, дето вратарите ще ви хванат, ще ви оберат, ще ви вземат всичко, до иглица - нищо няма да ви оставят. Вие още нямате тази опитност. Някои, като умрат, все се крият, дълго време ходят измежду хората. Някой път ще трябва да минете през една баджарница, през втора, през трета - четиридесет" и четири са те. Там ще опиташ много неща и като излезеш, знаеш ли какво ще стане с теб? Няма да остане никаква форма от теб, ще се изгубиш. Няма да знаеш какъв си и кой си бил - Стоян, Драган. Никаква форма няма да имаш! Няма да остане нещо, на което да се опреш. Няма да мязаш даже и на един лист, който вятърът повява из пространството. Ще дойдеш до положението на един пътник, който е изгубил пътя си, пред очите на когото всичко е мрак и тъмнина. *(ВИСОКИЯТ ИДЕАЛ – ООК III в. Високият идеал)*

Има нещо неразбрано за човека, като му се говори за онзи свят. Затова казвам: По-добре не умирайте. Не че онзи свят е лош, но докато +и минеш през тези митници на смъртта, през тези бирници, които ще те оберат, да те пази Господ от тях. Те така ще те оберат, че като минеш през тях, нищо няма да остане в куфарите ти. Те ще те изпратят за онзи свят гол голеничък. Затова, като се страхувате

от тия бирници, прави сте. Бирниците на онзи свет са като тия на Земята. Като попаднеш между тях, ще видиш и ще патиш - те са изпълнители на закона. И против тях има един начин. Запример в Стария завет се казва, че когато Илия се оплакал на Господа от бирниците на онзи свет, Господ му изпратил една огнена колесница, с която се подишал за небето. Илия оставил на Земята само кожата. Той минал за онзи свят благополучно, избавил се от бирниците. И втория случай да мине някой през бирниците, без да му вземат нещо, това е бил Христос. Те го хванаха, държаха го три дена в митницата и после, като дойде възкресението, Христос се освободи от техните митници незасегнат. За другите, за обикновените хора, обаче, ще има големи секвестори, те трябва да минат през всички митници, да си платят данъка. *(ПРИЗОВАХА ИСУСА - 23 НБ Благоприятната Господна година - 17.03.1935 г.)*

Гробът представя митницата, дето се преглеждат куфарите. Ако носиш багаж и с него отиваш на другия свят, знай, че непременно ще те претърсят и 'ще го вземат. За светията са необходими 40 деня за преглеждане на багажа, а за обикновения човек са нужни 45 години. Това е алегория, но вярна. Затова, именно, човек се готви още от този живот за другия. Още на Земята той придобива знания. *(НОВО РАЗБИРАНЕ - изд. 1949 г. - 129)*

Когато човек умре, нищичко от своето имане не може да пренесе от този свят в онзи. На границата има митничари, които всичко спират и задържат. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 173)*

Човек заминава за онзи свят, както е дошъл, без никакви богатства, без никакъв имот. Материал-

ните, физическите блага, той оставя на Земята, отдето ги е взел. *(ОТИВАНЕ И ВРЪЩАНЕ - изд. 1932 г. - 14)*

Като отивате за другия свят, ще оставите багажа си на митницата; малко багаж ще вземете със себе си. *(УС НОВО РАЗБИРАНЕ - изд. 1949 г. - 128)*

След като минете в друг свят, в друго едно състояние, туй, което вие не сте преживели, туй, което вашата душа не е преживяла, всичко туй ще отлети като листата и у вас ще остане само вашето. И вий ще се намерите много обикновен човек. Тук може да сте първокласен философ. Има една книжка от д-р Миркович за духа на Виктор Юго. Колко знаменит бил тук, на Земята, а там бил много обикновен. Той сам говори за себе си. Защото мащабът в другия свят е друг. *(МОК Трите зрънца - 20.02 1927 г.)*

На всяка митница ще го прегледат и ще му вземат по нещо. Щом му вземат всичко, пушат го съвсем гол, без нищо, със съзнанието само, че някога е бил нещо, а сега е нищо. Въпреки това, докато е на Земята, човек се суети, бори, кара се, търси правата си, иска слава, почести. Какво остава от всичко това? - Нищо... Човек трябва да знае, отде е дошъл и къде отива. Ако той знае, че е слязъл на Земята да се учи, това слизание има смисъл. Каквото научи, той ще го занесе със себе си. Никой не може да му го отнеме. Никаква митница не е в сила да отнеме знанието, което той е придобил на Земята като ученик. Обаче, ако мисли, че е дошъл на Земята за развлечение, като на театър или на концерт, човек се лъже... Следователно, ако човек слиза на Земята да се учи, каквото придобие, всичко остава за него. Слезе ли на Земята за развлечение и за удовол-

ствие, каквото придобие, всичко му взимат. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - старо издание - 293, 294, 295)*

Какво ще вземете със себе си на онзи свят? Вие можете да вземете само онова, което не могат да задържат на митницата. Това са вашите светли мисли, чувства и постъпки. Всичко непотребно ще остане на Земята. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ и ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 67)*

След смъртта си човек се освобождава от всичко временно и преходно. *(СЪРАЗМЕРНОСТ В ПРИРОДАТА - изд. 1949 г. София - 196)*

Живейте на Земята, ползвайте се от богатата на живота, но не си поставяйте за цел да занесете тези блага на онзи свят. Докато дойде часът за заминаването ви на онзи свят, вие трябва да сте се отrekli от всичко земно. В онзи свят има повече и поценни блага от земните. Не носете със себе си неща, които гният и се развалят, но занесете своите добри, светли и възвишени мисли, чувства и постъпки и благодарете на Бога за тях. Благодарете за всичко, което ви е дал. Благодарете и за страданията, и за радостите, които сте имали на Земята. Всичко ще се превърне на добро. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - изд. 1942 г. София - 87)*

Мисленето е единствения процес, който продължава и след смъртта. Като замине за другия свят, човек нито яде, нито диша, но мисли. *(ПЪТ КЪМ ЖИВОТА - изд. 1941 г. - 49)*

Сега, желая ви, като заминете за другия свят, да вземете със себе си своите светли мисли, чувства и постъпки, за да бъдете радостни и весели. След това ще се върнете отново на Земята, да учите и другите на това, което сте изработили и при-

добили. Следвайте пътя на свещената любов и няма да бъдете далеч от Царството Божие. (БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 67)

НА ДРУГИЯ СВЯТ – РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ

Заминаването от този свят, може да се нарече издигане. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том – изд. 1999 г. София - 219)

Един ден ще се яви пред Онзи, който го е създал, за да даде отчет за живота си - какво ще отговаря тогава? Божията светлина е толкова голяма, че всичките ви мисли, желаниа и постъпки ще се осветят, ще станат обективни, ще тръгнат след вас, както малкото дете върви след майка си - как ще се справите с това положение? Тогава ще разберете, че няма нищо скрито-покрито. Докато сте били на Земята, много неща сте скривали даже и от себе си, но пред голямата Светлина нищо не може да се скрие. Тогава ще разберете, че не е безразлично дали сте живели добре или зле. (СИЛА И ЖИВАТ II том - изд. 2006 г. София - 292)

Един ден, когато отидете на онзи свят, няма да ви питат как сте живели, но ще прекарат светлината през вас и всичко ще се очертае на екрана. Ще ви кажат: „Гледайте сега, сами да видите какъв живот сте прекарали на Земята." Вие ще видите живота си в картини, отначало до край. Вие ще видите как сте родени, в какъв дом, кой е бил баща ви и коя майка ви, през какви перипетии сте минали и ще ви питат: „Харесвате ли всичко това?" Вие ще се ужасите от това, което видите, но красиво е да видите своите животи и да се изправите. На този екран вие ще видите и добрите работи, които сте

правили, и лошите, и по този начин ще можете да се оправите. Като видите погрешките си, ще разберете, че много неща не са били така, както вие сте ги мислили. Тия картини ще ги видите в един по-висок свят от физическия. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - изд. 1999 г. София - 218)*

Когато отидеш в Невидимия свят, трябва да си готов. Ако не си готов, ще те върнат. Не всеки, който отива горе е приет. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТ ДУША - I том - 211)*

Ако продължавате да вървите по пътя, по който сте тръгнали, след сто години най-много, от вас ще останат само кости; мислите и желанията ви ще се пръснат в пространството. Като влезете в Астралния свят, ще се намерите в положението на блудния син: ще ходите окъсани и боси, гладни и жадни, и ще търсите път да се върнете отново на земята. Не е добро положението на грешника на земята, но още по-лошо е в Астралния свят. Докато е бил на Земята, той си е хапвал повечко, но в Астралния свят е осъден на вечен глад. Пред него стоят трапези с богати ястия. Щом се приближи до тях, те веднага се вдигат от местата си. Той ги гони, тича след тях, но не може да ги достигне. Гладът му се усилява, но не може да го задоволи. Ако някой е обичал да се облича хубаво, като отиде в Астралния свят, ще гледа богати витрини с разкошни дрехи, но нито една от тях не ще може да облече. Обаче, друго е положението на праведния. Когато пожелае да си хапне, трапезите сами ще се спират пред него. Каквато дреха пожелае да облече, такава ще му се даде. Той ще се разхожда свободно из райската градина, ще слуша пеенето на райските птички. Ако иска да отиде на концерт, ще го заведат да слуша

видни музиканти. От време на време ще посещава лекциите на знаменити професори. *(ДОБРОТО ВИНО, НБ, 1918 г.)*

Религиозните хора се готвят, като заминат от този свят, да отидат в друг, по-организиран и съвършен. Ако от плодните дървета падат незрели плодове, къде ще отидат - ще ги изнесат ли на пазара, ще ги сложат ли на трапезата на някой богат човек, ще ги видите ли в джоба на някое дете? Незрелите плодове ще отидат при дънера на стеблото, докато изгният - за тях другият свят е затворен; незрелите плодове ще останат дълго време на дървото – тукашния свят, докато узреят. Следователно, за неподготвените хора този и онзи свят е един и същ. Дълго време човек ще живее на Земята, дето ще се учи, ще расте и ще се развива, докато свърши развитието си. Тук ще следва първоначално училище, после прогимназия, гимназия и университет, и след това ще влезе във великата житейска школа да приложи наученото и най-последно, когато завърши, последната житейска школа, тогава ще влезе в организирания свят, наречен Небе. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 237)*

Вие мислите, че човек като е на Земята, живее. Но човек, който е на Земята, е на изпитание. Него само го изпитват може ли да живее. И след като го изпитат ще го пратят на друго място. *(ПОСТИЖИМОТО - изд. 1999 г. София - 67)*

Като дойдете при царската врата, ще те накарат да декламираш едно стихотворение или да кажеш някоя сентенция, или до изпееш една песен, или ще направиш някоя постъпка, за да те изпитат, *(АКОР-ДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 221)*

И на оня свят не го приемат за ученик, ако не диша правилно. Като отиде на оня свят, веднага ще го спрат пред райската врата и ще го накарат да прочете „Добрата молитва с вдишване, задържане и издишване на въздуха. Ако не маже да прочете правно, с дълбоко дишане, няма да го пусна в рая. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – изд. 1940 г. – 400)*

Ако са изплатили дълговете си на Земята, ще отидат направо в рая. Обаче, ако не са изплатили дълговете си, много време ще стоят пред райската врата и ще хлопат, докато един ден отново слязат на Земята, облекат се в плът и започнат съзнателно да плащат дълговете си. Като изплатят дълговете си, като се примирят с всички хора, райската врата ще се отвори за тях. Това значи, да придобие човек любов. Райската врата се отваря за онзи, който носи любовта в себе си и я прилага. *(РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ - изд. 1941 г. София - 175)*

Един американски милиардер умря. Понеже на Земята заемал все първи места, направо отишъл при свети Петър, да му отвори райската врата, да влезе в рая. - „Почакай малко, трябва да се прегледа животът ти, да се види какви добрини си направил.- Съградих една голяма църква. – Благодариха ли ти за това? - Всички вестници писаха за мене. - Значи платено ти е за това добро. – Друго добро направи ли? - Със свой средства построих един университет.- Как ти благодариха? - Пак писаха вестниците за мене, приеха ме за почетен член на университета. - И за това ти е платено. Спомни си да си направил някое добро, за което да не ти е платено." Милиардерът напрегнал ума си и започнал да мисли. Най-после си спомнил, че един ден, като отивал в кантората си, настигнала го една

бедна вдовица, която го молила за някаква помощ.. Понеже бързал много, нямал време да се спира, подхвърлил и един долар. Бедната вдовица взела долара и той се освободил от нея. -„Ето едно добро дело, за което трябва да се обърнем към Бога. Той да разреши въпроса." Отишли при Бога, разказали случая и той отговорил: „Дайте на милиардера два долара и го върнете на Земята." *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 65)*

Когато отидеш там, няма да те питат колко книги си написал, но ще разгледат дали ти самият си хубаво написана книга. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 220)*

За ученика, като се изучи на Земята и е взел диплома, отиването му в Онзи свят е благословение, в противен случай той не може да работи там. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - III т ом - 2001 г. София - 207)*

Една баба сънувала, че отишла на оня свят. Първото нещо, което видяла там, било една голяма маса, покрита с бяло, и пред нея седели няколко белобради старци с книга в ръка. Тя разбрала, че четат нещо, занимават се. Това я смутило, понеже не знаела какво да говори и как да се обърне към такива учени хора. Един от тях запитал:

- Бабо, защо си дошла? Знаеш ли да четеш и да пишеш?

- Не зная, не съм учила.

- Щом не знаеш да четеш и да пишеш, ще носиш вода.

- Е, синко, цял живот носих вода на Земята, дотегна ми вече, а вие и тук ме карате на същата работа.

- Ако не искаш да носиш вода, ще се върнеш на Земята, да се научиш да четеш и пишеш (СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. Бяло Братство София 2006 г. - 238)

Ще кажете: да заминем веднъж от Земята, да си поживеем и ние малко спокоен и красив живот. - Не се отива изведнъж в Ангелски свят. След заминаването си от Земята, непробудените души минават през един преходен свят, дето няма още истински ред и порядък. Тук те престояват известно време, според степента на своето развитие. Пробудените души, обаче, минават и заминават този свят, без да се спират. От тук те отиват в Ангелския свят - свят на разумност, свят на истина и красота, свят на любов, свят на вечна светлина. (ПО БОГА НАПРАВЕНИ - изд. 1929 г. - 92)

Някой път вие сте недоволни от земния си живот. По-добър, по-красив от сегашния ви живот няма. Казвам ви: Не бързайте да отидете на Небето. Сега Земята е Небе за вас. И като умрете, пак ще останете на Земята. Аз поне така виждам нещата. Едва погребете някого, а той ходи из София. Софианците са тук. (ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - НБ 38/39 г.)

Вие казвате: „Отиде старият човек! Бог да го прости!“ - Къде отиде? - „На онзи свят, на Небето.“ Който разбира нещата по този начин, той ще се намери в противоречието, в което изпаднал един вярващ, като слушал проповедта на един английски проповедник за онзи свят. Дъщерята на този вярващ наскоро заминала за онзи свят, затова той запитал проповедника: като проповядваш за онзи свят, кажи ми, моля ти се, къде е моята дъщеря, която наскоро напусна този свят? Проповедникът отговорил: „Дъщеря ти е на Небето“. Един от при-

състващите в събранието, който седял близо до този баща, казал: „Господине, вашата дъщеря не е на небето, но в събранието, при вас.“ Проповедникът казва, че дъщерята е на небето, но не я вижда. Богомалецът казва, че дъщерята е в събранието, при баща си, и я описва каква е на ръст, какви очи има, каква коса и т.н.; същевременно той казва на бащата какво иска дъщеря му от него. Кой от двамата говори истината? Проповедникът твърди нещо, което не вижда, а богомалецът твърди това, което вижда и знае положително. *(НАШЕТО МЯСТО - изд. 1932 г. София - 90)*

Душата, която си заминава, ако не е свободна от земни връзки, остава тук, долу, да живее; за да отиде във висшите сфери, тя трябва да се освободи от всички земни връзки. Човек, който е привързан много към този свят, след смъртта си отива в по-лош свят, а като не е привързан, отива в по-добър, *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 220)*

Страшно е положението на безплътния човек, който живее със желанията си, но нито е на Земята, нито е на Небето. Това положение е подобно на човека в пустинята. Силното слънце го изгаря, жаждата го мъчи, а той е сам в пустинята, забравен от всички. Като знаете това, бъдете внимателни към своите желания и към себе си. Дойде ли в сърцето ви някое добро желание, вижте имате ли условия да го реализирате. Ако имате условия, използвайте ги, за да не се мъчите на старини. Пазете се от всички мрачни мисли, чувства и неразположения, които водят човека в крайности. Вие сте млади, здрави, силни, способни за работа и за учене. Защо трябва да

се поддават на песимистични мисли и чувства? Всички мрачни мисли са чужди, не са ваши. Вие сте ги приели отвън някъде. Някой ваш пралядо, заминал преди двеста години за онзи свят, понеже не е подготвен да живее там, лута се из пространството, докато дойде някой възвишен дух при него И му помогне да се прероди. (МОК б. г. Координиране на силите - 08.05. 1927 г.)

Някой човек изчезнал от Земята и мислите, че е умрял. Вдовицата търси мъжа си, не знае къде е, а пък той е до нея от дясната ѝ страна и ѝ говори, но тя нито го вижда, нито го чува. И нему му е мъчно, че вече не го разбират и той предава своята мъка на домашните си. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - 207)

"Дали скоро ще умра?" Казвам: е, да умреш хубаво е, но не те искат още. Не е добре да умреш, да заминеш от този свят без да са те повикали, че да чакаш с години пред вратата на онзи свят. Ти чукаш, никой не те приема, ти чукаш, никой не те приема. От там ще ти кажат: "Не е време още да дойдеш в този свят, ще се върнеш назад." Това е лошото! Има много такива души, които се скитат между този и онзи свят, че не са нито тук, нита там. Това са били все отчаяни хора, които се се самоубили. (СИЛА И ЖИВОТ – VII серия - беседа "Койт о се учи" - 15)

Като екзекутират престъпници, те стават по-опасни, остават на Земята и вършат престъпления чрез други хора. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд.1999 г. София - 36)

...осъдените на смърт, когато влязат в другия свят, стават по-опасни. Затова аз съм на мнение, лошите хора да се турят в затвора, за да се превъз-

питат и преобразят. (СИЛА и ЖИВАТ II том - изд. 2006 г.София - 72)

Много хора като умрат, ходят инкогнито между другите... Между другите хора са, но вие не ги виждате. (ООК IV г. - 21 лекция - изд.1927 г.Русе - 17)

Денем умрелите се чудят защо не ги виждаме и не ги познаваме, като ги срещнем, а нощем, като ги виждаме, говорим с тях. Срещате някой умрял и ти казва: „Добър ден", а ти го отминаваш и му се струва странно. Той казва: „Толкова години се познаваме, защо не ме поздравява?" Тези умрели, които правят това, живеят в един полуматериален свят, те не са се приготвили и с години живеят там. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 217)

Заминалите, които не са събудени, живеят в един свят на илюзии. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 219)

МЕЖДУ ЗЕМЯТА И НЕБЕТО

Някои искат да умрат, за да отидат на онзи свят. Умирането ни най-малко не въвежда човек в онзи свят. Аз да ви кажа: не мислете, че човек като умре, отива в онзи свят. Аз се абстрахирам от това, което се говори в свещените книги, и от това, което учените и богословите пишат. Според мене със смъртта къщата на човека се продава и той остава на пътя. За да не си съвсем на пътя, веднага ти дават една малка стаичка, една квартирка, и ти се настанияваш като кираджия* (наемател) ту при майка си, ту при баща си, ту при брат си или сестра си, някоя твоя роднина или приятел и си мислиш, че си в онзи свят, а всъщност ти си в една стаичка при

твой приятел или роднина. За онези хора, които вярват, че са в онзи свят, така е, в онзи свят са. Но онези, които добре разбират положението, знаят къде се намират. *(ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ - И ще родиш син - 28.01.1940 г.)*

Ако човек умре преждевременно, през останалите години остава на Земята да работи невидимо и след това се качва горе. Има някои, които умират млади, но не умират преждевременно, защото такъв е техният план. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - изд. 2008 г. - 212)*

Лошо е, когато хората умират преждевременно. Понеже, ако умре преждевременно, трябва да остане тук, докато се попълнят годините. Например ако умре 20 години по-рано, трябва да остане 20 години тук. Та когато човек замине навреме, тогава е развързан. Ако остане тук, ще влиза в този, в онзи. Някои заминали, които не са напреднали, обсебват други, искат да ядат, хвърлят паници, вдигат шум. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - III том - 2001 г - 207)*

Ако някой си замине десет години по-рано, то десет години ще остане тук, да довърши работата, защото на човек му трябва опитност, материал... Тези хора, които биват убити, остават на Земята и ако не са напреднали, подбуждат другите да отмъщават за тях. Войниците, които биват убити на бойните полета, отиват горе като работници, за да убеждават въплътените, че не трябва да воюват. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 225)*

НА НЕБЕТО

КАКВО ЩЕ ЗАНЕСЕШ

Какво добро си пожелал, подтикнал или направил -
безкористно

Защо трябва да живеем добре? И в оня свят трябва да имаш ценностите на добрия живот, които ще занесеш. В оня свят като идеш, какво ще занесеш? В оня свят като иде един обикновен човек, може да живее само 45 години. Толкоз пари има, като изяде парите, трябва да се върне. Там не обичат скитници да има. Трябва да знаеш да работиш.

(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 302)

Като отиде на оня свят, човек трябва да занесе нещо. Плод се иска от всеки човек. Трябва да изработи нещо, да занесе изработеното със себе си, за да разберат каква нова работа да му дадат. Всеки човек представя нещо от себе си. Някой изработил плод, друг - извор, трети - ноти. Каквата форма да представи човек, важно е тя да бъде красива - да обърне внимание на съществата От Възвишения СВЯТ. *(СПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА – изд. 1942 г. София - 296)*

Като отидеш на оня свят, с какво ще се похвалиш? Ако си художник, ще се похвалиш с картините си; ако си поет, ще се похвалиш - с поезията си; ако си силен - със силата си. Докато е на Земята, човек може да се похвали с много неща; важно е какво ще занесе на оня свят. Ако си добър, истински педагог, ще се похвалиш за педагогиката си; ако си добър баща или добра майка и си отгледал добри деца, ще се похвалиш с децата си. Всичко това е на Земята. Какво можеш да занесеш на оня свят? - Там мо-

жеш да занесеш само любовта си - нищо друго не приемат. Ако имаш обич, любов в сърцето си, ще бъдеш приет на Небето. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. - 67)*

Знаете ли какво правят умрелите хора? Когато умните, добрите хора умират, знаете ли какво правят? Знаете ли къде отиват те? Те не отиват направо на Небето. Те казват: „Ние имаме много работа, която не сме свършили на Земята. Ние още не сме живели за Господа, затова сега трябва да свършим тази работа.“ Тогава 100-200 души се събират около един беден, закъсал човек, на когото работите са много объркани, и започват всички да работят за него, докато го подигнат. Щом го подишат, те го оставят свободен и му казват: „Хайде сега, служи на Бога. Иди да работиш за Господа.“ Като му направят това добро, те фотографират този беден какъвто е бил отначало и какъв е станал сега и с тази фотография те тръгват на небето, да покажат как 100-200 добри и умни хора са могли да подигнат един беден човек. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - изд. 1999 г. София - 126)*

Ако умреш сега, и в онзи свят ще бъдеш какъвто си тук. Ще ви приведа един пример: отива един английски мисионер във Великия Океан на един остров. Една вечер, като се занимавал, гледа, влиза един стар човек с една брада и с добър изглед, седнал на стола и казва му: „Да се не уплашиш, аз, казва, не съм от живите хора, но съм от умрелите, много съм нещастен, аз съм англичанин. Бях владика. Преди двеста години живях в Англия един порочен живот, двеста години се скитам и не мога да намеря спокойствие на душата. Ти си проповедник, започни да ми говориш, да се обърна към Господа и да се спася.“ Поседял и помислил. Казва: „От този свят или от онзи свят?“ Започнал да му проповядва. На другата вечер иде и води още един със себе си. На третата вечер дошли трима, после четирима, петима, цяло едно събрание. Станали тол-

коз много, че той все проповядвал. Онези, които са се обърнали, не идели, но забелязали, че този проповедник отслабнал, заболял, дали му отпуска. Проповедникът само не заминал за другия свят. Но, когато отишъл в Англия, той изследвал и намерил, че туй, което му е казал онзи владика, е вярно. Намерил точно тъй, както му е казал. Намерил, че преди двеста години живял е такъв владика. Някой казва: „Като ида в оня свят, ще служа.“ И там, и тук трябва да обичаш. Ако с любовта си и тук обичаш, и в оня свят като си, пак трябва да обичаш. Ако си в оня свят без любов и в този свят без любов, и тук, и в оня свят е едно и също нещо. С любов, и тук, и в оня свят е едно и също нещо. Та казвам: Искам да влезете в оня свят с любов и в тоя свят да влезете с любов, отколкото да чакате без любов и да идете в оня свят. Не ви желаят в оня свят, без любовта. Любовта към Бога е всичко в света. *(ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ - 6 Новият закон – 23)*

ДУХОВЕНИЯТ СВЯТ

Мине ли благополучно през тъмната зона, душата влиза в духовния СВЯТ. *(ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ - изд. 1938 г. София - 36)*

Трябва да излезем от физическия свят и да отидем в Духовния, в който има много повече условия за развитието ни. *(СИЛА И ЖИВОТ - II т ом - изд. 2006 г. София - 48)*

Никой не може да влезе в Духовния свят, докато не издържи успешно своя изпит. Духовният свят е съвършен. Следователно, ще издържите изпита си на Земята и след това ще влезете в Духовния свят. *(НОВИЯТ ЧОВЕК – изд. 1946 г. София - 138)*

Като отидете в онзи свят, ще дишате етер, порядка материя от въздуха. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. - 399)*

Къде е мястото на Духовният свят? - Навсякъде. Този свят не се определя от мястото си, но по разумността на съществата. (ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. - 313)

Ти можеш да влезеш в оня свят и да не виждаш нищо, ти ще гледаш онзи свят като пустиня. Зависи от състоянието на човека. Но онзи, на когото умът е подготвен, той ще разбира. Апостол Павел казва: „Око не е видяло и ухо не е чуло, онова, което Бог е приготвил за ония, които Го любяат.“ Следователно, той е свят на любовта. Ако имате закона на любовта, ако тя царува, щом влезете в оня свят, ще видите колко е красив. Сега оня свят не ни интересува, защо? Една гъсеница не я интересуват цветята, понеже няма хобот, но пеперудата се интересува от цветята. Ако гъсеница влезе преждевременно в този свят на цветята, страшно ще бъде. Затуй сега човек не трябва да умира. Ти като гъсеница ще живееш години. Колко години се изискват, за да станеш пеперуда? То е една метаморфоза. Ти ще преминеш от един свят в друг, за да си починеш. Ти минаваш през всички скърби, тревоги, за да починеш. Ти ще влезеш в един свят, дето всичко е наредено, всичко ще имаш. Тогава не си ли струва да идем в оня свят? Всичко ще имаш, каквото поискаш. Казвате, че в оня свят не ядат, както ние ядем. Пеперудата не яде като гъсеницата, но и тя яде. Онези хора там, си имат език, граматика. Апостол Павел казва, че този език на ангелите, той е толкова красив, че се слуша като кимвали. Те имат отличен нежен език, една дума като каже ангелът, ще ти трепне сърцето. Един ангел ако ти каже, че те обича, ще ти трепне сърцето. На Земята и десет пъти да ти кажат, сърцето няма да ти трепне. Там и фамилии

имат, но в оня свят ревност няма. В онзи свят може да обичаш, когото искаш, никой няма право да те пита. В онзи свят блуд няма; в онзи свят разврат няма, в онзи свят лъжа няма, в онзи свят кражба няма, в онзи свят убийство няма. Всичко друго има. Целувки колкото искаш, прегръдки колкото искаш, ядене колкото искаш, спане колкото искаш, богатство колкото искаш. Но крадене няма. После господари няма. Всеки си служи. Който иска да стане господар, пращат го тук на Земята. Тогава от вас, който е кандидат за отличен слуга, той е кандидат за Небето; който мисли господар да стане, той тук ще живее. Ако искате дълго време да живеете на Земята, бъдете господари. *(СБ ВИДЯХМЕ СЛАВАТА - изд. 1999 г. София - 21)*

Смъртта е раждане в Духовния свят. Следователно човек се нуждае от духовно тяло... Като е дошъл на Земята, човек трябва да живее естествено, да изработи своето духовно тяло... Това тяло е по-съвършено, по-гъвкаво, по-подвижно. То няма никакви излишъци, нищо чуждо в себе си. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 88)*

Някой от вас трябва да се заемат да изучават качествата на духовния живот. Той е разумен живот. *(IV МЛАДЕЖКИ СЪБОР - старо издание София - 59)*

Там няма болезки, няма страдания. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 400)*

Каквото развие на Земята, човек го занася в Духовния свят, като материал за обработване. Значи, на Земята човек произвежда материалите, а в Духовния ги обработва. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 518)*

Разходите ни не трябва да бъдат излишни, по-неже разходите ни на физическия свят са за сметка на духовния. Който живее разкошно на Земята, той е разточителен в Духовния свят. Той разпилява своята духовна енергия. И тогава като се върнеш в Духовния свят, ти ще бъдеш беден човек. Защо? – Защото си разпилял своите блага още на физическия свят. Ако прави известни спестявания, не да се въздържа, но да употребява само онова, което му е необходимо, той ще се върне в пълния живот, дето има всички условия за развиване. *(ВАС ВИ НАРЕКОХ ПРИЯТЕЛИ - НБ Закхее, сляз скоро - 24.11.1935 г.)*

Защо трябва да живеем добре? И в оня свят трябва да имаш ценностите на добрия живот, които ще занесеш. В оня свят като идеш, какво ще занесеш? В оня свят като иде един обикновен човек, може да живее само 45 години. Толкоз пари има, като изяде парите, трябва да се върне. Там не обичат скитници да има. Трябва да знаеш да работиш. *(СЪГЛАСЯВАНЕ НА МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 302)*

Духовният човек живее без никакви противоречия. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 88)*

Онзи свят е място на възвишен живот. Да мислим добро на ближния си, да се обичаме, да правим добро, това., е онзи свят. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. - 518)*

Щом се изменя и променя, то се губи. Например човек остарява - той се изменя. Трябва да влезем в категорията, дето не се изменя, но се променя, например посятото житно зърно. Мъртвите, които са изчезнали, като влезем в Духовния свят, ще ги измерим. Всичко от този свят се изменя и променя; например един престъпник трябва да се промени и

измени в своите схващания. Нашият, физическият свят е на измяна и промяна. Ангелският свят е на измяна без промяна. Божественият свят се нито изменя, нито променя. Той е основа. Върху него всичко се гради. *(ЧАСТЕН РАЗГОВОР НА УЧИТЕЛЯ в Русе на 31.12.1920 г.)*

В Духовния свят телата се движат с голяма бързина, вследствие на което, ако влезете в този свят, вие ще се намерите в голямо затруднение. Там не съществуват почти никакви посоки. Вие не знаете, къде е изток, къде е запад, къде е север или юг. Щом влезете в Духовния свят, първото нещо, което ще видите, е една светла точка, която се движи с вихрена бързина. От тази светла точка ще се поляризират две точки, две направления – нагоре и надолу. Щом видите тази светла точка, ще имате търпение да дочакате края, да видите какво ще стане с нея. Таз точка ще отива все по-нагоре и нагоре, ще се оформи като светъл образ, който ще ви се усмихне. Като ви види, че сте наскърбени, той ще ви каже: „Не се безпокойте, Бог е с вас.“ Той ще ви помогне и работата ви ще се нареди. Тази точка е различно голяма, най-много може да стигне големината на слънцето. Като видите тази светлина, вие ще се успокоите и ще се уверите в съществуването на великата разумност в света, която се грижи за всички същества. *(МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ - изд. 1936 г. София- 131 г.).*

Като влезете в Духовния свят, ще видите, че там няма затвори, няма болници, няма гробища, няма престъпления, никакви обири не се вършат там. Всяка къща е отворена. Там няма ключове, като тук. Ако ти трябват пари, можеш да влезеш в коя и да е (...) и да вземеш колкото ти са нужни. Ако взе-

меш една монета повече, отколкото ти трябва, тази монета непременно ще излезе от джоба ти и ще се върне от там, откъдето е взета. Ако отидеш в една библиотека и вземеш две книги, едната, която още не ти трябва, веднага ще излезе от ръцете ти и ще се върне назад. Ако отидеш в един магазин и си вземеш два чифта обуца, единият от тях, ще падне от ръцете ти и ще върне назад. Не е позволено да се взимат две неща. Всеки има право да вземе само по едно нещо, от това, което му трябва. Ако си взима само по едно, това не се счита за престъпление. Обаче вземат ли се две неща, едното непременно се връща назад. Тъй щото, в онзи свят няма възможност за кражби. Там не може да се краде. В онзи свят не можете да чуete повече от една обидна дума. Кажат ли се две обидни думи, езикът на човека се свързва. После трябва да кажете една добра дума, за да се развърже езикът ви. Там всичко се допуска само по един път. Ако се опитате да кажете една обидна дума, езикът ви се връзва. Ако дадете ухо на една обидна дума, ухото ви оглушава. След това трябва да кажете една добра дума, за да се възстанови слухът ви. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО БОЖИЕ - изд. 1999 г. София - 356)*

Между живите на този свят и живите от онзи свят няма разлика. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДЯША I том - изд. 1999 г. София - 219)*

... съществата от Духовния свят биват добри и лоши. Добрите същества правят добро на хората, а лошите им причиняват пакости. Добрите същества създадоха добрите мисли, чувства и постъпки; те създадоха добрите и полезни растения и животни, за да бъдат в услуга на човечеството. Лошите същества създадоха лошите мисли, чувства и

постъпки. Те създадоха вредните растения и животни, да пакостят на хората. Това, което осакатява и изопачава човешкия ум, сърце и воля, е зло. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - Ден на Любовта. 05.09.1943)*

ЖИВОТЪТ В ДУХОВНИЯ СВЯТ

Мнозина мислят, че след смъртта всичко се свършва. Добре е след смъртта да се свърши всичко, но не е така. Човек продължава да живее и след смъртта, и то толкова по-добре, колкото по-съзнателно е живял на Земята. *(НАШЕТО МЯСТО - изд. 1932 г. София - 91)*

Когато човек минава от физическия към Духовния свят, той навлиза в по-високи форми на живота и вижда, че такъв живот съществува и в духовния, и в умствения, И В Божественния. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София - 43)*

И тъй, смъртта не е нищо друго, освен заминаване на човека за друг свят, да учи това, което на времето си не е могъл да научи. Много пъти човек е отивал в онзи свят, но не е научил всичко, каквото трябва. И на Земята е живял много пъти, но и тук не е научил всичко. Ето защо, той постоянно ще заминава за другия свят и отново ще се връща, докато придобие положително знание за живота. *(ООК ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Разумни методи 25.09.1929 г.)*

Като се намерим на онзи свят, ние сме в положението на човек в чужбина. Например, ако отидеш в Америка и знаеш езика, лесно ще ти бъде. Знаете ли, колко е мъчно, да отидете в една държава и да не знаете езика? Като отидете на онзи свят, вие трябва да знаете езика, да знете реда и порядъка

там. Мнозина имате идеята, че като отидете в другия свят, ще ви посрещнат с музика и песни, ангели ще ви пеят. Така е за онези, които са готови; за онези, които не са готови, никаква музика, никакви гитари, никакви ангели няма да ги посрещнат. *(УС НОВО РАЗБИРАНЕ - изд. 1949 г. - 128)*

Онзи свят, в който отиват умрелите, е много по-красив от нашият. *(НБ ЛЮБОВТА ДАВА ЖИВОТ - Закон на вярата - 11.12.1938 г.)*

Заминаването от този свят, може да се нарече издигане. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том – изд. 1999 г. София - 219)*

В Духовния свят душата е свободна от всякакви задължения и отговорности. Каквото прави, тя го прави от любов. Животът в Духовния свят е блаженство. *(ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ - изд. 1938 г. София -36)*

Ако влезете в Духовния свят на сърцето, вие никога няма да намерите същества, седнали като вас - да седят на една място; в Духовния свят всичко е в движение, и то толкова бързо, че в това движение ви енищо не бихте видели. *(КАТО РОДИ ДЕТЕ - изд. 1998 г. Стара Загора - 274)*

Мнозина очакват да умрат, да отидат на онзи свят, там да благуват. *(НОВАТА МИСЪЛ – ООК Новата мисъл - 21.09.1932 г.)*

Ако тук си услужвал на хората, горе ще имаш по-добри условия. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 221)*

Това, което е било на Земята, не е валидно за света, в който сега живеем. Връзките на Земята не са връзки и в другия свят. Там отношенията между душите са други. Като отидеш на другия свят, мъчно

Ще намериш оня, с когото си бил свързан бил свързан. (НБ ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - Вечно подмладяване -10.10.1943 г.)

"Ще бъдем ли на онзи свят с тези, които най-много обичаме?" Точно така ще бъде. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 226)

В онзи свят хората, които се обичат, се виждат, а които не се обичат, не се виждат. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 221)

Когато отидете на онзи свят, ще се съберете с хора, които еднакво мислят с вас и имат еднакви идеи. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 221)

Любовта е един свят, трябва да се научите да обичате, понеже чрез Любовта ще си създадете работа. Ако не обичате, пак се връщате на Земята. От невидимия свят ще дойдете на Земята да обичате хората. Ще се учите да обичате. Сега това е предисловие на Любовта. Ще те пратят да проповядваш само на един човек, пък той е лош, не слуша. Нямах право да го насилваш. Ще вървиш след него ден след ден, нощ след нощ, той като върви надолу и ти ще вървиш, като се качва и ти ще се качваш, ти ще страдаш и ще се радваш с него заедно. Неговият живот ще бъде и радост, и страдание. Ако те слуша, ще се радваш, ако те слуша, ще скърбиш. Тъй ще работиш с един човек 10, 20, 30, 40 години. Като не те слуша 40 години, ще го напуснеш, ще те пратят при друг. (СЪГЛАСУВАНЕ МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 303)

После трябва да се научиш да мислиш. Пратят те да идеш да учиш някого. Че при Даровитите деца, които са гениални, има напреднали същества,

КОИТО ГИ УЧАТ. (СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 303)

Когато човешките чувства престанат да функционират, човек в духовния свят е мъртъв. (ЧАСТЕН РАЗГОВОР НА УЧИТЕЛЯ в Русе на 31.12.1920 г.)

Щом дойде новото, очите на хората ще се отворят, и те ще разберат, какво представлява духовният свят. Тогава ще живеете и тук, и там. (НОВО РАЗБИРАНЕ – изд. 1949г. - 128)

Един ден ще дойдем до положение да виждаме какво се върши не само на този свят, но и на онзи свят. Не до висшите светове, но поне дотам, дето са стигнали нашите близки. Ще имаме поща, съобщение от онзи свят и ще можем да се разбираме със своите близки, заминали за онзи свят. Ние ще получаваме поща от другия свят, с адрес от еднкоя си улица, едикой си град. И там има градове, както и на Земята. (НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО БОЖИЕ - изд. 1999 г. София - 356)

БОЖЕСТВЕНИЯТ СВЯТ

Под „Царство Божие“ се разбират добрите условия, при които човек може да постигне всичко, каквото желае. Да влезеш в Царството Божие, това значи, да си в реалността на живота, дето няма смърт, дето нещата са непреривни. (ВЕЧНОТО БЛАГО – б. Единствената сила - 11)

Вие не може да влезете от физическия свят направо в Божествения свят, първо ще минете през Духовния... В Божествения живот, взет в своята целокупност, всеки човек има свое определено място и определено предназначение. (IV МЛАДЕЖКИ СЪБОР - старо издание София - 59)

Човек след заминаването си се издига от етерния свят до Божествения свят. Неговият живот след заминаването представлява подем, възлизане. Ето защо човек живо предчувства, че му предстои един велик път на възход, че има да расте, че го очаква нещо грандиозно. Но това съзнание трае малко време и скоро след това се връща в своето обикновено съзнание. Човек, колкото и да е грешен, все му се дава възможност да надникне във Великия живот на Божествения свят, макар и за няколко мига. И това му дава подтик - да живее за него на Земята - и то идеално и възвишено. Онзи, който е подготвен, пребивава съзнателно по-дълго време в Божествения свят. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 226)*

Който живее в широкия свят, може да прави погрешки. Но ако се готви за Царството Божие, там не могат да го приемат. В Царството Божие приемат хора, които не грешат, които са се отказали вече от слабостите на обикновения човек. Някой критикува ближните си и се готви да влезе в Царството Божие. Това е невъзможно. Там критиката е абсолютно изключена. Той критикува своя ближнен, но сам не знае как да постъпва. Ако го поставят на мястото на неговия ближнен, и той ще направи същите погрешки, а някога и по-големи от него. *(ВЕЧНОТО БЛАГО – изд. 1944 г. София - 5)*

Постоянно чувате да се казва, че някой не живее добре, не мисли и не чувства право, не ходи ритмично. Така трябва да постъпва само онзи, който е изправил живота си. Но, който се е изправил, той помага на хората и никога не съди... Разумният свят държи сметка за всека неправилно изразходвана

енергия. На всяка изразходвана енергия отговаря известна придобивка. Следователно, човек има право да изразходва известно количество енергия, но срещу нея трябва да е спечелил или придобил нещо. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - изд. 1944 г. София - 5)*

Като кажете, че можете да свършите работа си за един ден, това значи да живеете в Божествения свят. В човешкия свят, обаче, за свършване на една работа са нужни много години. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 103)*

И тъй, дойдете ли до Божествения свят, вие трябва да работите. Ако не работите, ще фалирате. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 287)*

РАБОТАТА И ДРУГИТЕ СВЕТОВЕ

Искате ли да живеете добре на Земята, започнете първо от онзи свят. Щом се проявите за онзи свят, вие ще живеете добре и на този свят. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 5.18)*

Вие сега мислите, че като заминете за другия свят, ще заспите. Незнанието, което сега учите, като идете в другия свят, ще го продължите, още по-добре ще го учите. *(КАЧЕСТВАТА НА УМА, СЪРЦЕТО И ВОЛЯТА - изд. Алфа-Дар, София - 108)*

Като се говори за работа, някои мислят, че работа има само на Земята. Не; човек работи и на този, и на онзи свят. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА – изд. 1942 г. София - 296)*

На онзи свят всеки трябва да работи. Там не се приемат мързеливи хора. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 310)*

Онзи свят е свят на работа. Който отиде на онзи свят, трябва да бъде готов за работа. Там има повече работа, отколкото на Земята. Съществата, които живеят на онзи свят, непрекъснато работят. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 101)*

Който иска да върви напред, който се стреми към БОГА, който иска да расте в Божествения свят, той трябва да се труди и да работи. *(ДУХЪТ И ПЛЪТТА - 70)*

На Небето приемат само учени хора, които са напълно узрели. Който отиде там, веднага ще му се даде работа, която трябва да свърши добре - там не приемат хора без работа. Който влезе неподготвен в онзи свят, ще го оставят два-три дена като гост и след това ще му възложат някаква работа - не може ли да я свърши, ще го изпратят отново на Земята. *(СИЛА И ЖИВОТ - II т ом - изд..2006 г. София - 237)*

Ако нямаш никакъв занаят, ще те интернират. Прераждането не е нищо друго, освен интерниране. Ще те върнат в този свят, да се научиш да работиш. В този свят трябва да се научиш. Като идеш в другия свят, какво ще правиш? Най-първо законът на любовта трябва да разбираш. *(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 302)*

Не, знанието, което сега учите, като идете в другия свят, ще го продължите, още по-добре ще го учите. *(КАЧЕСТВАТА НА УМА, СЪРЦЕТО И ВОЛЯТА - изд. Алфа-Дар - 108)*

Любовта е един свят, трябва да се научите да обичате, понеже чрез любовта ще си въздадете работа. Ако не обичате, пак се връщате на Земята.

От невидимия свят ще дойдете на Земята да обичате хората. Ще се учите да обичате. Сега това е предисловие на любовта. Ще те пратят да проповядваш само на един човек, пък той е лош, не слуша. Нямах право да го насилваш. Ще вървиш след него ден след ден, нощ след нощ, той като върви надолу и ти ще вървиш, като се качва и ти ще се качваш, ти ще страдаш и ще се радваш с него заедно. Неговият живот ще бъде и радост, и страдание. Ако те слуша, ще се радваш, ако не те слуша, ще скърбиш. Тъй ще работиш с един човек 10, 20, 30, 40 години. Като не те слуша 40 години, ще го напуснеш, ще те пратят при друг. *(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 303)*

После трябва да се научиш да мислиш. Пратят те да идеш да учиш някого. Че при даровитите деца, които са гениални, има напреднали същества, които ги учат. *(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 303)*

Една сестра каза: „Брат Дързев си отиде и не се проявява чрез други.“ Колко пъти минава покрай вас и вие не го познавате. Горещ той е приет в музикалната академия и пише доста песни. Хайде сега му изпейте песента! *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 225)*

Ако за всичко ти се плаща още на Земята, в другия свят ще бъдеш последен бедняк. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 65)*

Като отидете на оня свят, ще се съберете с хора, които еднакво мислят и имат еднакви идеи. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 221)*

Човек след заминаването си има следната работа: първо да посещава Небесното училище, вто-

ро да работи на Божията нива и то или между скоро заминалите, за да ги ориентира в новите условия, или между хората на Земята, като ги предпазва от зло, трето, известно време заминалите участват в процесите на Природата, например работят върху растежа на растенията. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША / том - изд. 1999 г. София - 223)

Представете си, че някои от вас умират 20 години по-рано, отколкото им е определено. Знаете ли тогава какво ще правите там в другия свят/? Ще ви дадат работа, за която трябва да сте готови. Допуснете, че някъде в България има някой отчаян човек, който не иска да живее, иска да се хвърли в някоя река или да се хвърли от някоя скала, или да се отрови, да се самоубие и т.н. Господ ще ви повика и ще ви каже: „Една твоя сестра или един твой брат иска да се удави. Иди при нея като таен работник и започни да й внушаваш, че не е хубаво да се самоубива, че трябва да живее и т. н. Тя ще ти каже: „Махни се от тук!“ Ти ще продължаваш да й говориш, трябва да я убедиш! Ако можеш да се убедиш да не се хвърли в реката, спечелил си, но ако не можеш, Господ ще ти тури нейните грехове на гърба ти. Знаете ли какво нещо е това? Понеже ти нямаш тяло, няма да грешиш в другия свят, но ще носиш тежестта, греховете на този човек, като те считат отговорен за неговия живот. Ако го обърнеш към Бога, греховете ти ще се простят, но ако не успееш, и той сгреши, ти ще носиш греховете му. Та затова, във всички случаи вие трябва да бъдете готови за работа, която ще ви се определи, било тук на Земята, било в другия свят. Всеки ден ще ви праща Господ да спасявате някоя душа, но не

такава, която е обърната към Господа, а някоя отчаяна. И след като прекарате цели 20 години такъв живот, няма да искате втори път да се хвърляте в кладенеца, да се самоубивате или самоотравяте. Друг някой пък иска да убива сина си или дъщеря си; трети иска да направи някое голямо престъпление и т. н. Ще ви прати Господ да убедите този човек да не извършва това нещо. Туй ще бъде задачата ви в други свят. Готови ли сте за нея? (IV МЛАДЕЖКИ СЪБОР - старо издание, София - 67).

Материалът, който духът, душата, умът и сърцето са събирали, се преpraща в невидимия свят, дето съществата от висшата йерархия го обработват. По този начин те преустрояват човешкия ум и човешкото сърце. И от тук вадим заключението: колкото повече материал, годен за работа, изпраща човек в невидимия свят, толкова повече разумните същества ще строят в неговия мозък. (СВЕТЛИНАТА НА МИСЪЛТА - 118)

От твоята работа на Земята ще зависи, колко и какъв материал ще изпратиш в невидимия свят. (СВЕТЛИНАТА НА МИСЪЛТА - 118)

И вие, като отидете на онзи свят, ще се постараете да се групирате по няколко заедно и ще започнете да помагате на някой беден, докато го подигнете. Ако някой музикант закъса, стотина музиканти от онзи свят ще се съберат около него и ще му помогнат, ще го направят виден музикант. Ако днес вие не можете да успявате, причината за това е, че няма добри; умни хора умрели. Те трябва да бъдат ваши близки, за да могат да ви помогнат. А сега около вас са се събрали все невежи хора, които не могат да ви помогнат. Невежите, наместо да подобрят

работите, те ги развалят. Сега ние искаме да умирам добри, умни хора, които да подобрят живота, да подобрят работите ви. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - изд. 1999 г. София - 126)*

Условията на онзи свят се определят от тия, които сте имали на Земята. Ако на Земята не сте работили съзнателно, не мислете, че на онзи свят ще можете да работите по-добре. Там само ще преглеждате сметките си. Ако на Земята сте работили добре, и в духовния свят ще работите добре. Там ще имате добри резултати и ще се радвате на плодовете си. *(СВЕТОТО МЯСТО – 46)*

Всички желяем да свършим работата на Господа. Ако отидем на оня свят, трябва да сме свършили работата на Господа. Невидимият свят се нуждае от добрите работници, да свършат работата си. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 202)*

...всяка сила носи след себе си и отговорност. Онзи голям търговец, който има един милион или десет милиона лева и ги туря в обръщение, ще има повече работа, отколкото друг някой, който разполага с малко капитал. Той ще има повече блага, но ще има и по-голяма отговорност, повече неприятности. Плюсът и минусът вървят в Природата заедно *(РАЗУМЕН ЖИВОТ - МОК III г. - 21.10.1923 г.)*

Кога трябва човек да се върне при БОГА? – Когато свърши работата си. Някой иска да се върне по-рано, преди да е свършил работа си. Друг иска да остане по-дълго на Земята. Нито единият, нито другият е прав. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 199)*

ВРЪЗКА СЪС ЗАМИНАЛИТЕ

Мнозина мислят, че душите на умрелите отиват далеч някъде и прекъсват връзката си със своите близки. - Не, когато майката замине за другия свят, душата ѝ влиза в душите на децата и продължава да живее. Докато е живяла на Земята, тя е била слугиня, а в онзи свят тя става господарка, оттам диктува и нарежда работите. Заминалият за онзи свят не остава- там, а продължава да живее в сърцата, в умовете, в душите и в духовете на своите брая, останали на Земята. *(ПЪЧИ НА ЖИВАТА - изд. 1937 г. София - 309)*

Искам да ви кажа, че не само това, което виждате, е този свят... Пред вас има една завеса и ако се вдигне, ще видите колко скрити неща има. Ако се отворят очите ви, ще видите колко ваши близки има около вас сега - ваши баби, прабаби и т.н. Ще кажете, че около вас има умрели - не са умрели те, живи са. С други думи, има два вида живи: живи умрели и умрели живи. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 128)*

Връзките, които правим, са временни връзки. А пък Божествените връзки, това са вечни връзки. Любовта на Божествените връзки преминава от едно същество, в друго, от един свят в друг. Смъртта там не е препятствие. Като мине отвъд, човек пак обича съществата, които е обичал, а при човешката любов, като дойде в друго състояние, престава да обича. *(ПЕСЕНТА НА МАЛКАТА ТРЕВИЦА - изд. 2004 г. – 189)*

За в бъдеще връзката е този и онзи свят няма да бъде връзка на Вярата, но ще бъде връзка на Любовта. Единствената връзка, която не се къса, е връзката на Любовта. Когато две същества се оби-

чат на Земята, и като заминат на онзи свят, връзката им пак ги тегли, пак този конец ги дърпа. Не бойте се, няма да бъдете забравени от онези, които ви обичат! И на другия свят да сте, пак ще мислите за тези, които ви обичат, и те ще мислят за вас; вие постоянно мислите за тях. *(ТОЗИ Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - изд. 1998 г. Кърджали - 157)*

Умрелите наши приятели, роднини, родители са с нас. Ако са далеч, ние няма да мислим за тях, както това правим, а ще ги забравим. Но те са с нас и в нас и затова мислим за тях. Техните духове се проникват един в друг. Нещата се проникват едно в друго и това проникване зависи от материята, от която са съставени. Например, ако вземем едно газено тенеке, доколкото може събра с най-едри топки, куршуми, остават празнини и тях можем да изпълним с по-дребни куршуми. Върху тези последните, ако вземем да насипем от най-дребните сачми, и те ще се поместят. Празнините пък, които остават в тенеке, ще приберат и ако сипем от най-ситния пясък. Така изпълненото тенеке изглежда, че не може събра нищо повече, обаче, ако налеем 1,2,3 оки вода, и тя спокойно ще се побере в същото тенеке. И свръх всичко, ако вземем от най-чистия спирт, етер няколко грама, и да го излеем върху водата - ще се вмести и той. Тъй щото виждаме от този пример как нещата може да се проникнат едни в други. *(ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАЙТЕ ВЯРА – б. Ако солта обезолее, с какво ще се осоли – 15.01.1915 г.)*

Ако се обичат, хората са близо един до друг. Същото можем да кажем за заминалите на онзи свят. Ако обичате покойниците си, и те са близо до вас. При това положение, живите и покойниците жи-

веят в един свят. Хората живеят на едно и също поле, с тази разлика само, че едни от тях са в ада, а други - в рая. *(РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ - изд. 1941 г. София - 125)*

Онези, които са в другия свят, мислят за вас повече, отколкото вие за тях. То е една абсолютна истина. Те мислят и обичат, и се стремят да поправят повече, отколкото хората на Земята. Те страдат, като ги забравяте. *(ВИДЯХМЕ СЛАВАТА - изд. 1999 г. София - 26)*

Много заминали се безпокоят за земните неуредени неща. Имал си къща на Земята, заминеш, но вашият роднина я е продал и ти се ядосваш. Един човек заминал и жена му се оженила за друг; умрелият, понеже не бил напреднал, се ядосвал на жена си. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТ ДУША I том - изд. 1999 г. София - 224)*

Заминалите желаят да не ги забравяме, да мислим за тях. Като мислим за тях, те се радват. И никога не искат да си спомняме за техните прегрешения. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 224)*

Една ваша хубава мисъл, отправена към същества от оня свят, те я възприемат и сърцето им затрептява. А когато вие възприемате тяхната добра мисъл, изпратена към вас, вашето сърце затрептява. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 222)*

Щом мислиш за един заминал, той е при теб или мисли за теб. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 218)*

Хубавите спомени приближават заминалите до вас, дори ще ги видиш. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 221)*

Мнозина считат, че като умре някой, започва да мисли само за Небето. Умрелите никак не обичат да се говори лошо за тях, да се хвърлят лоши мисли за тях. Защо не обичат? Защото и без това те вече сами се съдят, и без това виждат своите грешки и страдат, и затова и вие не трябва да притуряте нещо към техните страдания. Ако пък са ви направили някакво добро, дръжте винаги в ума си доброто, което са ви направили. *(ТОЗИ Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - изд. 1998 г. Кърджали – 511)*

Някои заминали не се явяват след заминаването си, понеже са заети там с работа. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 222)*

Ако един ваш близък замине, баща ви, сина ви, брат ви замине за другия свят, защо ще плачете? Радвайте се. Той всеки ден ви праща писма. Вие отворите едно писмо и казвате: „Какво ли прави той там?“ Мисли за вас, изпраща ви писма,, казва: „Много добре съм тук, не скърбете. Градим къща за вас, като съградим, и вие ще дойдете тука.“ *(ВИДЯХМЕ СЛАВАТА - изд. 1999 г. София – 26)*

Много заминали се безпокоят за земните неуредени неща. Имал си къща на Земята, заминеш, но вашите роднини я продали и ти се ядосваш... В Свищов един човек имал жена, която умряла при раждане. Вдовецът се оженил повторно. Веднъж втората жена биела сирачето, но ръката ѝ се вдървила като камък и чак след голяма молба се отпуснала. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 224)*

Умрелите имат много начини за посещение, само че те са толкова благоразумни, че никога няма да ви кажат, че е той. Те са живи, на Земята живеят.

Може да ви кажа номера на заминалия, но вие ще ги смущавате. *(ВИДЯХМЕ СВЕТЛИНАТА - изд. 1999 г. София - 151)*

Същество, което на Земята ви е обичало, след като заминете в другия свят ще ви помага по-добре. Той се интересува от вашия прогрес, от вашето повдигане - и духовно, и умствено. Някой път е благословение да заминете някой по-рано, за да помага отгоре. *(ВИДЯХМЕ СВЕТЛИНАТА - изд. 1999 г. София - 151)*

Гайлер бил тенекеджия и като умрял, имал 10,000 лева. Жена му не знаела къде е документът за парите, но той се явил на сън и й казал къде е. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 221)*

Казва: „Хубаво й кажи.“ По някой път на умрелите казвам: „Аз не се занимавам с тези работи. Може ли да й бъда в услуга?“ По някой път идат и те са много находчиви. Щом усетят, че си религиозен, всеки хлопа. Този хлопа на жена му да кажа, на децата му да кажа това. Да не кажеш. Ако речеш да му служиш, ще те направят лош. *(ВИДЯХМЕ СВЕТЛИНАТА - изд. 1999 г. София - 151)*

Сега вие имате такива, на които мъжете са заминали и казват: „Чуждият мъж дойде.“ Пък той е същият мъж, само че те не искат да дигат скандал. *(ВИДЯХМЕ СВЕТЛИНАТА - изд. 1999 г. София - 151)*

Онези, напредналите души никога не умират. Една душа след като напусне Земята, тя влиза в друго тяло. Ще дойде пак този, който е заминал, ще каже: „Аз заминах, но съм същият.“ А ти почваш да разправяш колко си нещастна. Той казва: „Къде е мъжът ви?“ А той е сам (той - мъжът ви). Той се усмихне. Ти се чудиш: „Защо се смееш?“ Той казва: „Няма нищо - ще оживее.“ Той е мъжът, но се смее. *(ВИДЯХМЕ СВЕТЛИНАТА - изд. 1999 г. София - 151)*

Вашите заминали се вливат във вас и ви предават от своята светлина, топлина и сила. Ако между баща ви и вас има добра връзка, т.е. ако се обичате, като замине за другия свят, той ще се влее във вас и ще увеличи светлината на ума ви, топлината на сърцето ви и силата на вашето тяло. Ако не се обичате, той пак ще се влее във вас, но ще изпитате понижаване в светлината на ума ви, в топлината на сърцето ви и в силата на вашето тяло. Същото става и при заминаване на ваши приятели или неприятели. Който заминава за онзи свят, трябва да повдигне температурата на ближните си, а не да я понижи. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 132)*

За да ти се яви някакъв заминал, за да го видиш и да говориш е него, трябва да го обичаш. В ума си дръж най-хубавите черти - като Ангел да е в твоето съзнание и тогава ще дойде. Една душа до 40 дни не може да ти се яви, защото е заета изключително със себе си. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 223)*

Някои заминали души са толкова напреднали, че могат да си създадат веднага едно тяло, после никак няма да подозираш, че той е от другия свят. Някой път заминалият ще намери някой жив човек на Земята, чийто трептения са близки до неговите, и ще ти се прояви чрез него. Ти току-що се запознаваш, а той вече ти се усмихва някак особено и познато. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 225)*

Мога чрез виделината да се съобщавам е напредналите американци, китайци, японци, с вашите заминали за другия свят - света на Божествената

хармония. Щом имаш любов към онзи, който е заминал за другия свят, можеш да говориш с него интелигентно, разумно. Има някои медиуми, които не разбират езика на духовете, и като се мъчат да убедят другите, че говорят с духове, почват да изопачават истината и послъгват. *(СИЛА И ЖИВАТ II том - изд. 2006 г. София - 346)*

Когато чувате пукане от заминалите, те разговарят с вас: един път пукане значи "не", два пъти - "донякъде", три пъти - "да", четири пъти значи "без всякакво съмнение". *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. - 222)*

Има учени, които след като умреш и отидеш в другия свят, могат да ти предскажат какво може да ти се случи. Знаят тия хора, учени са. Този човек казва: Да дойде дядо ти и дядо ти дохожда. Каквото заповядва, дядо ти слуша, дохожда. Достатъчно е да трепне три пъти, за да дойде дядо ти. Тогава ти можеш да питаш дядо си каквото искаш. После ще се сбогуваш с него и той ще си замине. Когато този учен адепт повика дядото, той ще дойде, но ако друг вика дядо ти, той няма да дойде. *(ТОЗИ Е ЖИВИЯТ ХЛЯБ - Призоваха Исус - 23.09.1934 г.)*

Човек има свое вътрешно радио, с което може да влиза в съобщение с жителите на онзи свят. *(РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ - изд. 1941 г. София - 115)*

Заминалите взимат голямо участие в живота на Земята. Една голяма част от това, което става тук, се дължи на тях. Благодарение на заминалите в другия свят се поддържа интензивен живот на Земята. Благодарение на тяхната дейност, ние издържаме, иначе бихме се обезсърчили при лошите условия. Те постоянно ни насърчават и казват: "Няма ни-

що". Заминалите ни правят много повече добрини, отколкото когато бха тук. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 222)*

Вашите заминали се вливат във вас и ви предават от своята светлина, топлина и сила. Ако между баща ви и вас има добра връзка, т.е. ако се обичате, като заминете за другия свят, той ще се влее във вас и ще увеличи светлината на ума ви, топлината на сърцето ви и силата на вашето тяло. Ако не се обичате, той пак ще се влее във вас, но ще изпитате понижаване в светлината на ума ви, в топлината на сърцето ви и в силата на вашето тяло. Същото става и при заминаване на ваши приятели или неприятели. Който заминава за онзи свят, трябва да повдигне температурата на ближните си, а не да я понижи. *(БОЖЕСТВЕНИЯТИ ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 132)*

Когато бащата заминете, работите на децата се уреждат по-добре. Той помага отгоре. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 224)*

Ти страдаш, че баща ти умрял... Но има една друго схващане, при което престава страданието. Това е, когато знаеш, че баща ти не е умрял. А баща ти след смъртта да ти каже: „Аз съм сега в състояние да ти помогна повече.“ Един човек привежда един пример. Когато бил в Италия, той посетил един стар човек. Запознал се и старецът му казал: „Ти после ще разбереш истината. Ти вече няма да ме намериш.“ След 4 - 5 дена старецът умрял и оттам насетне този човек всякога е бил във връзка със стареца. Ако вашият баща, когото обичате, е издигнат, той след като заминете за другия свят, може да ви бъде като ръководител, да ви насърчава и

поощрява. Няма какво да плачете за него. И ако вие мислите, че той е умрял, вие с това спъвате себе си, а причинявате и трудности на покойния си баща... Законът в света е следният: само онзи, когото не обичаш и който не те обича, той не е с тебе. Но когато ти обичаш и той съзнава това, той не може да не се занима с тебе. И невъзможно е един човек, когото обичаш, да не ти помогне. Това е не само правило, то е закон. *(ПЕСЕНТА НА МАЛКАТА ТРЕВИЦА - изд. 2004 г. - 96)*

Двама братя се намразили; умряла майка им и те двамата се примирили помежду си. Това примирение се дължи на майката. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 221)*

СЛИЗАНЕ НА ЗЕМЯТА

Има една история, която хроникира нещата точно, както времето ги хроникира Там всичко е поставено на филм. Поставят филма, и вие гледате картини от най-ранното си детство до 120 годишна възраст. Там всичко е отбелязано: какво си говорил, как си постъпвал. Съдиите само гледат и се усмихват, без да кажат нещо. Всеки, който вижда своя филм, казва: Искам да се върна на Земята, да изправа погрешките си. Тоя филм продължава цели 45 години, след което човек отново се връща на Земята, да изправа погрешките си и да продължи учението си. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 34)*

Всички казват, че еди-кой си умрял и го заровили; Близките му плачат за него, а земята го утешава: „Не се безпокой, аз ще ти приготвя друга дреха, по-хубава от сегашната." Ти ще дойдеш отново на Земята. *(СИЛА И ЖИВАТ II том - изд. 2006 г. София - 89)*

Човек може да се ражда и на Небето, и на Земята; също така той може да умира и на Небето, и на Земята. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - изд. 1940 г. София - 240)*

Един ден, когато влезете в Духовния свят, вашите мисли и чувства ще станат обективни и като ги видите, ще се засрамите от себе си, ще разберете, че не сте готови за този свят, и ще пожелаете по-скоро да слезете на Земята, за да работите за съграждане на своето светло бъдеще. Затова именно човек се преражда - работа се иска от него. *(СИЛА И ЖИВОТ - II т ом - изд. 2006 г. София - 249)*

Когато Божествената светлина влезе в умовете на хората и те започнат да виждат ясно всичко, каквото са направили в сегашния и миналия си живот, те се намират вече пред нова задача - да изправят живота си, да изправят всичките си погрешки. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. - 243)*

Някой човек идва на Земята, за да изкупи своите прегрешения. Друг - за да се усъвършенства. Друг идва, за да помага на другите. За тези три неща човек идва на Земята. Ако те изпратят за изправяне, това не е по твоя воля, по закон си дошъл. Като те пратят като ученик, да се учиш, да се усъвършенстваш, малко си по-свободен. А като си дошъл да помагаш, ти си още по-свободен. *(ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО - изд. 1992 г. Варна - 343)*

Хората слизат групаво - в групи от 10 000, 20 000, 100 000 души. Членовете на една група се разпространяват между всички народи, но между тях има вътрешна връзка. Всеки един от вас има най-малко 10 000 родствени души по целия свят. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТ ДУША - I т ом - 213)*

Обикновеният човек се преражда на всеки 45 години. Ако той слиза на Земята да се учи, разумните същества му определят в кое семейство ще се роди. Той няма свободен избор. Ако човек идва на Земята съзнателно, да помага на хората, той има свободен избор, да се роди дете иска. Колкото по-напреднал е човек в развитието си, толкова по-голяма свобода има при слизането си на Земята. Гениалните хора и светиите идат рядко на Земята, когато човечеството отбелязва епоха в своя живот. Великите Учители пък идат на Земята през всеки две хиляди години. Те внасят голямо преобразование в човешкия живот. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - изд. 1944 г. - 314)*

Всеки човек, който идва на Земята да се преражда, минава през едно място, дете го потапят в една река, за да забрави всичко; защото ако помни всичко, той няма да учи новото. И като се връща, пак го потапят в тази река, за да си припомни всичко. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - т ом - изд. 2008 г. София - 242)*

Когато душата слиза от Невидимия свят, тя си има програма, дадена от тези, които я ръководят. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 212)*

Колкото по-грешен е човек, толкова по-бавно еволюира; той е изложен на големи страдания, за да се пробуди съзнанието му. *(СИЛА И ЖИВОТ - II т ом - изд. 2006 г. София - 248)*

Защо слизат духовете? Защото само физическият свят може да кали човешката воля... Силната воля се добива чрез препятствията във физическия свят. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 213)*

За да се изпита един дух, за да може да се провери къде са неговите погрешки, необходимо е въп-

лъщение и слизание на Земята. Така ще се направи проверка - на Земята човек се показва какъв е... Всеки ден показва какъв си; ако си умен, ще знаеш как да се поправиш. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТ ДУША - I том - 21, 23)*

На всеки сто години се ражда по един гений в света. На всеки хиляда години се ражда по един светия. На всеки две хиляди години се ражда по един Велик Учител. Всяка година се ражда по един талантлив човек. Всеки ден се ражда по един обикновен човек. Всеки час се ражда по един глупав човек. *(ДВАТА ПЪТЯ - 34)*

Раждаш се, значи, дохождаш в света да живееш. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 115)*

Когато едно дете се зачене в момент на светлината, то ще носи в себе си благоприятни условия и възможности... Също така от значение е и моментът на раждането. Човек, който се е родил вечер, се различава корено от този, който се е родил сутрин, на обяд или през деня. *(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 108)*

Когато се ражда детето, това не е произволен процес; то се ражда при строго определени условия. *(УСЛОВИЯ ЗА РАСТЕНЕ - 6)*

Човек дохожда много пъти на Земята, а не само един път. - Колко пъти дохожда? - Колкото пъти иска - от него зависи. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - изд. 1944 г. София - 314)*

Когато една душа напусне Земята, тя прекарва 45 години в невидимия свят, дето ѝ правят подробни изчисления и измервания, т.е.определят ѝ хороскопа. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. София - 143)*

Ще кажете, че и чрез прераждане може да се

250

подмлади човек. И това е възможно, но трябва да прекараш 45 години в невидимия свят, докато намериш баща, чрез когото да се родиш. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 18)*

Като грешим много, ще бъдем заставени да се прераждаме в плът и кръв. Ще обикаляте тогава около някоя жена или мъж, ще ги молите да ви спасят - да ви създадат ново тяло, но това ще бъде само предговор на спасението *(СИЛА И ЖИВОТ - III серия - изд. 1929 г. Русе - 91)*

За да дойде на Земята, душата трябва да си намери баща и майка, които да подпишат договор, че са съгласни да я приемат и отгледат. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София - 85)*

Когато приближава някоя душа да дойде на Земята, тя казва върху главата на някой човек, и той започва да я залъгва да слезе на Земята. Щом слезе на Земята, във форма на малко дете, то започва да плаче, но веднага го окъпват, дават му млечице, това-онова, турят го в люлка и започват да го люлеят, докато се укроти. *(КОЗАТИВНИ СИЛИ - изд. 1930 г. София - 163)*

Каже ли силният, че търси своето право, невидимият свят го изпраща на Земята като животно; каже ли слабият, че иска своето право, невидимият свят го изпраща на Земята като човек. Желает ли правото на всички, невидимият свят го изпраща в ангелския, в Божествения свят. Тъй щото, който иска правото на силния, животно става... Който иска правото на слабия, той се смирява и човек става. Който иска всички същества да бъдат добри, той е между ангелите вече... Някой казва: "Обидиха ме."

Питам, като животно, като човек или като ангел те обидиха? Ако са те обидили като човек, и ти искаш да станеш силен, да си отмъщаваш, тогава и тебе, и противника ти, ще ви изпратят в животинското царство: тебе ще направят вълк или хърт, а него - заек. Ти ще го гониш, а той ще бяга. Цял ден ще викаш: "Ха-ху, ха-ху, ще гониш заека. Защо? - Защото са те обидили... Ако пък си обиден като слаб човек, който не иска никакво отмъщение, невидимият свят ще изпрати и двама ви в човешкото царство: тебе ще постави като господар, а противника ти - като слуга, и ще ти каже: "Сега като господар, изправи погрешката на твоя противник." След това ще те наблюдава как постъпваш. Опиташ ли се да разрешиш въпроса, както копоят постъпва спрямо заека, веднага ще приемеш неговата форма. *(ПО БОГА НАПРАВЕНИ - изд. 1929*

г. София - 69)

Като се върнеш, ще видиш, че онзи свят не е вече такъв, какъвто си го оставил. И ако помниш онзи свят, няма да можеш да работиш тук. Това е до известна степен на развитие. Като идва тук, човек идва да изправи нещо и да научи нещо... Слезеш ли на Земята, дава ти се свобода да приложиш каквото искаш. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I том - изд. 1999 г. София - 31)*

ПРЕРАЖДАНЕ

Прераждането е път към Бога и ако вие не свършите волята Божия, то вие се просто израждате и следующия път ще се намерите в по-голяма мъчнотия. *(ХОДЕТЕ ВЪВ ВИДЕЛИНАТА - 03.07.1912 г.)*

Как може човек да живее дълго време на Земя-

та? Чрез преражданията. Много пъти човек се преражда, докато научи уроците на живота. Но и това не е лесно. За да се въплъти и дойде на Земята, човек трябва да се конкурира с милиони души. Един от тях ще се прероди, но докато постигне това, той минава през големи страдания. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 152)*

След хиляда години ние сме пак на Земята, но по-съвършени. С един живот не можем да се проявим. *(ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАЙТЕ ВЯРА – Ако солта обозолее, какво ще се осолн – 15.01.1915 г.)*

Мислите ли, че за първи път идвате на Земята, че за първи път сега се раждате? Не, всички вие имате една дълга история, и ако някой ви опише историята, ще ви се види много интересно това, какви сте били в миналото, и какви ще бъдете в бъдещето. Това е един велик процес, през който минавате. *(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ 1921 г. - 32)*

Човек се е прераждал хиляди и милиони пъти. Започнал своя живот от микроб, увеличавал се, преработвал се, за да се роди най-сетне като човек в пълния смисъл на думата. *(СИЛА И ЖИВОТ - III серия - изд. 1929 г. Русе - 27)*

Прераждането е закон за усъвършенстване на човешката душа. Човешкият организъм постоянно се изменя. Следователно, той се облича във все по-нови и нови дрехи. Павел казва: “Има тяло естествено, има и тяло духовно.” Напредналите ще изучават великата наука на живота, а не напредналите ще се занимават с обикновени въпроси. Дойдете ли до някой маловажен въпрос, турете го настрана, не се занимавайте с него. Законът за прераждането не е догма, не е религиозен принцип. То е научен въп-

рос само за учените и разумни хора. Любовта, обаче, е религия за душата, необходима за всички хора. Тази религия е път към Бога. *(ПОУЧАВАШЕ ГИ - изд. 1949 г. София - 61)*

Питам: на какви начала почива животът? Отговорът на този въпрос се крие във всяко семенце. Не е достатъчно само да се създаде семето, но се изискват ред условия за неговото растене и развитие. Ако това е нужно за семето, толкова по-необходимо е за човека, който представлява разумен зародиш. Ако не се дадат на този зародиш съответните условия - светлина, топлина, влага, почва и нужните в нея елементи - неговото развитие ще се прекрати, ще се опорочи. В това отношение, не е достатъчно човек да работи и да се развива само през един живот, но трябва да продължава своето развитие и през втори, трети и ред още животи. Умът на много съвременни хора е толкова плитък, че той не може да възприеме идеята за прераждането, т.е. за съществуването на човека в много предишни животи и казва: "Ние живеем на Земята само един път и след това умираме."... Коя философия може да докаже, че човек в един живот може да добие всичко това, с което разполага днес? Човек разполага с ред дарби и способности, с ред положителни и отрицателни качества в своя характер, за които едва ли и най-гениалният философ би могъл да докаже, че те са резултат само на един живот. *(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ - 6 беседа - изд. 1929 г. София. - 3)*

Човек, като излезе от своето тяло, отива в друго и т. н. додето най-после намери най-хубавото. Значи, във всяко прераждане човек си прави по-хубаво тяло, по-добре организиран мозък, по-добра глава.

Човек трябва да мине през всички народи, защото всеки народ носи известни качества и който не мине през този народ, не може да ги придобие. *(АКОР-ДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТ ДУША - I т ом - 212)*

Човек трябва постоянно да се ражда и преражда. Прераждането е закон за изучаване на вечната младост. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - изд. 1937 г. София - 408)*

Кажете ни, защо човек трябва много пъти да се ражда и преражда? Защо е нужно много пъти да минава през една и съща опитност? - Всяко раждане на Земята и заминаване за другия свят са различни при различните условия. Следователно, в тях няма повторение на опитностите. Всичко се ръководи от една велика разумност, която се отличава с голямо разнообразие. Като знаете това, за всичко благодарете! Тайната на живота се крие в благодарността. *(ПЕТИМАТА БРАТЯ - изд. 1949 г. София - 268)*

Не само един път, но много пъти човек слиза на Земята, и то в различни форми: ту като мъж, ту като жена. *(ДОБРИ НАВИЦИ - изд. 1936 г. София - 42)*

Който умира, той пак ще се роди. *(ВАС ВИ НАРЕКОХ ПРИЯТЕЛИ НБ Защо им говориш с притчи)*

... ти ще отидеш в онзи свят, ще те подмладят и ще те върнат назад. *(ПРИГОТОВЛЕНИЕ НА СЪРЦЕТО – НБ, 04.03.1934 г.)*

...след като умрете - пак се прераждате, после пак умираете, втори път, трети път и прочие. *(ООК СИЛАТА НА МИСЪЛТА – Съобразителност и разумност - 12.04.1939 г.)*

Има ли прераждане? - Има прераждане, но то се осмисля, само когато дойдеш при по-добри условия, между хора, с които се разбираш. Ако в този живот не изработиш по-добри условия за бъдещия, пре-

раждането няма смисъл. При всяко прераждане условията трябва да се подобряват. *(ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА - изд. 1936 г. София - 27)*

Колкото повече човек слиза на Земята, толкова повече условията му се подобряват. Той намира все по-добри майка и баща, братя и сестри, които му създават добри условия за растене и за развитие. *(ДВИГАТЕЛИ В ЖИВОТА - изд. 1938 София - 194)*

... прераждането е закон за подобряване на живота. Прераждането подразбира прогресиране, всеки ден човек да подобрява условията на своя живот. Той трябва днес да свърши една работа, утре - друга работа. Това значи прераждане. Прераждането подразбира денят на човекия живот, когато човек работи съзнателно, активно. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - изд. 1937 г. София - 337)*

Прераждането подразбира процес на пресичане, прекъсване. Прераждането е процес на дисхармония. Да се преродиш, значи да почнеш изново работата, която си напуснал. Хващат те, затварят те и като лежиш 10 години, остават ти 15; един ден избягваш, но пак те хващат и те турят в затвор за още 10 години, стават пак 25 години. След 5 години пак избягваш. Хващат те, отново те затварят за трети път и ти налагат още по-голямо наказание. Значи, преражда се онзи човек, който не иска да излежи наказанието си. Или в друг смисъл: преражда се онзи, който е пратен на Земята, но не иска да живее както Бог е определил. Той иска да живее по лесен начин, да избяга от затвора. Тогава, именно, ще го хванат, пак ще го турят в затвора и ако постоянно бяга, во веки веков няма да се свърши този затвор. *(ДУХЪТ И ПЛЪТТА - изд. 1933 г. ПЛОВДИВ - 54)*

"Казвате: "Пак ще се преродим." Можете да се преродите след 5, 10, 20, 30 години, *(НБ ПО ОБРАЗ И ПОДОБИЕ - И не можах на това да му отговорят - 14.11.1937 г.)*

Обикновеният човек се преражда на всеки 45 години. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - изд. 1944 г. София - 314)*

Старите хора след заминаването си се прераждат след около 45 години. По-рано този период е бил по-голям. Децата се прераждат скоро - след 1-2-5 години. Младите след заминаването си се прераждат след 3-5-10 години. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТ ДУША - I т ом - 212)*

Докато живееш в безлюбие, ще се раждаш и прераждаш. Щом дойде Любовта, прераждането престава. Тогава ще влезеш в закона на вселяването. *(ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА - изд. 1948 г. София - 246)*

Дето е животът, там има вечно растене и развитие. Там няма старост. Превъплъщението на човека е нов живот, който му дава възможност да расте и да се справя с всички противоречия на Битието. Превъплъщението е закон не само за Земята, но за целия Космос. Изобщо духовете се превъплъщават. Това е необходимост за всички живи същества... Какво значи въплъщение? - Това всеки ще научи, когато съзнанието му се пробуди. *(УСЛОВИЯ ЗА РАСТЕНЕ - изд. 1949 г. София)*

Като се говори за живота, мнозина мислят, че лесно се живее, че лесно се придобиват блага и лесно се развиват таланти. За да придобие едно благо, човек трябва да работи дълго време. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. София - 144)*

Под развитие подразбирам работа, която Бог ни е предал и която или трябва да я свършим, или да дадем мястото си на други да я свършат. *(СИЛА И ЖИВОТ - II т ом - изд. 2006 г. София - 189)*

В едно софийско семейство детенцето им умира на 6 години; след няколко години им се ражда друго дете, което утешавало майка си: “Не плачи, мамо, защото онова дете съм аз!” *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 213)*

Един баща, когато обича един син повече, дава му всичко, защото в него ще се прероди, там е цялата погрешка. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 213)*

Помятането подразбира, че жената не иска да изпълни Волята Божия, това е грях. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 213)*

Ако детето не иска да слугува на майка си, Господ го взема. Ако майката не иска да слугува на детето си, Господ я взема. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 213)*

Когато мъжът стане много твърд, турят го на противоположния полюс, за да стане мек, и се ражда като жена. И обратното - когато жената стане много мека, ражда се като мъж, за да стане по-твърда. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 213)*

Война е сега, тежки времена живеем. Ще останат много инвалиди, но Христос ще отвори очите на ослепелите, ще обърше сълзите на страдащите, ще възкреси мъртвите. Хората ще се върнат на Земята по три начина: едни ще се преродят, без да знаят, че са се преродили; други ще знаят, че са се родили, а трети ще възкръснат. *(ДАЛИ МОЖЕ - печ. "Фот инов" София - 236)*

Като поживеете няколко години тук на Земята, ще отидете наново в пространството, дето ще прекарате също известно време и пак ще дойдете тук на Земята. *(СИЛА И ЖИВОТ - III серия - изд. 1929 г. Русе - 91)*

Прераждането е благодат - дават ти се нови форми и условия, за да прогресираш. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТ ДУША - I т ом - 212)*

ОТЛАГАНЕ

Сега искат да ни кажат, че в света има много прераждания и от там се явява кривата страна на окултизма, който казва, че като има много прераждания, то втори път като се преродя, тогава ще подобря живота си. Не, ти си от мързеливите ученици и Природата ще те отбележи с особени знаци. Ти не туряй в себе си мисълта, че много пъти ще се прераждаш. Второто прераждане ще бъде за втори клас; седмото прераждане - за седми клас. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - печ. "Фот инов" - 9, 10)*

ПОЛЗА

Прераждането подразбира непреривно подмладяване или постоянно увеличаване светлината на ума, постоянно усилване пламъка на сърцето и постоянно разширяване полето на силите, които действат в нас. *(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ - изд. 1944 г. София - 15)*

Законът за прераждането изправя всички мъчнотии. Един човек може да бъде убит десет пъти на Земята, т.е. в продължение на десет прераждания, но Господ ще го изпраща пак на Земята и ще му даде всички условия да се развива. Ако той е убит като просяк, в следното прераждане Бог ще му даде големи възможности: ще го направи талантлив,

после гениален, след това светия и най-после ще го направи цар. *(УСЛОВИЯ ЗА РАСТЕНЕ - изд. 1949 г. София - 183)*

Като се ражда и преражда, човек изучава закона на жертвата. Той е готов да се жертва за благо на своите ближни, които един ден ще съзнаят всичко, което той е направил за тях. *(ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - изд. 1942 г. София - 124)*

ЗАДАЧИТЕ НА ЗЕМЯТА

Възлюбете живота. Това е задачата на всеки човек. *(СВЕТОТО МЯСТО - изд. 1939 г. София - 157)*

Всеки ден човек трябва да разрешава важния въпрос за себе си, защо е дошъл на Земята и каква работа трябва да свърши. На всеки човек е дадена определена работа, която той непременно трябва да свърши. *(БЪДЕШЕТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО - изд. 1934 г. София - 91)*

Казвам: всеки да остане на своя пост, и при това положение да служи на Бога. Разните служби, които заемате, са условия, елементи, необходими за решение на задачите ви. *(ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ - изд. 1928 г. София - 100)*

Едно трябва да знаете: всички противоречия, всички трудни положения, в които се намирате, не са нищо друго, освен задачи, които вие, като ученици, трябва да решите. От решаването на тия задачи зависи вашето усъвършенстване. Някои от тия задачи са належащи, още днес трябва да се решат; други търпят отлагане, но все пак трябва да се решат. *(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ - изд. 1934 г. София - 110)*

Мнозина се запитват: каква е нашата задача на Земята? *(ПРАВЕДНИЯТ - изд. 1930 г. София - 40, 41)*

Най-първо трябва да създадете стройни тела, стройни сърца и стройни умове. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I т ом - 211)*

Нашата задача е да възпитаеме и очистим ума си и да облагородим сърцето си. Това не може да се постигне в един, в два, в три, в пет или в десет дни и месеци, но се изискват години усилена работа. Някои окултисти твърдят, че за да се постигне това нещо изискват се поне 777 животи и то епохални, през които човек да е играл някаква велика роля. Покрай тези животи има още много незабелязани. *(ПРАВЕДНИЯТ - изд. 1930 г. София - 40, 41)*

Докато изучи законите на физическия свят, човек трябва да мине през 777 прераждания. Във физическия свят се преплитат и останалите два свята - Духовният и Божественият, които се изучават едновременно. Задачата на човека е да научи законите на Любовта, да може правилно да я възприема и предава. Ще кажете, че Любовта е майка на човека. Други пък признават само физическата си майка. И това положение е вярно, но коя ще бъде истинската ви майка, щом сте минали през 777 прераждания? Който живее в любовта, той е сам на себе си майка, баща, брат и сестра. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 168)*

Вие сте минали най-малко през 30-40 прераждания: женили сте се 30-40 пъти, имали сте много жени, деца; имали сте коне, овце, говеда. Някои от вас са били царе, заповядвали са на хората, а сега са прости, невежи. Казвате: "Какво да правим сега?" Чудно нещо, едно време като царе и царици, князе

и княгини оправяхте света. Сега нищо ли не знаете? Де отиде вашето знание? Де отива захарта, като се тури във водата? - Разтваря се и отива между частиците на водата. Захарта не се губи. Ако вие сте изгубили знанието си, това показва, че то е сянка на истинското знание, то не е реално. Всичко може да загуби човек, но не и царственото в себе си. То е любовта, която трябва да задържи. Царственото в човека е любовта. Царственото в човека е знанието. Царственото в човека е свободата. Следователно, задържете в себе си царственото. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София - 53)*

Човек ще изучава много пъти едни и същи неща, ще ги забравя, отново ще ги изучава, докато най-после станат в него втора природа. Истинското знание е това, което никога не се заличава от съзнанието на човека. Според теорията на прераждането, вие сте дохождали много пъти на Земята и в някои от своите прераждания може да сте били виден адепт в Индия, да сте имали последователи, да сте учили хората на великото знание, а днес нищо да не помните. Защо? - Отклонили сте се от правия път, вследствие на което всичко сте изгубили. Сега трябва отново да работите да придобиете старото знание... Ако човек не иска да регресира, а желае да запази знанието си, той трябва да живее абсолютно чист живот. Само при такъв живот човек може да запази знанието си. да даде простор на духа си и да работи със законите на живата Природа... Каквото знание придобият, те трябва да го обработят в себе си и част от него да дадат на другите. *(ООК - IV г. - изд. 1933 г. София - 16, 17)*

КОЛКО ПЪТИ ЧОВЕК СЕ ПРЕРАЖДА

Казвате: колко пъти човек се е прераждал? Безброй. Всичките окултисти казват, че има седемстотин седемдесет и седем прераждания кардинални, дванадесет Божествени, а седемстотин седемдесет и седем кардинални, дето велики работи върши. А дванайсет прераждания, където двете сродни души се явяват. Някой казва: "Дали тази е моята сродна душа?" Тия, сродните души, в цялото развитие на човешката еволюция, дванадесет пъти се срещат на Земята и като се срещнат, цяла една еволюция образуват на Земята. *(ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ - 441)*

За утеха някои казват, че като се преродят втори път, тогава ще се подмладят. Ако сега не се подмладят, и в другото прераждане няма да се подмладят. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 130)*

Ще кажете, че не можете да приложите любовта сега, но ще я приложите в бъдеще, в друго някое прераждане. Няма защо да отлагате. Това, което предстои на човека да свърши, може да го свърши в един ден, а може и в продължение на много години. За предпочитане е човек да свърши работата си в един ден, отколкото да я отлага. В Божествения живот има само един ден. Като кажете, че можете да свършите работата си за един ден, това значи да живеете в Божествения свят. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 203)*

Обръщайте внимание на всичко, чрез което Бог се проявява. Само така човек може да се възпитава. Казвате: Да оставим възпитанието за бъдещето, когато се преродим. - Ти сега си прероден и нищо не си научил. Каква е вероятността, че като се преродиш втори път, ще бъдеш по-добре. Ако в

бъдеще се родиш при по-лоши условия? Днешният ден е най-добър; той носи най-добри условия за човека. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София - 196)*

Не казвайте, че не е дошло още времето за любовта към Бога. - Кога ще дойде това време? - В другото прераждане!... Не може да отлагаш нещата, да не свършваш работата си и да казваш, че е добро. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - изд. 1946 г. София - 273)*

Ще е зле да чакате при друго прераждане да се поправите. *(ВЕРИГАТА - изд. 2007 г. София - 196)*

И тъй, дръжте в ума си идеята, че вие сте даровити и можете да постигнете всичко, което желаете. - Кога? - Още днес. Не отлагайте нещата за друг живот, за друго прераждане. Отлагането изопачава човешкия характер. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - изд. 1937 г. София - 337)*

ВСЕЛЯВАНЕ

Раждането е велик свещен процес. Днес то е опорочено, затова в бъдеще ще се измени. *(СЪБУЖДАНЕ - изд. 1944 г. София - 56)*

Ще дойде ден, когато жените ще раждат по нов начин. *(СЪБУЖДАНЕ - изд. 1944 г. София - 57)*

Докато служи на злото, човек живее в закона на раждането и прераждането. Откаже ли се от този закон, той служи на Доброто и влиза вече в закона на вселяването. *(СИЛА И ЖИВОТ - II т ом - изд. 2006 г. София - 321)*

Щом влезеш в епохата на истинското развитие, имаш чистота, законът на жененето и раждането вече ще се измени. Хората вече няма да се женят, да се раждат и въплътяват по този начин, както е

било досега... И всички ние ще почнем да дохождаме чрез вселяване, а не чрез раждане, възпътяване. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - 285)*

Значи, умиране не съществува, но ще отидеш да си починеш. След това ще дойдеш пак да воюваш. Сега вие мислите, като дойдете втори път на Земята, да няма вече войни. Възможно е. Но казвам: Ще има една война и всеки, който е победил смъртта, ще бъде свободен. Който не е победил смъртта, ще има още да лудува. В бъдещата епоха, той пак ще дойде да воюва. Има хора, които ням да умират и да бъдат погребани. *(ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ - НБ Което знаем - 03.12.1939 г.)*

... онзи, който обича, той не може да умре. Ако си на умиране и обичаш, ще оживееш. Човек, който има Любов, той не умира. Хората в света умират по единствената причина, че не работят. Ние имаме два полюса: единият полюс е в Небето, другият полюс на Земята. Докато има равновесие между действащата сила на Любовта на полюса, който седи в небесните жители и в полюса на земните жители, ние се намираме в центъра, ние живеем в средата, ние живеем на Земята. Ако започнат нишките да се късат, че този не те обича, онзи не те обича, онзи център на Небето станал толкова силен, че те привлече и ти умреш. Не си умрял, привлича те другият свят. Някой път тези нишки станат толкова силни, хората като те привлекат, ти идваш на Земята, слизаш отгоре. Едни хора отиват горе, други слизат на Земята. Ако вие умирате, на Земята не ви обичат, горе ви обичат. Ако от горе слизате, на Земята ви обичат повече, горе помалко, затова слизате. Тъй щото, като виждате, вие, които сте дошли на Земята, обичани сте. На Земята

сте обичани повече. Един ден когато престанат тук да ви обичат, ще идете горе тогава. Казвате: Едикоу си умря. Не го обичаха. *(ВАС ВИ НАРЕКОХ ПРИЯТЕЛИ - НБ 29.12.1935 г.)*

При слизането си на Земята, човек постепенно се сгъстява, след което отново се разрежда, минава през планетите и се връща там отдето е дошъл. Това наричат хората смърт, а ние го наричаме заминаване. *(СИЛА И ЖИВОТ II том - изд. 2006 г. София - 428)*

Едно колело в движение: раждане, умирање; пак раждане, пак умирање. - Какъв е краят на това нещо? - Краят е младият да не се жени, и старият да не умира. Когато дойде до това положение, човек влиза в епохата на новия живот. Докато старите умират, младите непременно ще се раждат; докато младите се женят, старите непременно ще умират. *(НОВАТА МИСЪЛ – ООК - новата мисъл - 21.09.1932 г.)*

Това повторно връщане на човека към Земята, вече пречистен и свободен, наричаме Новораждане или възкресение. *(СИЛА И ЖИВАТ II том - изд. 2006 г. София - 417)*

ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ПЪТЯ НА ДУШАТА

Ще бъдете при праведните...
От праведните - при светиите.
От светиите - при ангелите
и от ангелите - при Бога.

Туй е един път, по който постепенно ще минеш. От стъпка в стъпка. И като идеш при Бога, тогава ще се върнеш да слугуваш на Земята. Който не е ходил при Бога, той не може да слугува. Веднъж човек ще слезе да се учи на Земята и след като завърши науката, ще иде при Бога. Втори път като завърши, ще дойде пак. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - изд. 1999 г. София - 520)*

ПРЕРАЖДЕНИЯ

Сети Иван Рилски е идвал пак на Земята, но не чрез прераждане, а чрез вселяване. Този светия е идвал под името Йосиф и работил тук, във Варна и Месемврия - той е който подготви освобождението на България. тогава е живял около 80-90 години. Към края на този век свети Иван Рилски ще дойде пак, но и засега работи в пространството за българския народ. Най-напредналите духове в българския народ са Кирил, Методи и цар Борис. Кирил и Методи са славяни. Те ще се явят чрез въплъщение до края на този век, за да подготвят духовно този народ и ще повдигнат славянството. Казакова ще дойде след четири години чрез въплъщение на физическото поле, а д.р Миркович - след две години. Те се явяват да подготвят душа-та на този народ.

Цар-освободител е бил оръжие на Духа, който обединява славянството. *(ВЕРИГАТА - изд. 2007 г. София - 146)*

/Казано на 19 август 1909 г. Варна/

Цар Борис Български е сега на физическото поле, в България. *(ВЕРИГАТА – изд. 2007 г. София - 187)*

/Казано на 17.08 1910 г. В.Търново/

Сократ например е един мъдрец, който е познавал Христа, а това явства от сегашното му особено появяване в Толостоя. Да, Сократ е сегашния Толстой - той е живял едно време в Гърция. Толстой е същинското прераждане на Сократ. *(ВЕРИГАТА - изд. 2007 г. София - 146)*

/казано на 14 август 1910 г. В. Търново/

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Сега ние очакваме повдигането на човешката душа, освобождаването на човешкия дух и възкресението на човешкото тяло. Значи, физическият човек трябва да възкръсне! На физическия свят възкресението представлява новия живот на човека. В духовния свят възкресението подразбира идването на Любовта на Земята. В Божествения свят възкресението означава слизането на духа на Земята. Следователно едновременно човек трябва да възкръсне и в трите свята: да възкръсне тялото му, да възкръсне душата му, да възкръсне и духа му. Това е истинското възкресение. Когато човек умира и отново се ражда, това възкресение става само на физическия свят – то се нарича прераждане. Възкресението в духовния свят подразбира влизане на човека в свят, без никакви противоречия. Възкресението в Божествения свят подразбира придобиване на Вечния живот. *(БЪДЕЩЕТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО – СБ, 01.09.1933 а)*

Ти ще кажеш: "Кой досега не е умрял?" Всички могат да умрат, но всички няма да изгният. Семето, което изгнива и изниква, не е умряло, но онова се

ме, което не е изникнало, то животът в него продължава. *(ВЪЗКРЕСЕНИЕТО - НЪ 20.11.1932 г.)*

Когато Бог изпрати светлина във вашите умове, топлина във вашите сърца и сила – във вашите тела, вие ще възкръснете и отново ще се родите. Като говоря за тялото на човека, аз не разбирам сегашното, немощното му тяло, в което днес живее. Бог ще вложи своята сила в духовното тяло на човека, а не във физическото му тяло. В духовното тяло на човека се крият великите блага на живота – бъдещото богатство на човека. Казано е в Писанието: „Ако не се роди човек изново, не може да влезе в Царството Божие“. Това значи: ако не стане духовно възрастен и не влезе да живее в духовното си тяло, човек не може да бъде наследник на Царството Божие. Както човек не може да живее без физическо тяло, така не може и без духовно. Човек се нуждае от ум, от сърце и от тяло. Това са три елемента, с които битието се разбира. *(КАЧЕСТВА НА УМА, НА СЪРЦЕТО И НА ТЯЛОТО – 08.08.1937 г.)*

Първо възкресение и второ възкресение. В първото възкресение са тия, които ще знаят да дохождат, да оставят своето тяло и доброволно да се връщат. Второто възкресение е завършването на човешката еволюция, когато земята ще запустее, та няма да има условие за развитие. *(ВЕРИГАТА – СЪБОРНИ СРЕЩИ - 6.08.1910 г. В. Търново)*

Определеното число за възкресение между българите, това е числото 1400. Това е то българският народ. Те са силата. Възкресение, то значи човек да се сея наново. Значи, 1400 души българи има да се сеят наново. Те са тези, в които

Духът се е вселил и очакват своето пълно раждане. Тези 1400 души са, които от червей ще преминат в пеперуда, а другите ще останат още дълго време като буби да ги храните още. *(ВЕРИГАТА – СЪБОРНИ СРЕЩИ -16.08.1910 г. В. Търново)*

БЕЗСМЪРТИЕ – ВЕЧЕН ЖИВОТ

Човек трябва да надмогне смъртта със своята воля, със своите чувства и със своя ум. Сега от вас се изисква геройство. *(ООК СИЛАТА НА МИСЪЛТА – Съобщителност и разумност -12.04.1939 г.)*

Едно устойчиво първично съединение, то е безсмъртието. И човек може да измени клетките на своето тяло и да живее колкото иска, стига да узнае съединителното равновесие на нещата, нещо, което е било известно на древните хора. *(ЗА ДА ВЪЗКРЪСНЕШ – 25 МАРТ 1925 г.)*

Всички същества от слънчевата система се стремят да възстановят първичния си стремеж, първичното равновесие, които животът някога имал и впоследствие изгубил. Те работят за създаването на новия живот. Като изследваме нещата, ние виждаме, че природата е дошла до положение, да тури равновесие в законите на света, да изключи смъртта от живота. Това значи, който умира, да не минава през такива големи мъчения, както сега. *(УСЛОВИЯ ЗА РАСТЕНЕ - изд. 1930 г. София - 5)*

Тръгваме за онзи свят от 32 трептения и дохождаме до 46,000 трептения в секундата - до света, достъпен за нашето ухо, и казваме: „Знаем до тук“; но като продължим оттук нататък, ние сме в тъмнота и казваме: „Това не познаваме“. Като дойдем до червените лъчи, казваме: „Слава Богу, изминахме

тази пустиня". А тази пустиня обема едно невъобразимо грамадно пространство между две граници от 46,000 и 428 билиона трептения в секундата. Всички онези неща, които хората не разбират, са за тях пустиня, в която нищо не расте, нищо няма, Когато Христос е говорил за „вечния живот", Той е бил много внимателен. Той е попълнил всички междини, съединил е световите в едно цял: „духовния" - със света на ангелите, „Божествения" - със света на Троицата, „физическия" - със света на човеците - душите. Затова Той казва: „Аз Съм пътят от Истината за живота; Аз свързвам тия два свята и вода еднакво и към света на ангелите, и към света на Бога, на Истината. Следователно онзи, който Ме последва и тръгне по тоя път, който Аз ще му посоча, ще намери онова необходимо благо за своята душа - Божествения мир". Затова Той още казва: „Мир ви давам, Моя мир ви оставям". А мирът е чакло на Небето. Той е отгледан в жилището на Бога. От горното заключаваме следното: Пътят - това е движението на Духа в разумното приложение на законите в Природата; животът - това е хармоничното организиране на елементите и развитието на силите в Божествената душа; Истината - това е проявлението на Единния Бог, Който създава условията, при които човешкия дух и човешката душа могат да се стремят към нещо по-добро и светло в тоя обширен свят. *(СИЛА И ЖИВОТ - изд. 1924 г. София - 194)*

Във вечния живот, в любовта няма да има нито една сълза, няма да има умирање, а ще има заминаване. И когато поживея 100, 200 и 500 години, ще кажа на приятелите си: "Сега ще отида да посетя друг свят, други места и сбогом ще ви кажа. След време пак ще се върна. Там където бъда, няма да

има умирање, плач, погребения. Оттам ще ви пращам своите писма. *(СИЛА И ЖИВОТ V серия - старо издание – 497)*

Новият свят ще бъде свят на Божествено Милосърдие, Кротост, Въздържание, на Справедливост. Ще бъдат задоволени нуждите на всички хора. Всеки народ ще бъде под смокинята и като капе смокинята, ще яде и ще благодари на Бога, Във всеки дом ще има пеене, свирене, изобилие. Няма да има прегърбване на хората. Като заминава в другия свят, ще каже, елате аз отивам на другия свят. Няма да има такова умирање, както сега. Казва, оставям тялото и заминавам. Вземете грижа за моите дрехи. След 10, 15 години пак ще се върна. *(НБ Благовостен - 28.12.1941 г.)*

Не мислете, че смъртта е нещо естествено, в реда на самата Природа; било е време, когато човек е бил безсмъртен. И ние може да неумираме. Но знаете ли в какъв смисъл употребяваме думата: неумирање? В смисъл да не греша. Човек, който греша, всякога умира. *(МИРОВАТА ЛЮБОВ И КОСМИЧНАТА ОБИЧ - изд. 1919 г. София - 6)*

Човек е създаден да живее, а не да умира. Откак смъртта влезе в живота, хората изгубиха своето първоначално равновесие. Когато умре някой, казват, че този човек заспа, т.е. починал. Може и без този сън. Човек трябва да излезе от спящият живот, т.е. от смъртта и да влезе в живота на безсмъртието, във възкресението. За да влезе във възкресението, той трябва да повярва, че любовта, знанието, свободата са отвътре, а не отвън. *(ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА - изд. 1935 г. София - 182)*

Никой не може да избегне от закона на промените. Но зад промените седи един по-хубав живот. Зад промяната на гъсеницата седи пеперудата, а пеперудата носи нов живот. Зад старостта, зад младостта седи безсмъртието. Зад безсмъртието седи друг красив живот, който очакваме. Ние може да имаме този живот още сега в себе си, да предчувстваме това благо в себе си, което иде. То е реалното. *(ВЪЗКРЕСЕНИЕТО – НБ 20.11.1932 г.)*

Помнете, пред вас се разкрива велико бъдеще. Това, което до сега сте придобили, е нищо пред онова, което предстои да придобиеете. Вие сте още в предисловието. Животът, който сега минавате, е живот на смъртта. В бъдеще ще влезете в живота на безсмъртието. Това значи да си роден от Бога и свободно да излизаш и влизаш в тялото си. Когато пожелаеш, ще напуснеш тялото си, ще отидеш на разходка и когато пожелаеш, ще се върнеш. Това е велика наука, велико изкуство. Това се отнася до оня, който сам може да излиза и влиза в тялото си. Остане ли хората да ви учат на това изкуство, скъпо ще платите. Може да излезете от тялото си и да е са върнете назад. Може и да се върнете, но в това време са влезли в тялото ви крадци и разбойници, които са ви обрали. Това е друга опасност. В този смисъл, смъртта не е нищо друго, освен разбойничество. Дойдат ли в дома ви крадци, счупят вратата, оберат ви и ви изхвърлят вън. Обаче, ако вие владеете изкуството сами да влизате и излизате в тялото си, ще излезете като какавида и ще се върнете преобразени, като пеперуда, нашарена с най-красиви шарки и цветове. Някой проявява любопитство, иска да разбере, как става излизането и влизането в тялото. За да не задоволи човешкото любопитство,

Природата е скрила някои неща от хората. *(ЗАКОНЪТ НА ЛЮБОВТА - изд. 1936 г. София - 119)*

Животът и смъртта са в зависимост от спазването на великите закони на Природата. Ако спазватия закони в абсолютен смисъл на думата, човек е дошъл до безсмъртието.. Не ги ли спазва, той живее в областта на смъртта. *(ПЪТ КЪМ ЖИВОТА - изд. 1941 г. София - 219)*

Та казвам, новото учение в света е да слугуваме на тази, обширната, Любов, Любовта на безсмъртието; да слугуваме на Мъдростта, на знанието, на безсмъртието; да слугуваме на Истината, на свободата, на безсмъртието. Този, безсмъртния, живот трябва да го добием още тук, на Земята, не като умрем. Не е въпрос за умиране. Ако е за умиране, ние сега сме мъртви. Не може да стават скокове. Трябва да се започне с микроскопическото подобрене, *(БЛИЗО И ДАЛЕЧ - УС добрият път - 07.06.1942 г.)*

КАК ТРЯБВА ДА ЖИВЕЕМ

Да живее човек, това е цяла наука. Важно е как трябва да живее. Ще живеем, както Бог е определил. Това именно всеки трябва да знае. *(МАЛКИ И ТОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ - Равнодействаща сила – 25.01. 1928 г.)*

За да не се разочарова, човек трябва да живее идейно, да гледа на живота като нещо цяло, неразделно. За идейния човек е все едно, къде ще живее. Дали е на Земята, или на Небето, той все живее, но при различни условия. И в богатството, и в сиромашията той вижда условия за живот, за работа и за развитие. Идейният човек носи в себе си Духа. Където отиде, той се чувства пълен с радост и готов за работа. Днес вие носите в себе си свещената идея

да служите на Бога. Обаче, ако не живеете идейно, тази идея ще остане неразбрана. Някой казва: Едно време много се въодушевявах, но сега вече от нищо не се въодушевявам. Защо? Защото остарях. Който на младини се въодушевява, а на старини губи въодушевлението си, той не е идеен човек. Истински идеен човек е онзи, който и на младини, и на старини се въодушевява. Идейният човек никога не остарява, той винаги е млад. *(ООК ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - Разумни методи 25.09.1929 г.)*

Колата ви е много претоварена, не трябва да се претовари. Като очаквате времето, за да влезете в Царството Божие, вие сте се натоварили с излишни мисли и желания. Който ви спъват в пътя. Разтоварете се малко, да стигнете по-лесно. Ако сте много натоварени, ще забележите, че от година на година губите силата си, паметта си, мисълта си и ставате кисел, недоволен. Това се дължи на вашето неразбиране на живота. Като живеете вие трябва да дойдете до закона на обновяването, на вечното подмладяване, та като заминете един ден за онзи свят, да бъдете млади. Ако заминавате за онзи свят, млади заминавайте, а не стари. Там не искат стари хора. И стари да сте, щом мислите за онзи свят, обновете се, станете млади и тогава заминавайте. Ако заминете стари, ще ви върнат назад. Там стари хора не приемат. Който е стар, той ще остане на Земята. Като започната да остаряват, хората се страхуват, че ще умрат и ще отидат на Небето. - Не, старите не ги пуцат на Небето. Земята не може без тях. *(ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА - изд. 1935 г. София - 43)*

Някои хора търсят смисъла на живота, а други не се интересуват от него и казват: Трябва да се

живее! Вярно е, че трябва да се живее, но как?
(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. – 277)

И тъй, човек трябва да разбира законите на твърдата материя, като прояви, като форми на живота; течната материя — като условие за подхранване на живота; въздухообразната — като условие за проникване на мисълта в живота; и светлинната — като обвивка на живота. Тези четири вида материя са различни области, които трябва да се изучават. Човек трябва да започне изучаването им първо от себе си. Той трябва да стане господар на четирите вида материя в себе си, да научи законите, на които се подчиняват. Той трябва да владее естеството на всички видове материя, които съставят неговото физическо, духовно и умствено тяло. Тези тела са неразривно свързани помежду си. Който владее материята на физическото тяло, в различните й видове, той ще владее и своето духовно и ментално тяло. Твърдата материя определя формите на физическото тяло. Който не знае законите, които я управляват, той ще доведе тялото си до пълно вцепеняване, до замръзване. Течната материя представя чувствата на човека. По тегло тя съставя по-голяма част от теглото на тялото. Ако не знае как да се справя с нея, тя може да залее сушата, да създаде наводнение в човешкия организъм. За да спаси човека от това наводнение, природата му създава някаква болест. Чрез болестта изпарява голяма част от водата и по този начин организъмът дохожда в естествено състояние. Обаче има болести, при които изпаряването на водата става чрезмерно силно, в резултат на което организъмът изсъхва. Човек трябва да се пази от наводнения и от чрезмер-

но изсушаване. За тази цел той трябва да знае законите за регулиране на своите чувства. Въздухообразната материя е свързана с човешката мисъл. За да не стават експлозии в организма му, които да го разрушават, човек трябва да знае законите за газовете, законите на мисълта. Никога мисълта на човека не трябва да се сгъсти дотам, че да предизвика експлозия. Мислите трябва да запазват своето естествено състояние. Най-после човек трябва да познава свойствата на етера, на светлинната материя, за да не се предизвика спиране или противодействие на възвишените мисли в него. Всякаво противодействие на мислите у човека създава смърт - умствено умиране. *(ООК МАЛКИ И ГОЛЕМИ - СЛУЖБА НА УРАВНЕНИЯТА - 04.04.1928 г.)*

Какво разбирате вие под думата "умиране"? На умирането аз научих колайлъка. Сега вече не уча умирането, аз уча науката за живота, как трябва да се живее. В умирането няма никакво изкуство за мене, никаква наука. Сега аз търся законите, по които трябва да се живее. Живота уча сега, а не смъртта. И вие трябва да изучавате великите закони на живота. Досега се е учило как да се осъждат хората. Сега започнете да търсите, да изучавате хора богати с добродетели и умни. Оставете вече осъждането, оставете кой е беден, кой е болен. Здрави, умни, добродетелни хора търсете вече. Сега и аз търся умни хора, не по-умни от мене. По-учен от мене е само един Господ. Умни като мене търся. Всички останали хора са като мене. Това е моето правило. Само Господ е по-учен от мене. Той е над мене, а всички останали хора на Земята са като мене. Това е моето правило. Каквото правя, аз всякога коригирам своите постъпки. Като направя нещо и видя

най-малката погрешка, веднага се коригирам. Като дойде някой при мене, гледам дали е умен като мене. Ако е умен като мене, разбираме се. Ако не е умен като мене, аз се сърдя. Като видя, че някой е умен като мене, аз се радвам, защото ще се разбираме. Но като срещна някой, който не е умен като мене, аз се сърдя и му казвам: Голям си простак, иди да работиш, да станеш умен като мене. Тази ми е слабостта, че се сърдя на ония, които не са умни като мене. Тази е моята философия. И вие можете да опитате тази философия. Някой път вие мислите, че този или онзи седи по-високо от вас, или че този или онзи е по-умен от вас. Аз научих тази философия. Едно време и аз се безпокоях, че този или онзи е по-умен от мене. Сега вече не се безпокоя. Няма по-умен от мене. Само един има по-умен от мене, той е Господ... Станете като мене, че после ще мислите за по-нататък. Светът не станал още като нас, а ще мисли да става като Господа. Това е въпрос на далечното бъдеще. Може да стане някой, но това е въпрос засега. Сега вие трябва да желаете всички хора да станат като вас учени, да не останат прости. Всички хора трябва да станат добри като вас, а не да останат лоши. Няма по-хубаво нещо от това, да желаете всички хора да станат като вас добри, учени, умни и т.н. Ако някой от вас е добър художник, той трябва да желае всички хора да станат добри художници. Ако някой е музикант, той трябва да желае всички хора да станат музиканти. Ако някой е силен, той трябва да желае всички хора да станат силни. Ние имаме нужда от добри, от учени, от силни, от умни хора в света. Ние имаме нужда от добри, от учени, от умни, от силни майки, бащи, братя и сестри. Само при това положение на-

шият живот може да се прояви. Това може да се постигне по магически начин. Представете си, че един човек, член в едно голямо общество, е беден. В една минута или най-много в един час, той може да стане милионер. Ако всички тия един милион хора, членове на това общество, дадат на този човек само по един лев, той ще стане милионер. Или, ако на такъв беден се дадат сто хиляди лева, едновременно с този милион могат да се направят десет щастливи. Ако всеки ден стават по десет души щастливи, в сто деня ще станат хиляда души щастливи. В двеста дена ще станат две хиляди души щастливи. В триста дена - три хиляди души ще станат щастливи. Значи, в една година могат да станат я души щастливи. Ако всеки ден дават на един милион хора по един лев, но 500 милиона християни отделят всеки ден по един лев от касата си, тогава няма да има бедни хора на Земята. Днес ще дойде един запис от сто хиляди лева, утре ще дойде друг и т.н. Къде ще турите тези пари? Ще има ли тогава оплакване от бедността? Така ще можете да помогнете на тъжни, на скръбни хора. Един ден срещам една баба на около 80 години. Гледам я, има правилни черти на лицето си. Тя ми каза: "Синко, много работи научих от живота, но едно нещо само не можах да постигна. Имах един добър дядо, но умря. Жално ми е много за него, не мога да го прежаля. Много съм нещастна." Като я изслушах, аз ѝ казах: Бабо, аз имам едно изкуство, с което мога да те подмладя. - "Можеш ли, синко?" - Мога. Не само това, но мога да върна и твоя дядо, и то млад, какъвто е бил по-рано. Тя се изправи, отвори широко очите си. И наистина, щом може дядото да се върне, щом може бабата да стане млада, тя е вече щастлива. Аз говоря

истината. Какво означава подмладяването? Да може бабата да се подмлади, да се върне дядото ѝ пак млад, това не е нищо друго, освен човек да се върне към Божествения живот, от който някога се е отклонил. Това, което човек обича, или което специално бабата е обичала, своя възлюбен дядо, това е Божественият живот в човека, който е заминал за някъде. Да се върне дядото при бабата, това значи да се върне при нея Божественият живот, от който някога е излязъл. Като говоря с бабата, виждам, че дядото седи при мене и ми казва: "Слушам те, хубаво говориш. Поговори малко на бабата да я насърчиш. Тя ме много обича, но като бях при нея на Земята, тя ме измъчи, тя не знае още законите. Като дойде при мене, ще се научи. Тя ще се научи там да върши волята Божия." После се обръщам към бабата и казвам: Знаеш ли какво ми говори твоят дядо? - "Какво ти говори? Къде е той? И аз искам да го видя." - Не, засега само аз мога да го виждам, ти не можеш още да го виждаш, не си готова. Тя въздъхна, тогава ѝ казах: Слушай, бабо, аз мога и тебе да подмладя, и дядото мога да подмладя, но с едно условие: Ще дадеш обещание, че ще възлюбиш Господа. - "Къде ще го намеря, синко?" - Ще се учиш, бабо, но като дойдеш втори път на Земята, ще бъдеш млада и ти, и дядо ти, но ще обичате Бога и ще изпълнявате Неговата воля. Тогава няма да бъдеш стара, както си сега. Тя се успокои и ми каза: "Като е така, синко, това, което говориш, от твоята уста да влезе в Божиите уши. Ела, синко, пак да ме посетиш, много хубаво ми говориш. Никой друг не ми е говорил като тебе." Казвам: Ние трябва да се подмладим. Дядото трябва да се подмлади. Духът и душата трябва да се под-

младят. Умът и сърцето трябва да се обновят. Това трябва да стане. Следователно, когато аз говоря за любовта, аз разбирам онзи велик, разумен процес на вътрешно обновяване, което осмисля живота и прави човек свободен, мощен и независим от онзи вътрешен страх. Човек не трябва да се страхува от мнението на хората, защото те могат да мислят, както искат, но тяхното мнение не е меродавно. Казано е: "В начало бе Словото." Значи, в начало бе разумното. По-нататък се казва: "Светлината свети в тъмнината и тъмнината я не обзе." Турете това начало в себе си. Това не значи, че го нямате, но трябва да го възстановите. Сега всинца ви искам да ви подмладя, да се подмладите, нищо повече. Същевременно аз искам вашият дядо да се върне, децата ви да се върнат. Възможно ли е това? – Няма нищо невъзможно. Бедните мога да направя богати, но всичко това може да стане само при едно условие: Да се научите да любите Бога. Като направите това нещо, всичко друго аз ще направя. Възможно ли е това? - Възможно е. Ако се научите да любите Бога, силата ще бъде във вас. Казва Христос: "Дето са двама или трима събрани на едно място, там съм и аз." Следователно, ако вие, двама или трима, сте събрани в името на Бога, в името на любовта, Бог ще направи заради вас всичко, каквото желаете. Нещо повече даже Бог е в сила да направи за вас. Казано е в Писанието: "Око не е видяло и ухо не е чуло онова, което Бог е приготвил за ония, които го любят." Казвам: Същественото, което ви трябва, то е любов към Бога. Тази любов не е изключителна, тя е любов на подмладяване. Щом Божествената любов дойде във вас, болестите ще изчезнат. Щом Божествената любов дойде във вас,

сиромашията ще изчезне. Щом Божествената любов дойде във вас, грехът, безсилието, всички противоречия ще изчезнат и ще дойде истинския живот. *(НБ ПО ОБРАЗ И ПОДОБИЕ - И Виделината свети - 21.11.1937 г.)*

Та казвам, физическите работи, които имате, всички несгоди, които имате, трябва да знаете, че това е пригответено за новия живот. *(ООК СИЛАТА НА МИСЪЛТА - СЪОБРАЗНИТЕЛНОСТ И РАЗУМНОСТ - 12.04.1939 г.)*

Това е невероятно, но... се констатира и по отношение на електрическите вълни. Доказано е във физиката, че ако през човешкия организъм се прекара електрически ток от 2000 волта, човек умира. Защо? Защото частите на този ток са толкова едри, че като минават през тъканите на човешкия организъм, те коренно го разрушават и той умира. Обаче ако през човешкия организъм се прекара електрически ток от 20-30, 50-100 хиляди волта, той не само че не разрушава тъканите, но дори подмладява целия организъм. И в края на краищата, вместо да умре, човек се напълно преражда, подмладява; Даже и най-заразителните болести изчезват от този силен ток. Изобщо, тялото се съвършено пречиства. Причината на това въздействие на силния ток се дължи на това, че частиците му са извънредно малки, вследствие на което не разрушават тъканите на организма. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО БОЖИЕ - изд. 1999 г. София - 97)*

За в бъдеще хората ще се подмладяват с помощта на електричество. Човекът, който иска да се подмлади, ще седне на една площ, през която ще прекарват силен волтаж: до 10 милиона, и когато стане от площта, той ще бъде като малко дете. Пълно ретуширане ще стане. Тогава няма да има

умрели. Като поставят един умрял на такава площ, той веднага ще се възстанови. Обаче само праведните ще се ползват от привилегията да ги турят на такъв диск. Само онези от вас, които са издържали изпита си като ученици, ще имат право да седнат на този диск. Който не е издържал изпита си, не може да се повърти на този диск. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО БОЖИЕ - изд. 1999 г. София - 97)*

СЕГА СМЕ ПЕТА РАСА

ИДЕ ШЕСТАТА РАСА

Душата на човека не е все още в тялото. Тя е извън тялото и сегиз-тогиз изпраща някоя възвишена, светла идея в обикновеното човешко съзнание. А когато човек стане готов, душата ще се прояви чрез тялото, ще се изяви във физическия свят – именно това време приближава. Братята и сестрите, за да могат да се подготвят за тези събития, за да устоят, за да издържат изпитанията, трябва да имат следното предвид: главното е връзката с Бога! Ликвидирайте с всички отрицателни отношения към хората, простете на всички. Прощка с всекиго! Всеки да прощава на брата си и да има пълно разкаяние за своите сторени дела. Бог чака това! И тогава човек ще бъде ограден и запазен.

Сега е епохата, когато Господ почва да се проявява в нас и ни чака работа за Него. Да не се допуска страх. Гледайте да придобиеете духовно богатство, за да бъдете силни духом. Силните духом ще издържат. Имайте придобивки в душата, понеже само това ще занесете, като идете горе. За съжаление хората приличат на син, който взема пари от баща си и отива право в кръчмата, за да ги изпие.

В света иде огън, ще засегне и вас, но нека всеки да тури на престол в сърцето си Бога и всичко друго – на второ място. Някои от бялата раса ще изостанат, за да си поправят живота, и няма да влязат в Шестата раса. Лошите хора ядат и пият на гърба на другите, те няма да докарат до никакво бъдеще човечеството и затова им се отнема властта. Сега всичко е в ръцете на Светлите същества. Победата е на Светлите.

Сега ние сме в епохата, за която се говори в Откровението, че са дали на хората бели дрехи да се облекат, а те казали: "Докога, Господи?" И им се отговорило: "Още малко." Няма друго разрешение за човечеството, освен да приеме новото. Да се премахнат границите и да дойде федерацията. И това ще стане. Ще има Европейска федерация и тогава всички народи ще бъдат свободни.

Праведните на Агарта ще вземат надмощие в света, ще го ръководят. Хубавото приближава. Бурята иде, но както казва пророк Илия, Бог не е в бурята. Ще устоят тези, които живеят в Доброто. Не бойте се: както във времето на пророк Илия Бог не беше в бурята, а беше в тихия глас, който дойде след нея, така и след тази буря ще дойде святото.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША III том – изд. 2009 г. – 78)

РАЗКАЗИ
ОТ
ВИДЕЛИ И ПРЕЖИВЕЛИ

РАЗЯСНЕНИЕ ЗА СМЪРТТА
ОТ ПОСВЕТЕН

Когато човек умира, душата Излиза отгоре, през главата му. Има случай, когато човек умира, а душата му не излиза от тялото, защото е голям материалист – привързан е към имоти, пари и т.н. Тялото му се поставя в ковчег и се заравя в земята. Душата на човека е в тялото. Тя чувства всичко, какво става с тялото, как го ядат мишките, буболечките, змиите, червите. Там е, докато тялото се разложи - 4-5 години. След това душата си отива на мястото, което заслужава. Тя страда и си плаща за всичко, което е правила лошо на другите. Повечето помнят ада, в който се били и не повтарят грешките си на Земята. А когато човек е готов, не се лута, не плаче, а обикаля близките се да ги види за последно и да се сбогува с тях и места, където се е чувствал добре. Той е вече готов и отива в невидимия свят. Там го посрещат негови близки, приятели, но преди това трябва да мине през тъмната зона, където се намират същества, които не искат да пуснат душата. Но ангел хранител на човека е винаги с него. Той го пази и защитава от нападателите. Те казват на Господ, че той е правил грешки на Земята и за това трябва да остане при тях. Но Ангел хранител се бори за него и моли Господ, че е правил и много добри дела.. Господ му прощава дребните грехове, преминава тъмната

зона и отива в зоната на спомените. Там се прожектира целият му последен живот, с грешките му. Човек се притеснява, че е постъпвал неразумна със своите братя и сестри. Често плаче, моли се за прошка и иска наново да слезе на Земята, да си оправи грешките. След това се праща в чистилището да осъзнае своите постъпки - лъжи, кражби, лицемерие, бсгохулство и т. н. Когато мине достатъчно време, се праща наново да учи и се праща на нова на Земята - преражда се. Но той не помни, какво е обещал на Небето, защото минава през зоната на забравата. Повтаря грешките си и наново умира, минава през ада и пак се преражда, докато се разплати и оправи грешките си.

По-напредналите души си спомнят какво са учили и обещали на Небето и техните души осъзнават, кое е добро и кое не е добро и внимават да не повторят същите грешки. Има души, които са длъжници на някого. Те идват на Земята да с разплатят,...

Този и онзи свят са тук на Земята. Хората с отворено трето око ги виждат около нос. Някой, които на вярват и не виждат ги смятат за болни. Но те не са болни. Те имат отворено трето око, които другите нямат. Между вас има светещи души, но вие не ги виждате. Те излъчват светлина, знание, здраве, които дават на другите. Но само готовите души, които имат любов в сърцето си могат да приемат тази положителна енергия. Има хора, които нямат любов в себе си и не могат да се зареждат от космоса и черпят енергия от хората. Такива хора се вампири или егоисти, страдащи, невежи хора черпят енергия от други.

Който иска да има Божията Любов в сърцето си, с молитва към Бог на Светлина и Любовта ще стане

светещ. При катастрофа, насилствена смърт, човешката душа е объркана. Не разбира какво е станало с нея. Би трябвало някой да я обърне към Божията светлина и да си отидат на Небето. Когато престъпник умри, неговата душа не отива на Небето. Тя остава на Земята, и внушава на слабите хора да убиват, крадат и насилват. Така хора не трябва да се убиват, а трябва да разберат грешките се и да се оправят с труд, работа и учение. Често пъти деца живели труден живот в насилие и бой стават насилници, убийци, крадци. Техният ген и примера от родителите им е причина за това. Такива деца трябва да се възпитават на труд, знание и любов към другите. Добре е такива деца, без дом и родители, да се прибират в домове и там да живеят, учат и възпитават в разумен живота. Така те ще станат добри за себе си и за обществото.

ТОЙ ЗНАЕШЕ

НЕДКА РАЗКАЗА:

Майка ми беше починала и аз живеях с баща си. Грижех се за него и той за мен и така животът течеше гладко.

Беше вече пролет, черешата беше цъфнала. На пейката под нея имаше пейка, и видят, че там беше седнал баща ми. Седнах до него, за да си почина, защото бях изморена от градинската работа но той стана, заобиколи ме, отдалечи се и гледам дигнал глава към да ахка или да охка, да се възхищава и да съжالياва като че ли. След това седна до мене и ме помоли да извикам бръснарката да го подстриже. Но знаех, че това днес беше невъзможно, реших аз да направя това, а той сам се

избръсна и ме помоли да остана на пейката, защо искал за нещо да поговори

Дочаках го и той като дойде, седна до мене, погледна ме някак особено, повдигна глава към небето и каза: Тия дни аз ще умра!” Аз се стреснах, защото знам, че това не зависи от човека, а противното е самоубийство. Смъмрих го и му казах, че не престарял или много болен. Това е Божя работа! „Добре де, добре де, тогава няма да говоря. Искан ми се да направиш зелник, както майка ти го правеше.”

Свечеряваше се и нямаше време, затова реших на другия ден да изпълня желанието му. Докато го правех, той седеше при мен и непрекъснато ме наблюдаваше. И мислено като че, ме сравняваше с майка ми и постоянно казваше: „Така, така!”

Обядвахме и вечеряхме с баницата и той остана много доволен.

„Искам да си поговорим!” – рече той. „Запомни добре, като умра, да ми облечеш новия костюм, обувки, да не забравиш сандалите. Бастуна – обязательно. Новия каскет. В единия джоб на сакото да сложиш носна кърпа, в другия – гребенче, монети непременно, игла и конци. също.

„Но татко, защо ме притесняваш” – му възразих.

„Не притеснявай, аз само ти казвам, да си знаеш”

На сутринта, след като закуси, каза, че ще си полегне, не му е много добре. Отидох да го видя в стаята му, а той ми поиска съд за малка нужда, защото нямал сили да отиде до клозета. След малко пак влязох да изнеса съда, но разбрах, че се е подмокрил. Веднага излязох и извиках наш близък,

който живееше насреща, да го преоблече, защото знаех, че баща ми ще се притисни, ако аз го събличам. Когато подредих всичко, възглавници, завивки, той и го поизправих на възглавници, той клюмна глава и си отиде.

След това, като си припонах всичко, разбрах, че той е предчувствал или пък е знаел, че му е дошъл краят на този живот и затова ме е предупредявал.

БАЩА МИ ГО НЯМА ВЕЧЕ ПРИ НАС

Когато баща ми се помъчил да спасява паднал човек от голям, висок бадем, качвайки се по стълба, паднал с него и на място бяха и двамата се проснали на дъното. Опитвали се да ги изваждат, но са ги изпусkali още няколко пъти, и така завършили с живота си. Когато след няколко часа научих за това, почувствах, като че светът се свършва и аз вече не мога да живея. Нямах вече опора. Баща ми спасявайки едн паднал човек, не успял да го вдигни и така и двамата си заминаха. Точно бях завършила гимназия и трябваше да решавам по кой път да тръгна. Преживях голям шок, но не знам с какъв кураж легнах да спя в леглото на баща ми, за почуда на всички. И сънувам: баща ми върви по една зелена ливада към планината. Обърна се и ме видя, че тичам след него, но една ограда от мертеци, каквато съм виждала в планината, ме спря. Поисках да я, прескоча но баща ми строга ми забрани да го следвам, а веднага да се връщам.

Така разбрах, че баща ми за мен не е умрял, а е жив и когато ми потрябваше, винаги се молех на него за помощ.

МАЙКА МИ ПОЧИНА

Често питах майка ми: „До кога ще си ми майка?” Мислих си, че нейните грижи към мен ще стихнат, защото аз вече се омъжих и време е аз да се грижа за нея, защото тя остаряваше и силите и намаляваха. Сама трябваше да мисли как да се нахрани, как да се грижи за другите, деца, а пенсии в онова време нямаше. Подхвърляхме и по някои лев, защото и ние едва се оправяхме. Така натоварена в сегашния си живот, тя издържа до 76 години. Разболя се и след залежаване си замина. Ние със съпруга ми се зарадвахме, защото тя се освободи, според нас, от големите болки.

Бяха ми казали, че когато присътващ на погребение, непрекъснато мислено, да повтаряш: „Не влизай в гроба!” И аз го изпълних.

За да я погребем, трябваше да вземем автобус и за гостите, защото гробищата бяха извън града. Разбира се този момент на изпращането е най труден, най- тъжен И днес, след толкова години, го виждам ясно.

Когато ритуалът свърши и тръгнахме да се връщаме тряваше да се качим на автобуса. Хората бавно заемаха месата. Аз стоях изправена, с лице към седалките, за да. наблюдавах дали всички са се качили. Не мога сега да опиша преживяването, но си спомням, че вън, около автобуса мястото беше съвсем празно, а една жена тичаше, за да се качи. Когато приближи, познах майка си, млада, здрава, красива. В този момент чух много от хората в автобуса да ми казват: „Шофьорът ви пата, да тръгва ли вече?” Сепнах се малко, защото бях някак

като отнесена. За кратко време не осъзнавах околната среда.

Слез време прочетох някъде, че това е истинско ясновидско виждане, а не въображение. Човек, след оставане на физическото тяло на Земята, другото тяло изглежда около 30 годишна възраст. Само не разбрах, това за всеки ли се отнася?

МАЙКА МИ И БАЩА МИ СИ ЗАМИНАХА

Разказва една сестра

Живеех със семейството си в един апартамент с майка ми, със съпруга и детето. Но стигна се до там, че се разделих със съпруга си, защото той все негодуваше, че му пречим - ту майка ми, ту детето, ту аз. Разделихме се по взаимно съгласие, но той взема детето. Аз останах сама с майка си. Не ни беше лесно, но взаимно си помагахме и така тръгнахме по нов път - към Бога..

Майка ми силно преживяваше раздялата с детето и че ще остана сама, след нейната смърт. Виждах я, че страда, но външно не даваше израз. Само чувствах нейната голяма обич и притеснение. Постоянно вършеше нещо.. Годиците се нижеха все така с мъката си по мене и детето и аз не усетих как тя гаснеше постепенно. Но след известно време, една година, когато се върнах от Рила, тя легна болна и все повтаряше: "Как ще те остава сама! Кой ще ти помага? Как ще се справяш?" Това я измъчваше много- И когато си замина тя остана с отворени очи. Затворих очите ѝ, но не плаках, за да може в мир и тишина да си освободи душата си. Въпроси пълнеха главата ми: "Дали ме вижда? Как се чувства? Боли я някъде? Дали може да ми каже

нещо Осъзнава ли смъртта си?.Посрещнали ли я от другия свят и как е преминала в другия свят?

След известно време, ме посети една от приятелките на майка ми. Поканих я да влезе. Разговаряхме дълго за майка ми. Изведнъж от кухнята чухме силен шум от тропане на чинии, а в къщи няма никой..И тогава разбрах, че майка ми е в къщи, но нямахме очи да я видим и говорим с нея .

От после, когато сядах, за да се храня, чувах гласа на майка ми.: „А за мене, няма ли храна?“ Тогава, аз и обяснявах, че тя няма нужда от физическа храна. Тя още не осъзнаваше, че не е на Земята с физическото си тяло и нямаше нужда от тази храна. Известно време след това, слагах чинийка с малко храна на масата, когато аз се хранех..

Започнах да разчиствам и събирах всички нейни дрехи за да ги подаря на някой и чух нейния глас: "Защо събираш дрехите ми? Къде ще ги носиш? Казах й, че вече тя няма нужда от тези дрехи.

Когато си счупих крака и имах големи болки, при мен се явих майка ми и баща ми като живи и започнаха да ме утешават. Майка ми каза:"Аз ще взема болката и страданията ти..Баща ми, който беше починал преди десетина години, ми се явява на сън, без да ми говори. И аз разбрах, че когато той се явяваше ме предупреждаваше да внимавам през този ден.

Получено разяснение за смъртта от Небето чрез посветен.

МАРИЯНА РАЗКАЗВА

Ще ви разкажа за едно преживяване, което никога няма да забравя. Бях младо момиче, когато още не бях, чувала или прочела някъде за такива неща.

След една упойка съм изпаднала в клинична смърт. Всякога, когато си спомням за тази случка, пред мен ясно изплуват картините от тогава. Намерих се в едно пространство, изпълнено с мъгла.. Чувах еден глас, който ми повтаряше, че умирам и трябва да тръгна. Аз настоявах, че няма да умра, защото имам майка, баща, сестра, които ме обичат. В тази пустота почувствах да притискам до се си моето любимо мече, което от игрите със сестра ми. беше останало без ушии, без очи, но беши много скъпо за нас. Скоро попаднах в нещо като тунел, с ниши отстрани, в които имаше хора, които като че ли изчакваха нещо. Вниманието ми привлече една редица от хора, застанали един след друг, като на опашка. Те бяха облечени в роби, с цвят на коноп. Всек държеш в ръцете си, на ниво на сърцето си, светлина, от която се осветяваше целия тунел. В един момен, до мен си появи едно същество, което ме попита какво желая. Отговорих му, че си търся гроб. Та изчезна и бързо се върна, като ми каза, че за мен няма гроб. Това същество беше от светлина, която се излъчваше от сърцето му и се разпръскваше доста надалече.и може би, за да не заслепяв другите, бе наметнат с наметало, което намаляваше светлината наполовина. В тези няколко мига, в които общувах с това същество, то беше отдадено напълно към мене, за да ми помага.

То ми даде пример, как трябва да се държим с другите, които по някой път, зависят от нас.

В следващият момент се почувствах в стаята, в която лежеш тялото ми, и аз, като самолет, който се приземява, се гмурнах към сърцето и се почувствах жива. Да знаете, колко некомфортно се почувствах в тялото си, докато се раздвижвах, какво ограничения е то ,в сравнение с нашата нетленна същност

СЪПРУГЪТ МИ ЗАМИНА ЗА ДРУГИЯ СВЯТ

Наскоро след погребението се обаждам на една близка, от друга населено място, да й съобща за събитието. атя веднага ме прекъсна и каза, че знае, защото нощес го е видяла седнал на една дълга маса, на която били насядали група хора, и Ангел като я е видял станал и дошъл при нея. Ръкувахме се и се извинил, че не можел да отдели време да се види с нея, защото е зает с това съвещание,. Току що е пристигнал един човек от Земята, много объркан и натъжен, защото оставил на Земята жена си и детето си, които много обичал. Задача им била да го посрещнат и утешет в новото му положение.

Знаех че тази моя близка си помнеше сънищата. Учудих се, че на съпруга ми много скоро са му дали работа в другия свят.

Чела съм, че на онзи свят се работи даже повече отколкото на Земята.